

OFFICIUM
HEBDOMADÆ SANCTÆ

IUXTA RITUM ORDINIS PRÆDICATORUM
AUCTORITATE APOSTOLICA APPROBATUM

REVERENDISSIMI PATRIS
FRATRIS ANICETI FERNANDEZ
EIUSDEM ORDINIS MAGISTRI GENERALIS
IUSSU EDITUM

ROMÆ
AD SANCTÆ SABINÆ
MDCCCCLXV

NOS
FRATER ANICETUS FERNANDEZ

S. THEOLOGIÆ PROFESSOR
AC TOTIUS ORDINIS FR. PRÆDICATORUM
HUMILIS MAGISTER GENERALIS
ET SERVUS

Lætanti animo Ordini offerimus hoc OFFICIUM HEBDOMADÆ
SANCTÆ IUXTA RITUM ORDINIS PRÆDICATORUM,
a sociis Instituti Nostri Liturgici paratum, quo, præter Officia Tridui
Sacri, continentur benedictio ramorum et processio Dominica in
Ramis palmarum peragenda.

In hac editione, cum iam a mense iunio anni præteriti sub prelo
fuerit, antiphonæ adhuc ante et post psalmos inveniuntur; in Officio
autem persolvendo, iuxta litteras Nostras diei 30/9/64, ante psalmos
omittuntur.

Tenore igitur præsentium, Nostrique auctoritate Officii, hanc edi-
tionem approbamus, et in omnibus ecclesiis Ordinis nostri adhiberi
mandamus.

In quorum fidem his litteris, Officii Nostri sigillo munitis, propria
manu subscripsimus.

Datum Romæ, ad Sanctæ Sabinæ, in festo Purificationis B. Mariæ
Virginis, die 2 februarii anno Domini 1965.

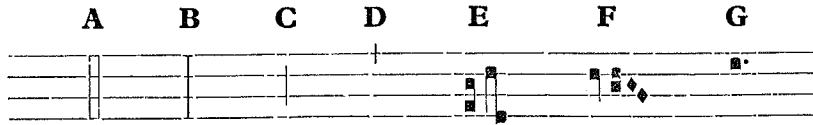
L. ✠ S.

Fr. ANICETUS FERNÁNDEZ, O. P.
Magister Generalis

Fr. STEPHANUS GÓMEZ, O. P.
Socius

DE SIGNORUM USU

1. Binæ virgulæ **A** claudunt vel cantum ipsum vel eius partem principalem.
2. Divisio seu pausa maior vel distinctionis **B** fit in ultimis vocibus, cursum moderate tardando, et spiritum plene reficiendo.
3. Pausa minor, idest subdistinctionis, **C** dat locum paulisper immorandi, ac simul breviter respirandi copiam.
4. Pausa minima **D** in morula vocis constat, sinitque, si opus sit, aerem haustu brevissimo renovare.
5. Spatium unius notæ **E** distinctionis neumarum signum est.
6. Ubi occurrit notula caudata **F**, quam excipit aliqua neuma sibi subiecta, locus datur ampliori quidem moræ, nulli vero respirationi.
7. Punctum (.) **G** eam quam immediate sequitur notam esse protrahendam significat.
8. Signum $\flat$ notam **Si** uno semitono usque ad lineæ finem deprimit, nisi prius signo $\sharp$ evictum fuerit.
9. Asteriscus * initio cantus positus intonationis finem indicat.

DOMINICA II IN PASSIONE SEU IN RAMIS PALMARUM

I classis

AD SOLEMNEM RAMORUM PROCESSIONEM IN HONOREM CHRISTI REGIS

AD BENEDICTIONEM RAMORUM

1. *Crux altaris maioris, si distincta sit a cruce processionis, ante Tertiam discooperitur et sic remanet usque post Completorium.*
Iuxta credentiam præparatur crux processionis denudata, nisi crux altaris maioris in processione deferatur.
2. *Ante altare, prope gradus presbyterii, in conspectu populi, ponitur mensa mappa alba cooperta, et super eam rami benedicendi collocantur. Si fideles ramos iam in manibus teneant, super mensam præparantur saltem rami celebranti et Fratribus distribuendi.*
Nihil impedit quominus benedictio et distributio ramorum fiat in alia ecclesia vel alio loco apto, et postea processio dirigatur ad ecclesiam principalem.
3. *Hora competenti celebrans et ministri in sacristia se præparant sicut ad Missam celebrandam in diebus festivis, celebrans autem cappam sericam induit; indumenta serica sunt albi coloris.*
4. *Finita Tertia, celebrans, diaconus cum missali et subdiaconus cum libro evangeliorum, præcedentibus acolythis cum cereis accensis et cruciferario (sine cruce) ad presbyterium veniunt.*

Facta altari debita reverentia, celebrans, omissa aspersione aquae benedictae, sistit post mensam, verso vultu ad populum. Deinde, diacono ante ipsum missale tenente, iunctis manibus, ramos benedicit eo tono quo dicuntur orationes ad Horas.

Dum rami benedicuntur, omnes in choro stant versis vultibus ad altare usque ad finem benedictionis.

Dóminus vobíscum. ⁊ R̄. Et cum spírítu tuo.

Orémus. ⁊

Oratio

Omnípotens sempitérne Redemptor, qui de cælis ad terram descendere et ad passiónem voluntátis tuæ venire dignátus es, ut humanum genus tuo pretiósó sánguine liberáres : adésto piis Ecclésiæ tuæ votis et supplicatióibus nostris. ⁊ Tu enim, Dómine, mansuétus mansuétí animális asélli tergo insidens, ad passiónem redemptiúnis nostræ spontáneus advenísti : cum tibi ramis arbóreis, occurréntibus discipulórum turbis, certátim sternerétur via, ⁊ et triumphatricibus palmis cum voce laudis occurrerent plúrimæ populórum catervæ, exsultántes páriter et dicéntes, Hosánna filio David : benedíctus qui venit in nómine Dómini, ⁊ tibi in monte Olivéti olivárum ramis via constráta est. Tu quondam Noë in arca super undas dilúvii gubernásti : et colúmbæ ministério per olivæ ramum pacem terris rédditam nuntiári voluísti. ⁊ Sed et Iacob patriárcha, in mystérium glóriæ tuæ érigens lápidem, ex huius árboris ramis óleum benedictiúnis in cacúmíne títuli infúdit : unde unxísti reges et prophétas tuos. ⁊ Tu enim es Christus Dei, tibi cómpetit fructus unctiúnis et pacis : in cuius ineffábilem laudem Psalmísta cécinit dicens, Unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ et exsultatiúnis præ participibus tuis. ⁊ Quaprópter te, Dómine, súpplíces deprecámur : ut bene ⁊ dicas hos árborum ramos, quos tui fámuli suis suscipiéntes mánibus, in occúrsum tui properáre, teque benedícere et glorificáre desíderant. ⁊ Ecce Ierúsalem, sedens super ásinum, Rex mansuétus advenísti : ádveni ergo, rogámus, et nobis, ⁊ et in médiúm nostri consíste : ut te adveníre in nostris córdibus sentiámus, ⁊ et qui nos tunc reparásti per crucem : íterum lapsos répara per eándem beatíssimam passiónem. ⁊ Oris nostri confessiúnem ac ieiúnni humiliatiúnem libens súscipe, et fructum nos viriditátis habére

concéde : quátenus tuis ímbribus irrigáti, mereámur tibi suáviúm frúctuum ubertáte placére. ⁊ Et sicut illi processérunt óbviám tibi cum arbóreis fróndibus egréssi, ita nos, te redeúnte in secúndo advéntu, cum palmis victóriæ læti mereámur occurrere : Salvátor mundi, qui cum Patre in unitáte Spírítus Sancti vivis et regnas Deus, per ómnia sácula sæculórum. ⁊

R̄. Amen.

Benedictione finita, celebrans ramos ante se collocatos aqua benedicta aspergit, altero acolythorum ei aspersorium dante; postea, ad cancellos, ramos fidelium, si ipsi, ut dictum est, ramos iam in manibus teneant, nisi placuerit horum aspersionem facere transeundo per aulam ecclesiae.

AD DISTRIBUTIONEM RAMORUM

5. Deinde cantor, ramum celebranti offerens, incipit antiphonam Púeri Hebræórum, tolléntes, et omnes ipsam et alteram, scilicet Púeri Hebræórum vestiménta, a cantore páriter incipiendam, proseguuntur, dum interim rami a sacrista distribuuntur.

Sacrista vero ramos Fratribus distribuit, incipiendo in choro dextro a superioribus, et alter Frater in sinistro; alii ramos fidelibus distribuunt, nisi ipsi ramos iam in manibus teneant.

Dum rami distribuuntur, stat chorus contra chorus.

Celebrans, postquam ramum accepit, facta altari reverentia, cum ministris sessum vadit.

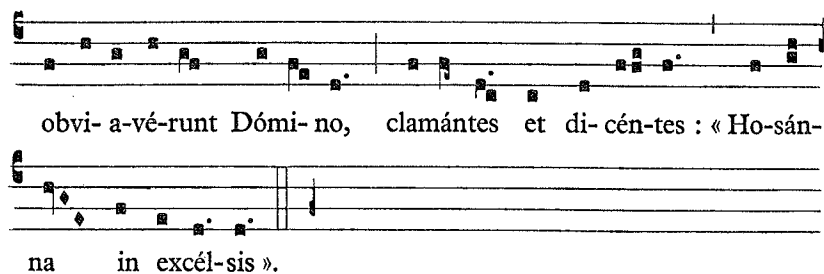
6. Si antiphonæ non sufficiant, cum versibus psalmi 23, et respective psalmi 46 et Glória Patri in fine, cantari possunt, ea ratione ut antiphona post psalmum vel post singulos aut binos versus psalmi repetatur.

Antiphona I

I g

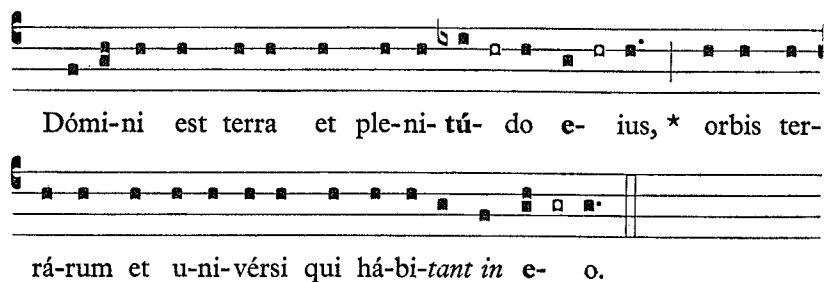
P

ú-e-ri Hebræ-ó-rum, * tolléntes ramos o-li-vá-rum,

obvi-a-vé-runt Dómi-no, clamántes et di-cén-tes : « Ho-sán-
na in excél-sis ».

Psalmus 23, 1-2 et 7-10

Dómi-ni est terra et ple-ni-tú-do e- ius, * orbis ter-
rá-rum et u-ni-vé-rsi qui há-bi-tant in e- o.

Quia ipse super mária fundávit eum, * et super flúmina præparávit eum.

Attóllite portas, príncipes, vestras, ꝛ et elevámini, portæ æternáles, * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, ves-

tras, ꝛ et elevámini, portæ æternáles, * et introíbit rex glóriæ.

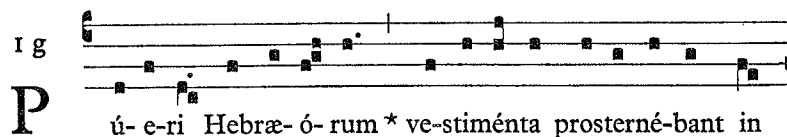
Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est rex glóriæ.

Glória Patri, et Filio, * et Spiritui Sancto.

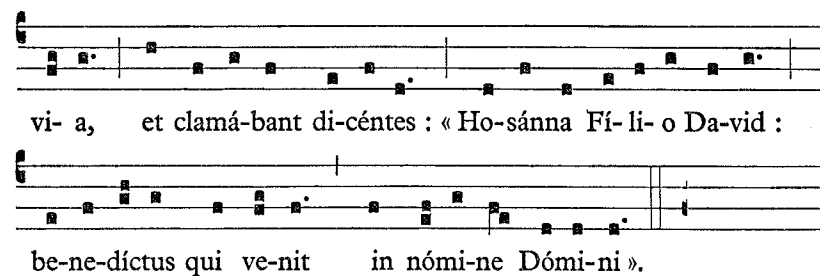
Sicut erat in principio et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Antiphona 2

I g

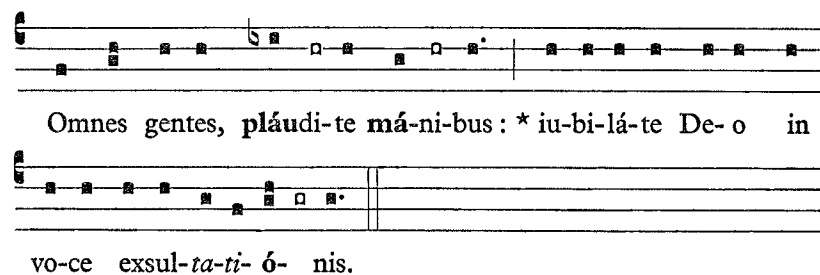

P ú-e-ri Hebræ-ó-rum * ve-stiménta prosterné-bant in

vi-a, et clamá-bant di-céntes : « Ho-sánna Fí-li-o Da-vid :
be-ne-díctus qui ve-nit in nó-mi-ne Dó-mi-ni ».

Psalmus 46

Omnes gentes, pláudi-te má-ni-bus : * iu-bi-lá-te De-o in
vo-ce exsul-ta-ti-ó-nis.

Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis, * rex magnus super omnem terram.

Subiécit pópulos nobis * et gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hereditátem suam : * spéciem Iacob, quam diléxit.

Ascéndit Deus in iúbilo, * et Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite : * psállite regi nostro, psállite.

Quóniam rex omnis terræ Deus : * psállite sapiénter.

Regnábit Deus super gentes : * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham, * quóniam dii fortes terræ vehementer eleváti sunt.

Glória Patri, et Filio, * et Spiritui Sancto.

Sicut erat in principio et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Que si non sufficiant, repetantur quousque distributio ramorum finiatur ; si autem finiatur prius, clauditur cum Glória Patri, et repetitur antiphona.

AD LECTIONEM EVANGELICAM

7. Ramis distributis, mensa e presbyterio removetur et thuriferarius (qui et aquam benedictam in processione deferre debet) ad presbyterium venit. Benedicto primo thure a celebrante ad petitionem thuriferarii, diaconus, accepto libro Evangeliorum et accepta benedictione, cantat more solito Evangelium Cum appropinquasset, in latere Evangelii, in presbyterio, subdiacono, acolythis et thuriferario more solito ordinatis.

Dum Evangelium legitur, celebrans stat ante sedem, in latere Epistolæ; cruciferarius stat prope sedes.

Sequéntia sancti Evangelii secúndum Matthæum. c. 21

In illo témpore : Cum appropinquasset Iesus Ierosólymis et venisset Bétphage ad montem Olivéti : tunc misit duos discipulos suos, dicens eis : Ite in castéllum, quod contra vos est : et statim inveniétis ásinam alligátam et pullum cum ea : sólvite : et addúcite mihi : et si quis vobis áliquíd dixerit, dícite quia Dóminus his opus habet, et conféstim dimíttet eos. Hoc autem totum factum est, ut adimplerétur quod dictum est per Prophétam dicéntem : Dícite filiæ Sion : Ecce Rex tuus venit tibi mansuétus, sedens super ásinam et pullum, filium subiugális. Eúntes autem discipuli, fecérunt sicut præcépit illis Iesus. Et adduxérunt ásinam et pullum : et imposuérunt super eos vestiméta sua, et eum désuper sedére fecérunt. Plúrima autem turba straverunt vestiméta sua in via : álii autem cædebant ramos de arbóribus, et sternébant in via : turbæ autem, quæ præcedébant et quæ sequebántur : clamábant dicéntes : Hosánna filio David : benedictus qui venit in nómine Dómini.

8. Perlecto Evangelio, subdiaconus celebranti librum osculandum defert, deinde illum diacono osculandum offert.

AD PROCESSIONEM

9. Tunc thuriferarius thuribulum deponit et accipit aquam benedictam, cruciferarius autem crucem accipit, et, cantoribus inchoantibus antiphonam Occúrrunt, processio egreditur hoc ordine :

Præcedit Frater cum aqua benedicta, quam procedendo aspergit, post eum ceroferarii, deinde cruciferarius cum cruce denudata; postea reliqui Fratres, iunioribus præcedentibus, ultimo celebrans cum diacono a dextris et subdiacono a sinistris; post eos sequuntur fideles, ramos benedictos manibus gestantes.

10. Processio dirigatur, si fieri potest, extra ecclesiam, v. g. per claustrum vel per aliquam viam longiorem. Ubi processio extra ecclesiam procedere non potest, fiat intra ecclesiam.

11. Progrediente processione cantantur antiphonæ, hymni et psalmi qui infra indicantur, omnes vel aliqui, pro opportunitate.

Antiphona I

VIII

O c-cúrrunt turbæ * cum fló-ri-bus et palmis Red-
emptó-ri óbvi- am, et victó-ri tri-umphánti digna
dant obséqu- a : Fí- li- um De- i o-re gentes præ-di-
cant, et in laudem Chri- sti vo-ces to-nant per nú-bi-la :
« Ho-sánna ».

Antiphona 2

VII

C um ánge-lis et pú-e-ris * fi-dé-les inve-ni-ámur,

tri-umpha-tó-ri mortis clamántes : « Ho-sánna in excél-sis ».

Antiphona 3

IV

T urba multa, * quæ convé-ne-rat ad di-em festum,

clamá-bat Dó-mi-no : « Be-ne-díctus qui ve-nit in nó-mi-ne

Dó-mi-ni : Ho-sánna in excél-sis ».

Antiphona 4

I

C œpé-runt * omnes turbæ descendé-nti-um gau-

dén-tes laudá-re De-um vo-ce magna super óm-ni-

bus quas ví-de-rant virtú-ti-bus, di-cén-tes : « Be-ne-díctus,

qui ve-nit Rex in nó-mi-ne Dó-mi-ni; pax in cæ-lo, et

gló-ri-a in ex-cél-sis ».

HYMNUS AD CHRISTUM REGEM

Populus, si fieri potest, post unumquemque versum hymni, versum Glória, laus cum choro repetit.

Cantores :

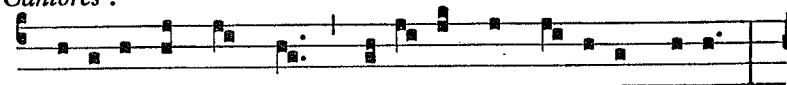
I
G ló-ri-a, laus et ho-nor ti-bi sit, Rex Christe,

Red-émptor, cu-i pu-e-rí-le de-cus prompsit Ho-sánna

pi-um.

Omnes : Glória, laus ut supra.

Cantores :

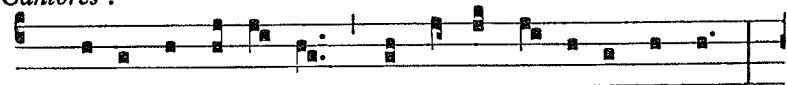
Ÿ. Isra-ël es tu Rex, Da-vi-dis et íncli-ta pro-les,

nómi-ne qui in Dómi-ni, Rex be-ne-díc-te, ve-nis.

Omnes : Glória, laus ut supra.

Cantores :

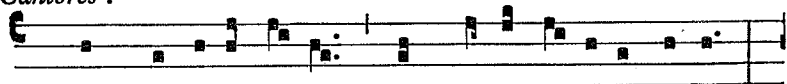
Ÿ. Cœ-tus in excél-sis te laudat cœ-li-cus omnis,

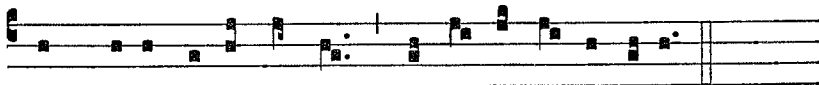
et mortá-lis ho-mo et cuncta cre-á-ta simul.

Omnes : Glória, laus ut supra.

Cantores :

Ÿ. Plebs Hebræ-a ti-bi cum palmis óbvi-a ve-nit;

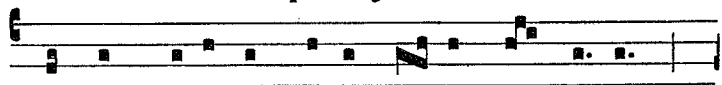

cum pre-ce, vo-to, hymnis ádsu-mus, ec-ce, ti-bi.

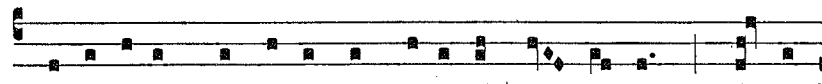
Omnes : Glória, laus ut supra.

Antiphona 5

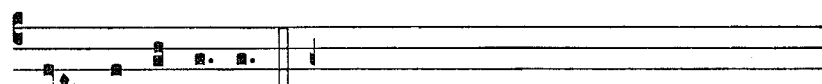
VIII G

Omnes * colláudant nomen tu-um, et di-cunt :

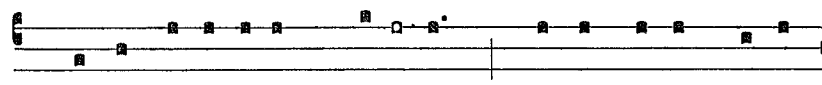
« Be-ne-díctus qui ve-nit in nómi-ne Dó-mi-ni : Ho-sán-

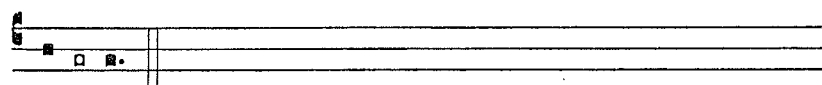
na in excél-sis ».

Hæc antiphona post psalmum 147 vel post binos versus eiusdem psalmi repeti potest.

Psalmus 147

Lauda, Ie-rú-sa-lem, Dómi-num : * lauda De-um tu-um,

Si-on,

Quóniam confortávit seras por-tárum tuárum : * benedíxit filiis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem : * et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ : * velóciter currit sermo eius.

Qui dat nivem sicut lanam : * nébulam sicut cinerem spargit.

Míttit crýstallum suam sicut buccéllas : * ante fáciem frígoris eius quis sustinébit ?

Emíttet verbum suum et lique-

Et repetitur antiphona Omnes colláudant.

fáciat ea : * flabit spíritus eius et fluent aquæ.

Qui annúnciat verbum suum Iacob : * iustítias et iudícia sua Israel.

Non fecit táliter omni natióni : * et iudícia sua non manifestávit eis.

Glória Patri, et Fílio, * et Spíritui Sancto.

Sicut erat in princípío et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Antiphona 6

VIII

F ulgén- ti-bus palmis * prostérnimur adve-ni-
 énti Dó-mi-no : hu-ic omnes occurrá-mus cum hym-nis
 et cánti-cis, glo-ri-fi-cán-tes et di-céntes : « Be-ne-díctus
 Dó-mi-nus ».

12. *Nihil impedit quominus cantetur a fidelibus hymnus Christus vincit, vel alius cantus in honorem Christi Regis.*

Antiphona 7

Antiphona Ave, Rex, si fieri potest, cantatur ante ostium apertum ecclesiae, et in eius inceptione ab omnibus fit adoratio crucis, ut sequitur.

Cruciferarius et ceroferarii, stantes ante ostium apertum ecclesiae, vultus vertunt ad altare, imagine tamen Crucifixi versa ad conventum et populum.

Cantores genua flectendo in medio incipiunt Ave, et tunc omnes (præter cruciferarium et ceroferarios) versis vultibus ad crucem genua flectunt et antiphonam prosequuntur. Ad verba quem prophætæ omnes se erigunt, et stant versi ad crucem usque ad finem antiphonæ.

Omnes genua flectunt

Ant.
 II
A - ve, * Rex no- ster, Fi- li Da-vid, Red-
Omnes surgunt

émptor mun- di, quem proph-ætæ præ-di-xé- runt Salva-
 tó-rem dómu- i Isra- òl esse ventú- rum. Te e-
 nim ad sa-lu- tá-rem vícti- mam Pa- ter mi- sit in
 mundum, quem expec- tá- bant omnes sancti ab o-
 rí- gi- ne mun- di. Et nunc : « Ho- sanna Fí-
 li- o Da- vid : Be- ne- díctus qui ve- nit in nómi- ne
 Dó- mi- ni : Ho- sán- na in excél- sis ».

13. *Antiphona prædicta finita, cantoribus incipientibus responsorium Ingrédiente, processio ecclesiam ingreditur, et omnes responsorium prosequuntur. Finito responsorio cantores cantant versum Cumque audissent.*

Responsorium

II
I

n-gre-di- énte * Dó-mi-no in sanctam ci-
vi- tá- tem, Hebræ-ó- rum pú-e- ri re-surrec-
ti- ónem Vi-tæ pro- nunti- án- tes, * Cum ramis pal-
má- rum : « Ho-sánna, clamá- bant, in ex- cé-
sis ». V. Cumque audissent qui- a ve-nit Ie-sus Ie-ro-só-
ly- mam, ex-i- é-runt ób- vi- am e- i.

* Cum ramis.

14. *Cum conventus chorum intrat, singuli vadunt ad sedes suas, et qui aquam portavit ad sacristiam revertitur.*

Ceroferarii sistunt ante gradus altaris hinc et inde. Cruciferarius, si crucem altaris in processione detulerit, eam statim suo loco reponit, ubi usque post Completorium discooperta remanet; secus eam deponit iuxta credentiam, ubi erat prius.

Celebrans, cum ad altare advenit, facta eidem debita reverentia, cum ministris sacris ascendit et se vertit ad populum.

15. *Finito responsorio cum versu et resumptione, ceroferarii, cantore eis deferente, vel ipsi cantores, dicunt :*

V. De ore leónis líbera me, Dómine. z

R. Et a córnibus unicórnium humilitátem meam. z

Deinde, diacono librum tenente, celebrans, manibus iunctis, absque Dóminus vobiscum, præmisso Orémus, dicit orationem ad complendam processionem in tono simplici.

Orémus. z

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui humano géneri, ad imitandum humilitátis exéplum, Salvatórem nostrum carnem súmere et crucem subíre fecisti, z concéde propítius : ut et paciéntiæ ipsius habére documénta, z et resurrectiόνis consórtia mereámur : Per eúndem Christum Dóminum nostrum. z R. Amen.

16. *Oratione finita, celebrans et ministri de altari descendunt et in sacristiam vadunt, ubi, depositis indumentis albis, assumunt violacea.*

17. *Omnes ramos benedictos deponunt, qui amplius manibus non tenentur dum Missa celebratur.*

IN TRIDUO SACRO

Feria V in Cena Domini et duabus sequentibus, Prior facit Officium ad Horas in quibus in festis solemnibus est notatum.

In Matutinis, coram medio altaris collocatur candelabrum triangulare quindecim candelis ceræ flavæ instructum, quarum singulæ ad inceptionem cuiuslibet psalmi una hinc et altera inde a sacrista exstinguuntur, incipiendo a latere Evangelii.

Dum psalmus Laudáte dicitur, lumen, ubi videri nequeat, absconditur; et lampades, quæ sunt per ecclesiam, exstinguuntur.

Incepta antiphona ad Benedictus, cereus, qui usque tunc solus ardens remansit, exstinguitur, sicque Benedictus et omnia quæ sequuntur in tenebris dicuntur.

Facto post orationem signo a Prælato, surgunt omnes, et lumen a sacrista profertur.

FERIA V IN CENA DOMINI

I classis

AD MATUTINUM

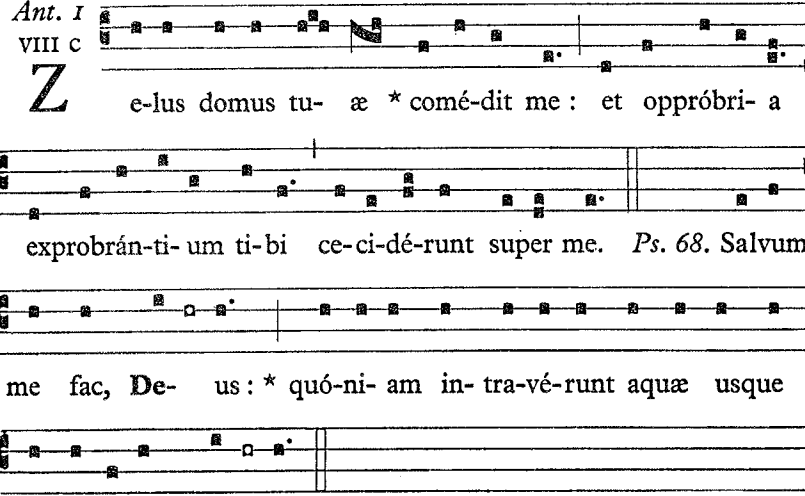
Si Officium peragatur in choro vel in communi, Matutinum non anticipatur de sero, sed dicitur mane, hora competenti.

In recitatione vero a solo Matutinum et Laudes dicuntur congruo tempore, iuxta rubricas.

Postquam Fratres versis vultibus ad altare se signaverint, omnibus aliis prætermissis, Matutinum absolute incipitur ab antiphona primi psalmi.

IN I NOCTURNO

Ant. I
VIII c

Z e-lus domus tu- æ * comé-dit me : et oppróbri- a
exprobrán-ti- um ti-bi ce-ci-dé-runt super me. Ps. 68. Salvum
me fac, De- us : * quó-ni- am in- tra-vé-runt aquæ usque
ad á-nimam me- am.

Infixus sum in limo profūn-
di : * et non est substāntia.

Veni in altitudinem maris : *
et tempēstas demērsit me.

Laborāvi clamans, ꝛ raucaē
factæ sunt fauces meæ : * de-
fecerunt óculi mei, dum spero
in Deum meum.

Multiplicāti sunt super capíl-
los cápitis mei, * qui odērunt
me gratis.

Confortāti sunt qui perse-
cūti sunt me inimíci mei ini-
iūste : * quæ non rápui, tunc
exsolvébam.

Deus, tu scis insipiéntiam
meam : * et delícta mea a te
non sunt abscondita.

Non erubéscant in me qui
expéctant te, Dómine, * Dó-
mine virtútum.

Non confundántur super me *
qui quærunt te, Deus Israel.

Quóniam propter te sustínui
oppróbrium : * opéruit confúsió
fáciem meam.

Extrāneus factus sum frátri-
bus meis, * et peregrínus filiis
matris meæ.

Quóniam zelus domus tuæ
comédit me : * et oppróbria
exprobrántium tibi, ceciderunt
super me.

Et opéruí in ieiúnio ánimam
meam : * et factum est in op-
próbríum mihi.

Et pósui vestiméntum meum
cilícium : * et factus sum illis
in parábolam.

Advérsum me loquebántur, qui
sedébant in porta : * et in me
psallébant qui bibébant vinum.

Ego vero oratiónem meam ad
te, Dómine : * tempus beneplá-
citi, Deus.

In multitudíne misericórdiæ
tuæ exáudi me, * in veritatē
salútis tuæ :

Eripe me de luto, ut non infi-
gar : * líbera me ab iis, qui odērunt
me, et de profúndis aquárum.

Non me demérgat tempēstas
aquæ, ꝛ neque absórbeat me
profúndum : * neque úrgeat su-
per me púteus os suum.

Exáudi me, Dómine, quóniam
benígna est misericórdia tua : *
secúndum multitudínem misera-
tiónum tuárum respice in me.

Et ne avértas fáciem tuam a
púero tuo : * quóniam tribulor,
velóciter exáudi me.

Inténde ánimæ meæ, et líbera
eam : * propter inimícos meos
éripe me.

Tu scis impropérium meum,
et confusiónem meam, * et re-
veréntiam meam.

In conspéctu tuo sunt omnes
qui tribulant me, * impropérium
expectávit cor meum, et misé-
riam.

Et sustínui qui simul contri-
starétur, et non fuit : * et qui
consolarétur, et non invéni.

Et dedérunt in escam meam
fel : * et in siti mea potavérunt
me acéto.

Fiat mensa eórum coram ipsis
in láqueum, * et in retributiónes,
et in scándalum.

Obscuréntur óculi eórum ne
videant : * et dorsum eórum
semper incurva.

Effúnde super eos iram tuam : *
et furor iræ tuæ comprehéndat
eos.

Fiat habitatio eórum desérta : *
et in tabernáculis eórum non
sit qui inhábitet.

Quóniam quem tu percussisti,
persecúti sunt : * et super doló-
rem vúlnerum meórum addidé-
runt.

Appóne iniquitatem super ini-
quitatem eórum : * et non intrent
in iustítiam tuam.

Deleántur de libro vivén-

tium : * et cum iustis non scri-
bántur.

Ego sum pauper et dolens : *
salus tua, Deus, suscepit me.

Laudábo nomen Dei cum cán-
tico : * et magnificábo eum in
laude :

Et placébit Deo super vítulum
novéllum : * córnua producén-
tem et úngulas.

Videant páuperes et læténtur : *
quárite Deum, et vivet ánima
vestra.

Quóniam exaudivit páuperes
Dóminus : * et vinctos suos non
despéxit.

Laudent illum cæli et terra, *
mare, et ómnia reptília in eis.

Quóniam Deus salvam fáciat
Sion : * et ædificábuntur civitá-
tes Iuda.

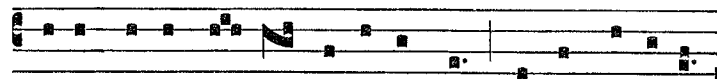
Et inhabitábunt ibi, * et here-
ditate acquirunt eam.

Et semen servórum eius pos-
sidébit eam, * et qui diligunt
nomen eius, habitábunt in ea.

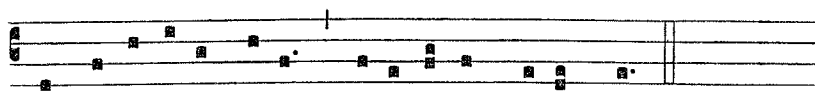
¶ Non dicitur Glória Patri, in fine psalmodum et canticorum, usque ad Completorium Sabbati Sancti inclusive.

¶ Ultimi versus psalmodum et canticorum secundum tonorum differentias terminantur sicut et alii.

Anti-
phona

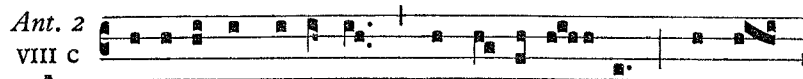

Ze-lus domus tu- æ comé-dit me : et oppróbri- a

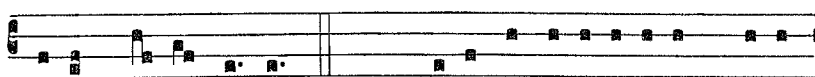

exprobránti- um ti-bi ce-ci-dé-runt super me.

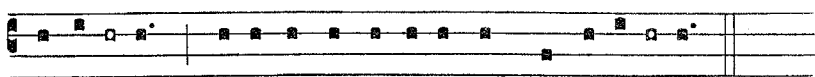
Ant. 2
VIII c

A -vertántur retrórsu(m) * et e-rubé- scant, qui có-

gi-tant mi- hi ma- la. Ps. 69. De- us, in adiu- tó-ri-um me- um

intén- de : * Dómi- ne, ad adiu- vándu(m) me festí- na.

Confundántur et reve- réántur, * qui quæ- runt *ánimam meam*.

Avertántur retrórsu(m) et eru- béscant, * qui volu- nt *mihí mala*.

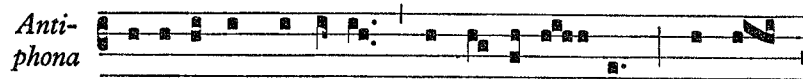
Avertántur statim erubescén- tes, * qui dicunt mihí : *Euge, euge*.

Exsúltent et læténtur in te om- nes qui quæ- runt te, * et dicant semper : Magnificétur Dóminus : qui díligunt salu- táre tuum.

Ego vero egénus, et pauper sum : * Deus, *adiuva me*.

Adiútor meus, et liberátor meus es tu : * Dómine, *ne moréris*.

Anti- phona

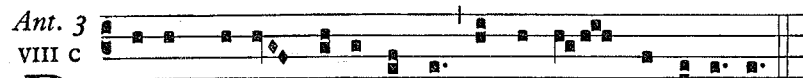

Avertántur retrórsu(m) et e-rubé- scant, qui có-

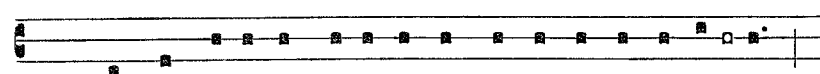

gi-tant mi- hi ma- la.

Ant. 3
VIII c

D e- us me- us, * é-ri-pe me de ma- nu pecca- tó- ris.

Ps. 70. In te, Dómi- ne, spe- rá- vi, non confúnda- r in æ- tér- num : *

in iustí- ti- a tu- a lí- be- ra me, et é- ri- pe me.

Inclína ad me aurem tuam, * et salva me.

Esto mihí in Deum protectó- rem, ⁊ et in locum munítum : * ut salvu(m) me fá- cias,

Quóniam firmaméntum me- um, * et refúgiu(m) meum es tu.

Deus meus, éripe me de manu peccatóris, * et de manu contra legem agéntis et iníqui :

Quóniam tu es paciéntia mea, Dómine : * Dómine, spes mea a iuventúte mea.

In te confirmátus sum ex útero : * de ventre matris meæ tu es protecto(r) meus.

In te cantátio mea semper : * tamquam prodígium factus sum multis : et tu adiútor fortis.

Repleátur os meum laude, ut cantem glóriam tuam : * tota die magnítudinem tuam.

Ne proicias me in témpore

senectútis : * cum defécerit virtus mea, ne derelin- quas me.

Quia dixérunt inimíci mei mihí : * et qui custodiébant áni- mam meam, consílium fecérunt in unum,

Dicéntes : Deus derelíquit eum, ⁊ persequímini, et com- prehéndite eum : * quia non est qui erípiat.

Deus, ne elongéris a me : * Deus meus, in auxiliu(m) meum respice.

Confundántur, et deficiant de- trahéntes ánimæ meæ : * ope- riántur confusióne et pudóre, qui quæ- runt mala mihí.

Ego autem semper sperábo : * et adiciam super omnem laudem tuam.

Os meum annuntiábit iustí- tiam tuam : * tota die salu- táre tuum.

Quóniam non cognóvi litteratúram, introíbo in poténtias Dómini : * Dómine, memorábor iustitiæ tuæ solus.

Deus, docuísti me a iuventúte mea : * et usque nunc pronuntiábo mirabilia tua.

Et usque in senéctam et sé-nium : * Deus, ne derelinquas me,

Donec annúntiem bráchium tuum * generatióni omni, quæ ventúra est :

Poténtiam tuam et iustítiam tuam, Deus, usque in altíssima, quæ fecísti magnalia : * Deus, quis similis tibi?

Quantas ostendísti mihi tribu-

latiões multas et malas : ꝛ et convérsus vivificásti me : * et de abyssis terræ iterum redúxisti me :

Multiplicásti magnificéntiam tuam : * et convérsus consolátus es me.

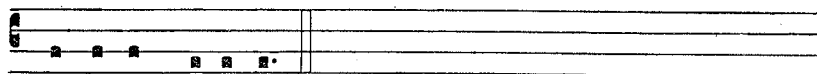
Nam et ego confitébor tibi in vasis psalmi veritátem tuam : * Deus, psallam tibi in cíthara, sanctus Israel.

Exsultábunt lábia mea cum cantávero tibi : * et ánima mea, quam redemísti.

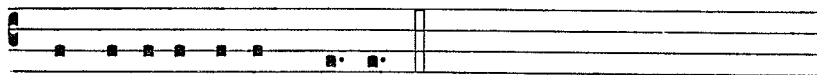
Sed et lingua mea tota die meditábitur iustítiam tuam : * cum confúsi et revériti fúerint qui quærunt mala mihi.

De- us me- us, é-ri-pe me de manu pecca-tó- ris.

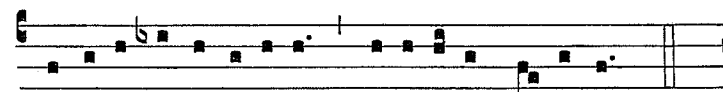
Ÿ. Exsúrge, Dómi-ne.

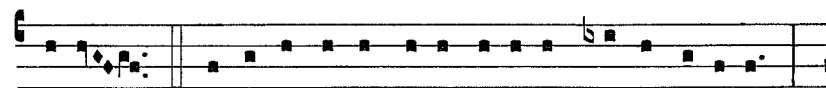
Ź. Et iú-di-ca causam me- am.

Dicto Pater noster, secreto, non pronuntiatur Et ne nos, sed facto signo a Prælato, lector incipit legere; et hoc etiam fit ante quartam et septimam lectionem. Iube, domne, et Tu autem, non dicuntur, sed finita lectione sive lamentatione, immediate inchoatur responsorium.

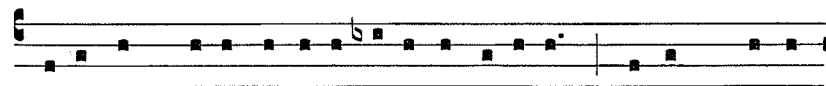
Lectio I

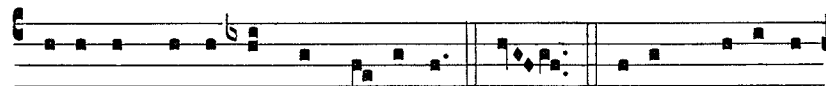
I n-ci-pit lamentá-ti-o Ie-remí-æ Prophé-tæ.

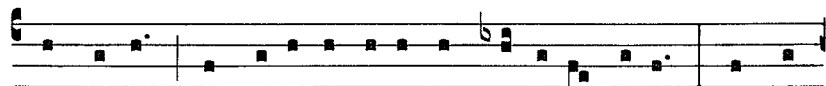
A-leph. Quómo-do se-det so-la cí-vi-tas ple-na pópu-lo :

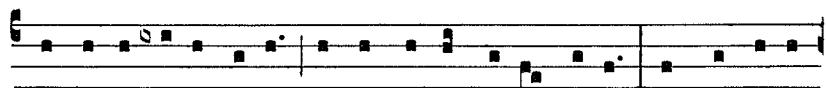
facta est qua-si ví-du-a dómi-na génti-um : princeps provin-

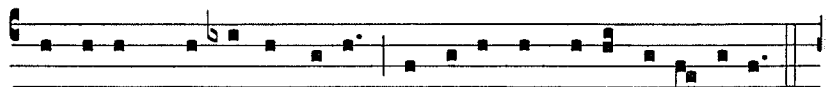
ci-á-rum facta est sub tri-bú-to. Beth. Plo-rans plo-rá-vit

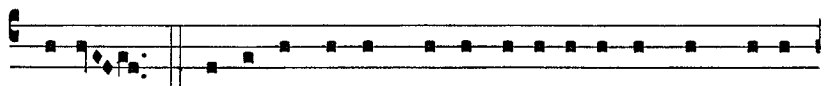
in nocte, et lácrimæ e-ius in ma-xíl-lis e-ius. Non est

qui conso-lé-tur e-am ex ómni-bus ca-ris e-ius. Omnes amí-

ci e-ius spre-vé-runt e-am, et facti sunt e-i in-i-mí-ci.

Ghimel. Migrá-vit Iu-das propter afflicti-ó-nem et multi-

tú-di-nem servi-tú-tis : ha-bi-tá-vit inter gentes, nec invé-nit
 réqui-em. Omnes perse-cu-tó-res e-ius appre-hendé-runt
 e-am inter angústi-as. Ie-rú-sa-lem, Ie-rú-sa-lem, convér-
 te-re ad Dómi-num De-um tu-um.

¶ *Et ita usque ad Sabbatum Sanctum inclusive, terminantur lectiones Jeremiæ.*

¶ *Finita lectione, ille qui legit, inter pulpitum et gradus presbyterii, inclinationem facit profundam.*

Responsorium I

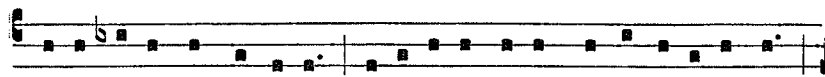
VIII

In mon-te *O-li-vé-ti o-rá-vit ad
 Pa-trem : Pa-ter, si fi-e-ri pot-est, trán-se-at a
 me ca-lix i-ste. Spí-ri-tus qui-dem promptus

est, ca-ro autem in-fir-ma : * Fi-at vo-lún-
 tas tu-a. *Ÿ.* Ve-rúm-ta-men non sic-ut
 e-go vo-lo, sed sic-ut tu vis. * Fi-at vo-
 lún-tas tu-a.

Lectio II

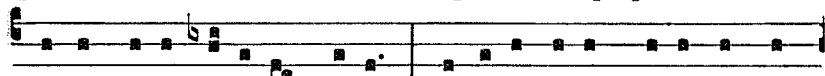
Da-leth. Vi-æ Si-on lu-gent, e-o quod non sint
 qui vé-ni-ant ad so-lemni-tá-tem : omnes portæ e-ius destrúc-
 tæ, sa-cerdó-tes e-ius geméntes : vírgi-nes e-ius squá-li-dæ,
 et ipsa opprés-sa ama-ri-tú-di-ne. He. Facti sunt

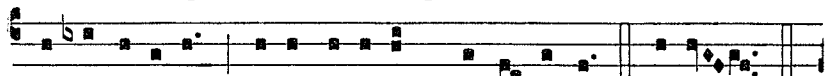
hostes e-ius in cá-pi-te, in-í-mi-ci e-ius lo-cuple-tá-ti sunt :

qui a Dómi-nus lo-cú-tus est su-per e-am propter multi-tú-

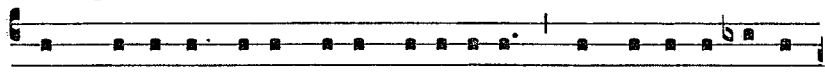
di-nem in-i-qui-tá-tum e-ius : párvu-li e-ius ducti sunt in

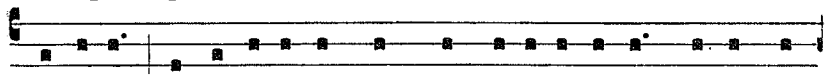
cap-ti-vi-tá-tem, ante fá-ci-em tri-bu-lántis. Va-u.

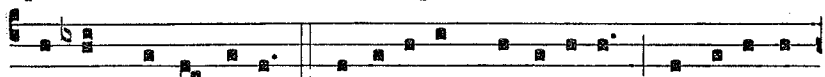
Et egréssus est a fí-li-a Si-on omnis de-cor e-ius : facti

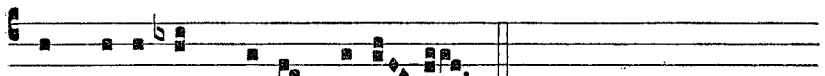
sunt prínci-pes e-ius vel-ut a-rí-e-tes non inve-ni-éntes

páscu-a : et ab-i-é-runt absque forti-tú-di-ne ante fá-

ci-em subsequéntis. Ie-rú-sa-lem, Ie-rú-sa-lem, convérte-re

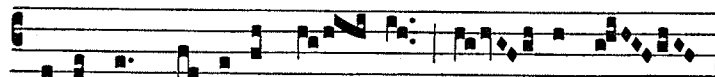

ad Dómi-num De-um tu-um.

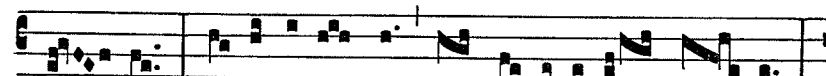
Responsorium II

VIII

T

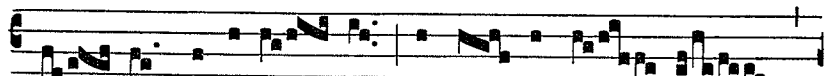
ristis est * á-nima me- a us- que ad

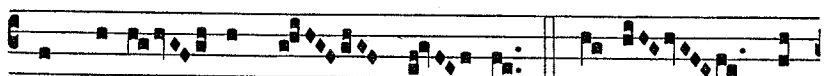
mor- tem : sus-ti-né-te hic et vi-gi-lá-te me- cum :

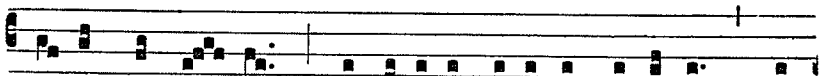
nunc vi-dé-bi-tis turbam, quæ circúm-da-bit me : * Vos

fu- gam ca-pi-é-tis, et e- go va- dam

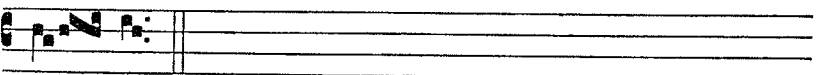
immo-lá- ri pro vo- bis. *Ps.* Ecce ap-

pro-pínquat ho- ra, et Fí-li-us hó-mi-nis tra-dé-tur in

manus pec-ca- tó- rum. * Vos fu- gam ca-pi-

é- tis.

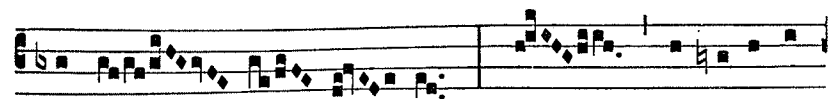
Lectio III

Z a in. Re-cordá-ta est Ie-rú-sa-lem di-é-rum af-
 flic-ti-ó-nis su-æ et præ-va-ri-ca-ti-ó-nis, ómni-um de-si-de-
 ra-bí-li-um su-ó-rum quæ habú-e-rat a di-é-bus anti-quis,
 cum cá-de-ret pó-pu-lus e-ius in manu hosti-li, et non esset
 auxi-li-á-tor : vi-dé-runt e-am hostes et de-ri-sé-runt sáb-
 ba-ta e-ius. Heth. Peccá-tum pec-cá-vit Ie-rú-sa-lem, prop-
 tér-e-a instá-bi-lis facta est : omnes, qui glo-ri-fi-cá-bant
 e-am, spre-vé-runt il-lam, qui-a vi-dé-runt ignomí-ni-am

e-ius : ipsa autem gemens convérsa est re-tró-rsum.
 Teth. Sordes e-ius in pé-di-bus e-ius, nec re-cordá-ta est
 fi-nis su-i : de-pó-si-ta est ve-hemé-ter, non habens con-
 so-la-tó-rem : vi-de, Dó-mi-ne, afflic-ti-ó-nem me-am, quó-
 ni-am e-réctus est in-i-mí-cus. Ie-rú-sa-lem, Ie-rú-sa-lem,
 convérte-re ad Dó-mi-num De-um tu-um.

Responsorium III

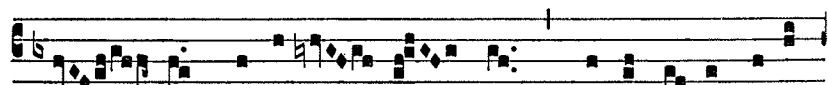
E c-ce * ví-di-mus e-um non ha-béntem
 spé-ci-em, neque de-có-rem : aspéc-tus e-ius

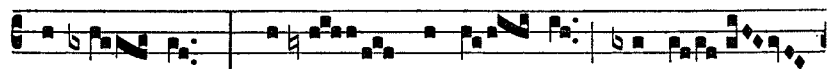
in e- o non est. Hic pec-cá-ta no-

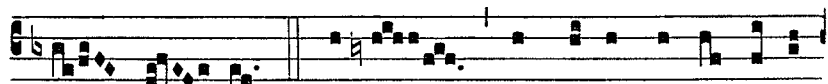
stra portá- vit et pro no- bis do- let : ipse

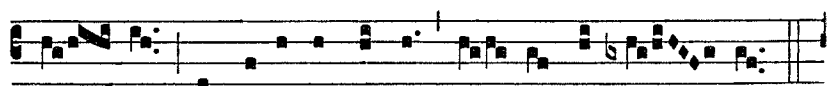
au- tem vulne- rá- tus est propter in- i-qui-tá-

tes no- stras : * Cu- ius li- vó- re sa- ná-

ti su- mus. *¶* Ve- re languó-res nostros ipse

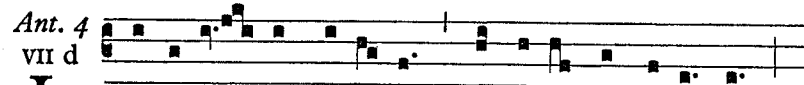
tu- lit, et do- ló-res nostros i- pse por- tá- vit.

* Cu- ius. *R.* Ecce ví-di-mus e- um.

¶ Dum reincipitur responsorium, surgunt Fratres et stant donec totum fuerit percantatum.

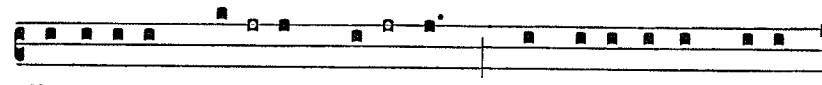
IN II NOCTURNO

Ant. 4
VII d
L i-be-rá- vit Dómi-nus * páupe-rem a po-tén-te :

et ín-o-pem cu- i non e-rat ad- iú- tor. *Ps. 71.* De- us,

iu- dí- ci- um tu- um re- gi da : * et iustí- ti- am tu- am

ff- li- o re- gis :

Iudicáre pópulum tuum in iustítia, * et páuperes tuos in iudício.

Suscípiant montes pacem pópulo : * et colles iustítiam.

Iudicábit páuperes pópuli, *¶* et salvos fáciat filios páupe- rum : * et humiliábit calumnia- tórem.

Et permanébit cum sole, et ante lunam, * in generatióne et generatióne.

Descéndet sicut plúvia in vel- lus : * et sicut stillicídia stillántia super terram.

Oriétur in diébus eius iustítia, et abundántia pacis : * donec auferátur luna.

Et dominábitur a mari usque ad mare : * et a flúmine usque ad términos orbis terrárum.

Coram illo prócident *Æthio-* pes : * et inimici eius terram lin- gent.

Reges Tharsis, et ínsulæ mú- nera ófferent : * reges Arabum et Saba dona addúcent.

Et adorábunt eum omnes reges terræ : * omnes gentes sérvient ei :

Quia liberábit páuperem a potén-te : * et páuperem, cui non erat adiútor.

Parcet páuperi et inopi : * et ánimas páuperum salvas fáciat.

Ex usúris et iniquitate rédimet ánimas eórum : * et honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet, et dábitur ei de auro Arábiæ, ꝛ et adorábunt de ipso semper : * tota die benedícant ei.

Et erit firmaméntum in terra in summis móntium, ꝛ superextollétur super Líbanum fruc-

tus eius : * et florébunt de civitate sicut fænum terræ.

Sit nomen eius benedíctum in sǎcula : * ante solem pérmanet nomen eius.

Et benedicéntur in ipso omnes tribus terræ : * omnes gentes magnificábunt eum.

Benedíctus Dóminus, Deus Israel, * qui facit mirabília solus :

Et benedíctum nomen maiestátis eius in ætérnum : ꝛ et replébitur maiestáte eius omnis terra : * fiat, fiat.

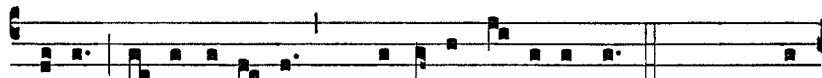
Li-be-rá- vit Dómi- nus páupe-rem a po-tén-te :

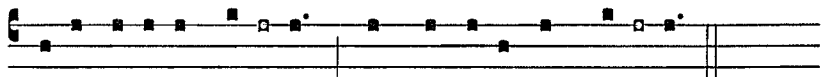
et ín-o-pem cu- i non e-rat ad-iú- tor.

C o-gi- ta- vé- runt ím- pi- i * et lo- cú- ti sunt ne- quí-

ti- am : ín- iqui- tá- tem ín excé- lso lo- cú- ti sunt. Ps. 72. Quam

bonus Isra- el De- us * his qui recto sunt cor- de!

Mei autem pæne moti sunt pedes : * pæne effúsi sunt gressus mei.

Quia zelávi super iníquos, * pacem peccatórum videns.

Quia non est respéctus morti eórum : * et firmaméntum in plaga eórum.

In labóre hóminum non sunt, * et cum homínibus non flagella- búntur :

Ideo tenuit eos supérbia, * opérti sunt iniquitate et impietate sua.

Pródiit quasi ex ádipe iniquitas eórum : * transiérunt in afféctum cordis.

Cogitavérunt, et locúti sunt nequítiam : * iniquitatem in excé- lso locúti sunt.

Posuérunt in cælum os suum : * et lingua eórum transiit in terra.

Ideo convertétur pópulus meus hic : * et dies pleni inveniéntur in eis.

Et dixerunt : Quómodo scit Deus, * et si est sciéntia in excé- lso ?

Ecce ipsi peccatóres, et abundántes in sǎculo, * obtinuerunt divítias.

Et dixi : ꝛ Ergo sine causa iustificávi cor meum, * et lavi inter innocéntes manus meas :

Et fui flagellátus tota die, * et castigatio mea in matutínis.

Si dicébam : Narrábo sic : * ecce nationem filiórum tuórum reprobávi.

Existimábam ut cognócerem hoc, * labor est ante me :

Donec intrem in Sanctuárium Dei : * et intélligam in novíssimis eórum.

Verúmtamen propter dolos posuísti eis : * deiecísti eos dum allevaréntur.

Quómodo facti sunt in desolatióne, súbito defecérunt : * perierunt propter iniquitatem suam.

Velut sómnum surgéntium, Dómine, * in civitate tua imaginem ipsórum ad níhilum redígés.

Quia inflammátum est cor meum, ꝛ et renes mei commutáti sunt : * et ego ad níhilum redáctus sum, et nescívi.

Ut iumentum factus sum apud te : * et ego semper tecum.

Tenuísti manum dexteram meam : ꝛ et in voluntate tua deduxísti me, * et cum glória suscepísti me.

Quid enim mihi est in cælo ? * et a te quid volui super terram ?

Defécit caro mea, et cor meum : * Deus cordis mei, et pars mea Deus in ætérnum.

Quia ecce, qui elóngant se a te,
peribunt : * perdidisti omnes,
qui fornicántur abs te.

Mihi autem adhærere Deo bo-

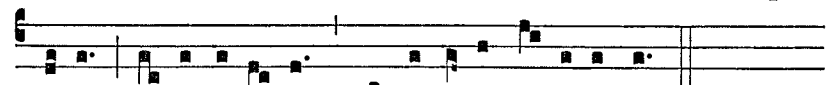
num est : * pónere in Dómino
Deo *spem meam* :

Ut annúntiame omnes prædica-
tiones tuas, * in portis filiæ Sion.

Anti-
phona

Co-gi- ta-vé-runt impi- i et lo-cú-ti sunt nequí-

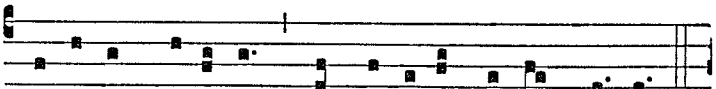

ti- am : in-iqui-tá-tem in excélso lo-cú-ti sunt.

Ant. 6

I a

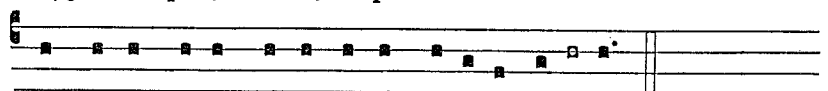
E

x-súrge, Dómi-ne, * et iú-di-ca causam me- am.

Ps. 73. Ut quid, De-us, re-pu- lí-sti in fi- nem : * i-rá-tus

est fu-ror tu-us su-per o-ves páscu-æ tu- æ?

Memor esto congregatiónis
tuæ, * quam possedisti *ab iní-tio*.

Redemísti virgam hereditátis
tuæ : * mons Sion, in quo habi-
tásti *in eo*.

Leva manus tuas in supérbias
eórum in finem : * quanta ma-
lignátus est inimicus *in sancto!*

Et gloriáti sunt qui odérunt
te : * in médio solemnitétis tuæ.

Posuerunt signa sua, signa : *
et non cognoverunt sicut in éxitu
super summum.

Quasi in silva lignórum secú-
ribus excidérunt iánuas eius in
idípsum : * in secúri et áscia
deiecérunt eam.

Incendérunt igni Sanctuárium
tuum : * in terra polluérent
tabernáculum nóminis tui.

Dixerunt in corde suo cognatio
eórum simul : * Quiescere faciá-
mus omnes dies festos Dei a
terra.

Signa nostra non vídimus, ꝛ
iam non est prophéta : * et nos
non cognóscet *ámplius*.

Usquequo, Deus, impropérabit
inimicus : * irratat adversárius
nomen tuum *in finem?*

Ut quid avértis manum tuam,
et dexteram tuam, * de médio
sinu tuo *in finem?*

Deus autem rex noster ante
sæcula : * operátus est salutem
in médio terra.

Tu confirmásti in virtúte tua
mare : * contribulásti cápita dra-
cónum *in aquis*.

Tu confregísti cápita dracó-
nis : * dedísti eum escam pó-
pulis *Æthiópum*.

Tu dirupísti fontes, et tor-
réntes : * tu siccásti flúvios
Ethan.

Tuus est dies, et tua est

nox : * tu fabricátus es auróram
et solem.

Tu fecísti omnes términos
terræ : * æstátem et ver tu plas-
másti ea.

Memor esto huius, inimicus
impropéravit Dómino : * et pó-
pulus insíprens incitávit *nomen*
tuum.

Ne tradas béstiis ánimas con-
fiténtes tibi, * et ánimas páu-
perum tuórum ne obliviscáris *in*
finem.

Réspice in testaméntum tu-
um : * quia repléti sunt, qui obscurá-
ti sunt terræ dómibus *iniquitátum*.

Ne avertátur húmilis factus
confúsus : * pauper et inops
laudábunt *nomen tuum*.

Exsúrge, Deus, iúdica causam
tuam : * memor esto impropé-
riórum tuórum, eórum quæ ab
insipiénte sunt *tota die*.

Ne obliviscáris voces inimicó-
rum tuórum : * supérbia eórum,
qui te odérunt, *ascéndit semper*.

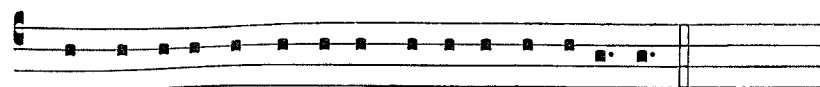
Anti-
phona

Exsúrge, Dómi-ne, et iú-di-ca causam me- am.

Ÿ. De-us me-us, é-ri-pe me de ma-nu pecca-tó-ris.

Rz. Et de manu contra le-gem a-géntis et in-íqui.

Pater noster, *secreto*.

Sermo sancti Leónis Papæ.

Lectio IV

Sermo 7 de Passione

Incipiéntes, dilectíssimi, de passióne Dómini tractáre, divíno intelligimus dispósitum fuisse consílio, ꝛ ut sacrílegi Iudæórum príncipes et ímpii sacerdótes, qui sæviéndi in Christum occasiónes sæpe quæsíverant : nonnisi in solemnitate pascháli exercéndi furóris sui acciperent potestátem. Oportébat enim ut manifésto impleréntur efféctu, ꝛ quæ diu fúerant figuráto promíssa mystério : et uno explerétur sacrificio variárum differéntia victimárum. Ut ergo umbræ céderent córpori ꝛ et cessárent imágines sub præsentia veritátis : antiqúá observántia novo exclúditur sacraméto. Hóstia in hóstiam transit, ꝛ et ságuine sanguis aufértur : et legális festívitás, dum mutátur, implétur.

Responsorium IV

VIII

A-mí-cus me-us * óscu-li me trá-dit si-gno. Quem oscu-lá-tus fú-e-ro, i-pse est, te-né-te e-um. Hoc ma-lum

fe-cit si-gnum, qui per óscu-lum ad-implé-vit ho-mi-cí-di-um. * Infé-lix præ-termí-sit pré-ti-um sángu-nis, et in fi-ne láque-o se sus-pén-dit. ¶ Fí-li-us qui-dem hó-mi-nis va-dit, sic-ut scriptum est de il-lo : væ autem hó-mi-ni il-li, per quem tra-dé-tur. * Infé-lix.

Lectio V

Incipiénte enim festívitáte pascháli, ꝛ qui ornáre templum, vasa mundáre, víctimas providére debúerant, in unum fácinus coniúrant : ut et nova mystéria non apprehénderent, et antiqúá violárent. Providéntibus ergo ne in die sancto tumúltus orirétur : non festívitáti, sed facínori studebátur. Metuebántque, non ut pópulus non peccáret : sed ne Christus eváderet. At Iesus consílii sui certus, vetus testaméto consummábat : et novum Pascha condébat. Et cum in Cáiphæ átrio tractarétur, quómo-do Christus debéret occídi : ille Córpóris et Sanguinis sui órđinans sacraméto, docébat qualis Deo hóstia debéret offerri, ꝛ nec traditóre submóto : ut ostenderétur nulla iniúria exasperátus.

Responsorium V

VIII
U - nus * ex vo - bis tra - det me hó - di - e :
 væ il - li per quem tra - dar e - go :
 * Mé - li - us il - li e - rat, si na - tus non fu - ís -
 set. *Ÿ*. Qui intíngit me - cum ma - num in par - ópsi -
 de, hic me tra - di - tú - rus est in ma - nus pec - ca - tó -
 rum. * Mé - li - us il - li e - rat.

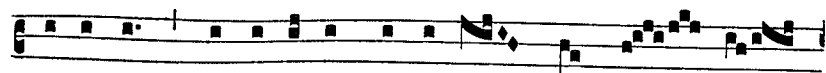
Lectio VI

Dicens quoque, Unus vestrum me traditúrus est, notam sibi traditóris ac proditóris consciéntiam demonstrávit : non áspera, nec apérta ímpium increpatióne confúndens, ꝛ sed leni ac tácita admonitíone convéniens : ut fácius corrigeret pænítudo, quem nulla deformásset abiéctio. Cur, infélix Iuda, tanta benignitáte non úteris ? Ecce parcit áusibus tuis Dóminus, et nulli te, nisi tibi, índicat Christus, ꝛ nec nomen tuum, nec persóna detégitur : sed veritátis

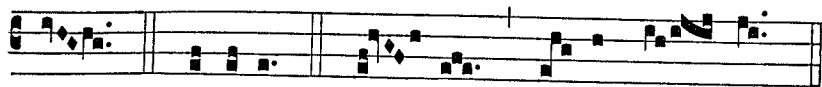
et misericórdiæ verbo, cordis tui tantum arcána tangúntur. Non Apostólici órdis honor, non sacramentórum tibi commúnio dene - gátur. Redi in íntegrum, et depósito furóre respícce, ꝛ cleméntia invítat, salus pulsat : ad vitam te Vita révocat.

Responsorium VI

VII
E - ram * qua - si a - gnus ínno - cens :
 duc - tus sum ad im - mo - lán - dum et ne - sci - é -
 bam : consí - li - um fe - cé - runt in - imí - ci me - i
 advérsum me, di - céntes : * Ve - ní - te, mit - támus lignum in
 pa - nem e - ius, et e - ra - dá - mus e - um de
 ter - ra vi - vénti - um. *Ÿ*. Om - nes in - imí - ci
 me - i advérsum me co - gi - tá - bant ma - la mi - hi : ver - bum

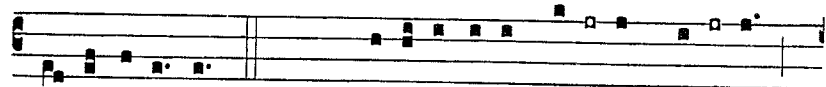
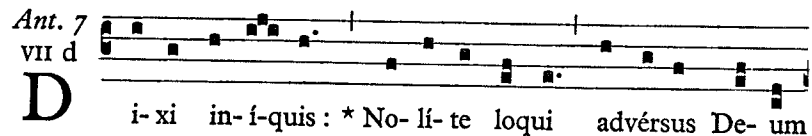

in-íquum manda-vé-runt advérsus me, di- cén-

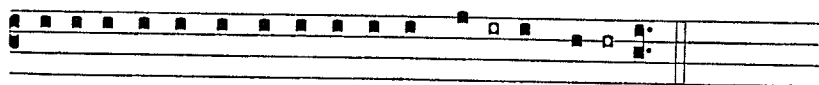

tes. * Ve-ní-te. R. E- ram qua- si a- gnus.

IN III NOCTURNO

in- iqui- tá- tem. Ps. 74. Confi- té- bimur ti- bi, De- us : *

confi- té- bimur, et invo- cá- bimus no- men tu- um.

Narrábitus mirabília tua : * cum accépero tempus, ego iustítias iudicábo.

Liquefácta est terra, et omnes qui hábitant in ea : * ego confirmávi colúmnas eius.

Dixi iníquis : Nolíte iníque ágere : * et delinquentibus : Nolíte exaltáre cornu :

Nolíte extóllere in altum cornu

vestrum : * nolíte loqui advérsus Deum iniquitátem.

Quia neque ab Oriénte, neque ab Occidénte, neque a desértis móntibus : * quóniam Deus iudex est.

Hunc humiliat, et hunc exáltat : * quia calix in manu Dómini vini meri plenus mixto.

Et inclinávit ex hoc in hoc :

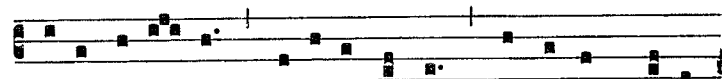
verúmtamen fæx eius non est exinaníta : * bibent omnes peccatóres terræ.

Ego autem annuntiábo in scé-

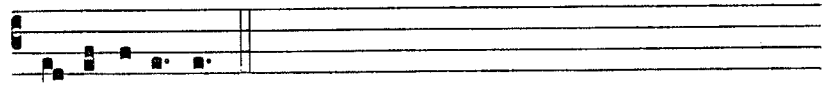
culum : * cantábo Deo Iacob.

Et ómnia córnua peccatórum confríngam : * et exaltabúntur córnua iusti.

Anti-
phona

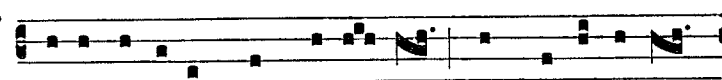

Di- xi in- í- quis : No- lí- te loqui advérsus De- um

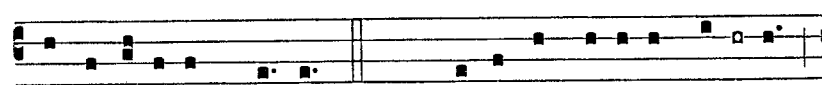

in- iqui- tá- tem.

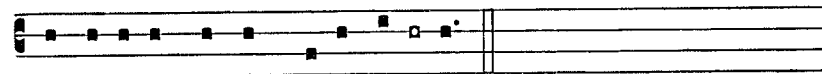
Ant. 8
VIII c

T erra trému- it * et qui- é- vit, dum re- súrge- ret

in iu- dí- ci- um De- us. Ps. 75. No- tus in Iudæ- a De- us : *

in Isra- el magnum nomen e- ius.

Et factus est in pace locus eius : * et habitatio eius in Sion.

Ibi confrégit poténtias árcuum, * scutum, gládium, et bellum.

Illúminans tu mirabíliter a móntibus ætérnis : * turbáti sunt omnes insipiéntes corde.

Dormiérunt somnum suum : * et nihil invenérunt omnes viri divitiárum in mámbus suis.

Ab increpatióne tua, Deus Iacob, * dormitavérunt qui ascenderunt equos.

Tu terríbilis es, et quis resístet tibi? * ex tunc ira tua.

De cælo audítum fecisti iudícium : * terra trémuit et quiévit,

Cum exsúrgeret in iudícium Deus, * ut salvos fáceret omnes mansuétos terræ.

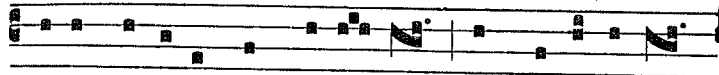
Quóniam cogitatio hóminis
confitébitur tibi : * et reliquiae
cogitationis diem festum *agent*
tibi.

Vovete, et réddite Dómino Deo

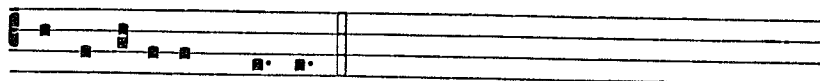
vestro : * omnes qui in circúitu
eius *affertis* múnera.

Terribili et ei qui aufert spíri-
tum *príncipum*, * terribili apud
reges *terrae*.

Anti-
phona

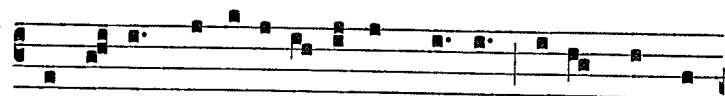

Terra trému-it et qui-é- vit, dum re-súrge-ret

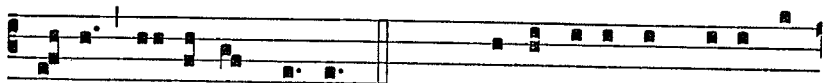

in iu-dí-ci- um De- us.

Ant. 9
VII a

In di- e * tri-bu-la-ti- ó-nis me- æ De- um exqui-

sí- vi má- ni- bus me- is. Ps. 76. Vo- ce me- a ad Dómi- num

clamá- vi : * vo- ce me- a ad De- um, et intén- dit mi- hi.

In die tribulatiónis meae Deum
exquisivi, mánibus meis nocte
contra eum : * et non sum
deceptus.

Renuit consolári ánima mea : ꝛ
memor fui Dei, et delectátus
sum, et exercitátus sum : * et
defécit spíritus meus.

Anticipavérunt vigílias óculi
mei : * turbátus sum, et non sum
locútus.

Cogitávi dies antíquos : * et
annos aetérnos in mente hábui.

Et meditátus sum nocte cum
corde meo, * et exercitábar, et
scopébam spíritum meum.

Numquid in aetérnum proficiet
Deus : * aut non appónet ut
complacítior sit adhuc?

Aut in finem misericórdiam
suam abscíndet, * a generatióne
in generatióne?

Aut obliviscétur miseréri
Deus? * aut continébit in ira
sua misericórdias suas?

Et dixi : Nunc coepi : * hæc
mutatió dexteræ Excélsi.

Memor fui óperum Dómini : *
quia memor ero ab inítió mira-
bílíum tuórum,

Et meditábor in ómnibus opé-
ribus tuis : * et in adinventiáni-
bus tuis exercébor.

Deus, in sancto via tua : ꝛ quis
Deus magnus sicut Deus noster? *
tu es Deus qui facis mirábília.

Notam fecísti in pópulis vir-
tútem tuam : * redemísti in
bráchio tuo pópulum tuum, filios
Iacob, et Ioseph.

Vidérunt te aquæ, Deus, ꝛ
vidérunt te aquæ : * et timué-
runt, et turbátæ sunt abyssi.

Multitúdo sónitus aquárum : *
vocem dedérunt nubes.

Etenim sagíttæ tuæ tráns-
eunt : * vox tonítrui tui in rota.

Illuxérunt coruscationes tuæ
orbi terræ : * commóta est, et
contrémuit terra.

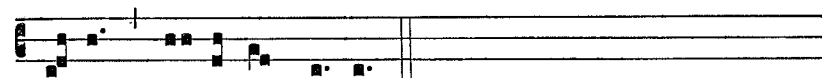
In mari via tua, et sémitæ
tuæ in aquis multis : * et vestí-
gia tua non cognoscéntur.

Deduxísti sicut oves pópulum
tuum, * in manu Móysi et
Aaron.

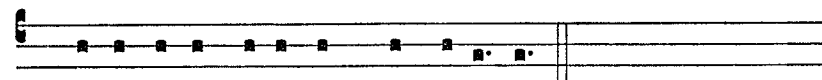
Anti-
phona

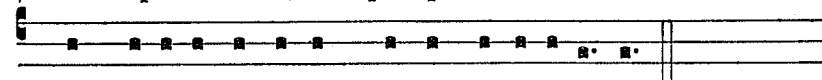
In di- e tri-bu-la-ti- ó-nis me- æ De- um exqui-

sí- vi má- ni- bus me- is.

V. Homo pa- cis me- æ, in quo spe- rá- vi.

R. Ampli- á- vit advérsus me supplanta- ti- ó- nem.

Pater noster, secreto.

Sermo sancti Ioánnis Chrysóstomi.

Lectio VII

Hom. I de prodicione Iudæ

Tunc abiit, inquit. Non invitatus a principibus : sponte processit. Unus de duodecim. Septuaginta discipulis : non tam interiora commissa sunt. Hæc erat caterva regalis. De hoc choro Iudas egressus est. Iudas, inquit, Iscariotes. Quid mihi eius patriam dicitis? Utinam ipsum quoque nescire licuisset. Et dixit eis. Quid vultis mihi dare, et ego eum vobis tradam? O puniendæ vocis temeritatem. Ideo Magister te divitias debere contemnere prædicabat? O crudelitatem. Dic, quæ causa proditiõnis. Forsitan quod tibi dæmonum tradidit potestatem, et quod fecit languentibus subvenire : quod mortuos suscitare didicisti. O verbum totius superbix. Tradis eum, qui cuncta conservat, qui dæmonibus imperat, et cui obtemperant maria : cui omnes subiacent potestates.

Responsorium VII

VII

U - na ho - ra * non po-tu-í- stis vi-gi-
lá- re me- cum, qui exhortabámi- ni
mo-ri pro me? * Vel Iu- dam non vi-dé- tis,
quómo-do non dor-mit, sed fe-stí- nat tráde-re

me Iu- dá- is? *Ps.* Dormí- te iam et requi-
ésci- te : ec- ce appro-pínquat qui me tra-
det. * Vel Iu- dam non vi-dé- tis.

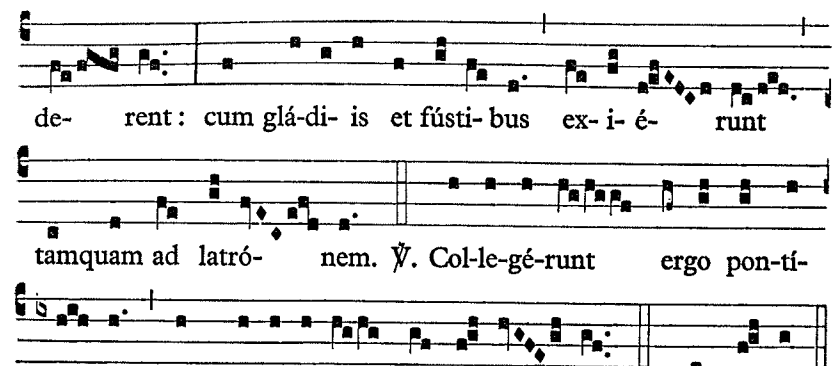
Lectio VIII

Quando Iudas de traditione tractabat : dicunt discipuli. Ubi quis paremus tibi Pascha manducare? Vide discipulos : vide discipulum. Isti sunt de præparatione solliciti : ille Domínici sanguinis mercator existit. Et illud quidem Pascha Iudæorum discipuli præparabant : istud autem, quod nostrum est, ipse Christus constituit. Et dixit. Hoc est Corpus meum : quod pro vobis tradetur. Hic est Sanguis meus : qui pro multis effundetur. O Christi misericordia. O Iudæ deméntia. Ille eum paciscebatur, ut venderet : Christus ei sanguinem, quem vendidit, offerébat, et ut haberet remissionem peccatorum : si tamen impius existere nolisset. Nam sacrificii communicationem meruit, et pedes eius lavit Christus : ut excusationem suæ malitiæ non haberet.

Responsorium VIII

I

S e- ni- ó- res * pó- pu- li consí- li- um fe-
cé- runt, * Ut Ie- sum do-lo te-né- rent et oc- cí-

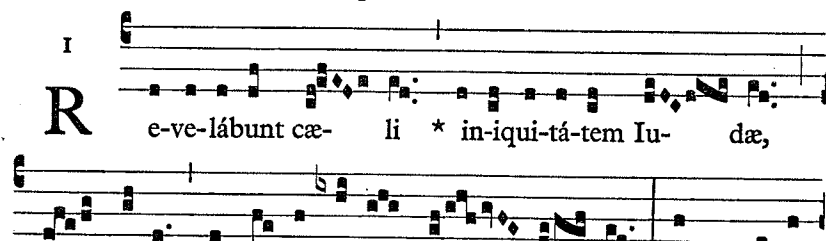

de- rent : cum glá-di- is et fústi- bus ex- i- é- runt
tamquam ad latró- nem. *Ÿ*. Col-le- gé- runt ergo pon- tí-
fi- ces et pha- ri- sæ- i con- cí- li- um. * Ut Ie- sum.

Lectio IX

Sed iam ad terribilem mensam cum debita reverentia, cum congrua vigilantia : opportunum tempus invitat. Nullus ibi Iudas reperiatur, ꝛ nullus malignus accedat : nec insidia mente condantur. Nullus fictus accedat : nullus fucato animo. Pura igitur sit mens, pura cogitatio : quia et sacrificium purum est. Dominus quidem noster, corpus assumptum ablaturus ex oculis nostris, et sideribus illaturus, ꝛ in hac die sacramentum Corporis et Sanguinis sui consecravit : ut perennis illa victima viveret in memoria, et semper praesens esset in gratia. Cum igitur ad reverendum altare ascendis : sacrum Dei tui Corpus et Sanguinem fide respice, ꝛ honore mirare, mente continge : cordis manu suscipe et gustu interiori assume.

Responsorium IX

R e-ve- lábunt cae- li * in-iqui- tá-tem Iu- dae,
et terra advér- sus e- um con- súr- get : et ma- ni- fé-

stum e- rit peccá- tum il- lí- us in di- e fu- ró- ris Dó-
mi- ni : * Cum e- is qui di- xé- runt Dó- mi- no
De- o : Re- cé- de a no- bis, sci- én- ti- am
vi- á- rum tu- á- rum nó- lu- mus. *Ÿ*. In di- em perdi-
ti- ó- nis servá- bi- tur, et ad di- em ul- ti- ó- nis du-
cé- tur. * Cum e- is. *R̄*. Re- ve- lábunt cae- li.

Si Matutinum a Laudibus separetur, subiungitur oratio Respice, quæsumus, ut in Laudibus.

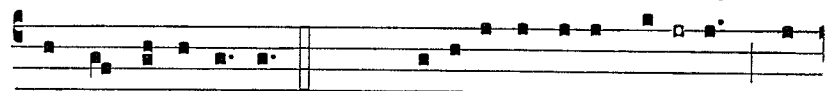

AD LAUDES

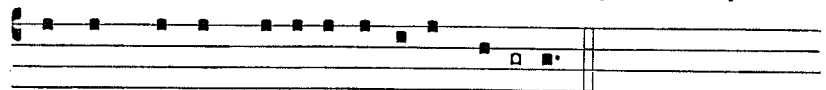
Hoc triduo non dicitur *Ÿ*. ante Laudes, sed Laudes absolute inchoantur ab antiphona primi psalmi.

Iusti-fi-cé-ris, Dómi-ne, * in sermó-ni-bus tu-is, et vin-

cas cum iu-di-cá-ris. Ps. 50. Mi-se-ré-re me-i, De-us, * se-

cúndum magnam mi-se-ri-córdi-am tu-am.

Et secúndum multitudinem miserationum tuarum, * dele iniquitatem meam.

Amplius lava me ab iniquitate mea : * et a peccato meo munda me.

Quóniam iniquitatem meam ego cognóscó : * et peccatum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci : * ut iustificeris in sermónibus tuis, et vincas cum iudicáris.

Ecce enim in iniquitatibus concéptus sum : * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritatem dilexí-

sti : * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor : * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam : * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis : * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus : * et spíritum rectum innova in viscéribus meis.

Ne prócias me a fácie tua : * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui : * et spíritu principáli confirmá me.

Docébo iníquos vias tuas : * et impii ad te converténtur.

Libera me de sanguínibus, Deus, Deus salutis meæ : * et exsultábit lingua mea iustítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries : * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluisses sacrifici-

cium, dedíssem útique : * holocáustis non delectáberis.

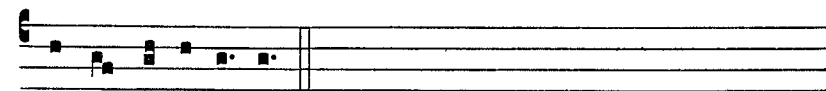
Sacrificium Deo spíritus contribulátus : * cor contrítum, et humiliátum, Deus, non despí-cies.

Benigne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion : * ut ædificéntur muri Ierúsalem.

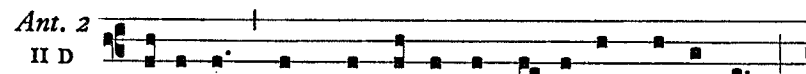
Tunc acceptábis sacrificium iustítiae, oblatiónes et holocáusta : * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Iusti-fi-cé-ris, Dómi-ne, in sermó-ni-bus tu-is, et vin-

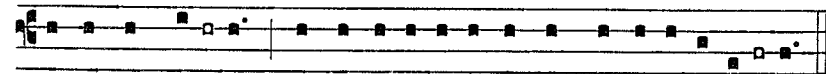
cas cum iu-di-cá-ris.

Dómi-nus * tamquam o-vis ad víc-timam ductus est,

et non a-pé-ru-it os su-um. Ps. 89. Dómi-ne, re-fú-gi-um

factus es no-bis : * a ge-ne-ra-ti-ó-ne in ge-ne-ra-ti-ó-nem.

Priusquam montes fierent, aut formarétur terra et orbis : * a sáculo et usque in sáculum tu es, **Deus**.

Ne avértas hóminem in humilitátem : * et dixísti : Convertimini, filii hóminum.

Quóniam mille anni ante óculos tuos, * tamquam dies hestérna quæ *præter*íit,

Et custódia in nocte, * quæ pro níhilo habéntur, eórum anni erunt.

Mane sicut herba tránseat, ꝛ mane flóreat, et tránseat : * véspere décidat, indúret et aréscat.

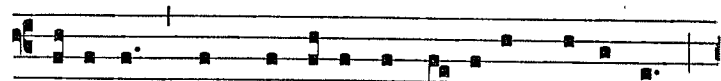
Quia defécimus in ira tua, * et in furóre tuo turbáti sumus.

Posuísti iniquitátes nostras in conspéctu tuo : * sáculum nostrum in illuminatióne vultus tui.

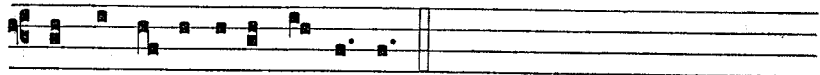
Quóniam omnes dies nostri defecérunt : * et in ira tua defécimus.

Anni nostri sicut aránea meditatábuntur : * dies annórum nostrórum in ipsis, septuaginta anni.

Anti-
phona

Dómi-nus tamquam o-vis ad vic-timam ductus est,

et non a-pé-ru-it os su- um.

Si autem in potentátibus, octogínta anni : * et ámplius eórum, labor *et* dolor.

Quóniam supervénit mansuetúdo : * et corripiémur.

Quis novit potestátem iræ tuæ : * et præ timóre tuo iram tuam dinumeráre?

Déxteram tuam sic **notam** fac : * et erudítos corde in sapiéntia.

Convértere, Dómine, úsque-quo? * et deprecábilis esto super servos tuos.

Repléti sumus mane misericórdia tua : * et exsultávimus, et delectáti sumus ómnibus diébus nostris.

Lætáti sumus pro diébus, quibus nos humiliásti : * annis, quibus vídimus mala.

Réspice in servos tuos, et in ópera tua : * et dírige filios eórum.

Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, et ópera mánuum nostrárum dírige super nos : * et opus mánuum nostrárum dírige.

Ant. 3
VIII G

me- us, * ad te de lu-ce ví-gi-lo.

Sitívit in te ánima mea, * quam multipliciter tibi caro mea.

In terra desérta, et ínvia, et inaquósa : ꝛ sic in sancto appáruí tibi, * ut vidérem virtútem tuam, et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas : * lábia mea laudábunt te.

Sic benedicam te in vita mea : * et in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea : * et lábiis exsultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stra-

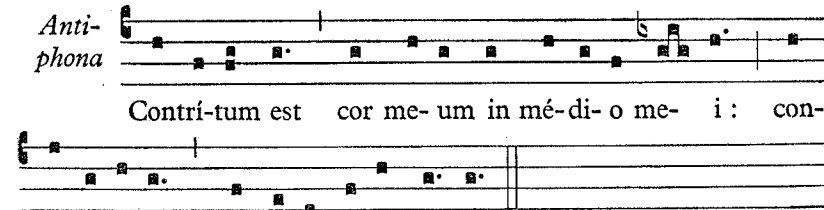
tum meum, ꝛ in matutinis meditábor in te : * quia fuísti adiutor meus.

Et in velaménto alárum tuárum exsultábo, ꝛ adhæsít ánima mea post te : * me suscepít dextera tua.

Ipsi vero in vanum quásiérunt ánimam meam, ꝛ introíbunt in inferióra terræ : * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

Rex vero lætábitur in Deo, ꝛ laudabúntur omnes qui iurant in eo : * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

Anti-
phona

tremu- é-runt ómni- a ossa me- a.

Ant. 4
IV A

Exhortá-tus es * in virtú-te tu- a, et in re-fecti-
ó-ne sancta tu-a, Dómi-ne. *Cant. Moysis.* Cantémus Dó-
mi-no : glo-ri-ó-se e-nim magni-fi-cá-tus est, * equum et
ascensó-rem de-ié-cit in ma- re.

Fortitúdo mea, et laus *mea* Dóminus, * et factus est mihi in salútem :

Iste Deus meus, et glorificábo eum : * Deus patris mei, et exaltábo eum.

Dóminus quasi vir pugnátor, omnipotens *nomen* eius. * Cur-rus Pharaónis et exercítum eius proiécit in mare :

Elécti príncipes eius submérsi sunt in Mari Rubro : ꝛ abyssi operuérunt eos, * descendérunt in profúndum quasi lapis.

Déxtera tua, Dómine, magnificáta est in fortitúdine : ꝛ déxtera tua, Dómine, percússit inimícum. * Et in multítudine glóriæ tuæ deposuísti adversários tuos :

Misísti iram tuam, quæ devorávit eos sicut stípulam. * Et in spírítu furóris tui congregátæ sunt aquæ :

Stetit unda fluens, * congregátæ sunt abyssi in médio mari.

Dixit inimícus : Pérsequar et comprehéndam, ꝛ dívidam spó-lia, * implébitur ánima mea :

Evaginábo gládium meum, * interficiet eos manus mea.

Flavit spírítus tuus, et opéruit eos mare : * submérsi sunt quasi plumbum in aquis veheméntibus.

Quis símilis tui in fórtibus, Dómine? * quis símilis tui, magníficus in sanctitáte, terribilis atque laudábilis, fáciens mirábilia?

Extendísti manum tuam, ꝛ et devorávit eos terra. * Dux fuísti

in misericórdia tua pópulo quem redemísti.

Et portásti eum in fortitúdine tua, * ad habitáculum sanctum tuum.

Ascendérunt pópuli, et iráti sunt : * dolóres obtinuérunt habitatóres Philístiim.

Tunc conturbáti sunt príncipes Edom, robústos Moab obtinuit tremor : * obriguérunt omnes habitatóres Chánaan.

Irruat super eos formído et pavor, * in magnitúdine bráchii tui :

Fiant inmóviles quasi lapis, ꝛ donec pertránseat pópulus tuus,

Dómine : * donec pertránseat pópulus tuus iste, quem posse-dísti.

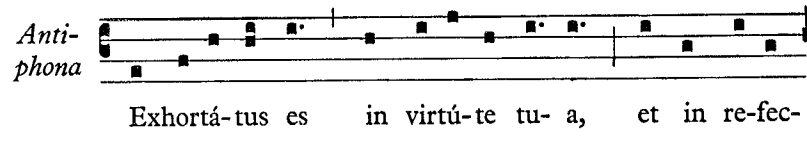
Introduces eos, et plantábis in monte hereditátis tuæ, * firmíssimo habitáculo tuo, quod operátus es, Dómine :

Sanctuárium tuum, Dómine, quod firmavérunt manus tuæ. * Dóminus regnábit in ætérnum et ultra.

Ingréssus est enim eques Phá-rao cum cúrribus et equítibus eius in mare : * et redúxit super eos Dóminus aquas maris :

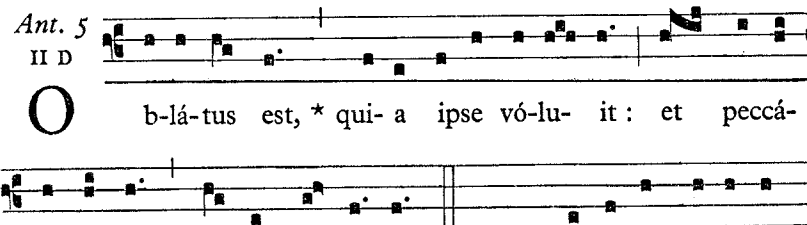
Fílii autem Israel ambulavérunt per siccum * in médio eius.

Anti-
phona

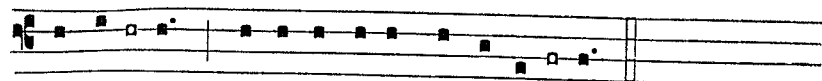

Exhortá-tus es in virtú-te tu- a, et in re-fec-
ti-ó-ne sancta tu-a, Dómi-ne.

Ant. 5
II D

Ob-lá-tus est, * qui-a ipse vó-lu-it : et peccá-
ta nostra ipse por-tá-vit. *Ps. 148.* Laudá-te Dómi-num

de cæ- lis : * laudá-te e-um in excél- sis.

Laudáte eum, omnes Angeli eius : * laudáte eum, omnes virtútes eius.

Laudáte eum, sol et luna : * laudáte eum, omnes stellæ et lumen.

Laudáte eum, cæli cælórum : * et aquæ omnes, quæ super cælos sunt, laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt : * ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum, et in sáculum sáculi : * præcéptum pósuit, et non præterfíbit.

Laudáte Dóminum de terra, * dracones, et omnes abyssi.

Ignis, grando, nix, glácies, spírítus procellárum : * quæ faciunt verbum eius :

Montes, et omnes colles : * ligna fructífera, et omnes cedri.

Béstia, et unívrsa pécora : * serpéntes, et vólucres pennátæ :

Reges terræ, et omnes pópuli : * príncipes, et omnes iúdicés terræ.

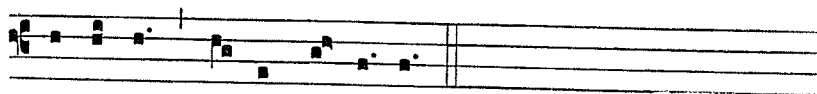
Iúvenes et vírgines : senes cum iunióribus laudent nomen Dómini : * quia exaltátum est nomen eius solíus.

Conféssio eius super cælum et terram : * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis eius : * fíliis Israel, pópulo appropinquánti sibi.

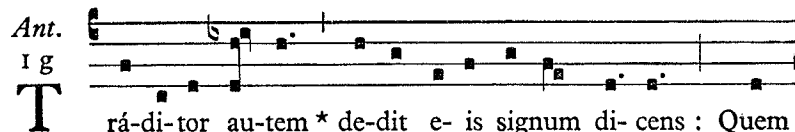
Oblá-tus est, qui- a ipse vó-lu- it : et peccá-

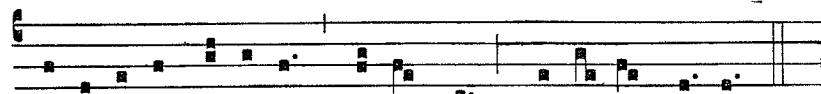
ta nostra i-pse por-tá- vit.

Finita antiphona post psalmum Laudáte, mox antiphona ad Benedictus ab eo qui præest incipitur.

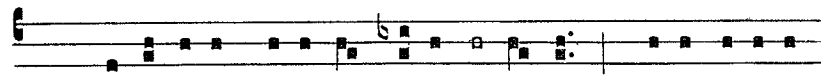
Ad Benedictus

Ant. I g T rá-di-tor au-tem * de-dit e- is signum di- cens : Quem

oscu- lá- tus fú- e- ro, ipse est, te- né- te e- um.

Cant. Be- ne- díctus Dómi- nus, De- us Isra- el : * qui- a vi- si- tá-

vit et fe- cit red-empti- ó- nem ple- bis su- æ :

Et eréxit cornu salutis nobis * in domo David púeri sui,

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sáculo sunt, prophetárum eius :

Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium, qui odérunt nos,

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris, * et memorári testaménti sui sancti :

Iusiurándum, quod iurávit ad Abraham patrem nostrum, * datúrum se nobis,

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi

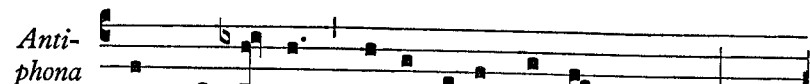
In sanctitáte et iustítia coram ipso * ómnibus diébus nostris.

Et tu, puer, prophéta Altíssimi vocáberis : * præbis enim ante faciém Dómini paráre vias eius,

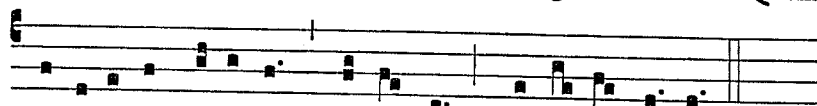
Ad dandam sciéntiam salutis plebi eius * in remissionem peccatórum eórum

Per víscera misericórdiæ Dei nostri, * in quibus visitávit nos Oriens ex alto,

Illumináre his, qui in ténebris et in umbra mortis sedent, * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

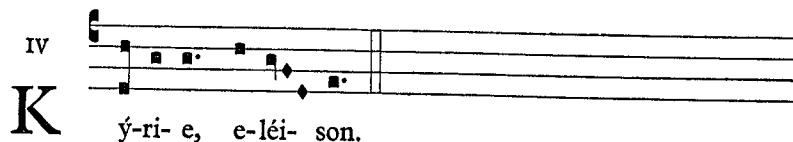
Trá-di-tor au-tem de-dit e-is signum di-cens : Quem

oscu-lá-tus fú-e-ro, ipse est, te-né-te e-um.

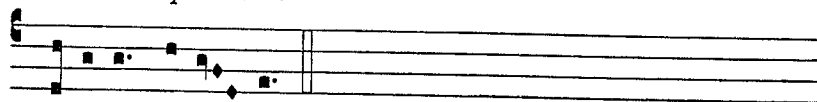
Ad ea quæ sequuntur Fratres stant versi ad altare.

Repetita post Benedictus antiphona, duo Fratres stantes ante gradus altaris cantant :

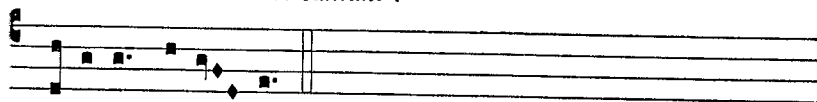
ý-ri-e, e-léi-son.

Et choro respondente :

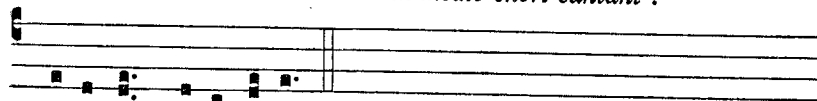
Ký-ri-e, e-léi-son.

Iterum illi duo Fratres cantant :

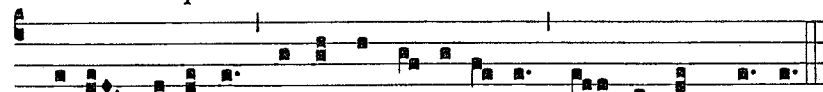
Ký-ri-e, e-léi-son.

Deinde alii duo Fratres stantes in medio chori cantant :

Dómi-ne, mi-se-ré-re.

Et chorus respondet :

Christus Dómi-nus factus est o-bé-di-ens us-que ad mor-tem.

Fratres ante gradus cantant :

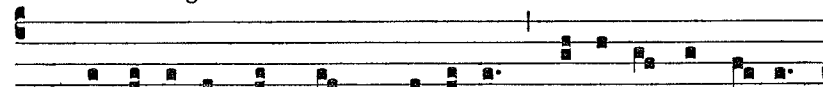
Ÿ. Qui passú-rus adve-ní-sti propter nos.

Chorus :

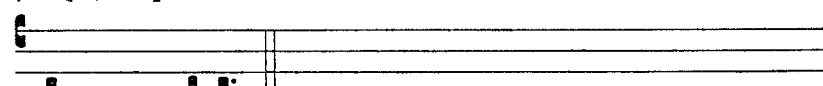

Christe, e-léi-son.

Fratres ante gradus :

Ÿ. Qui, expánsis in cru-ce má-ni-bus, tra-xí-sti ómni-a

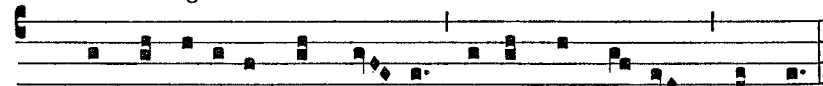
ad te sæcu-la.

Chorus :

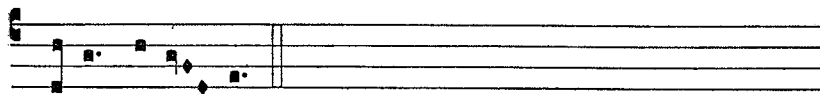
Christe, e-léi-son.

Fratres ante gradus :

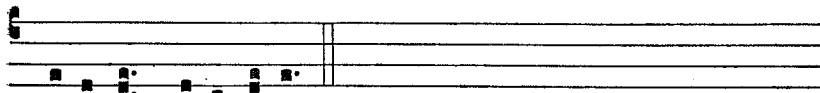
Ÿ. Qui prophé-ti-ce prompsí-sti : E-ro mors tu-a, o mors.

Chorus :

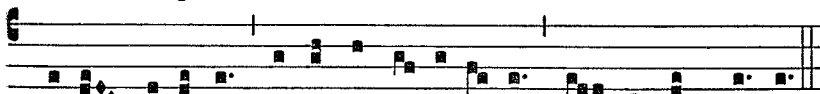
Christe, e-léi-son.

Deinde duo Fratres in medio chori cantant :

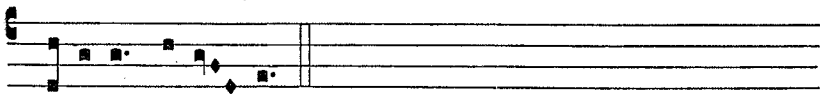
Dómi-ne, mi-se-ré-re.

Et chorus respondet :

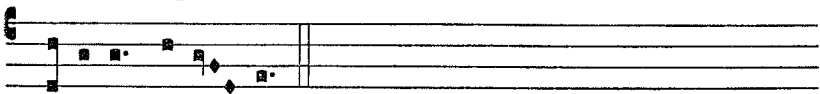
Christus Dómi-nus factus est o-bé-di-ens us-que ad mor-tem.

Item Fratres ante gradus cantant :

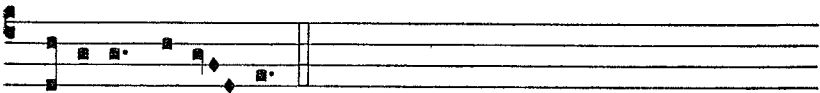
Ký-ri-e, e-léi-son.

Et chorus respondet :

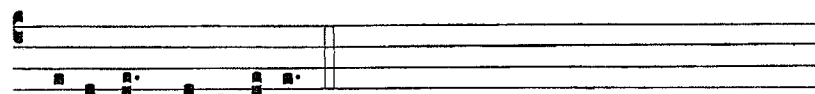
Ký-ri-e, e-léi-son.

Et Fratres ante gradus :

Ký-ri-e, e-léi-son.

Deinde duo Fratres in medio chori cantant :

Dómi-ne, mi-se-ré-re.

Et chorus respondet :

Christus Dómi-nus factus est o-bé-di-ens us-que ad mor-tem.

Denique duo Fratres ante gradus alta voce cantant :

Mortem autem cru-cis.

Finito versu Mortem autem crucis genuflectunt omnes et dicunt Pater noster totum secreto.

Deinde, absque Dóminus vobiscum et absque Orémus, dicitur :

Oratio

Réspice, quæsumus, Dómine, super hanc familiam tuam, ꝛ pro qua Dóminus noster Iesus Christus non dubitávit mánibus tradí nocéntium : et crucis subíre torméntum. ꝛ

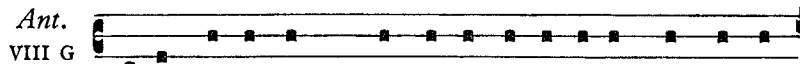
Non dicitur Qui tecum, neque Amen, neque Benedicámus Dómino, neque Fidélium.

¶ *Hac die non fiunt genuflexiones ad Horas, propter solemnitatem Cenæ, nisi in hac Hora Laudum tantum.*

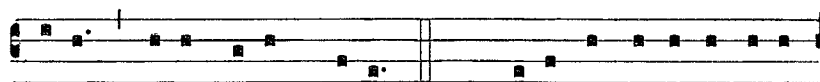
¶ *Horæ minores dicuntur hora competenti.*

AD PRIMAM

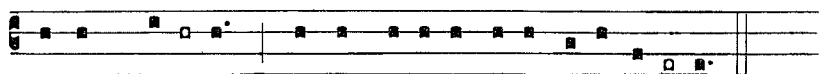
Postquam fratres versis vultibus ad altare se signaverint, Prima absolute inchoatur ab antiphona.

Christus factus est * pro no-bis o-bé-di-ens usque ad

mortem, mortem autem cru-cis. Ps. 53. De-us, in nómi-ne tu-o

salvum me fac : * et in virtú-te tu-a iú-di-ca me.

Deus, exáudi orationem meam : * áuribus pércipe verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsus me, et fortes quæsiérunt ánimam meam : * et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádiuvat me : * et Dóminus susceptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis : * et in veritate tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi, * et confitébor nómini tuo, Dómine : quóniam bonum est :

Quóniam ex omni tribulatione eripuísti me : * et super inimícos meos despéxit óculus meus.

Psalmus 118, i

Beáti immaculáti in via : * qui ámbulant in lege Dómini.

Beáti, qui scrutántur testimónia eius : * in toto corde exquirunt eum.

Non enim qui operántur iniquitátem, * in viis eius ambulavérunt.

Tu mandásti * mandáta tua custodíri nimis.

Utinam dirigántur viæ meæ, * ad custodiéndas iustificatiónes tuas!

Tunc non confúndar, * cum perspéxero in ómnibus mandátis tuis.

Confitébor tibi in directiône cordis : * in eo quod didici iudicia iustitiæ tuæ.

Iustificatiónes tuas custodiam : * non me derelinquas usquequáque.

In quo córrigit adolescentior viam suam? * in custodiéndo sermónes tuos.

In toto corde meo exquisívi te : * ne repéllas me a mandátis tuis.

In corde meo abscondi elóquia tua : * ut non peccem tibi.

Benedíctus es, Dómine : * doce me iustificatiónes tuas.

In lábiis meis, * pronuntiávi ómnia iudicia oris tui.

In via testimoniórum tuórum delectátus sum, * sicut in ómnibus divítiis.

In mandátis tuis exercébor : * et considerábo vias tuas.

In iustificatiónebus tuis meditábor : * non oblivíscar sermónes tuos.

Psalmus 118, ii

Retríbue servo tuo, vivífica me : * et custodiam sermónes tuos.

Revéla óculos meos : * et considerábo mirábilia de lege tua.

Incola ego sum in terra : * non abscondas a me mandáta tua.

Concupívit ánima mea desideráre iustificatiónes tuas, * in omni témpore.

Increpásti supérbos : * maledícti qui declínant a mandátis tuis.

Aufer a me oppróbrium, et contéptum : * quia testimónia tua exquisívi.

Etenim sederunt príncipes, ꝑ et advérsus me loquebántur : * servus autem tuus exercebátur in iustificatiónebus tuis.

Nam et testimónia tua meditatio mea est : * et consílium meum iustificatiónes tuæ.

Adhæsit paviménto ánima mea : * vivífica me secúndum verbum tuum.

Vias meas enuntiávi, et exaudísti me : * doce me iustificatiónes tuas.

Viam iustificatiónum tuárum instrue me : * et exercébor in mirabilibus tuis.

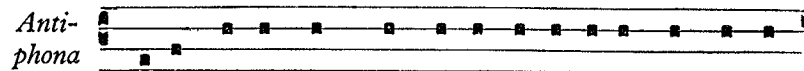
Dormitávit ánima mea præ tædio : * confirma me in verbis tuis.

Viam iniquitátis ámove a me : * et de lege tua miserére mei.

Viam veritátis elégi : * iudicia tua non sum oblítus.

Adhæsi testimoniis tuis, Dómine : * noli me confúndere.

Viam mandatórum tuórum cucúrri, * cum dilatásti cor meum.

Christus factus est pro no-bis o-bé-di-ens usque ad

mortem, mortem autem cru-cis

Repetita post psalmos antiphona statim subiungitur

Oratio absque Orémus

Réspice, quæsumus, Dómine, super hanc familiam tuam, ꝛ pro qua Dóminus noster Iesus Christus non dubitávit mánibus tradí nocéntium : et crucis subíre torméntum. ꝛ

AD PRETIOSA

Finitis quæ de Martyrologio pronuntianda sunt, et responso Deo grátias, subiungitur :

Ÿ. Pretiósá est in conspéctu Dómini. ꝛ

℞. Mors sanctórum eius. ꝛ

Oratio absque Orémus

Sancta María et omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum : ut mereámur adiuvári ab eo, qui vivit et regnat per ómnia sæcula sæculórum. ꝛ

℞. Amen.

Deinde dicitur ter :

Ÿ. Deus, in adiutórium meum inténde. ꝛ

℞. Dómine, ad adiuvándum me festína. ꝛ

Postea, omissa Glória Patri, subiungitur :

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster, *secreto.*

Et ne nos indúcas in tentatiónem. ꝛ

℞. Sed libera nos a malo. ꝛ

Ÿ. Réspice, Dómine, in servos tuos et in ópera tua, et dirige filios eórum. ꝛ

℞. Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, et ópera mánuum nostrárum dirige super nos : et opus mánuum nostrárum dirige. ꝛ

Oratio absque Orémus

Dirigere et sanctificáre dignéris, Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus, hódie corda et córpora nostra in lege tua et in opéribus mandatórum tuórum, ꝛ ut hic et in ætérnum, te auxiliánte, semper salvi esse mereámur : Per Christum Dóminum nostrum. ꝛ

℞. Amen.

Iube, domne, benedicere.

Benedictio. Divínium auxiliium ꝛ máneat semper nobiscum. ꝛ

℞. Amen.

Evangelium secundum Ioannem

Cap. 13

An te diem festum Paschæ, sciens Iesus quia venit hora eius ut tránseat ex hoc mundo ad Patrem : cum dilexisset suos, qui erant in mundo, in finem diléxit eos. Tu autem, Dómine, ꝛ miserére nostri.

℞. Deo grátias.

Commemorátio Fratrum, Sorórum, Familiárium, Benefactórum defunctórum : Ordinis nostri.

Requiescant in pace. ꝛ

℞. Amen.

Psalmus 116

Laudáte Dóminum, omnes gentes : ꝛ * laudáte eum, omnes pópuli, ꝛ

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia eius, ꝛ * et véritas Dómini manet in ætérnum. ꝛ

Deinde, omissa Glória Patri, sequitur :

Ÿ. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam. ꝛ

℞. Et salutáre tuum da nobis. ꝛ

Dóminus vobíscum. ꝛ

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus. ꝛ

Oratio

Actiões nostras, quæsumus, Dómine, aspirádo præveni et adiuvádo proséquere : ut cuncta nostra operátio a te semper incípiat, ꝛ et per te coepta finiátur. Per Christum Dóminum nostrum. ꝛ

R̃. Amen.

Ÿ. Adiutórium nostrum in nómine Dómini. ꝛ

R̃. Qui fecit cælum et terram. ꝛ

Non dicitur Fidélium ánimæ.

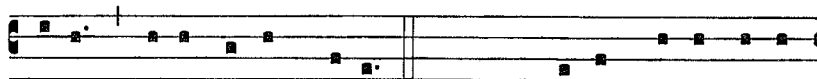
AD TERTIAM

Postquam fratres versis vultibus ad altare se signaverint, Tertia absolute inchoatur ab antiphona.

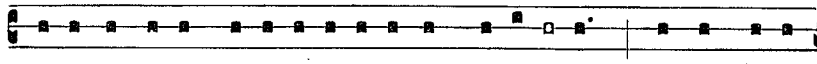
Ant.

VIII G

Christus factus est * pro no-bis o-bé-di-ens usque ad

mortem, mortem autem cru-cis. Ps. 118, iii. Le-gem po-ne mi-hi,

Dómi-ne, vi-am iusti-fi-ca-ti-ó-num tu-á-rum : * et exquí-ram

e- am sem-per.

Da mihi intelléctum, et scrutabor legem tuam : * et custódiam illam in toto corde meo.

Deduc me in sémitam mandatorum tuórum : * quia ipsam volui.

Psalmus 118, iv

Memor esto verbi tui servo tuo, * in quo mihi spem dedísti.

Hæc me consoláta est in humilitate mea : * quia elóquium tuum vivificávit me.

Supérbi inique agébant usquequáque : * a lege autem tua non declinávi.

Memor fui iudiciórum tuórum a sæculo, Dómine : * et consolátus sum.

Deféctio tenuit me, * pro peccatóribus derelinquéntibus legem tuam.

Cantábiles mihi erant iustificatiões tuæ, * in loco peregrinaciónis meæ.

Memor fui nocte nóminis tui, Dómine : * et custodívi legem tuam.

Hæc facta est mihi : * quia iustificatiões tuas exquisívi.

Pórtio mea, Dómine, * dixi custodíre legem tuam.

Deprecátus sum faciém tuam in toto corde meo : * miserere mei secúndum elóquium tuum.

Cogitávi vias meas : * et converti pedes meos in testimónia tua.

Parátus sum, et non sum turbátus : * ut custódiam mandáta tua.

Inclína cor meum in testimónia tua : * et non in avarítiam.

Avérte óculos meos ne vídeant vanitátem : * in via tua vivifica me.

Státue servo tuo elóquium tuum, * in timóre tuo.

Amputa oppróbrium meum quod suspicátus sum : * quia iudícia tua iucúnda.

Ecce concupívi mandáta tua : * in æquitáte tua vivifica me.

Et véniat super me misericórdia tua, Dómine : * salutáre tuum secúndum elóquium tuum.

Et respondébo exprobrántibus mihi verbum : * quia sperávi in sermónibus tuis.

Et ne áuferas de ore meo verbum veritátis usquequáque : * quia in iudiciis tuis supersperávi.

Et custódiam legem tuam semper : * in sæculum et in sæculum sæculi.

Et ambulábam in latitúdine : * quia mandáta tua exquisívi.

Et loquébar in testimoniis tuis in conspéctu regum : * et non confundébar.

Et meditábar in mandátis tuis, * que diléxi.

Et levávi manus meas ad mandáta tua, quæ diléxi : * et exercébar in iustificatióibus tuis.

Funes peccatorum circumpléxi
sunt me : * et legem tuam non
sum oblitus.

Média nocte surgébam ad con-
fiténdum tibi, * super iudicia
iustificatiónis tuæ.

Párticeps ego sum ómnium
timéntium te : * et custodiéntium
mandáta tua.

Misericórdia tua, Dómine, plea
na est terra : * iustificatiónes
tuas doce me.

Psalmus 118, v

Bonitatem fecisti cum servo
tuo, Dómine, * secúndum
verbum tuum.

Bonitatem, et disciplinam, et
sciéntiam doce me : * quia man-
dátis tuis **crédidi.**

Priúsqvam humiliárer ego de-
líqui : * propterea elóquium
tuum *custodívi.*

Bonus es tu : * et in bonitate
tua doce me iustificatiónes tuas.

Multiplicáta est super me ini-
quitas superbórum : * ego autem
in toto corde meo scrutábor man-
dáta tua.

Coagulátum est sicut lac cor
eórum : * ego vero legem tuam
meditátus sum.

*Anti-
phona*

Christus factus est pro no-bis o-bé-di-ens usque ad mor-

Bonum mihi quia humiliásti
me : * ut discam iustificatiónes
tuas.

Bonum mihi lex oris tui, *
super millia auri *et argénti.*

Manus tuæ fecérunt me, et
plasmavérunt me : * da mihi
intelléctum, et discam mandáta
tua.

Qui timent te vidébunt me,
et lætabúntur : * quia in verba
tua *supersperávi.*

Cognóvi, Dómine, quia æqui-
tas iudicia tua : * et in veritate
tua humiliásti me.

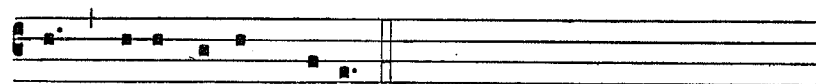
Fiat misericórdia tua ut con-
solétur me, * secúndum elóquium
tuum *servo tuo.*

Véniant mihi miseratiónes tuæ,
et vivam : * quia lex tua medi-
tatio *mea est.*

Confundántur supérbi, quia
iniúste iniquitatem fecérunt **in**
me : * ego autem exercébor in
mandátis tuis.

Convertántur mihi timéntes
te : * et qui novérunt testimónia
tua.

Fiat cor meum immaculátum
in iustificatióibus tuis, * ut *non*
confúndar.

tem, mortem autem cru-cis.

Repetita post psalmos antiphona statim subiungitur

Oratio absque Orémus

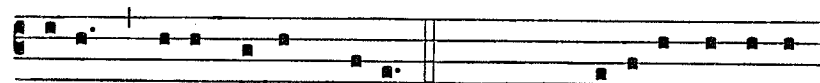
Réspice, quæsumus, Dómine, super hanc familiam tuam, ꝛ pro
qua Dóminus noster Iesus Christus non dubitávit mánibus
tradi nocéntium : et crucis subíre torméntum. ꝛ

AD SEXTAM

*Postquam fratres versis vultibus ad altare se signaverint, Sexta
absolute inchoatur ab antiphona.*

Ant.
VIII G

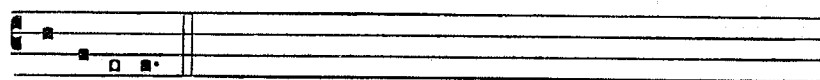
Christus factus est * pro no-bis o-bé-di-ens usque ad

mortem, mortem autem cru-cis. *Ps. 118, vi. De-fé-cit in sa-lu-*

tá-re tu-um á-nima me- a : * et in verbum tu-um super-

spe-rá- vi.

Defecérunt óculi mei in eló-
quium tuum, * dicéntes : Quando
consoláberis me?

Quia factus sum sicut uter in
pruína : * iustificatiónes tuas non
sum oblitus.

Quot sunt dies servi tui? * quando fácies de persecúentibus me iudícium?

Narravérunt mihi iníqui fabulatiónes : * sed non ut lex tua.

Omnia mandáta tua véritas : * iníque persecúti sunt me, ádiuva me.

Paulo minus consummavérunt me in terra : * ego autem non derelíqui mandáta tua.

Secúndum misericórdiam tuam vivifica me : * et custódiám testimónia oris tui.

In ætérnum, Dómine, * verbum tuum pérmanet in cælo.

In generatióem et generatióem véritas tua : * fundásti terram, et pérmanet.

Ordinatióne tua perseverat díes : * quóniam ómnia sérviant tibi.

Nisi quod lex tua meditatio mea est : * tunc forte periíssem in humilitáte mea.

In ætérnum non oblivíscar iustificatiónes tuas : * quia in ípsis vivificásti me.

Tuus sum ego, salvum me fac : * quóniam iustificatiónes tuas exquisívi.

Me exspectavérunt peccatóres ut pérderent me : * testimónia tua intelléxi.

Omnis consummatiónis vidi finem : * latum mandátum tuum nimis.

Psalmus 118, vii

Quómodo diléxi legem tuam, Dómine? * tota die meditatio mea est.

Super inimícos meos prudentem me fecísti mandáto tuo : * quia in ætérnum mihi est.

Super omnes docétes me intelléxi : * quia testimónia tua meditatio mea est.

Super senes intelléxi : * quia mandáta tua quæsívi.

Ab omni via mala prohibui pedes meos : * ut custódiám verba tua.

A iudiciis tuis non declinávi : * quia tu legem posuísti mihi.

Quam dúlcia fáucibus meis elóquia tua, * super mel ori meo!

A mandátis tuis intelléxi : * proptérea odívi omnem viam iniquitátis.

Lucérna pédibus meis verbum tuum, * et lumen sémitis meis.

Iurávi, et státui * custodíre iudícia iustitiæ tuæ.

Humiliátus sum usquequáque, Dómine : * vivifica me secúndum verbum tuum.

Voluntária oris mei beneplácita fac, Dómine : * et iudícia tua doce me.

Anima mea in mánibus meis semper : * et legem tuam non sum oblítus.

Posuérunt peccatóres láqueum mihi : * et de mandátis tuis non errávi.

Hereditáte acquisívi testimónia tua in ætérnum : * quia exsultatio cordis mei sunt.

Inclinávi cor meum ad faciéndas iustificatiónes tuas in ætérnum, * propter retributióem.

Psalmus 118, viii

Iníquos ódio hábui : * et legem tuam diléxi.

Adiútor et suscéptor meus es tu : * et in verbum tuum sperávi.

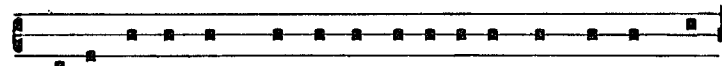
Declináte a me, maligni : * et scrutábor mandáta Dei mei.

Súscipe me secúndum elóquium tuum, et vivam : * et non confúndas me ab expectatióne mea.

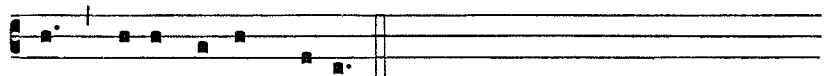
Adiuva me, et salvus ero, * et meditábor in iustificatióibus tuis semper.

Sprevísti omnes discedétes a iudiciis tuis : * quia iniústa cogitatio eórum.

Anti-
phona

Christus factus est pro no-bis obé-di-ens usque ad mor-

tem, mortem autem cru-cis.

Repetita post psalmos antiphona statim subiungitur

Prævaricántes reputávi omnes peccatóres terræ : * ideo diléxi testimónia tua.

Confíge timóre tuo carnes meas : * a iudiciis enim tuis tímui.

Feci iudícium et iustítiam : * non tradas me calumniántibus me.

Súscipe servum tuum in bonum : * non calumniéntur me supérbi.

Oculi mei defecérunt in salutáre tuum : * et in elóquium iustitiæ tuæ.

Fac cum servo tuo secúndum misericórdiam tuam : * et iustificatiónes tuas doce me.

Servus tuus sum ego : * da mihi intelléctum, ut sciam testimónia tua.

Tempus faciéndi, Dómine : * dissipavérunt legem tuam.

Ideo diléxi mandáta tua, * super aurum et topázion.

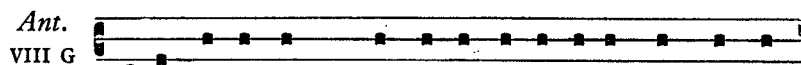
Proptérea ad ómnia mandáta tua dirigébar : * omnem viam iníquam ódio hábui.

Oratio absque Orémus

Réspice, quæsumus, Dómine, super hanc familiam tuam, ꝛ pro qua Dóminus noster Iesus Christus non dubitávit má nibus tradi nocéntium : et crucis subire torméntum. ꝛ

AD NONAM

Postquam fratres versis vultibus ad altare se signaverint, Nona absolute inchoatur ab antiphona.

Christus factus est * pro no-bis o-bé-di-ens usque ad
mortem, mortem autem cru-cis. *Ps. 118, ix.* Mi-ra-bí-li-a testi-
mó-ni-a tu- a : * íd-e-o scru-tá-ta est e- a á-ni-ma
me- a.

Declarátio sermónum tuórum
illúminat : * et *intelléctum dat*
párvulis.

Os meum apéruí, et attráxi
spíritum : * quia mandáta tua
desiderábam.

Aspice in me, et miserére
mei, * secúndum iudícium dili-
géntium *nomen tuum.*

Gressus meos dirige secúndum
elóquium tuum : * et non domi-
nétur mei omnis *iniustítia.*

Rédime me a calúmniis hómi-
num : * ut custódiam mandáta
tua.

Fáciem tuam illúmina super
servum tuum : * et doce me
iustificatiónes tuas.

Exitus aquárum deduxérunt
óculi mei : * quia non custo-
diérunt *legem tuam.*

Iustus es, Dómine : * et rectum
iudícium tuum.

Mandásti iustítiam testimónia
tua : * et veritátem tuam *nimis.*

Tabéscere me fecit zelus me-
us : * quia oblíti sunt verba tua
inimíci mei.

Ignítum elóquium tuum vehe-
ménter : * et servus tuus *diléxit*
illud.

Adolescéntulus sum ego et con-
téptus : * iustificatiónes tuas
non sum *oblítus.*

Iustítia tua, iustítia in *ætér-*
num : * et lex tua *véritas.*

Tribulátio, et angústia invené-
runt me : * mandáta tua medi-
tátio mea est.

Æquitas testimónia tua in
ætérnum : * *intelléctum da mihi,*
et *vivam.*

Psalmus 118, x

Clamávi in toto corde meo,
exáudi me, Dómine : * iusti-
ficatiónes tuas *requíram.*

Clamávi ad te, salvum me
fac : * ut custódiam mandáta tua.

Præveni in maturitáte, et cla-
mávi : * quia in verba tua su-
persperávi.

Prævenérunt óculi mei ad te
dilúculo : * ut meditárer elóquia
tua.

Vocem meam audi secúndum
misericórdiam tuam, Dómine : *
et secúndum iudícium tuum *vi-*
vífica me.

Appropinquavérunt persecuén-
tes me iniquitáti : * a lege autem
tua *longe facti sunt.*

Prope es tu, Dómine : * et
omnes viæ tuæ *véritas.*

Inítio cognóvi de testimoniis
tuis : * quia in *ætérnum fun-*
dásti ea.

Vide humilitátem meam, et
éripe me : * quia legem tuam
non sum *oblítus.*

Iúdica iudícium meum, et rédi-
me me : * propter elóquium
tuum *vivífica me.*

Longe a peccatóribus salus : *
quia iustificatiónes tuas non ex-
quisiérunt.

Misericórdiæ tuæ multæ, Dó-
mine : * secúndum iudícium
tuum *vivífica me.*

Multi qui sequúntur me,
et tribulant me : * a testimoniis
tuis non *declinávi.*

Vidi prævaricántes, et tabescé-
bam : * quia elóquia tua non
custodiérunt.

Vide quóniam mandáta tua
diléxi, Dómine : * in miseri-
córdia tua *vivífica me.*

Principium verbórum tuórum,
véritas : * in *ætérnum ómnia*
iudícia *iustítiæ tuæ.*

Psalmus 118, xi

Principes persecúti sunt me gratis : * et a verbis tuis formidávit cor meum.

Lætábor ego super elóquia tua : * sicut qui invénit spólia multa.

Iniquitátem ódio hábui, et abominátus sum : * legem autem tuam diléxi.

Sépties in die laudem dixi tibi, * super iudícia iustítiæ tuæ.

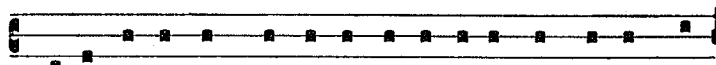
Pax multa diligentibus legem tuam : * et non est illis scándalum.

Exspectábam salutáre tuum, Dómine : * et mandáta tua diléxi.

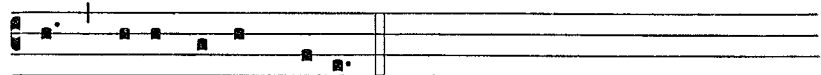
Custodívit ánima mea testimónia tua : * et diléxit ea vehementer.

Servávi mandáta tua, et testimónia tua : * quia omnes viæ

Anti-
phona

Christus factus est pro no-bis o-bé-di-ens usque ad mor-

tem, mortem autem cru-cis.

Repetita post psalmos antiphona statim subiungitur

Oratio absque Orémus

Réspice, quæsumus, Dómine, super hanc familiam tuam, ꝛ pro qua Dóminus noster Iesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium : et crucis subire tormentum. ꝛ

meæ in conspéctu tuo.

Appropínquet deprecátio mea in conspéctu tuo, Dómine : * iuxta elóquium tuum da mihi intelléctum.

Intret postulátio mea in conspéctu tuo : * secúndum elóquium tuum éripe me.

Eructábunt lábia mea hymnum, * cum docúeris me iustificatiónes tuas.

Pronuntiábit lingua mea elóquium tuum : * quia ómnia mandáta tua æquitas.

Fiat manus tua ut salvet me : * quóniam mandáta tua elégi.

Concupívi salutáre tuum, Dómine : * et lex tua meditátio mea est.

Vivet ánima mea, et laudábit te : * et iudícia tua adiuvábunt me.

Errávi, sicut ovis, quæ périit : * quære servum tuum, quia mandáta tua non sum oblítus.

AD PSALMOS PÆNITENTIALES

Hora opportuniore ante prandium Prior cum diacono et subdiacono, in albis absque sericis indumentis, præcedentibus acolythis sine cereis, ad gradus presbyterii venit, ibique, diacono cum uno acolythorum a dextris et subdiacono cum altero acolythorum a sinistris stantibus, debitam altari facit reverentiam. Deinde genuflectunt omnes, et Prior incipit sine cantu antiphonam Ne reminiscáris, quam omnes prosequuntur. Ea finita, cantor, ex cuius choro fuerit hebdomada, incipit psalmum Dómine, ne in furóre, et fratres, genuflexi, capite detecto, ipsum et reliquos psalmos pænitentiales prosequuntur, dicendo singulos psalmos sine Glória Patri, utroque choro versus alternatim dicente.

Antiphona. Ne reminiscáris, * Dómine, delicta nostra vel paréntum nostrórum : neque vindíctam sumas de peccátis nostris.

Psalmus 6

Dómine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Miserére mei, Dómine, quóniam infirmus sum : * sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde : * sed tu, Dómine, úsquequo?

Convértere, Dómine, et éripe ánimam meam : * salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in morte qui memor sit tui : * in inférno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, lavabo per singulas noctes lectum meum : * lácrimis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus : * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite a me, omnes, qui operámini iniquitátem : * quóniam exaudivit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudivit Dóminus deprecationem meam, * Dóminus oratió-nem meam suscepit.

Erubéscant, et conturbéntur vehementer omnes inimíci mei : * convertántur et erubéscant valde velóciter.

Psalmus 31

Beāti quorum remissæ sunt iniquitâtes : * et quorum tecta sunt peccâta.

Beātus vir, cui non imputâvit Dóminus peccâtum, * nec est in spírítu eius dolus.

Quóniam tãcui, inveterâverunt ossa mea, * dum clamârem tota die.

Quóniam die ac nocte gravâta est super me manus tua : * convêrsus sum in ærúmna mea, dum confígitur spina.

Delíctum meum cõgnitum tibi feci : * et iniustítiam meam non abscondi.

Dixi : Confitébor advêrsum me iniustítiam meam Dómino : * et tu remisisti impietâtem peccâti mei.

Pro hac orâbit ad te omnis sanctus, * in témpore opportúno.

Verúm tamen in dilúvio aquârum multârum, * ad eum non approximâbunt.

Tu es refúgium meum a tribulatiõne, quæ circumdedit me : * exsultatiõ mea, érue me a circumdântibus me.

Intelléctum tibi dabo, et ínstruam te in via hac, qua gradíeris : * firmâbo super te óculos meos.

Nolíte fieri sicut equus et

mulus, * quibus non est intelléctus.

In camo et freno maxíllas eórum constringe, * qui non appróximant ad te.

Multa flagélla peccatõris, * sperântem autem in Dómino misericórdia circumdabit.

Lætâmini in Dómino et exsultate, iusti, * et gloriâmini, omnes recti corde.

Psalmus 37

Dómine, ne in furóre tuo arguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Quóniam sagittæ tuæ infixæ sunt mihi : * et confirmásti super me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea a fácie iræ tuæ : * non est pax óssibus meis a fácie peccatõrum meórum.

Quóniam iniquitâtes meæ supergréssæ sunt caput meum : * et sicut onus grave gravatæ sunt super me.

Putruérunt et corrúptæ sunt cicatríces meæ, * a fácie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum, et curvátus sum usque in finem : * tota die contrístátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt illusiõnibus : * et non est sánitas in carne mea.

Afflíctus sum, et humiliátus sum nimis : * rugiébam a gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desiderium meum : * et gémitus meus a te non est absconditus.

Cor meum conturbátum est, dereliquit me virtus mea : * et lumen oculórum meórum, et ipsum non est mecum.

Amíci mei, et próximi mei * advêrsum me appropinquâverunt et steterunt.

Et qui iuxta me erant, de longe steterunt : * et vim faciébant qui quærebant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitâtes : * et dolos tota die meditabântur.

Ego autem tamquam surdus non audiébam : * et sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non áudiens : * et non habens in ore suo redargutiõnes.

Quóniam in te, Dómine, sperâvi : * tu exáudies me, Dómine, Deus meus.

Quia dixi : Ne quando supergaudeant mihi inimíci mei : * et dum commovéntur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagélla parátus sum : * et dolor meus in conspéctu meo semper.

Quóniam iniquitâtem meam annuntiâbo : * et cogitâbo pro peccâto meo.

Inimíci autem mei vivunt, et confirmâti sunt super me : * et multiplicâti sunt qui odérunt me inique.

Qui retribuunt mala pro bonis, detrahébant mihi : * quóniam sequébar bonitâtem.

Ne derelínquas me, Dómine, Deus meus : * ne discésseris a me.

Inténde in adiutórium meum, * Dómine, Deus salutis meæ.

Psalmus 50

Miserére mei, Deus, * secundum magnam misericórdiam tuam.

Et secundum multitudínem miseratiõnum tuárum, * dele iniquitâtem meam.

Amplius lava me ab iniquitâte mea : * et a peccâto meo munda me.

Quóniam iniquitâtem meam ego cognósco : * et peccâtum meum contra me est semper.

Tibi soli peccâvi, et malum coram te feci : * ut iustificéris in sermõnibus tuis, et vincas cum iudicâris.

Ecce enim in iniquitatibus concéptus sum : * et in peccâtis concépit me mater mea.

Ecce enim veritatem dilexisti : * incerta et occulta sapientiae tuae manifestasti mihi.

Asperges me hyssopo, et mundabor : * lavabis me, et super nivem dealabor.

Auditui meo dabis gaudium et laetitiam : * et exsultabunt ossa humiliata.

Averte faciem tuam a peccatis meis : * et omnes iniquitates meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus : * et spiritum rectum innova in visceribus meis.

Ne proicias me a facie tua : * et spiritum sanctum tuum ne auferas a me.

Redde mihi laetitiam salutaris tui : * et spiritu principali confirma me.

Docébo iniquos vias tuas : * et impii ad te convertentur.

Libera me de sanguinibus, Deus, Deus salutis meae : * et exsultabit lingua mea iustitiam tuam.

Dómine, labia mea aperies : * et os meum annuntiabit laudem tuam.

Quóniam si voluisses sacrificium, dedissem útique : * holocaustis non delectaberis.

Sacrificium Deo spiritus contribulatus : * cor contritum, et humiliatum, Deus, non despicias.

Benigne fac, Dómine, in bona voluntate tua Sion : * ut aedificentur muri Ierusalem.

Tunc acceptabis sacrificium iustitiae, oblationes, et holocausta : * tunc imponent super altare tuum vitulos.

Psalmus 101

Dómine, exaudi orationem meam : * et clamor meus ad te veniat.

Non avertas faciem tuam a me : * in quacúmque die tribulor, inclina ad me aurem tuam.

In quacúmque die invocavero te, * velociter exaudi me.

Quia defecerunt sicut fumus dies mei : * et ossa mea sicut crémium aruerunt.

Percussus sum ut fenum, et aruit cor meum : * quia oblitus sum comedere panem meum.

A voce gemitus mei * adhæsit os meum carni meae.

Símilis factus sum pellicano solitudinis : * factus sum sicut nycticorax in domicilio.

Vigilavi, * et factus sum sicut passer solitarius in tecto.

Tota die exprobrabant mihi inimici mei : * et qui laudabant me, adversum me iurabant.

Quia cinerem tamquam panem manducabam, * et potum meum cum fletu miscébam.

A facie iræ et indignationis tuae : * quia elevans allisisti me.

Dies mei sicut umbra declinaverunt : * et ego sicut fenum arui.

Tu autem, Dómine, in ætérnum permanes : * et memoriale tuum in generationem et generationem.

Tu exurgens miseraberis Sion : * quia tempus miserendi eius, quia venit tempus.

Quóniam placuerunt servis tuis lapides eius : * et terræ eius miserebuntur.

Et timebunt gentes nomen tuum, Dómine, * et omnes reges terræ glóriam tuam.

Quia aedificavit Dóminus Sion : * et videbitur in glória sua.

Respexit in orationem humilium : * et non sprexit precem eorum.

Scribantur hæc in generatione altera : * et populus, qui creabitur, laudabit Dóminum :

Quia prospexit de excéso sancto suo : * Dóminus de cælo in terram aspexit :

Ut audiret gemitus compeditorum : * ut solveret filios interemptorum :

Ut annuntient in Sion nomen Dómini : * et laudem eius in Ierusalem.

In conveniéndo populos in

unum, * et reges ut serviant Dómino.

Respondit ei in via virtutis suae : * Paucitatem dierum meorum nuntia mihi.

Ne revoces me in dimidio dierum meorum : * in generationem et generationem anni tui.

Intio tu, Dómine, terram fundasti : * et opera manuum tuarum sunt cæli.

Ipsi peribunt, tu autem permanes : * et omnes sicut vestimentum veterascent.

Et sicut opertorium mutabis eos, et mutabuntur : * tu autem idem ipse es, et anni tui non deficient.

Filii servorum tuorum habitabunt : * et semen eorum in sæculum dirigetur.

Psalmus 129

De profundis clamavi ad te, Dómine : * Dómine, exaudi vocem meam :

Fiant aures tuæ intendentes, * in vocem deprecationis meae.

Si iniquitates observaveris, Dómine : * Dómine, quis sustinebit ?

Quia apud te propitiatio est : * et propter legem tuam sustinui te, Dómine.

Sustinuit ánima mea in verbo eius : * speravit ánima mea in Dómino.

A custódia matutina usque ad noctem : * speret Israel in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia : * et copiósia apud eum redemptio.

Et ipse redimet Israel * ex ómnibus iniquitatibus eius.

Psalmus 142

Dómine, exáudi oratióem meam : áuribus percipe obsecratióem meam in veritate tua : * exáudi me in tua iustitia.

Et non intres in iudicium cum servo tuo : * quia non iustificabitur in conspectu tuo omnis vivens.

Quia persecutus est inimicus animam meam : * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obscuris sicut mórtuos sæculi : * et anxíatus est super me spíritus meus, in me turbatum est cor meum.

Memor fui diérum antiquórum, meditatus sum in ómnibus opéribus tuis : * in factis mánuum tuárum meditábar.

Post psalmos subiungitur a toto choro antiphona :

Ne reminiscáris, Dómine, delicta nostra vel paréntum nostrórum : neque vindictam sumas de peccátis nostris.

Deinde Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison. Pater noster, secreto.

Expánde manus meas ad te : * ánima mea sicut terra sine aqua tibi.

Velóciter exáudi me, Dómine : * defécit spíritus meus.

Non avértas fáciem tuam a me : * et símilis ero descendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi mane misericórdiam tuam : * quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam, in qua ámbulem : * quia ad te levávi animam meam.

Eripe me de inimicis meis, Dómine, ad te confúgi : * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam : * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me, in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne animam meam : * et in misericórdia tua dispédes inimicos meos.

Et perdes omnes, qui tríbulant animam meam : * quóniam ego servus tuus sum.

Quo finito, surgit Prior cum solo diacono, et stans super gradus presbyterii, versa facie ad meridiem, et dexteram manum erectam habens ad conventum sive populum, diacono coram eo tenente librum, dicit :

Et ne nos indúcas in tentatióem.

R. Sed libera nos a malo.

V. Salvos fac servos tuos.

R. Deus meus, sperántes in te.

V. Mitte eis, Dómine, auxiliúm de sancto.

R. Et de Sion tuére eos.

V. Esto eis, Dómine, turris fortitudinis.

R. A fácie inimici.

V. Dómine, exáudi oratióem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

Quæ sequuntur cantat in tono simplici.

Dóminus vobiscum. *z*

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus. *z*

Oratio

Exáudi, Dómine, preces nostras, et confiténtium tibi parce peccátis, *z* ut, quos consciéntiæ reátus accúsat, indulgéntia tuæ pietátis absólvat : Per Christum Dóminum nostrum. *z*

R. Amen.

Finita prædicta oratione, facit absolutionem, absque Dómino vobiscum et absque Orémus, cantando eodem modo :

Dóminus Iesus Christus, qui beáto Petro Apóstolo suo potestátem dedit ligándi atque solvéndi, ipse vos absólvat ab omni vínculo delictórum, *z* et, quantum meæ fragilitáti permíttitur, sitis absólti ante tribúnal eiusdem Dómini nostri Iesu Christi ab ómnibus peccátis et negligéntiis vestris : habeátisque vitam ætérnam et vivátis in sæcula sæculórum. *z*

R. Amen.

Facta absolutione, Prior cum ministris in sacristiam revertitur.

AD MANDATUM

Ubi contingit lotionem pedum extra Missarum solemniam peragi, post comestionem utriusque mensæ, hora idonea, fit signum ad Mandatum peragendum. Quo audito, Prælati cum coadiutoribus sibi deputatis vadit in sacristiam, et Fratres interim ad ablutionem pedum se præparant, providentes ne aliquid in eis tunc appareat, quod in oculis sæcularium, cum ibidem convenerint, reprehensibile videatur.

Procuratoris vero erit providere ut aqua et vasa necessaria ad Mandatum cum sufficientibus linteis hora competenti sint præparata, uti et de Fratribus cooperantibus, qui aquam et vasa Prælati et coadiutoribus eius ministrent. Prior vero induens camisiam decentem, non notabiliter brevem, præcingit se linteo a sacrista præparato : et sic venit in locum Capituli et coadiutores eius in capitiis cum eo. Cumque ad medium Capituli pervenerint, Prior stans inter coadiutores, verso vultu ad Crucifixum, dicit humili voce hanc orationem :

Actiões nostras, quæsumus, Dómine, aspirádo præveni et adiuvádo proséquere : ut cuncta nostra operatio a te semper incipiat, et per te cœpta finiatur : Per Christum Dóminum nostrum. et

R̄. Amen.

Qua oratione terminata, Cantor incipit antiphonam Dóminus Iesus, et versum Deus misereatur nostri, et conventus prosequitur quæ cantanda sunt, Cantore semper incipiente antiphonas et versus. Cantantur autem tot antiphonæ quot sunt necessariæ, ut infra.

Et tunc Prælati flexis genibus incipit lavare pedes Fratrum a superioribus ad inferiores, et primo in dextero choro, utrosque pedes Fratrum abluendo, uno coadiutorum ipsum præcedente et supponente et coaptante pelvim pedibus Fratris abluendi, et altero subsequente et aquam cum aliquo vase idoneo superinfundente. Prior vero pedes lotos abstergit linteo quo est præcinctus et postmodum osculatur. Ablutio autem pedum, cum necesse fuerit, proicitur in vas aliquod ad hoc præparatum ibidem.

Postquam autem Prælati pedes omnium laverit, aquam dat singulis ad abluendas sibi manus, eo ordine quo pedes lavit, altero coadiutorum

ipsum præcedente et pelvim ad ablutionem recipiendam tenente, et altero subsequente et tenente manutergium (a sacrista præparatum) ad extergendas manus.

Quo facto, Prælati in loco suo residet, et coadiutores eius qui sacerdotes fuerint, iuxta eum hinc et inde. Alii vero ministri seorsim in aliquo loco idoneo ex parte iuniorum sedent. Et tunc Supprior indutus camisia in sacristia et præcinctus linteo, cum coadiutoribus suis, ut de Priore dictum est, pedes eorum lavat, et ipsis lotis, aquam manibus eorum dat supradicto modo.

Expletis prædictis omnibus, surgunt Fratres, et Prælati in loco suo stans, dicit humili voce orationem sequentem, sine Orémus :

Adésto, Dómine, nostræ officio servitútis : et quia tu pedes laváre dignátus es tuis discipulis, ne despicias ópera mánuum tuárum, quæ nobis retinéndam mandásti, et sed præsta, ut, sicut hæc exteriora abluúntur inquinaménta, sic a te ómnium nostrum interiora lavéntur peccáta : Qui vivis et regnas per ómnia sæcula sæculórum. et

R̄. Amen.

Et sic Mandatum terminatur. Quo facto, Prior et Supprior in sacristiam ad deponendum camisias et linteas euntes, resumunt vestes.

¶ Ubi multitudo Fratrum tanta fuerit, ut Prior non possit totum Mandatum peragere : Supprior cum aliis duobus coadiutoribus sibi deputatis, vel plures, si necesse fuerit, ad illud cum Priore faciendum se præparant.

AD MISSAM VESPERTINAM IN CENA DOMINI

Statio ad S. Ioannem in Laterano

Missæ sollemnis in Cena Domini celebranda est vespere, hora magis opportuna, non autem ante horam quartam post meridiem, nec post horam nonam.

Fratres Missas privatim non celebrent, sed omnes in Missa conventuali communicent. Ubi vero ratio pastoralis id postulet, loci Ordinarius unam alteramve Missam lectam in singulis ecclesiis vel oratoriis publicis permittere poterit; in oratoriis autem semipublicis unam tantum Missam lectam; ea quidem de causa, ut omnes fideles hac sacra die Missæ sacrificio interesse et Corpus Christi sumere possint. Hæ autem Missæ infra idem temporis spatium permittuntur quod supra pro Missa solenni assignatum est.

Hac die sacra Communio fidelibus distribui potest tantummodo inter Missas vespertinas vel continuo ac statim ab iis expletis; infirmis vero hac die sacra Communio deferri licet, horis ante- et postmeridianis.

Ante Missam sacrista omnia altaria, præter maius, detegit.

Tabernaculum, si quod exstat in altari maiore, omnino vacuum sit; pro communicandis vero Fratribus et populo hodie et crastina die, ponatur super altare pyxis (vel pyxides) cum particulis in hac ipsa Missa consecrandis.

Hora competenti celebrans et ministri in sacristia se præparant ad Missam celebrandam; indumenta serica sunt albi coloris. Sacerdotes qui Missæ sollemni vespertinæ intersunt, induunt stolam albam.

Omnibus sic præparatis, incipit processio per ecclesiam ad altare: præcedunt acolythi cum cereis accensis, post eos sequitur conventus, iunioribus præcedentibus, ultimo ministri sacri et celebrans. Interim cantatur antiphona ad Introitum.

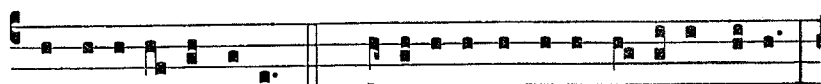
Antiphona ad Introitum

IV

N os au- tem * glo- ri- á- ri opór- tet in Cru-
ce Dó- mi- ni no- stri Ie- su Chri- sti: in quo est sa- lus,
vi- ta et re- surréc- ti- o no- stra: per quem salvá- ti
et li- be- rá- ti su- mus. *Ÿ.* De- us mi- se- re- á- tur no-
stri, et be- ne- dí- cat no- bis: * il- lúmi- net vultum su- um super
nos, et mi- se- re- á- tur nostri. Nos au- tem.

Versus ad libitum

2. Ut cognoscámus in terra vi- am tu- am: * in ómni- bus génti-

bus sa-lu-tá-re tu-um. 3. Confi-te-ántur ti-bi pó-pu-li, De-us: *

confi-te-ántur ti-bi pó-pu-li omnes.

Dicitur Glória in excelsis, et pulsantur campanæ et organum, quæ, expleto hymno, silent usque ad initium hymni angelici in Missa vigiliæ paschalis.

Oratio

Deus, a quo et Iudas reátus sui pœnam, et confessiónis suæ latro præmium sumpsit; concède nobis tuæ propitiatiónis effectum: ut, sicut in passione sua Iesus Christus Dóminus noster diversa utrisque intulit stipendia meritórum; ita nobis, abláto vetustátis errore, resurrectiόνis suæ grátiam largiátur: Qui tecum vivit et regnat.

Lectio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios. I, c. II

Fratres: Conveniéntibus vobis in unum, iam non est Domínicam cenam manducáre. Unusquisque enim suam cenam præsumit ad manducándum. Et álius quidem ésurit: álius autem ébrius est. Numquid domos non habétis ad manducándum et bibéndum? Aut ecclésiám Dei contémnitis, et confúnditis eos qui non habent? Quid dicam vobis? Laudo vos? In hoc non laudo. Ego enim accépi a Dómino quod et trádidi vobis, quóniam Dóminus Iesus, in qua nocte tradebátur, accépit panem, et grátias agens fregit, et dixit: Accípите et manducáte: Hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur: hoc fácite in meam commemoratiómem. Simíliter et cálicem, postquam cenávit, dicens: Hic calix novum testaméntum est in meo ságuine: hoc fácite, quotiescúmque bibétis, in meam commemoratiómem. Quotiescúmque enim manducábitis panem hunc et cálicem bibétis: mortem Dómini annuntiábitis, donec véniat. Itaque quicúmque manducáverit panem hunc vel bíberit cálicem Dómini

indigne: reus erit córporis et ságuinis Dómini. Probet autem seípsum homo: et sic de pane illo edat et de cálice bibat. Qui enim mandúcat et bibit indigne, iudícium sibi mandúcat et bibit: non diiudicans corpus Dómini. Ideo inter vos multi infirmi et imbecilles, et dórmiunt multi. Quod si nosmetípsos diiudicáremus, non útique iudicáremur. Dum iudicámur autem, a Dómino corripimur, ut non cum hoc mundo damnémur.

Responsorium

C hri-stus * factus est pro no-bis obé-di-
ens us-que ad mor-tem, mor-tem autem cru-
cis. *Ÿ.* Propter quod et De-us ex-al-tá-vit
il-lum et de-dit
il-li no-men, * quod est super om-ne
no-men.

Sequéntia sancti Evangélli secúndum Ioánnem.

c. 13

Ante diem festum Paschæ, sciens Iesus quia venit hora eius, ut tránseat ex hoc mundo ad Patrem : cum dilexisset suos, qui erant in mundo, in finem diléxit eos. Et, cena facta, cum diábolus iam misisset in cor ut tráderet eum Iudas Simónis Iscariótæ : sciens quia ómnia dedit ei Pater in manus, et quia a Deo exívit et ad Deum vadit, surgit a cena et ponit vestiménta sua. Et, cum accepisset línteum, præcínxit se. Deínde mittit aquam in pelvim, et cœpit laváre pedes discipulórum et extérgere línteo, quo erat præcínctus. Venit ergo ad Simónem Petrum. Et dicit ei Petrus : Dómine, tu mihi lavas pedes? Respóndit Iesus et dixit ei : Quod ego fácio, tu nescis modo, scies autem póstea. Dicit ei Petrus : Non lavábis mihi pedes in ætérnum. Respóndit ei Iesus : Si non lávero te, non habébis partem mecum. Dicit ei Simon Petrus : Dómine, non tantum pedes meos, sed et manus et caput. Dicit ei Iesus : Qui lotus est, non índiget nisi ut pedes lavet, sed est mundus totus. Et vos mundi estis, sed non omnes. Sciébat enim quisnam esset qui tráderet eum : proptérea dixit, Non estis mundi omnes. Postquam ergo lavit pedes eórum et accépit vestiménta sua : cum recubuisset íterum, dixit eis : Scitis quid fécerim vobis? Vos vocátis me Magíster et Dómine : et bene dícitis : Sum étenim. Si ergo ego lavi pedes vestros, Dóminus et Magíster : et vos debétis alter alterius laváre pedes. Exémplum enim dedi vobis, ut quemádmódu ego feci vobis, ita et vos faciátis.

Valde convenit ut post Evangelium habeatur brevis homilia ad illustranda mysteria potissima, quæ hac Missa recoluntur, institutio scilicet sanctissimæ Eucharistiæ et ordinis sacerdotalis, necnon et mandatum Domini de caritate fraterna.

AD LOTIONEM PEDUM

Post homiliam proceditur, ubi ratio pastoralis id suadeat, ad lotionem pedum.

In medio presbyterii vel in ipsa aula ecclesiæ parata sint sedilia hinc inde pro duodecim viris (Fratribus et, vel, laicis) vel paulo pluribus, quibus pedes lavandi sunt; cetera quæ occurrunt, tempore opportuno, in mensula parentur.

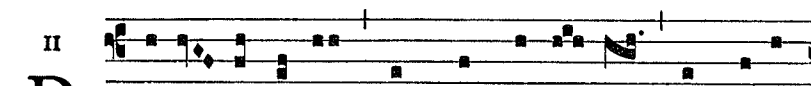
Celebrans sessum vadit. Interim diaconus et subdiaconus inducunt duodecim viros selectos, binos et binos, ad locum paratum, dum cantor incipit antiphonam Dóminus Iesus. Cantantur antiphonæ infrascriptæ, prout necesse fuerit. Lotione pedum ad finem vergente, incipitur antiphona Ubi est caritas, ceteris, si opus sit, omissis. Antiphona autem Ubi est caritas et duæ sequentes Congregávit nos in unum et Máneant in nobis numquam omittuntur.

Duodecim viri selecti, facta reverentia altari et celebranti, in presbyterio sedenti, disponuntur per sedilia. Tunc ministri sacri adeunt celebrantem, qui surgit, manipulum et casulam dimittit et linteo se præcingit. Ministri sacri pariter manipulum deponunt.

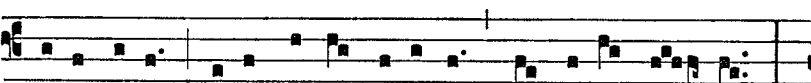
Deinde celebrans, comitantibus diacono et subdiacono, accedit ad eos quibus pedes lavandi sunt; et, genuflectens singulis, subdiacono singulorum pedem dextrum tenente, acolythis pelvim et aquam ministrantibus, illorum pedem lavat et extergit, diacono præbente linteum ad abstergendum.

Antiphona I

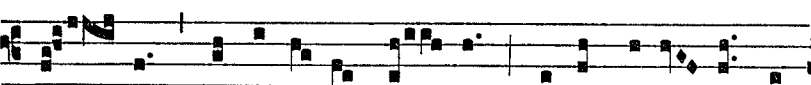
II

D ómi- nus Ie- sus, * postquam ce- ná- vit cum disci-

pu- lis su- is, la- vit pe- des e- ó- rum, et a- it il- lis :

Sci- tis quid fé- ce- rim vo- bis e- go, Dómi- nus et

Ma- gí- ster? Ex- émplum de- di vo- bis, ut et vos i- ta

fa-ci- á-tis. *Ÿ*. De-us mi-se-re- á-tur nostri, et be-ne-dí-
cat no-bis : * il-lúmi-net vultum su- um super nos, et mi-se-re-
á-tur nostri. Dómi- nus Ie-sus.

Antiphona 2

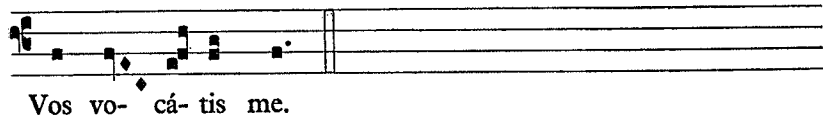
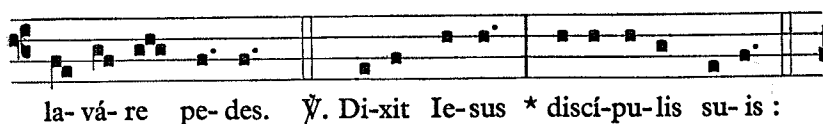
IV
P ostquam surré-xit Dómi-nus * a ce-na, mi-sit
aquam in pel- vim, et cœ-pit la-vá-re pedes dí-sci-
pu- ló- rum : hoc ex-émplum re- líquit e- is.
Ÿ. Audí-te hæc, omnes gentes : * áuri-bus percí-pi-te, qui ha-bi-
tá-tis orbem. Postquam surré-xit Dómi-nus.

Antiphona 3

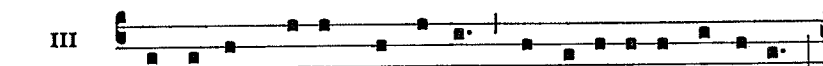
IV
S i e-go, Dómi-nus * et Ma-gí-ster ve- ster, la-vi
vo-bis pe-des, quanto ma- gis vos de-bé-tis alter alte-
rí-us la-vá-re pe-des. *Ÿ*. Ex-émplum e-nim de-dí vo-bis, *
ut et vos i-ta fa-ci- á-tis. Si e-go, Dómi-nus.

Antiphona 4

II
V os vo- cá-tis me * Ma-gí-ster et Dómi-ne; et
bene dí-ci-tis : sum ét-e-nim. Si e-go la-vi pedes vestros,
Dómi-nus et Ma-gí-ster : et vos de-bé-tis alter alte-rí-us

Antiphona 5

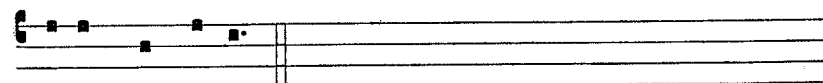
Mandá-tum novum do vo-bis : * ut di-li-gá-tis ínvi-cem,

sic-ut di-lé-xi vos, dí-cit Dómi-nus. *Ÿ*. Be-á-ti imma-cu-lá-ti

in vi-a : * qui ámbu-lant in le-ge Dómi-ni. Mandá-tum

novum do vo-bis.

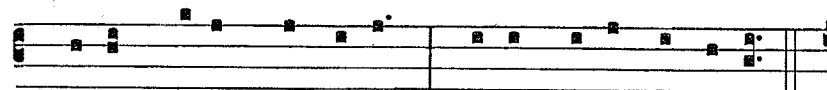
Antiphona 6

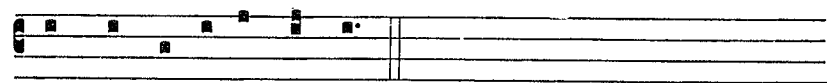
In hoc cognóscant omnes * qui-a me-i estis disci-

pu-li, si dí-lecti-ó-nem habu-é-ri-tis ad ínvi-cem.

Ÿ. Pa-cem me-am do vo-bis : * pa-cem re-línquo vo-bis.

In hoc cognóscant omnes.

Antiphona 7

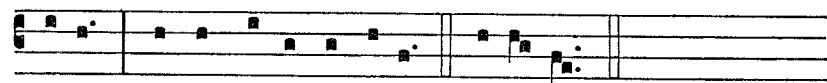
Dómi-ne, * tu mi-hi la-vas pe-des? Respóndit

Ie-sus et dí-xit e-i : Si non lá-ve-ro ti-bi pe-des,

non ha-bé-bis partem me-cum. *Ÿ*. Dómi-ne, non tantum pe-des

me-os, * sed et ma-nus et caput. Dómi-ne.

Antiphona 8

Di-li-gá-mus nos ín-vi-cem, * qui-a cá-ri-tas ex

De-o est; et qui dí-li-git fratrem su-um, ex De-o

na- tus est et vi-det De- um. *Ÿ*. Et hoc mandá-tum ha-
 bémus a De- o : * ut, qui dí-li-git De- um, dí-li-gat et fra-
 trem su-um. Dí-li-gá-mus nos ín-vi-cem.

Hæ ultimæ tres antiphonæ numquam omittuntur; incipitur autem antiphona Ubi est caritas, omissis, si opus sit, præcedentibus, lotione pedum ad finem vergente.

Antiphona 9

VII
U - bi est cá-ri-tas * et di- lécti- o, i-bi sanctó-rum
 est congre-gá-ti- o : i-bi nec i-ra est nec indi-gná-ti- o,
 sed firma cá-ri-tas in perpé-tu-um. Christus descéndit
 mundum red- íme-re, ut li-be-rá-ret a morte hómi-

nem : ex-ém-plum præbu- it su- is di- scí-pu- lis, ut ín- vi-
 cem pe- des la- vá- rent.

Antiphona 10

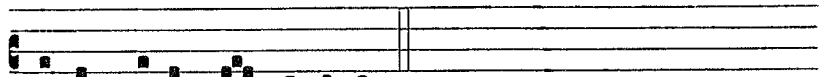
I
C ongre-gá- vit * nos in unum Chri- sti amor : time- á-
 mus et amémus Christum De- um : ubi cá-ri- tas et amor, i-bi
 De- us. *Ÿ*. Ecce quam bo- num et quam iu- cúndum : * ha- bi- tá- re
 fra- tres in unum. Congre- gá- vit.

Antiphona 11

VII
M á- ne- ant in no- bis * fi- des, spes, cá- ri- tas,
 tri- a hæc : Ma- ior autem ho- rum est cá- ri- tas. *Ÿ*. Nunc

autem ma-nent fi-des, spes, cá-ri-tas : * tri- a hæc. Ma-ior

autem ho-rum est cá-ri-tas.

Lotione pedum expleta, celebrans redit ad sedem, manus lavat et abstergit, et linteam deponit quo erat præcinctus. Deinde omnes resumunt manipulum, celebrans vero etiam casulam, et redeunt ante medium altaris, ubi, omnibus stantibus et diacono librum tenente, celebrans versus populum cantat orationem in tono simplici, sine Orémus :

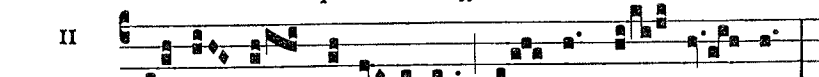
Adéstó, Dómine, nostræ officio servitútis : et, quia tu pedes laváre dignátus es tuis discíplis, ne despicias ópera mánuum tuárum, quæ nobis retinénda mandásti, ꝛ sed præsta, ut, sicut hæc exterióra abluúntur inquinaménta, sic a te ómnium nostrum interióra lavéntur peccáta : Qui vivis et regnas per ómnia sæcula sæculórum. ꝛ
R̄. Amen.

Oratione completa, duodecim viri, facta reverentia altari et celebranti, reducuntur ad loca sua ; si sint Fratres, in chorum, si sint laici, in peculiarem locum ad hoc designatum.

Post pedum lotionem, seu, ubi hæc locum non habuerit, post homiliam, proceditur in celebratione Missæ more solito.

Credo non dicitur.

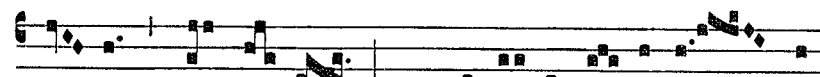
Antiphona ad Offertorium

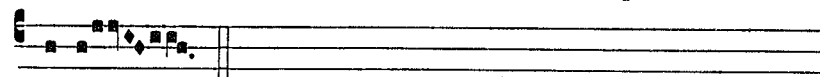
Déx-te-ra Dómi-ni * fe-cit vir-tú-tem,

déxte-ra Dó-mi-ni ex-altá-vit me : non mó-

ri- ar, sed vi- vam, et narrá- bo ó- pe- ra Dó-

mi-ni.

Secreta

Ipse tibi, quæsumus, Dómine, sancte Pater, omnipotens ætérne Deus, sacrificium nostrum reddat accéptum, qui discíplis suis in sui commemoratióne hoc fieri hodiérna traditióne monstrávit, Iesus Christus, Fílius tuus, Dóminus noster : Qui tecum vivit.

Præfatio de sancta Cruce.

Communicántes, Hanc ígitur et Qui pridie *propria.*

Ad triplex Agnus Dei, ter respondetur miserere nobis.

Post orationem Hæc sacrosáncta commíxtio omittitur osculum calicis, et pax non datur.

Sumpto sacratissimo Sanguine, celebrans procedit ad distributionem Communionis more solito.

Ministri et Fratres ad recipiendam Communionem accedunt ad altare eo ordine et modo qui dicitur in rubrica De sacra Communione.

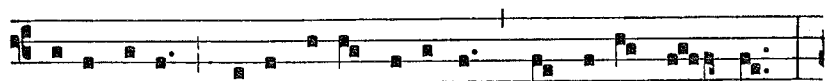
Fideles accipiunt Communionem ad cancellos. Si multitudo fidelium ad sacram mensam accedentium magna sit, alii quoque sacerdotes, vel una cum celebrante ad cancellos, vel alio loco apto, Communionem distribuere possunt, cauto tamen ut bono ordini ac devotioni fidelium sedulo provideatur.

Antiphona ad Communionem

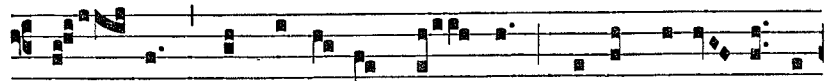

Dómi-nus Ie-sus, * postquam ce-ná- vit cum discí-

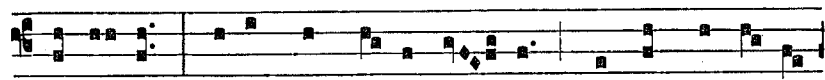

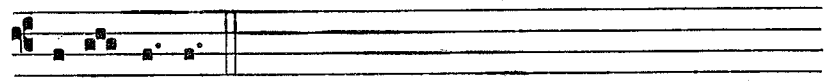
pu- lis su- is, la- vit pedes e- ó- rum, et a- it il- lis :

Sci- tis quid fé- ce- rim vo- bis e- go, Dómi- nus et

Ma- gí- ster? Exémplum de- di vo- bis, ut et vos i- ta

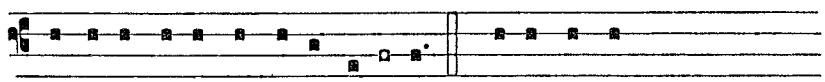
fa- ci- á- tis.

Iuxta numerum communicantium addi possunt psalmi 22, 71, 103 et 150, ea ratione ut antiphona post singulos psalmos vel post singulos aut binos versus cuiusque psalmi repetatur, omisso hodie Glória Patri.

Psalmus 22

Dómi- nus re- git me, et ni- hil mi- hi dé- e- rit : * in lo- co

páscu- æ i- bi me col- lo- cá- vit. 2. Su- per aquam...

Super aquam refectiónis edu- cávit me : * ánimam meam *convértit*.

Dedúxit me super sémitas iustítiae * propter nomen suum.

Nam, et si ambulávero in mé- dio umbræ mortis, non timébo *mala* : * quóniam *tu mecum es*.

Virga tua et báculus *tuus* : * ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo **men-** sam, * advérsus eos qui **tríbulant** me.

Impinguásti in óleo caput **meum** : * et calix meus inébrians quam **præclárus** est!

Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diébus **vitæ** meæ :

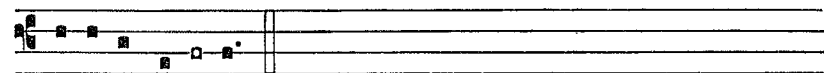
Et ut inhábitem in domo **Dó-** mini * in longitúdinem *diérum*.

Non dicitur Glória Patri, et repetitur antiphona Dóminus Iesus, ut supra.

Psalmus 71

De- us, iu- dí- ci- um tu- um **re- gi** da : * et iustí- ti- am tu- am

ff- li- o re- gis :

Iudicáre pópulum tuum in iustítia, * et páuperes tuos in *iudicio*.

Suscípiant montes pacem pópulo : * et colles *iustítiam*.

Iudicábit páuperes pópuli, ꝛ et salvos fáciat filios **páupe-** rum : * et humiliábit calumnia- **tórem**.

Et permanébit cum sole, et ante **lunam**, * in generatióne et generatióne.

Descéndet sicut plúvia in **vel-** lus : * et sicut stillicidia stillántia *super terram*.

Oriétur in diébus eius iustítia

et abundántia **pacis** : * donec auferátur **luna**.

Et dominábitur a mari usque ad **mare** : * et a flúmine usque ad términos orbis *terrárum*.

Coram illo prócident **Æthí-** opes : * et inimíci eius *terram* **lingent**.

Reges Tharsis et insulæ múnera **ófferent** : * reges Arabum et Saba dona **addúcent**.

Et adorábunt eum omnes reges **terræ** : * omnes gentes *sérvient ei*:

Quia liberábit páuperem a po- **ténte** : * et páuperem, cui non erat *adiútor*.

Parcet páuperi et **ínopi** : *
et ánimas páuperum **salvas fáci**et.

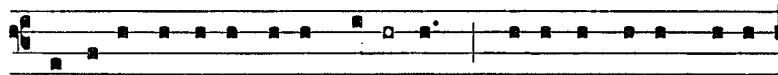
Ex usúris et iniquitáte **rédimet**
ánimas eórum : * et honorábile
nomen eórum **coram illo**.

Et vivet, et dábitur ei de auro
Arábiæ, ꝛ et adorábunt de ipso
semper : * tota die **benedícent** ei.

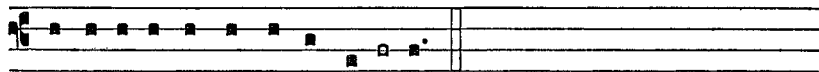
Et erit firmaméntum in terra
in summis móntium, ꝛ super-
extollétur super Líbanum fructus
eius : * et florébunt de civitaté
sicut **fænum terræ**.

*Non dicitur Glória Patri, et repetitur antiphona Dóminus Iesus,
ut supra.*

Psalmus 103

Bé-ne-dic, á-nima me- a, **Dómi-no** : * **Dómi-ne De- us me- us,**

magni- fi- cá- tus es ve- **hemén-** ter.

Confessióem et decórem in-
dúfsti : * amíctus lúmine sicut
vestiménto :

Exténdens cælum sicut **pel-**
lem : * qui tegis aquis **superióra**
eius.

Qui ponis nubem ascénsum
tuum : * qui ámbulas super
pennas **ventórum**.

Sit nomen eius benedíctum in
sæcula : * ante solem pérmanet
nomen eius.

Et benedícentur in ipso omnes
tribus **terræ** : * omnes gentes
magnificábunt eum.

Benedíctus Dóminus, Deus
Israel, * qui facit **mirabilia solus** :

Et benedíctum nomen mai-
státis eius in ætérnum : ꝛ et re-
plébitur maiestáte eius omnis
terra : * **fiat, fiat**.

Qui facis ángelos tuos, **spíri-**
tus : * et ministros tuos **ignem**
uréntem.

Qui fundásti terram super sta-
bilitátem **suam** : * non incliná-
bitur in **sæculum sæculi**.

Abýssus, sicut vestiméntum,
amíctus eius : * super montes
stabunt aquæ.

Ab increpatióne tua **fúgient** : *
a voce tonítrui tui **formidábunt**.

Ascéndunt montes, et descén-
dunt **campi** * in locum quem
fundásti eis.

Términum posuísti, quem non
transgrediéntur : * neque conver-
téntur operíre **terram**.

Qui emíttis fontes in convál-
libus : * inter médium móntium
pertransíbunt aquæ.

Potábunt omnes béstiæ agri : *
exspectábunt ónagri in **siti sua**.

Super ea vólucres cæli habitá-
bunt : * de médio petrárum
dabunt **voces**.

Rigans montes de superióri-
bus suis : * de fructu óperum tuórum
satiábitur **terra** :

Prodúcens fænum **iuméntis**, *
et herbam servitúti **hóminum** :

Ut edúcas panem de **terra** : *
et vinum lætíficet **cor hóminis** :

Ut exhílalet fáciem in **óleo** : *
et panis cor hóminis **confírm**et.

Saturábuntur ligna campi, ꝛ et
cedri Líbani, quas plantávit : *
illic pásseres **nidificábunt**.

Heródii domus dux est eórum : ꝛ
montes excélsi **cervis** : * petra
refúgium **herináciis**.

Fecit lunam in **témpora** : *
sol cognóvit **occásu**m suum.

Posuísti ténébras, et facta est
nox : * in ipsa pertransíbunt
omnes béstiæ **silvæ**.

Cátuli leónum rugiéntes, ut
rápiant, * et quærant a Deo
escam sibi.

Ortus est sol, et congregáti
sunt : * et in cubílibus suis collo-
cabúntur.

Exíbit homo ad opus **suum** : *
et ad operatióem suam usque
ad vésperum.

Quam magnificáta sunt ópera
tua, Dómine! ꝛ ómnia in sapién-
tia fecísti : * impléta est terra
possessióne **tua**.

Hoc mare magnum, et spatió-
sum **mánibus** : * illic reptília,
quorum non est **númerus**.

Animália pusilla cum **magnis** : *
illic naves pertransíbunt.

Draco iste, quem formásti ad
illudéndum ei : * ómnia a te
exspectant ut des illis **escam in**
témpore.

Dante te illis, **cólligent** : *
aperiénte te manum tuam, ómnia
implebúntur **bonitáte**.

Averténte autem te fáciem, tur-
babúntur : ꝛ áuferes spíritum
eórum, et **deficient**, * et in púl-
verem suum **reverténtur**.

Emíttes spíritum tuum, et crea-
búntur : * et renovábis fáciem
terræ.

Sit glória Dómini in **sæculum** :
* lætábitur Dóminus in opéribus
suis :

Qui respicit terram, et facit eam tremere : * qui tangit montes, et fumigant.

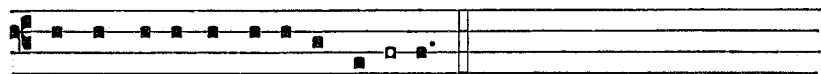
Cantabo Domino in vita mea : * psallam Deo meo, quamdiu sum.

Non dicitur Gloria Patri, et repetitur antiphona Dominus Iesus, ut supra.

Psalmus 150

Laudá-te Dómi-num in sanctis e- ius : * laudá-te e-um

in firmaménto virtútis e- ius.

Laudáte eum in virtútibus eius : * laudáte eum secundum multitudinem magnitudinis eius.

Laudáte eum in sono tubæ : * laudáte eum in psaltério et cíthara.

Laudáte eum in týmpano et

Non dicitur Gloria Patri, et repetitur antiphona Dominus Iesus, ut supra.

Distributione sacræ Communionis peracta, pyxis deponitur super corporale, et Missa continuatur uti moris est coram Sacramento solemniter exposito.

Si tamen pyxides plures sunt et tabernaculum in altari exstat, una tantum relinquitur super corporale, reliquæ vero reponuntur in tabernaculo, et, ante altaris denudationem, forma simplici transferuntur ad locum reservationis.

Iucundum sit ei elóquium meum : * ego vero delectábor in Dómino.

Deficiant peccatóres a terra, et iniqui ita ut non sint : * benedic, ánima mea, Dómino.

choro : * laudáte eum in chordis et órgano.

Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus : et laudáte eum in cýmbalis iubilatiónis : * omnis spíritus laudet Dóminum.

Si pyxides plures sunt et tabernaculum in altari non exstat, una tantum relinquitur super corporale, reliquæ statim post distributionem Communionis transferuntur ad locum reservationis.

Postcommunio

Refecti vitálibus aliméntis, quæsumus, Dómine Deus noster : ut, quod tẽpore nostræ mortalitátis exsequimur; immortalitátis tuæ múnere consequámur : Per Dóminum.

Loco Ite, missa est hodie dicitur Benedicámus Dómino.

Celebrans dicit more solito Pláceat tibi, sancta Trínitas, sed omittit benedictionem.

Missæ lectæ quæ ab Ordinario loci celebrari permittuntur, terminantur more solito.

AD SOLEMNEM TRANSLATIONEM
ET REPOSITIONEM SACRAMENTI

Circa finem Missæ cruciferarius et thuriferarius ad presbyterium veniunt.

Facta post orationem Pláceat genuflexione, celebrans de altari descendit et genuflectit in infimo gradu altaris. In choro omnes genuflectunt et accenduntur candelæ.

Cruciferarius accipit crucem velatam (post evangelium iuxta credentiam relictam), acolythi autem candelabra, et sistunt, absque genuflexione, ad gradus presbyterii vel ad cancellos.

Aliqui ex antiquioribus Patribus aut nobilioribus sæcularibus, a sacrista invitati, accipiunt hastas baldachini.

Omnibus paratis, celebrans genuflexus ter incensat Sacramentum. Deinde, accepto velo albi coloris, ascendit altare, genuflectit et stans, adiuvante diacono, pyxidem accipit, illam extremitatibus veli cooperit et se vertit ad populum.

Cantoribus inchoantibus hymnum Pange, lingua, gloriósi Córporis mystérium, incipit processio ordine consueto : celebrante sub baldachino incedente, medio inter diaconum et subdiaconum, et thuriferario Sacramentum continue incensante.

Hymnus Pange, lingua cantatur usque ad verba Tantum ergo exclusive, et, si opus sit, repetitur inde a secunda stropha.

Hymnus

III

P ange, lingua, glo-ri-ó-si * Córpo-ris mysté-ri-um,

Sangui-nisque pre-ti-ó-si, Quem in mundi pré-ti-um Fructus

ventris ge-ne-ró-si Rex effú-dit gén-ti-um.

Nobis datus, nobis natus
Ex intácta Vírgine,
Et in mundo conversátus,
Sparso verbi sémine,
Sui moras incolátus
Miro clausit órđine.

In suprémæ nocte cenæ
Recúbens cum frátribus,
Observáta Lege plene
Cíbis in legálibus,

Cibum turbæ duodénæ
Se dat suis mánibus.

Verbum caro panem verum
Verbo carnem éfficit,
Fitque sanguis Christi merum,
Et si sensus déficit,
Ad firmándum cor sincérum
Sola fides súfficit.

Alius tonus

VI

P ange, lingua, glo-ri-ó-si * Cór-po-ris my-sté-ri-um,

Sangui-nisque pre-ti-ó-si, Quem in mundi pré-ti-um Fructus

ventris ge-ne-ró-si Rex effú-dit génti-um.

Alius tonus

V

P ange, lingua, glo-ri-ó-si * Córpo-ris mysté-ri-um,

Sangui-nisque pre-ti-ó-si, Quem in mundi pré-ti-um Fructus

ventris ge-ne-ró-si Rex effú-dit génti-um.

Cum ad locum paratum pervenerint, Fratres hinc et inde se collocant, et, dum celebrans cum Sacramento transit, in genua procumbunt.

Celebrans altare ascendit, pyxidem, adiuvante diacono, super altare deponit, factaque genuflexione de altari descendit. Velo dimisso, genuflexus ter Sacramentum incensat, dum interim cantatur Tantum ergo.

Tantum ergo Sacraméntum
Venerémur cernui :
Et antiquum documéntum
Novo cedat rítui :
Præstet fides suppleméntum
Sénsuum deféctui.

Genitóri, Genitóque
Laus et iubilátió,
Salus, honor, virtus quoque
Sit et benedictió :
Procedénti ab utróque
Compar sit laudátió. Amen.

Sub finem hymni diaconus pyxidem in tabernaculo seu capsula reponit.

Omnes, genibus flexis, per aliquod temporis spatium in silentio Sacramentum adorant. Quo facto, celebrans et ministri surgunt, iterum genibus flexis adorant, et in sacristiam revertuntur.

Si alie pyxides transferendæ remanserint in altari maiore, idem celebrans (vel, si habeatur, alius sacerdos aut diaconus, superpelliceo, stola alba et velo eiusdem coloris indutus), ante altaris maioris demutationem eas transferat ad locum reservationis vel, si nullus locus ad id aptus habeatur, ad altare ipsum repositionis, forma simplici, scilicet comitantibus duobus acolythis cum cereis accensis, alioque umbellam portante.

AD ALTARE MAIUS ABLUENDUM

Post Sacramenti repositionem in sacristiam reversi, acolythi deponunt candelabra et redeunt ad presbyterium, ubi, adiuvante sacrista, altare maius detegunt, mappas auferendo, et in sacristiam reportant quæ fuerint reportanda. Crux autem et candelabra post ablutionem altaris removentur.

Celebrans vero et ministri sacri deponunt indumenta serica albi coloris et assumunt, celebrans et diaconus stolam et manipulum coloris violacei, subdiaconus manipulum eiusdem coloris. Deinde, præcedentibus ceroferariis et subsequentibus post eos aliis duobus, quorum unus defert situlam cum aqua et alter scopam de aliquibus ramis et linteum, deinde subdiacono cum ampulla vinaria et diacono cum libello, celebrans procedit ad altare maius abluendum. Interim cantatur a choro responsorium Circumdedérunt.

Facta altari inclinatione profunda, omnes, præter ceroferarios et diaconum, ascendunt. Tunc qui situlam defert, effundit aquam super magnam mensam altaris, si consecrata fuerit, vel super mensam altaris portatilis, si altare non fuerit consecratum. Quo facto, celebrans accipiens scopam, cum ea lavat altare. Deinde a Fratre qui defert linteum extergitur. Postmodum celebrans scopam Fratri reddit, et, accepta ampulla de manu subdiaconi, in modum crucis vinum effundit super altare. Expletis his omnibus omnes de altari descendunt.

Responsorium

II
C

ircum- de-dé- runt me * vi- ri

men- dá- ces : si- ne cau- sa fla- gél- lis ce- ci-
dé- runt me : * Sed tu, Dómi- ne, de- fén- sor, vín-
di- ca me. Ψ . Quó- ni-
am tri- bu- lá- ti- o pró- xima est, et non
est qui ád- iu- vet. * Sed tu, Dómi- ne.

Finito responsorio, cantatur antiphona de sancto vel sanctis illis, in cuius vel quorum memoriam altare constructum est; qua finita, ceroferarii, cantore eis deferente, vel ipsi cantores cantant versiculum de sancto vel de sanctis illis, et celebrans, absque Dóminus vobiscum, præmisso Orémus, orationem, diacono librum tenente.

Facta altari inclinatione profunda, omnes eodem ordine quo venerunt in sacristiam revertuntur.

Ad locum autem repositionis sanctissimæ Eucharistiæ fit publica adoratio, inde ab expleta Missa in Cena Domini instituenda, et protrahenda saltem usque ad mediam noctem.

Sermo dominicus legitur ad cenam, lingua vernacula.

Vesperæ ab iis qui Missæ vespertinæ in Cena Domini intersunt, hodie non dicuntur.

AD COMPLETORIUM

Completorium dicitur post ablutionem altaris maioris, hora opportuniore, candelis extinctis.

Completorium voce mediocri dicitur, ita tamen quod sonus psalmodice clare distincteque resonet (quod etiam abhinc omnibus Horis in psalmodia et cantu usque ad Vesperas Sabbati Sancti inclusive fiat, exceptis Matutinis, quæ solemnius sunt dicendæ).

Postquam fratres versis vultibus ad altare se signaverint, Completorium absolute inchoatur ab antiphona.

Ant.
VIII G

Christus factus est * pro no-bis o-bé-di-ens usque ad
mortem, mortem autem cru-cis. Ps. 4. Cum invo-cá-rem, ex-audí-
vit me De-us iustí-ti-æ me-æ : * in tri-bu-la-ti-ó-ne di-
la-tásti mi- hi.

Miserere mei, * et exáudi oratió-
nem meam.

Filii hóminum, úsquequo gravi
corde? * ut quid diligitis vanitá-
tem, et quæritis mendácium?

Et scitote quóniam mirificávit
Dóminus sanctum suum : * Dó-

minus exáudiet me cum clamá-
vero ad eum.

Irascimini, et nolite peccáre : *
quæ dicitis in córdibus vestris,
in cubilibus vestris compungí-
mini.

Sacrificáte sacrificium iustitiæ, ꝛ

et speráte in Dómino. * Multi
dicunt : Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen
vultus tui, Dómine : * dedisti
lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et ólei
sui, * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam,
et requiescam;

Quóniam tu, Dómine, singu-
láriter in spe * constituísti me.

Psalmus 90

Qui hábitat in adiutório Altís-
simi, * in protectióne Dei
cæli commorábitur.

Dicet Dómino : Suscéptor
meus es tu, et refúgium meum : *
Deus meus, sperábo in eum.

Quóniam ipse liberávit me de
láqueo venántium, * et a verbo
áspero.

Scápulis suis obumbrábit tibi : *
et sub pennis eius sperábis.

Scuto circúmdabit te véritas
eius : * non timébis a timóre
noctúrno.

A sagítta volánte in die, ꝛ a
negótio perambulánte in téne-
bris : * ab incúrsu, et dæmónio
meridiáno.

Cadent a látere tuo mille, ꝛ et
decem millia a dextris tuis : * ad
te autem non appropinquábit.

Verúmtamen óculis tuis consi-
derábis : * et retributió-
nem peccatórum vidébis.

Quóniam tu es, Dómine, spes
mea : * Altíssimum posuísti
refúgium tuum.

Non accédet ad te malum : *
et flagéllum non appropinquábit
tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis suis man-
dávit de te : * ut custó-
diant te in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te : *
ne forte offéndas ad lápidem
pedem tuum.

Super áspidem, et basilíscum
ambulábis : * et conculcábis leó-
nem et dracónem.

Quóniam in me sperávit, libe-
rábo eum : * prótegam eum, quón-
iam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, et ego exáu-
diam eum : ꝛ cum ipso sum in
tribulatióne : * erípiam eum et
glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo
eum : * et osténdam illi salutáre
meum.

Psalmus 133

Ecce nunc benedicite Dómi-
num, * omnes servi Dómini :

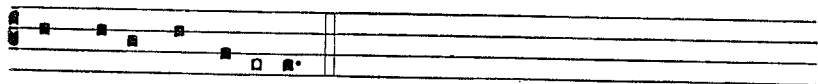
Qui statis in domo Dómini, *
in átriis domus Dei nostri.

In nóctibus extóllite manus
vestras in sancta, * et benedicite
Dóminum.

Benedicat te Dóminus ex Si-
on, * qui fecit cælum et terram.

Continuo sequitur Canticum Simeonis :

Nunc dimít-tis servum tu- um, Dómi-ne, * se-cúndum ver-

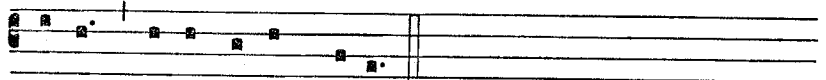

bum tu- um in pa- ce :

Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum,	Lumen ad revelatióem gén- tium, * et glóriam plebis tuæ
Quod parásti * ante fáciem ómnium populórum,	Israel.

Anti-
phona

Christus factus est pro no-bis o-bé-di- ens usque ad

mortem, mortem autem cru-cis.

Repetita post psalmos et canticum antiphona, statim subiungitur

Oratio absque Orémus

Réspice, quæsumus, Dómine, super hanc famíliam tuam, ꝛ pro qua Dóminus noster Iesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium : et crucis subíre torméntum. ꝛ

¶ *Hodie et cras post Completorium benedictio non datur, omittitur ant. Salve, Regína, nec aspergitur aqua benedicta.*

FERIA VI IN PASSIONE ET MORTE DOMINI

I classis

AD MATUTINUM

Si Officium peragatur in choro vel in communi, Matutinum non anticipatur de sero, sed dicitur mane, hora competenti.

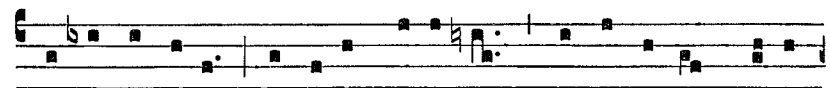
In recitatione vero a solo Matutinum et Laudes dicuntur congruo tempore, iuxta rubricas.

Postquam fratres versis vultibus ad altare se signaverint, omnibus aliis prætermissis, Matutinum absolute incipitur ab antiphona primi psalmi.

IN I NOCTURNO

Ant. I
VIII G

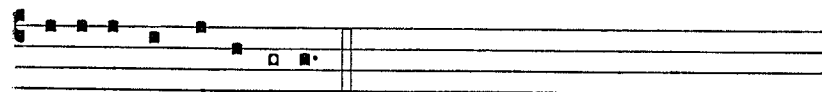
A-sti-té-runt * re-ges terræ et prínci-pes conve-

né-runt in unum advérsus Dómi-num et advérsus Christum

e- ius. Ps. 2. Qua-re fremu- é-runt gen- tes, * et pópu-li me-

di-tá-ti sunt in-á-ni- a?

Astitérunt reges terræ, ⁊ et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum eius.

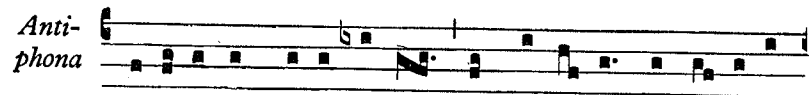
Dirumpámus víncula eórum : * et proiciámus a nobis iugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis, irridébit eos : * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

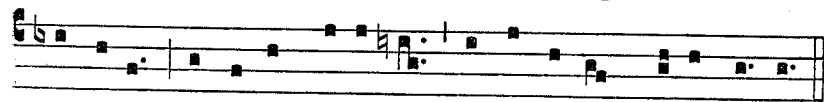
Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum eius, * prædicans præceptum eius.

Dóminus dixit ad me : * Fílius meus es tu, ego hódie genui te.

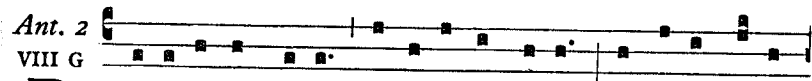

Anti-
phona

Asti-té-runt re-ges terræ et prínci-pes conve-né-runt

in unum advérsus Dómi-num et advérsus Christum e- ius.

Ant. 2

VIII G

D

i-vi-sé-runt si-bi * ve-stiménta me- a, et super vestem

Póstula a me, et dabo tibi gentes hereditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

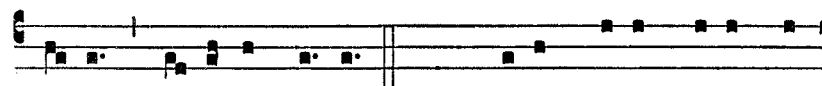
Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas figuli confringes eos.

Et nunc, reges, intelligite : * erudímini, qui iudicátis terram.

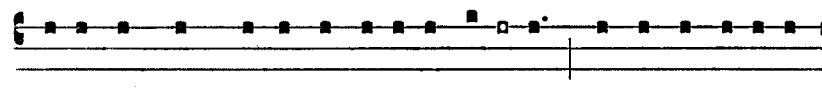
Servíte Dómino in timóre : * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via iústa.

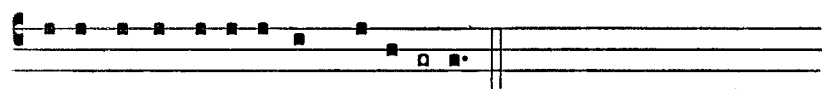
Cum exárserit in brevi ira eius, * beáti omnes, qui confidunt in eo.

me- am mi- sé-runt sor-tem. Ps. 21. De- us, De- us me- us, ré-

spi-ce in me : qua-re me de-re-liqui- sti? * longe a sa-lú-te

me- a verba de-lictó-rum me- ó- rum.

Deus meus, clamábo per diem, et non exáudies : * et nocte, et non ad insipiéntiam mihi.

Tu autem in sancto hábitas, * laus Israel.

In te speravérunt patres nostri : * speravérunt, et liberásti eos.

Ad te clamavérunt, et salvi facti sunt : * in te speravérunt, et non sunt confúsi.

Ego autem sum vermis, et non homo : * oppróbrium hóminum, et abiéctio plebis.

Omnes vidéntes me, derisérunt me : * locúti sunt lábiis, et movérunt caput.

Sperávit in Dómino, erípiat eum : * salvum fáciat eum, quóniam vult eum.

Quóniam tu es, qui extraxísti me de ventre : * spes mea ab ubéribus matris meæ.

In te proiéctus sum ex útero : ⁊ de ventre matris meæ Deus meus es tu, * ne discésseris a me :

Quóniam tribulátio próxima est : * quóniam non est qui ádiuvet.

Circumdedérunt me vítuli multi : * tauri pingues obsédérunt me.

Aperuérunt super me os suum, * sicut leo rápiens et rúgiens.

Sicut aqua effúsus sum : * et dispersa sunt ómnia ossa mea.

Factum est cor meum tamquam cera liquéscens * in médio ventris mei.

Aruit tamquam testa virtus mea, ⁊ et lingua mea adhæsít fáucibus meis : * et in púlverem mortis deduxísti me.

Quóniam circumdederunt me canes **multi** : * concílium malignántium *obsédit* me.

Foderunt manus meas et pedes **meos** : * dinumeraverunt ómnia *ossa mea*.

Ipsi vero consideraverunt et inspexerunt me : * divisérunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam *misérunt sortem*.

Tu autem, Dómine, ne elongáveris auxiliúm tuum a me : * ad defénsiónem *meam cónspice*.

Erue a frámea, Deus, ánimam **meam** : * et de manu canis *unicam meam* :

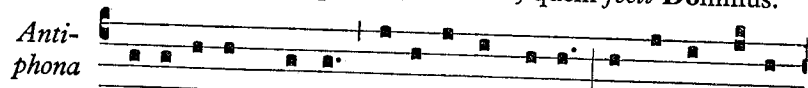
Salva me ex ore leónis : * et a córnis unicórnum *humilitátem meam*.

Narrábo nomen tuum frátribus **meis** : * in médio *ecclésiæ laudábo* te.

Qui timétis Dóminum, laudáte eum : * univérsum semen Iacob, *glorificáte* eum.

Tímeat eum omne semen **Israel** : * quóniam non sprevit, neque despéxit *deprecatiónem páuperis* :

Anti-
phona

Di-vi-sé-runt si-bi vestiménta me-a, et su-per vestem

me-am mi-sé-runt sor-tem.

Nec avértit faciém suam a me : * et cum clamárem ad eum, *exaudívit* me.

Apud te laus mea in ecclésia **magna** : * vota mea reddam in conspéctu *timéntium eum*.

Edent páuperes, et saturabúntur : ꝛ et laudábunt Dóminum qui requírun **eum** : * vivent corda eórum in *sæculum sæculi*.

Reminiscéntur et converténtur ad Dóminum * unívsi *finés terræ* :

Et adorábunt in conspéctu eius * unívseræ *famíliae géntium*.

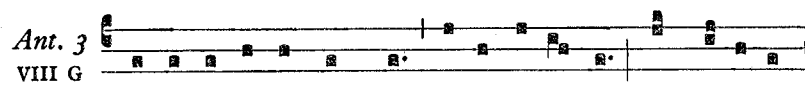
Quóniam Dómini est **regnum** : * et ipse *dominábitur géntium*.

Manducaverunt et adoraverunt omnes pingues **terræ** : * in conspéctu eius cadent omnes qui *descéndunt in terram*.

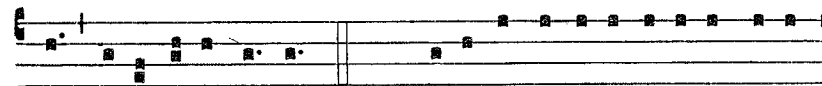
Et ánima mea illi **vivet** : * et semen meum *sérviet ipsi*.

Annuntiábitur Dómino *generátio ventúra* : * et annuntiábunt cæli iustítiam eius pópulo qui nascétur, quem *fecit Dóminus*.

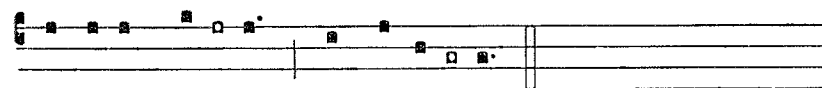
Ant. 3
VIII G

I n-surre-xé-runt in me * testes in-í-qui, et mentí-ta

est in-í-qui-tas si-bi. Ps. 26. Dómi-nus il-lumi-ná-ti-o me-a,

et sa-lus me-a, * quem timé-bo?

Dóminus protéctor vitæ **meæ**, * a quo *trepidábo*?

Dum apprópíant super me **nocéntes**, * ut edant *carnes meas* :

Qui tríbulant me inimíci **mei**, * ipsi infirmáti sunt, et *cecidé-runt*.

Si consistant advérsus me **castra**, * non *timébit cor meum*.

Si exsúrgat advérsus me **pré-lium**, * in hoc *ego sperábo*.

Unam pétii a Dómino, hanc **requíram**, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus *vitæ meæ* :

Ut vídeam voluptátem **Dómini**, * et visitem *templum* eius.

Quóniam abscondit me in tabernáculo **suo** : * in die malórum protéxit me in abscondito tabernáculo **sui**.

In petra exaltávit me : * et

nunc exaltávit caput meum super inimícos **meos**.

Circuívi, et immolávi in tabernáculo eius hóstiam vociferatiónis : * cantábo, et psalmum *dicam* Dómino.

Exáudi, Dómine, vocem meam, qua clamávi **ad** te : * miserére mei, et *exáudi* me.

Tibi dixit cor meum, ꝛ exquisívit te fácies **mea** : * faciém tuam, Dómine, *requíram*.

Ne avértas faciém tuam a me : * ne declínes in ira a *servo tuo*.

Adiútor meus esto : * ne derelinquas me, neque despicias me, Deus, *salutáris meus*.

Quóniam pater meus, et mater mea dereliquérunt me : * Dóminus autem *assúmpsit* me.

Legem pone mihi, Dómine, in via **tua** : * et dirige me in

semitam rectam propter inimicos
meos.

Ne tradideris me in animas
tribulantium me : * quoniam
insurrexerunt in me testes iniqui,
et mentita est iniquitas sibi.

Credo videre bona Domini *
in terra viventium.

Exspecta Dominum, viriliter
age : * et confortetur cor tuum,
et sustine Dominum.

Anti-
phona

Insurre-xerunt in me testes in-i-qui, et menti-ta

est in-i-qui-tas si-bi.

Ÿ. Di-vi-sé-runt si-bi vestimé-ta me- a.

R̄. Et super vestem me-am mi-sé-runt sortem.

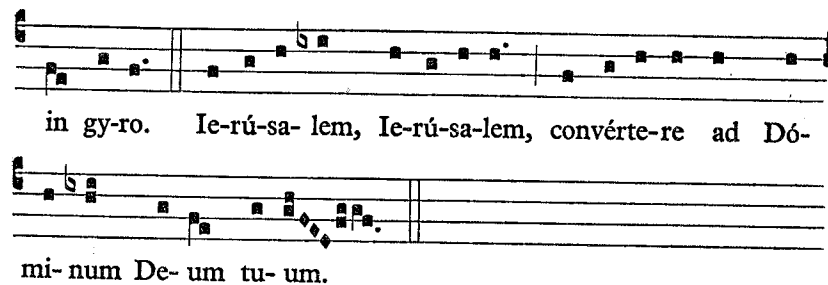
Dicto Pater noster secreto, non pronuntiatur Et ne nos, sed facto signo a Prælato, lector incipit legere; et hoc etiam fit ante quartam et septimam lectionem. Iube, domne, et Tu autem, non dicuntur, sed finita lectione sive lamentatione, immediate inchoatur responsorium.

Lectio I

De lamen-ta-ti-ó-ne Ie-remí-æ Prophé-tæ.

A-leph. Quómodo obté-xit ca-lí-gi-ne in fu-ró-re su-o

Dómi-nus fi-li-am Si-on : pro-ié-cit de cæ-lo in terram ín-
cli-tam Isra-el, et non est re-cordá-tus scabél-li pedum su-ó-
rum in di-e fu-ró-ris su-i. Beth. Præ-ci-pi-tá-vit Dó-
mi-nus nec pe-pércit ómni-a spe-ci-ó-sa Ia-cob : destrú-xit
in fu-ró-re su-o mu-ni-ti-ónes vírgi-nis Iuda et de-ié-cit
in terram : póllu-it regnum et prínci-pes e-ius. Ghimel.
Confré-git in i-ra fu-ró-ris su-i omne cornu Isra-el :
a-vér-tit retrórsum dexte-ram su-am a fá-ci-e in-imí-ci :
et succéndit in Ia-cob qua-si ignem flammæ de-vo-rántis

in gy-ro. Ie-rú-sa-lem, Ie-rú-sa-lem, convérte-re ad Dó-
mi-num De-um tu-um.

¶ *Finita lectione, ille qui legit, inter pulpitem et gradus presbyterii, utrumque genu flectit.*

Responsorium I

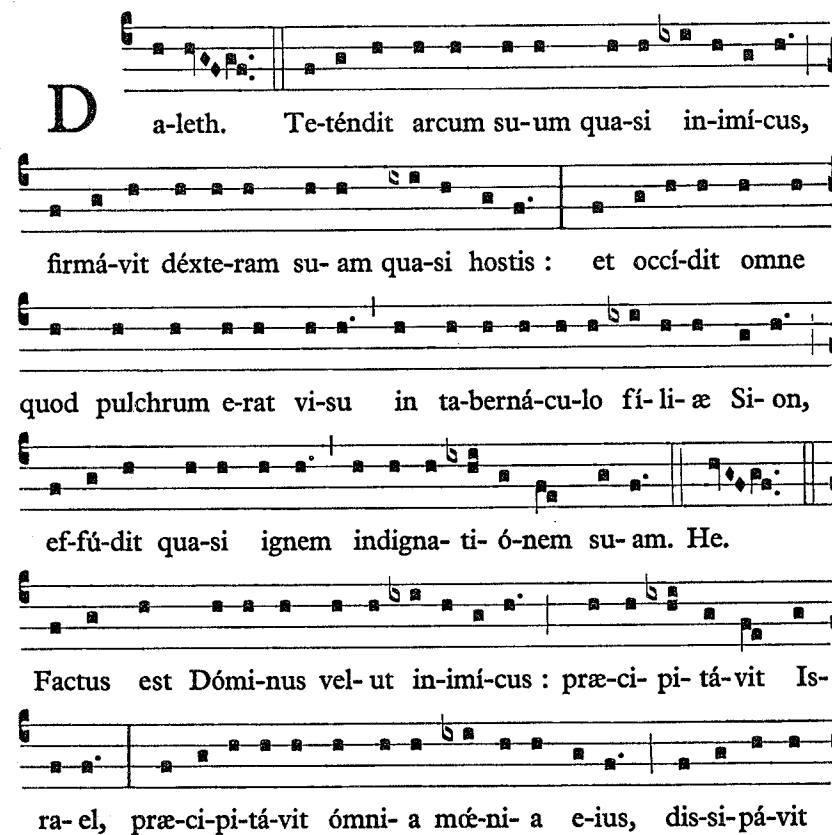

III
O m-nes * amí-ci me- i de-re- liqué-
runt me, et præ-va-lu-é- runt insi-dí-án-tes
mi- hi : trá-di-dit me, quem di-li-gé- bam : et ter-
ri-bí-li-bus ó- cu- lis pla-ga crudé-li percu- ti- éntes,
* A-cé- to po-tá- bant me. *Ÿ.* Et de-dé-

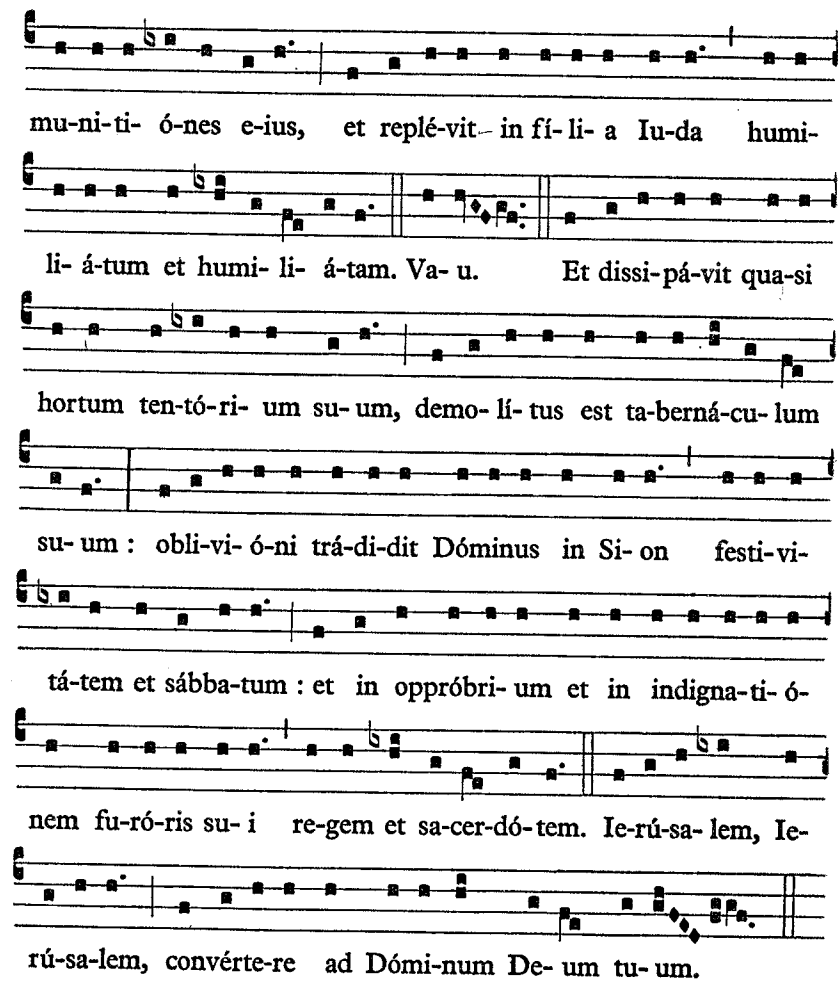

runt in escam me- am fel, et in si- ti
me- a. * A-cé- to.

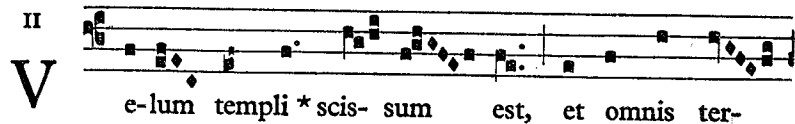
Lectio II

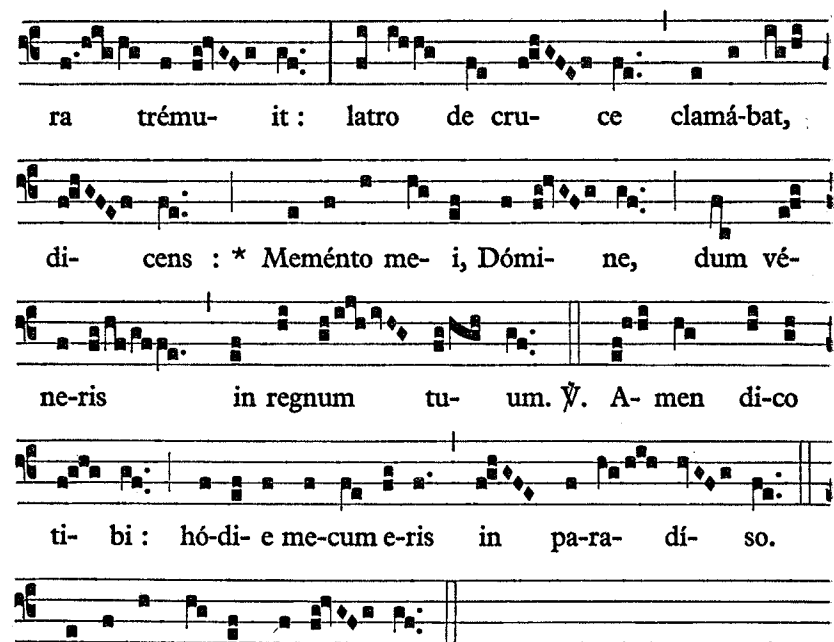
D a-leth. Te-téndit arcum su-um qua-si in-imí-cus,
firmá-vit dexte-ram su- am qua-si hostis : et occí-dit omne
quod pulchrum e-rat vi-su in ta-berná-cu-lo fi-li-æ Si-on,
ef-fú-dit qua-si ignem indigna-ti-ó-nem su-am. He.
Factus est Dómi-nus vel-ut in-imí-cus : præ-ci-pi-tá-vit Is-
ra-el, præ-ci-pi-tá-vit ómni-a mó-ni-a e-ius, dis-si-pá-vit

mu-ni-ti-ó-nes e-ius, et replé-vit- in fi-li-a Iu-da humi-
li-á-tum et humi-li-á-tam. Va-u. Et dissi-pá-vit qua-si
hortum ten-tó-ri-um su-um, demo-lí-tus est ta-berná-cu-lum
su-um : obli-vi-ó-ni trá-di-dit Dóminus in Si-on festi-vi-
tá-tem et sá-bba-tum : et in oppró-bri-um et in indigna-ti-ó-
nem fu-ró-ris su-i re-gem et sa-cer-dó-tem. Ie-rú-sa-lem, Ie-
rú-sa-lem, convér-te-re ad Dómi-num De-um tu-um.

Responsorium II

V e-lum templi * scis- sum est, et omnis ter-

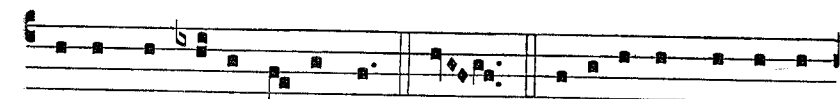

ra tré-mu- it : latro de cru- ce clamá-bat,
di- cens : * Memé-to me- i, Dómi- ne, dum vé-
ne-ris in regnum tu- um. *Ÿ.* A- men di-co
ti- bi : hó-di- e me-cum e-ris in pa-ra- dí- so.

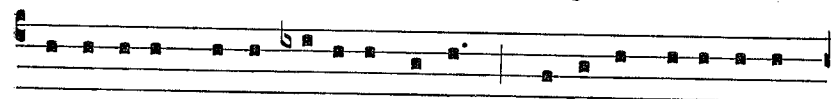
* Memé-to me- i, Dómi- ne.

Lectio III

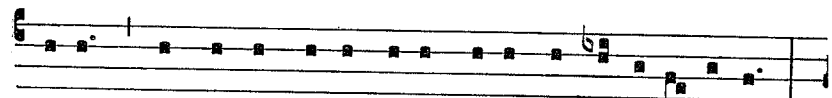

Z a- in. Répu-lit Dómi-nus al-tá-re su-um, ma-le-dí-
xit sancti- fi-ca-ti- ó-ni su-æ : trá-di-dit in manu in-í-mi-ci
mu-ros túrri-um e-ius : vo-cem de-dé-runt in domo Dómi-ni,

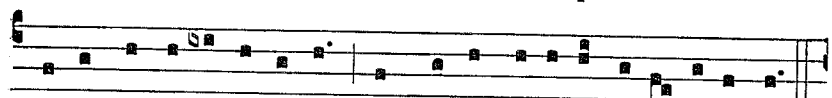
sic-ut in di-e so-lémni. Heth. Co-gi-tá-vit Dó-mi-nus

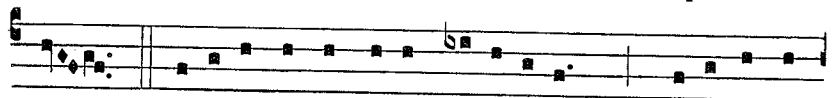
dis-si-pá-re mu-rum fí-li-æ Si-on : te-téndit fu-ní-cu-lum

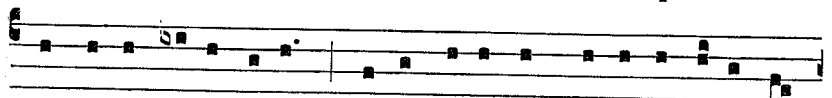
su-um, et non a- vértit manum su-am a per-di-ti- ó-ne :

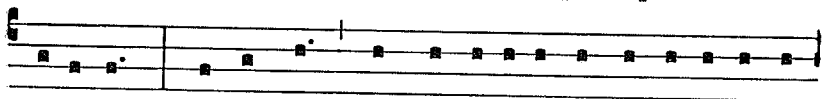
lu-xítque antemu-rá-le, et mu-rus pá-ri-ter dissi-pá-tus est.

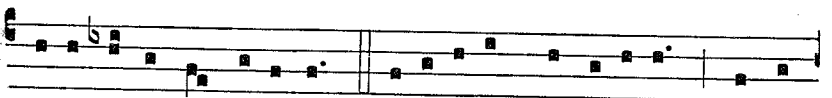
Teth. De-fí-xæ sunt in terra portæ e-ius : pér-di-dit et

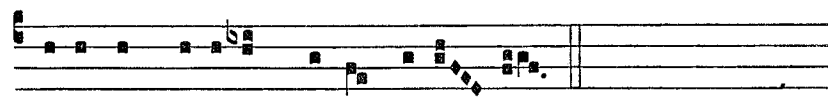
con-trí-vit vectes e-ius : re-gem e-ius et prínci-pes e-ius in

génti-bus : Non est lex, et prophé-tæ e-ius non inve-né-runt

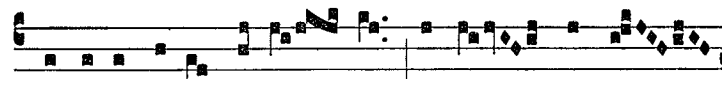
vi-si-ó-nem a Dó-mi-no. Ie-rú-sa-lem, Ie-rú-sa-lem, convér-

te-re ad Dó-minum De-um tu-um.

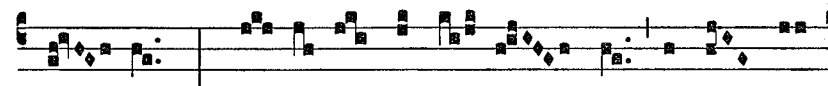
Responsorium III

VIII

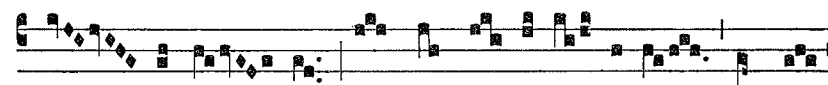

V

í-ne-a me-a * e-léc-ta, e-go te plan-

tá-vi : * Quó-mo-do convér-sa es in a-ma-

ri-tú-di-nem, ut me cru-ci-fi-ge-res et Ba-

rábbam di-mítte-res? *Ÿ.* E-go qui-dem

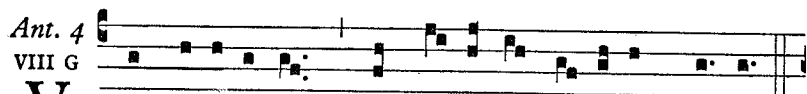

plan-tá-vi te ví-ne-am me-am e-léc-tam, omne se-

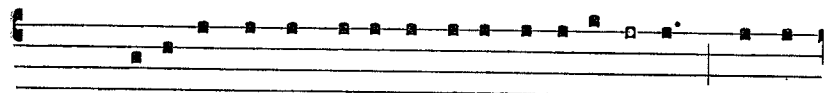

men-ve-rum. * Quó-mo-do. *R.* Ví-ne-a me-a.

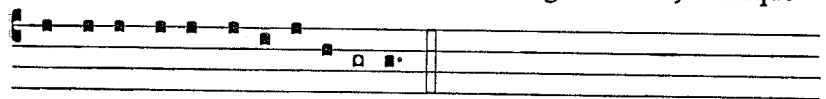
IN II NOCTURNO

V im fa-ci- é-bant * qui quæ-ré-bant á-nimam me- am.

Ps. 37. Dómi-ne, ne in fu-ró-re tu-o árgu-as me, * neque

in i-ra tu-a corrí-pi- as me.

Quóniam sagítta tuæ infíxæ sunt **mih**i : * et confirmásti super me *manum tuam*.

Non est sánitas in carne mea a fácie iræ tuæ : * non est pax óssibus meis a fácie peccatórum *meórum*.

Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt caput **meum** : * et sicut onus grave graváta sunt super me.

Putruérunt et corrúptæ sunt cicatrices **meæ**, * a fácie insipiéntiæ **meæ**.

Miser factus sum, et curvátus sum usque in finem : * tota die contristátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt illusió nibus : * et non est sánitas in carne **mea**.

Afflictus sum, et humiliátus sum **nimis** : * rugiébam a gémitu *cordis mei*.

Dómine, ante te omne desidérium **meum** : * et gémitus meus a te non est *absconditus*.

Cor meum conturbátum est, dereliquit me virtus **mea** : * et lumen oculórum meórum, et ipsum non est **mecum**.

Amíci mei, et próximi **mei** * advérsus me appropinquavérunt, et *stetérunt*,

Et qui iuxta me erant, de longe stetérunt : * et vim faciébant qui quærébant *ánimam meam*.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes : * et dolos tota die *meditabántur*.

Ego autem tamquam surdus non audiébam : * et sicut mutus non apériens os **suum**.

Et factus sum sicut homo non áudiens : * et non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te, Dómine, sperávi : * tu exáudies me, Dómine, **Deus meus**.

Quia dixi : Nequándo supergáudeant mihi inimíci **mei** : * et dum commovéntur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagélla parátus sum : * et dolor meus in conspéctu *meo semper*.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo : * et cogitábo pro peccáto **meo**.

Inimíci autem mei vivunt, et confirmáti sunt super me : * et multiplicáti sunt qui odérunt *me iníque*.

Qui retribuunt mala pro bonis, detrahébant **mih**i : * quóniam sequébar *bonitátem*.

Ne derelínquas me, Dómine, **Deus meus** : * ne discésseris a me.

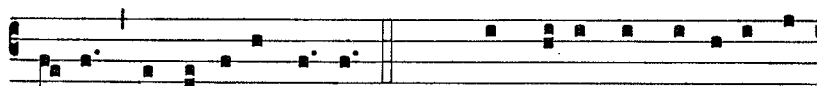
Inténde in adiutórium **meum**, * Dómine, **Deus salutis meæ**.

Vim fa-ci- é-bant qui quæ-ré-bant á-nimam me- am.

C onfundántur * et re-ve-re-án-tur qui quæ-runt á-nimam

me- am, ut áufe-rant e- am. Ps. 39. Exspéctans exspéctá-vi Dó-

mi-num, * et *inténdit mi-* hi.

Et exáudívit *preces meas* : * et edúxit me de lacu misériæ, et de luto **fæcis**.

Et státuit super petram *pedes meos* : * et diréxit *gressus meos*.

Et immisit in os meum cánticum novum, * carmen Deo nostro.

Vidébunt multi, et timébunt : * et sperábunt in Dómino.

Beátus vir cuius est nomen Dómini spes eius : * et non respéxit in vanitátes et insánias falsas.

Multa fecisti tu, Dómine, Deus meus, mirabília tua : * et cogitátióibus tuis non est qui símilis sit tibi.

Annuntiávi et locútus sum : * multiplicáti sunt super númerum.

Sacrificium et oblatiōem nolústi : * aures autem perfecisti mihi.

Holocáustum et pro peccáto non postulásti : * tunc dixi : Ecce vénio.

In cápite libri scriptum est de me ut fácerem voluntátem tuam : * Deus meus, vólui, et legem tuam in médio cordis mei.

Annuntiávi iustítiam tuam in ecclésia magna, * ecce lábia mea non prohibébo : Dómine, tu scisti.

Iustítiam tuam non abscondi in corde meo : * veritátem tuam et salutáre tuum dixi.

Non abscondi misericórdiam

tuam et veritátem tuam * a concílio multo.

Tu autem, Dómine, ne longe fácias miseratiōnes tuas a me : * misericórdia tua et veritas tua semper suscepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est númerus : * comprehendérunt me iniquitátes meæ, et non pótui ut vidérem.

Multiplicátæ sunt super capillos cápitis mei : * et cor meum derelíquit me.

Compláceat tibi, Dómine, ut éruas me : * Dómine, ad adiuvándum me réspice.

Confundántur et reveareántur simul, qui quærunt ánimam meam, * ut áuferant eam.

Convertántur retrórsus et reveareántur, * qui volunt mihi mala.

Ferant conféstim confusiōnem suam, * qui dicunt mihi : Euge, euge.

Exsúltent et læténtur super te omnes quæréntes te : * et dicant semper : Magnificétur Dóminus, qui dilígunt salutáre tuum.

Ego autem mendícus sum et pauper : * Dóminus sollicitus est mei.

Adiutor meus, et protéctor meus tu es : * Deus meus, ne tardáveris.

Anti-
phona

Confundántur et re-ve-re-án-tur qui quæ-runt á-ni-

mam me- am, ut áufe-rant e- am.

Ant. 6
IV A

A - li- é-ni * insurre-xé-runt in me, et fortes quæ-si-

é- runt á-nimam me- am. Ps. 53. De- us, in nó-mi-ne tu- o

salvum me fac : * et in virtú-te tu- a iú-di-ca me.

Deus, exáudi oratiōnem meam : * áuribus pércipe verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsus me, et fortes quæsiérunt ánimam meam : * et non proposué-runt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádiuvat me : * et Dóminus suscep-tor est ánimæ meæ.

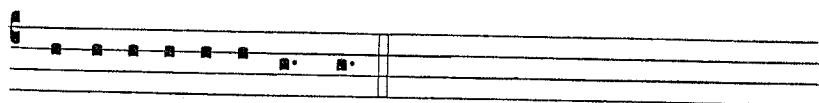
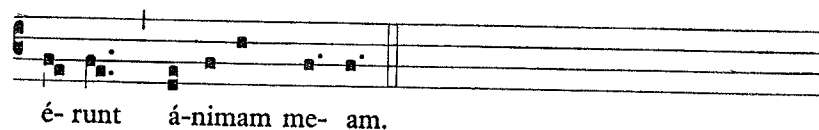
Avérte mala inimícis meis : * et in veritate tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi, * et confitébor nómini tuo, Dómine : quóniam bonum est :

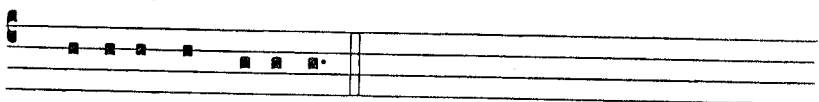
Quóniam ex omni tribulatiōe eripuísti me : * et super inimícos meos despéxit óculus meus.

Anti-
phona

A-li- é-ni insurre-xé-runt in me, et fortes quæ-si-

Ÿ. Ab insurgenti-bus in me.

R̃. Lí-be-ra me, Dómi-ne.

Pater noster, *secreto*.

Sermo sancti Leonis Papæ.

Lectio IV

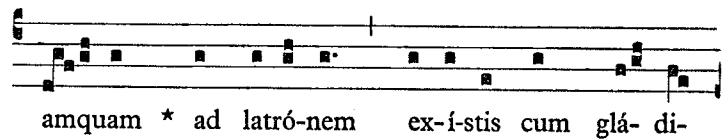
Sermo 8 de Passione

Cum verbis orationis suæ Dóminus declarasset, verissime sibi atque plenissime et humanam et divinam inesse naturam, et ostendens unde esset quod pati nollet, et unde quod vellet: depulsa trepidatione infirmitatis et confirmata magnanimitate virtutis, rediit in sententiam suæ dispositionis æternæ. Sæviænti diabolo per ministéria Iudæorum formam servi nihil peccati habentis obiicit, et ut per eum ageretur omnium causa: in quo solo erat omnium natura sine culpa. Irruerunt ergo in lumen filii tenebrarum: et, utentes faculis et laternis, non evaserunt infidelitatis suæ noctem. Occupant volentem teneri: et trahunt volentem trahi. Quod si vellet obniti, et nihil impiæ manus possent: sed mundi redemptio differratur, et nullum salvaret illæsus, qui pro omnium erat salute moriturus.

Responsorium IV

VIII

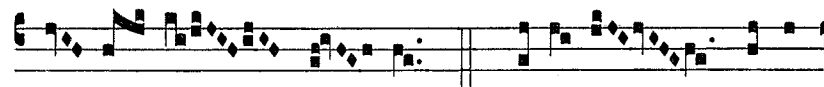
T

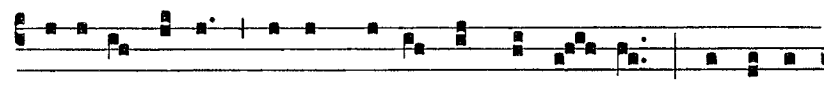
apud vos e-ram in templo do- cens, et non me te-nu-

f- stis: et ec-ce fla-gel-lá-tum dú-ci-tis * Ad

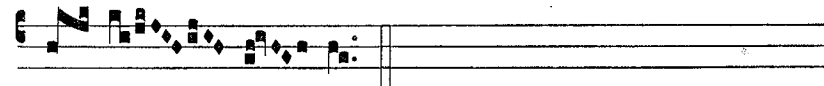
cru- ci- fi- gén- dum. Ÿ. Fi- li- us qui-dem

hómi-nis va-dit, sic-ut scriptum est de il- lo: væ autem

hómi-ni il-li, per quem tra-dé- tur. * Ad cru-

ci- fi- gén- dum.

Lectio V

Serm. 8 et 10 de Passione

Igitur ad Annam Cáiphæ sócerum, deinde ad Cáipham perducitur: et post insanas calumniantium voces, ad audiéntiam Piláti transfertur. Qui, divino iure neglecto: tamquam Románis devóti légibus, expetiérunt executórem magis sævitæ, quam árbitrum causæ.

Offerébant enim Iesum duris néxibus vinctum, ꝛ cólaphis et álapis fréquentibus cæsum, sputis óblitum, clamóribus prædamnátum : ut inter tot præiudícia, quem omnes vellent perire, non audéret Pilátus absólvere. Dénique nec in accusáto reo reperisse se culpam, nec in senténtia sua tenuísse constántiam : docet iudex, cum inno-céntem pronúntiat. Sed, cum vellet eum absólvi : conclamavérunt. Si hunc dimíttis : non es amícus Cæsaris. Omnis enim, qui se regem facit : contradíctit Cæsari. Imprudénter, Piláte, timuísti. Sed formidábile fúerit nomen régium, ꝛ si dominándi consílium tyránnicus tibi pródidit apparátus : si provisio armórum, si congregátio divitiárum, si præsidia detécta sunt militum.

Responsorium V

VII
T é-nebræ * factæ sunt, dum cru-ci-fi-xissent Ie-sum
 Iu- dæ- i : et cir- ca ho- ram no- nam ex-
 cla- má- vit Ie- sus vo- ce ma- gna :
 De- us me- us, De- us me- us, ut quid me
 de- re- li- quí- sti? * Et incli- ná- to cá- pi- te emí-

sit spí- ri- tum. *Ψ*. Cum er- go acce- pís- set
 a- cé- tum, di- xit : Con- summá- tum est.

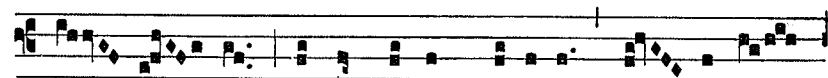
* Et incli- ná- to cá- pi- te.

Lectio VI

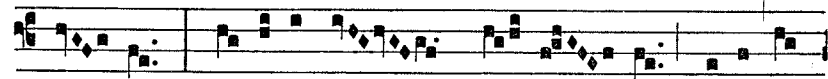
Quid eum gravári sinis, o Piláte, de affectáta poténtia, ꝛ cuius speciális fuit de humilitáte doctrína? Románis légibus non contradíxit, ꝛ censum súbiit, didráchma solvit : vectigália non inhíbuit, quæ sunt Cæsaris Cæsari reddénda constituit, ꝛ paupertátem elégit, obediéntiam suásit : mansuetúdinem prædicávit. Hoc est vere non impugnáre Cæsarem : sed iuváre. Verúm tamen ne in totum inánis videátur Iudæórum obiécitio, ꝛ discute diligéntius, præses : quid de Dómini Iesu opéribus notum sit, quid de potestáte compértum. Cæcis visum, ꝛ surdis audítum : claudis gressum, mutis donávit elóquium. Febres abégit, dolóres resolvit : dæmónia eiécit, mórtuos vivificávit. Hanc ergo Iudæi obíciant potestátem : et hoc próferant ore, quod tenent corde. Quare de terrénis calumniántur : qui cæléstia persequúntur?

Responsorium VI

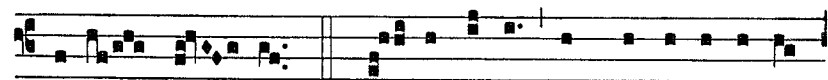
II
B a-rábbas * latro dimít- ti-tur et ín-no-cens Chri-
 stus oc- cí- di- tur : nam et Iu- das armis doc- tus

scé- le- ris, qui per pa- cem dí- di- cit fá- ce- re

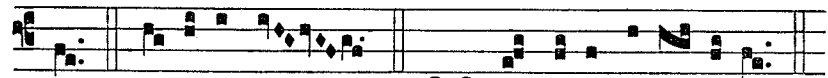
bel- lum, * Oscu- lán- do trá- di- dit Dómi- num

Ie- sum Chri- stum. *Ÿ*. Ec- ce turba, et qui vo- ca- bá- tur

Iu- das, ve- nit : et dum appro- pin- quá- ret ad Ie-

sum. * Oscu- lán- do. *R̄*. Ba- ráb- bas latro dimít- ti- tur.

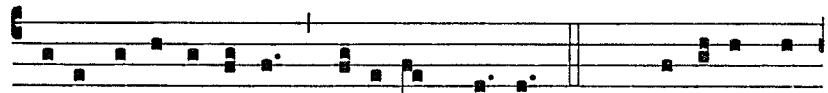
IN III NOCTURNO

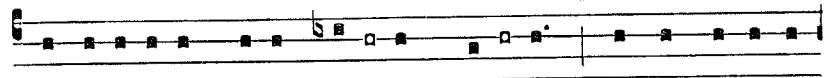
I g

A

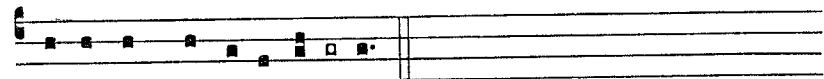
b insurgéti- bus in me * lí- be- ra me, Dómi- ne :

qui- a occu- pa- vé- runt á- nimam me- am. *Ps. 58*. E- ri- pe me

de in- imí- cis me- is, De- us me- us : * et ab insurgén-

ti- bus in me lí- be- ra me.

Eripe me de operántibus ini- quitátem : * et de viris sán- guí- num salva me.

Quia ecce cepérunt ánimam meam : * irruérunt in me fortes.

Neque iníquitas mea, neque peccátum meum, Dómine : * sine iniquitáte cucúrri, et diréxi.

Exsúrge in occúrsum meum, et vide : * et tu, Dómine, Deus virtútum, Deus Israel,

Inténde ad visitándas omnes gentes : * non misereáris ómni- bus, qui operántur iniquitátem.

Converténtur ad vésperam : *z* et famem patiéntur ut canes, * et circuibunt civitátem.

Ecce loquéntur in ore suo, *z* et gládus in lábiis eórum : * quóniam quis audívit?

Et tu, Dómine, deridébis eos : * ad níhilum dedúces omnes gentes.

Fortitúdinem meam ad te custódiam, *z* quia, Deus, suscéptor meus es : * Deus meus, misericórdia eius prævéniet me.

Deus osténdet mihi super iní- micos meos, ne occídas eos : * ne-

quándo obliviscántur pópuli mei.

Dispérge illos in virtúte tua : * et depóne eos, protéctor meus, Dómine :

Delíctum oris eórum, sermónem labiórum ipsórum : * et comprehendántur in supérbia sua.

Et de execratióne et mendácio annuntiábúntur in consummátióne : * in ira consummátiónis, et non erunt.

Et scient quia Deus dominábitur Iacob : * et finium terræ.

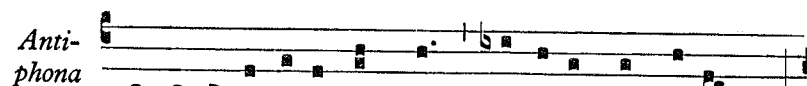
Converténtur ad vésperam : *z* et famem patiéntur ut canes, * et circuibunt civitátem.

Ipsi dispergéntur ad manducándum : * si vero non fúerint saturáti, et murmurábunt.

Ego autem cantábo fortitúdi- nem tuam : * et exsultábo mane misericórdiam tuam.

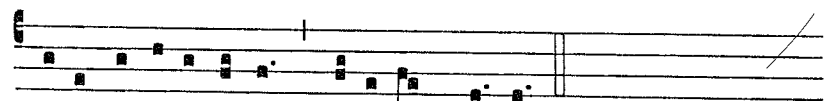
Quia factus es suscéptor me- us, * et refúgium meum, in die tribulatiónis meæ.

Adiútor meus, tibi psallam, *z* quia Deus suscéptor meus es : * Deus meus, misericórdia mea.

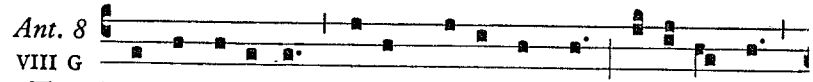

Anti-
phona

Ab insurgenti-bus in me lí-be-ra me, Dómi-ne :

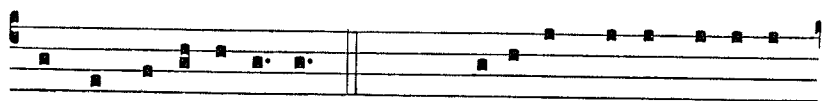

qui a occupa-vé-runt á-nimam me- am.

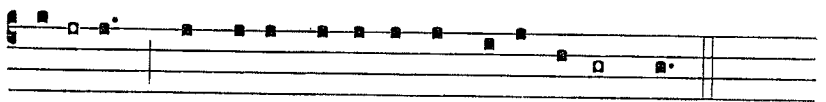

Ant. 8
VIII G

Longe fe-cí-sti * no-tos me- os a me; trá-di-tus sum,

et non egre-di- é- bar. Ps. 87. Dómi-ne, De- us sa-lú- tis

me- æ : * in di- e clamá- vi, et nocte co- ram te.

Intret in conspéctu tuo orátio mea : * inclína aurem tuam ad precem meam :

Quia repléta est malis ánima mea : * et vita mea inférno ap- propinquávit.

Æstimátus sum cum descen- déntibus in lacum : * factus sum sicut homo sine adiutório, inter mórtuos liber.

Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlcris, ꝛ quorum non es me-

mor ámplius : * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferi- óri : * in tenebrósis, et in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus : * et omnes fluctus tuos induxísti super me.

Longe fecísti notos meos a me : * posuérunt me abomina- tíonem sibi.

Tráditus sum, et non egre-

diébar : * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te, Dómine, tota die : * expándi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mira- bília : * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi?

Numquid narrábit áliquis in sepúlcro misericórdiam tuam, * et veritátem tuam in perditíone?

Numquid cognoscéntur in té- nebris mirabilia tua, * et iustítia tua in terra obliuiónis?

Et ego ad te, Dómine, cla- mávi : * et mane orátio mea præuéniet te.

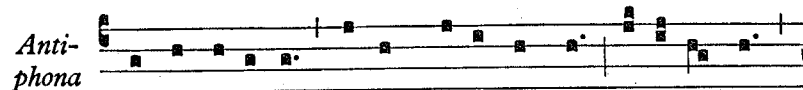
Ut quid, Dómine, repéllis ora- tíonem meam : * avértis faciém tuam a me?

Pauper sum ego, et in labóri- bus a iuventúte mea : * exaltátus autem, humiliátus sum et con- turbátus.

In me transiérunt iræ tuæ : * et terróres tui conturbavérunt me.

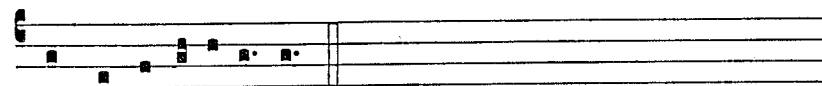
Circumdedérunt me sicut aqua tota die : * circumdedérunt me simul.

Elongásti a me amicum et pró- ximum : * et notos meos a miséria.

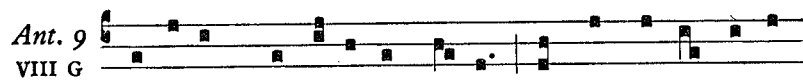

Anti-
phona

Longe fe-cí-sti no-tos me- os a me; trá-di-tus sum,

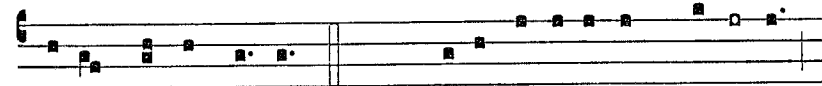

et non egre-di- é- bar.

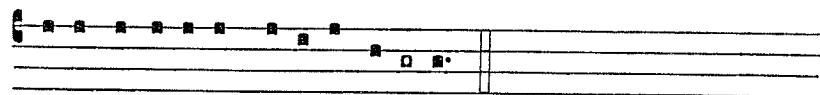

Ant. 9
VIII G

Captábunt * in á-nimam iu- sti : et sán-gui- nem inno-

céntem condemná- bunt. Ps. 93. De- us ul- ti- ó- num Dómi- nus : *

De-us ul-ti-ónum lí-be-re e- git.

Exaltáre, qui iúdicás terram : *
redde retributió^{nem} *supér*bis.

Usquequo peccatóres, Dómi-
ne, * úsquequo peccatóres gloria-
búntur :

Effabúntur, et loquéntur ini-
quitátem : * loquéntur omnes,
qui operántur *iniustitiam* ?

Pópulum tuum, Dómine, hu-
miliavérunt : * et hereditátem
tuam *vexavérunt*.

Víduam, et ádvenam interfe-
cérunt : * et pupillos *occidérunt*.

Et dixerunt : Non vidébit Dó-
minus, * nec intélliget *Deus Iacob*.

Intelligite, insipiéntes in pó-
pulo : * et stulti, aliquá^{ndo} *sá-
p*ite.

Qui plantávit aurem, non
áudiet? * aut qui finxit óculum,
non considérat ?

Qui córripit gentes, non *ár-
g*uet : * qui docet hóminem
sciéntiam ?

Dóminus scit cogitatiónes hó-
minum, * quóniam *vanæ* sunt.

Beátus homo, quem tu eru-
díeris, Dómine : * et de lege
tua docúeris eum,

Ut mítiges ei a diébus *malis* : *
donec fodiátur peccatóri *fóvea*.

Quia non repéllat Dóminus

plebem suam : * et hereditátem
suam non *derelinquet*.

Quoadúsque iustítia convertá-
tur in iudícium : * et qui iuxta
illam omnes qui *recto sunt corde*.

Quis consúrget mihi advérsus
malignántes? * aut quis stabit
mecum advérsus operántes *iniqui-
tátem* ?

Nisi quia Dóminus adiúvit
me : * paulo minus habitásset in
inférno *ánima mea*.

Si dicébam : Motus est pes
meus : * misericórdia tua, Dó-
mine, *adiuvábat* me.

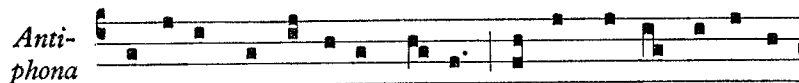
Secúndum multitudínem do-
lórum meórum in corde *meo* : *
consolatiónes tuæ lætificavérunt
ánimam meam.

Numquid adhæret tibi sedes
iniquitátis : * qui fingis labórem
in præcépto ?

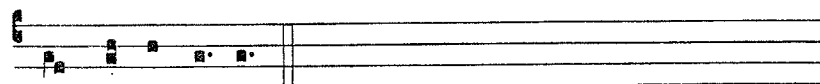
Captábunt in ánimam *iusti* : *
et sánguinem innocéntem *con-
demnábunt*.

Et factus est mihi Dóminus
in refúgium : * et Deus meus
in adiutórium *spei meæ*.

Et reddet illis iniquitátem
ipsórum : ꝛ et in malítia eórum
dispérdet eos : * dispérdet illos
Dóminus *Deus noster*.

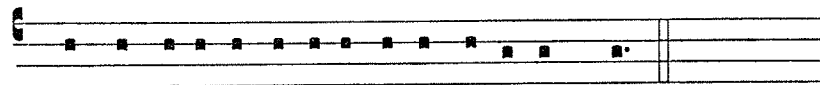
Captábunt in ánimam iu-sti : et sángui-nem inno-cén-

tem condemná-bunt.

Ÿ. Lo-cú-ti sunt advérsus me lingua do-ló-sa.

Ÿ. Et sermó-ni-bus ó-di- i circumde-dé-runt me.

Pater noster, *secreto*.

Sermo sancti Leónis Papæ.

Lectio VII

Sermo 8 de Passione

Excéssit quidem Piláti culpam fácinus Iudæórum : qui illum
nómine Cæsaris térritum, ad efféctum sui scéleris impulérunt.
Sed nec ipse evásit reátum : qui reliquit iudícium próprium et in
crimen transívit aliénium. Quod ergo Pilátus Iesum dehonestári
ludíbríis, vexári permísit iniúriis, ꝛ quodque eum flagéllis cæsum,
spinis coronátum et amíctu irrisóriæ vestis indútum, persequéntium
aspéctui ostentávit : mitigándos inimicórum ánimos existimávit, ꝛ
ut exsaturátis ódiis, non ultra iam créderent persequéndum : quem
tot modis intuebántur afflíctum. Sed, cum inardésceret ira cla-
mántium : obtinuérunt in damnatió^{nem} suam, quod pertináciter
exigébant. Tráditus itaque Dóminus sæviéntium voluntáti, ꝛ ad
irrisiónem régíæ dignitátis, supplicii sui iussus est esse gestátor :
ut implerétur illud, Cuius impérium super húmerum eius, ꝛ quia
pulchra spécie triúmphí sui portábat trophæum : et signum salutáre
adorándum regnis ómnibus inferébat.

Responsorium VII

VI

T ra-di-dé- runt me * in ma-nus impi- ó-

rum, et inter in-í- quos pro- ie- cé-runt me, et non

pepercé- runt á-ni- mæ me- æ: congre-gá- ti

sunt advérsus me for- tes, * Et sic- ut gi-gán-

tes ste-té- runt contra me. *Ÿ*. Asti- té-

runt re-ges ter-ræ et prínci-pes conve-né- runt in

u- num. * Et sic- ut gi-gántes.

Lectio VIII

Eúntibus autem cum Iesu turbis, Simon quidam Cyrenæus inventus est : in quem lignum supplicii transfertur a Dómino, et ut tali facto præsignaretur gentium fides : quibus crux Christi non confusio erat futura, sed glória. Non autem in templo, nec intra septa civitatis, sed extra castra crucifixus est : ut, veterum victimarum cessante mysterio, nova hóstia novo imponeretur altári, et crux Christi non templi esset ara, sed mundi. Exaltato igitur, dilectissimi, per crucem Christo, non illa tantum species aspectui mentis occurrat, quæ fuit in óculis impiórum, et quibus per Móysen dictum est : « Et erit pendens vita tua ante óculos tuos, et timébis die ac nocte, et non credes vitæ tuæ ». Sed intelléctus noster glóriam crucis, cælo terræque radiántem, puro corde suscipiat : et vídeat quod Dóminus dixit. « Nunc iudicium mundi est : nunc princeps huius mundi eiciétur foras. Et ego, si exaltatus fúero a terra : ómnia traham ad me ipsum ».

Responsorium VIII

VIII

I e-sum * trá- di-dit ímpi- us summis

prínci-pi-bus sa-cerdó- tum et se-ni- ó- ri-bus

pópu- li : Pe-trus autem seque-bá-tur a lon-

ge, * Ut vi-dé- ret fi- nem. *Ÿ*. Et ingressus

est Pe-trus in á-tri- um princi-pis sa- cer-
dó- tum. * Ut vi-dé- ret fi- nem.

Lectio IX

O admirábilis poténtia crucis, ꝛ o ineffábilis glória passiónis : in qua et tribúnal Dómini et iudícium mundi et potéstas est Crucifixi. Traxísti enim, Dómine, ómnia ad te : cum confiténdæ maiestátis tuæ sensum totus mundus accépit. Traxísti, Dómine, ómnia ad te : cum in exsecratióne Iudáici scéleris unam protulérunt ómnia eleménta senténtiam, ꝛ cum obscurátis lumináribus cæli, terra quoque mótibus quaterétur insólitis : universáque creatúra impiórum se úsui denegáret. Traxísti, Dómine, ómnia ad te : quóniam, scisso templi velo, Sancta sanctorum ab indignis pontificibus recesérunt, ꝛ ut figúra in veritátem, prophétia in manifestatióne : et Lex in Evangélium verterétur. Traxísti, Dómine, ómnia ad te : ut quod in uno Iudææ templo obumbrátis significatióibus tegebátur, apérto sacraménto universárum natiónum devótio celebráret.

Responsorium IX

IV
S ic-ut o-vis * ad occi-si- ó-nem duc- tus est :
et, dum ma-le tracta- ré- tur, non a-pé-ru- it os

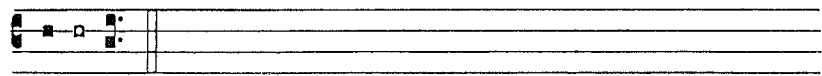
su- um : trá-di-tus est ad mor- tem, * Ut vi-vi-
fi-cá- ret pó- pu- lum su- um. Ÿ. Ipse
vulne-rá-tus est propter in-i-qui- tá-tes no- stras : attrí-tus
est propter scé- le-ra no- stra. * Ut vi-vi-fi-cá-
ret. R̃. Sic-ut o-vis.

AD LAUDES

Ant. I
VII d
P rópri- o * Fí-li- o su- o non pe-pércit De- us,
sed pro no-bis ómni-bus trá-di-dit il- lum. Ps. 50. Mi-se-ré-re

me- i, De- us, * se-cúndum magnam mi-se-ri-córdi-am

tu- am.

Et secúndum multitudinem miserationum tuarum, * dele iniquitatem meam.

Amplius lava me ab iniquitate mea : * et a peccato meo munda me.

Quóniam iniquitatem meam ego cognosco : * et peccatum meum contra me est semper.

Tibi soli peccavi, et malum coram te feci : * ut iustificeris in sermonibus tuis, et vincas cum iudicaris.

Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum : * et in peccatis concepit me mater mea.

Ecce enim veritatem dilexisti : * incerta et occulta sapientiae tuae manifestasti mihi.

Asperges me hyssopo, et mundabor : * lavabis me, et super nivem dealbabor.

Auditui meo dabis gaudium et lætítiam : * et exultabunt ossa humiliata.

Avérte faciém tuam a peccatis

meis : * et omnes iniquitates meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus : * et spiritum rectum innova in visceribus meis.

Ne proicias me a fácie tua : * et spiritum sanctum tuum ne auferas a me.

Redde mihi lætítiam salutaris tui * et spiritu principali confirma me.

Docébo iníquos vias tuas : * et impii ad te converténtur.

Libera me de sanguinibus, Deus, Deus salutis meae : * et exultabit lingua mea iustítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries : * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluisses sacrificium, dedissem útique : * holocáustis non delectáberis.

Sacrificium Deo spiritus contríbulátus : * cor contrítum, et humiliátum, Deus, non despícies.

Benigne fac, Dómine, in bona voluntate tua Sion : * ut ædificéntur muri Ierúsalem. iustítia, oblatiónes, et holocáusta : * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

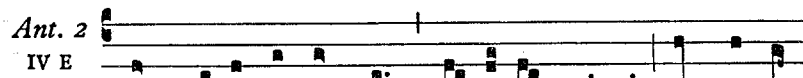
Tunc acceptábis sacrificium

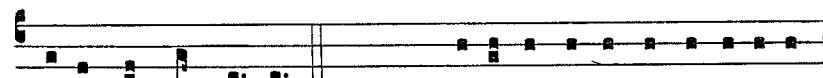
Própri-o Fí-li-o su-o non pe-pércit De-us,

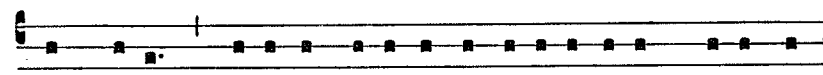
sed pro no-bis ómni-bus trá-di-dit il-lum.

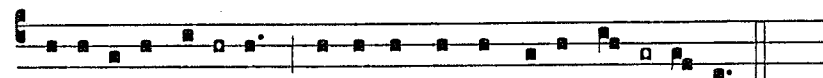
Ant. 2
IV E
A n-xi-á-tus est in me * spí-ri-tus me-us, in me tur-

bá-tum est cor me-um. Ps. 142. Dómi-ne, ex-áudi o-ra-ti-ó-

nem me-am : ꝛ áuri-bus pérci-pe obsecra-ti-ó-nem me-am in

ve-ri-tá-te tu-a : * ex-áudi me in tu-a iu-stí-ti-a.

Et non intres in iudícium cum servo tuo : * quia non iustificábitur in conspéctu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimicus animam meam : * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obscuris sicut

mórtuos saéculi : * et anxiátus est super me spíritus meus, in me turbátum est cor meum.

Memor fui diérum antiquórum, ꝛ meditátus sum in ómnibus opéribus tuis : * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expándi manus meas ad te : * ánima mea sicut terra sine aqua tibi.

Velóciter exáudi me, Dómine : * defécit spíritus meus.

Non avértas fáciem tuam a me : * et símilis ero descendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi mane misericórdiam tuam : * quia in te sperávi.

Anti-
phona

Anxi-átus est in me spí-ri-tus me-us, in me tur-

bá-tum est cor me-um.

Ant. 3

I g

A

- it latro ad latró-nem : * Nos qui-dem digna factis

re-cí-pimus? hic autem quid fe-cit? Meménto me-i, Dómi-

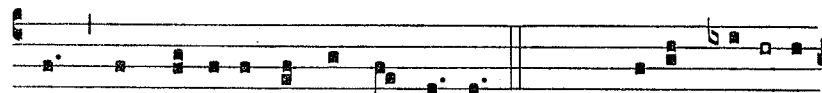
Notam fac mihi viam, in qua ámbulem : * quia ad te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis, Dómine, ad te confúgi : * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

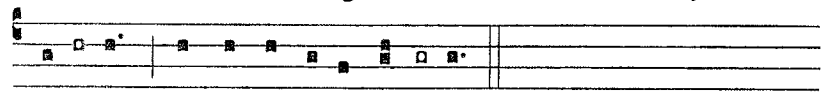
Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam : * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me, in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam : * et in misericórdia tua dispédes inimícos meos.

Et perdes omnes, qui tríbulant ánimam meam : * quóniam ego servus tuus sum.

ne, dum vé-ne-ris in regnum tu-um. Ps. 62. De-us, De-us

me-us, * ad te de lu-ce ví-gi-lo.

Sitívit in te ánima mea, * quam multipliciter tibi caro mea.

In terra desérta, et ínvia, et inaquósa : ꝛ sic in sancto appáruí tibi, * ut vidérem virtútem tuam, et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vítas : * lábia mea laudábunt te.

Sic benedicam te in víta mea : * et in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea : * et lábiis exsultatiónis laudábit os meum.

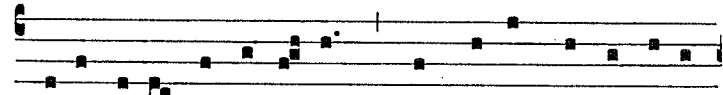
Si memor fui tui super stratum meum, ꝛ in matutínis meditábor in te : * quia fuísti adiútor meus.

Et in velaménto alárum tuárum exsultábo, ꝛ adhásit ánima mea post te : * me suscepit dextera tua.

Ipsi vero in vanum quásiérunt ánimam meam, ꝛ introíbunt in inferióra terræ : * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

Rex vero lætábitur in Deo, ꝛ laudabúntur omnes qui iurant in eo : * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

Anti-
phona

A-it latro ad latró-nem : Nos qui-dem digna factis

re-cí-pimus : hic autem quid fe-cit? Meménto me-i, Dómi-

ne, dum vé-ne-ris in regnum tu-um.

Ant. 4
I g
Dum conturbá-ta fú-e-rit * á-nima me-a, Dómi-ne,
mi-se-ri-córdi-æ me-mor e-ris. Cant. Habacuc. Dómi-ne, au-
dí-vi audi-ti-ó-nem tu-am, * et tímu-i.

Dómine, opus tuum, * in mé-
dio annórum vivífica illud :

In médio annórum notum fá-
cies : * cum irátus fúeris, mise-
ricórdiæ recordáberis.

Deus ab Austro véniet, * et
sanctus de monte Pharan :

Opéruit cælos glória eius : *
et laudis eius plena est terra.

Splendor eius ut lux erit : *
córnu in máribus eius :

Ibi abscondita est fortitúdo
eius : * ante fáciem eius ibit mors.

Et egrediétur diábolus ante
pedes eius. * Stetit et mensus
est terram.

Aspéxit, et dissólvit gentes : *
et contríti sunt montes sæculi.

Incurváti sunt colles mundi, *
ab itinéribus æternitátis eius.

Pro iniquitáte vidi tentória
Æthiopiæ, * turbabúntur pelles
terræ Má dian.

Numquid in flumínibus irátus
es, Dómine? ꝛ aut in flumínibus
furor tuus? * vel in mari indi-
gnátio tua?

Qui ascédes super equos tu-
os : * et quadrigæ tuæ salvátio.

Súscitans suscitábis arcum
tuum : * iuraménta tribubus que
locútus es.

Flúvios scindes terræ : ꝛ vi-
dérunt te, et dóluerunt montes : *
gurges aquárum tránsiit.

Dedit abyssus vocem suam : *
altitúdo manus suas levávit.

Sol, et luna steterunt in habi-
táculo suo, * in luce sagittárum
tuárum, ibunt in splendóre ful-
gurántis hastæ tuæ.

In frémitu conculcábis ter-
ram : * et in furóre obstupefáciés
gentes.

Egréssus es in salútem pópuli
tui : * in salútem cum Christo tuo.

Percussisti caput de domo ím-
pii : * denudásti fundaméntum
eius usque ad collum.

Maledixisti sceptris eius, ꝛ cá-
piti bellatórum eius, * veniénti-
bus ut turbo ad dispergéndum
me.

Exsultátio eórum * sicut eius,
qui dévorat páuperem in abscón-
dito.

Viam fecisti in mari equis
tuis, * in luto aquárum multárum.

Audívi, et conturbátus est ven-
ter meus : * a voce contrem-
uérunt lábia mea.

Ingrediátur putrédo in óssibus
meis, * et subter me scáteat.

Ut requiéscam in die tribula-

tiónis : * ut ascéndam ad pópulum
accíntum nostrum.

Ficus enim non florébit : *
et non erit germen in víneis.

Mentiétur opus olivæ : * et
arva non áfferent cibum.

Abscindétur de ovili pecus : *
et non erit arméntum in præ-
sepibus.

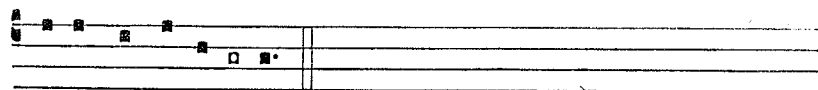
Ego autem in Dómino gau-
débo : * et exsultábo in Deo
Iesu meo.

Deus Dóminus fortitúdo mea : *
et ponet pedes meos quasi cer-
vívum.

Et super excélsa mea dedúcet
me victor * in psalmis canéntem.

Anti-
phona
Dum conturbá-ta fú-e-rit á-nima me-a, Dómi-ne,
mi-se-ri-córdi-æ me-mor e-ris.

Ant. 5
VIII G
Memento me-i, * Dómi-ne, dum vé-ne-ris in regnum
tu-um. Ps. 148. Laudá-te Dómi-num de cæ-
lis : * laudá-te

e-um in excelsis.

Laudate eum, omnes Angeli eius : * laudate eum, omnes virtutes eius.

Laudate eum, sol et luna : * laudate eum, omnes stellæ et lumen.

Laudate eum, cæli cælorum : * et aquæ omnes, quæ super cælos sunt, laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt : * ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum, et in sæculum sæculi : * præcéptum pósuit, et non præteríbit.

Laudate Dóminum de terra, * dracones, et omnes abyssi.

Ignis, grando, nix, glacies, spiritus procellárum : * quæ faciunt verbum eius :

Montes, et omnes colles : * ligna fructífera, et omnes cedri.

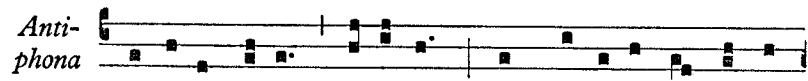
Béstia, et univérsa pécora : * serpentes, et volucres pennátæ :

Reges terræ, et omnes pópuli : * principes, et omnes iúdicēs terræ.

Iúvenes et vírgines : senes cum iunióribus laudent nomen Dómini : * quia exaltátum est nomen eius solius.

Conféssio eius super cælum et terram : * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis eius : * filiis Israel, pópulo appropinquánti sibi.

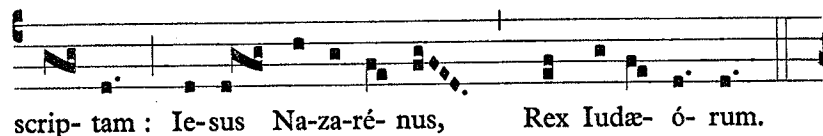
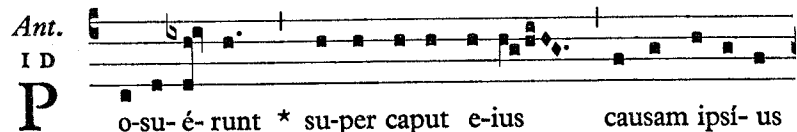
Meménto me-í, Dómi-ne, dum vé-ne-ris in regnum

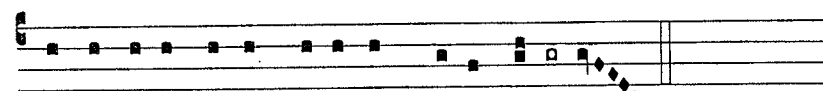
tu-um.

Finita antiphona post psalmum Laudate, mox antiphona ad Benedictus ab eo qui præest incipitur.

Ad Benedictus

Cant. Be-ne-díctus Dómi-nus, De-us Isra-el : * qui-a vi-si-tá-

vit et fe-cit red-empti-ó-nem ple-bis su-æ :

Et eréxit cornu salutis nobis * in domo David púeri sui,

Sicut locúsus est per os sanctorum, * qui a sæculo sunt, prophetarum eius :

Salútem ex inimicis nostris, * et de manu ómnium qui odérunt nos,

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris, * et memorári testaménti sui sancti :

Iusiurándum, quod iurávit ad Abraham patrem nostrum, * dáturum se nobis,

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi

In sanctitáte et iustitia coram ipso * ómnibus diébus nostris.

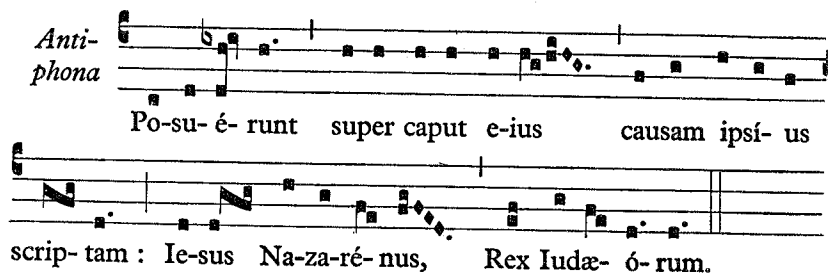
Et tu, puer, prophéta Altíssimi vocáberis : * præbis enim ante faciém Dómini paráre vias eius,

Ad dandam sciéntiam salutis plebi eius * in remissionem peccatórum eórum

Per víscera misericórdiæ Dei nostri, * in quibus visitávit nos Oriens ex alto,

Illumináre his, qui in ténebris et in umbra mortis sedent, * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

*Anti-
phona*

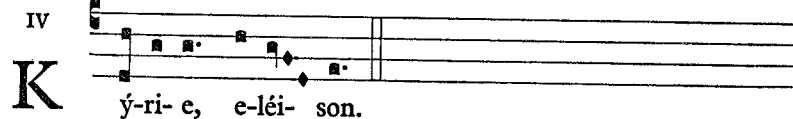

Po-su-é-runt super caput e-ius causam ipsi-us
scrip-tam : Ie-sus Na-za-ré-nus, Rex Iudæ-ó-rum.

Ad ea quæ sequuntur Fratres stant versi ad altare.

Repetita post Benedictus antiphona, duo Fratres stantes ante gradus altaris cantant :

IV
K

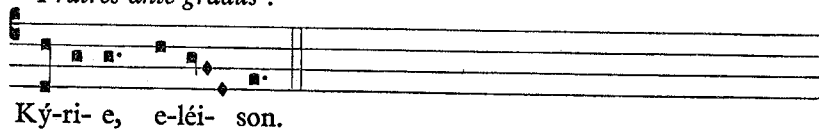
ý-ri-e, e-léi-son.

Et choro respondente :

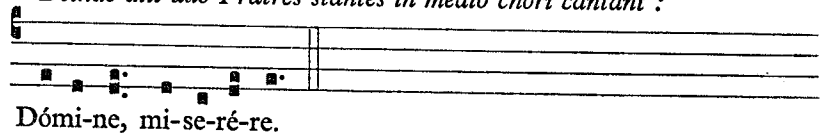
Ký-ri-e, e-léi-son.

Fratres ante gradus :

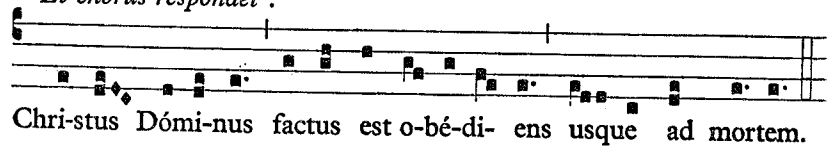
Ký-ri-e, e-léi-son.

Deinde alii duo Fratres stantes in medio chori cantant :

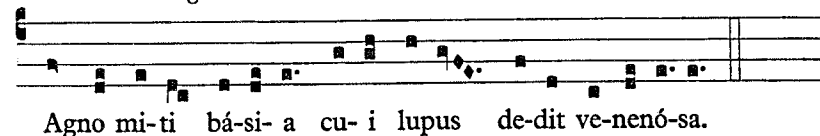
Dómi-ne, mi-se-ré-re.

Et chorus respondet :

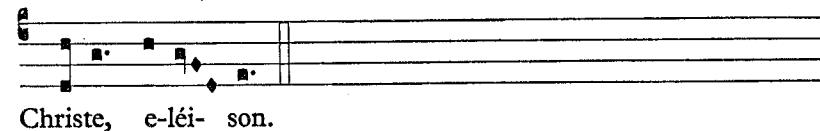
Chri-stus Dómi-nus factus est o-bé-dí-ens usque ad mortem.

Fratres ante gradus :

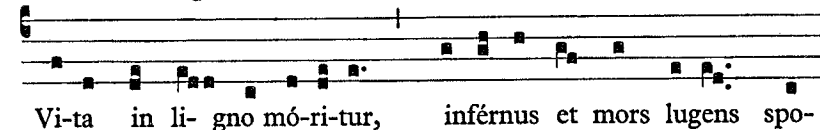
Agno mi-ti bá-si-a cu-i lupus de-dit ve-nenó-sa.

Chorus :

Christe, e-léi-son.

Fratres ante gradus :

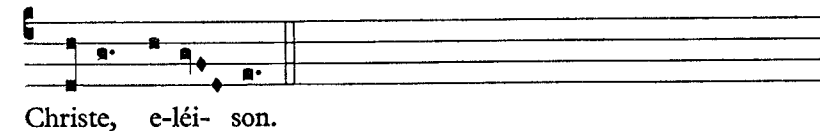

Vi-ta in li-gno mó-ri-tur, inférnus et mors lugens spo-

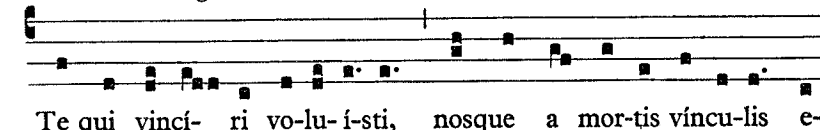
li-á-tur.

Chorus :

Christe, e-léi-son.

Fratres ante gradus :

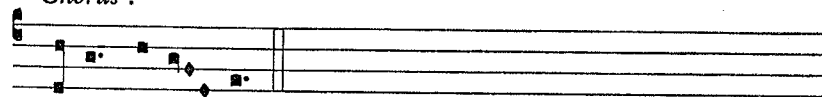

Te qui vincí-ri vo-lu-í-sti, nosque a mor-tis víncu-lis e-

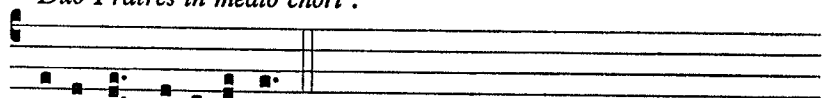
ri-pu-í-sti.

Chorus :

Christe, e-léi-son.

Duo Fratres in medio chori :

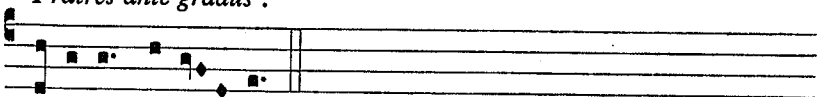
Dómi-ne, mi-se-ré-re.

Chorus :

Christus Dóminus factus est o-bé-di-ens usque ad mortem.

Fratres ante gradus :

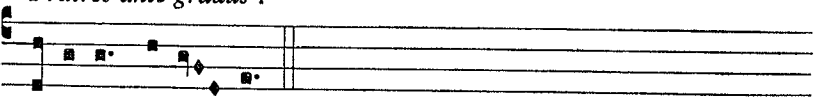
Ký-ri-e, e-léi-son.

Chorus :

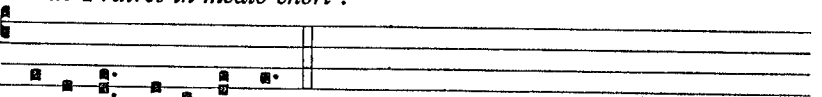
Ký-ri-e, e-léi-son.

Fratres ante gradus :

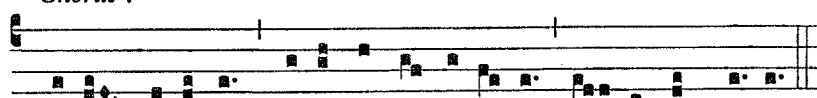
Ký-ri-e, e-léi-son.

Duo Fratres in medio chori :

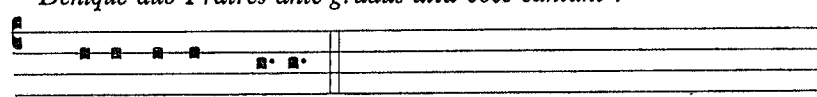
Dómi-ne, mi-se-ré-re.

Chorus :

Christus Dómi-nus factus est o-bé-di-ens usque ad mortem.

Denique duo Fratres ante gradus alta voce cantant :

Mortem autem cru-cis.

Finito versu Mortem autem crucis genuflectunt omnes et dicunt Pater noster totum secreto.

Deinde, absque Dóminus vobiscum et absque Orémus, dicitur :

Oratio

Réspice, quæsumus, Dómine, super hanc familiam tuam, ꝛ pro qua Dóminus noster Iesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium : et crucis subíre torméntum. ꝛ

¶ *Horæ minores dicuntur hora competenti.*

AD PRIMAM

Postquam fratres versis vultibus ad altare se signaverint, dicuntur sub antiphona Christus factus est tres psalmi, ut Feria V in Cena Domini, 64.

Repetita post psalmos antiphona genuflectunt omnes et dicunt Pater noster totum secreto.

Deinde statim subiungitur

Oratio absque Orémus

Réspice, quæsumus, Dómine, super hanc familiam tuam, ꝛ pro qua Dóminus noster Iesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium : et crucis subíre torméntum. ꝛ

AD PRETIOSA

Finitis quæ de Martyrologio pronuntianda sunt, et responso Deo grátias, dicitur Pretiósá ut in die Cenæ, 66, notatum est, cum lectione tamen sequenti de Regula, præmissa benedictione

Reguláribus disciplínis ꝛ instruat nos Magister cæléstis. ꝛ
R̄. Amen.

Lectio

Séquitur in Régula beáti Augustíni Epíscopi.

Carnem vestram domáte ieiúniis et abstinentia escæ et potus : quantum valetúdo permittit. Quando autem áliquis non potest ieiunáre, ꝛ non tamen extra horam prándii áliquid alimentórum sumat : nisi cum ægrótat. Tu autem.

AD TERTIAM, SEXTAM ET NONAM

Postquam fratres versis vultibus ad altare se signaverint, dicuntur sub antiphona Christus factus est tres psalmi, ut Feria V in Cena Domini.

Repetita post psalmos antiphona genuflectunt omnes et dicunt Pater noster totum secreto.

Deinde statim subiungitur

Oratio absque Orémus

Réspice, quæsumus, Dómine, super hanc familiam tuam, ꝛ pro qua Dóminus noster Iesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium : et crucis subíre torméntum. ꝛ

AD SOLEMNEM ACTIONEM LITURGICAM
POSTMERIDIANAM
IN PASSIONE ET MORTE DOMINI

Statio ad S. Crucem in Ierusalem

Solemnis actio liturgica celebranda est horis postmeridianis, et quidem circa horam tertiam. Si vero ratio pastoralis id suadeat, inchoari potest inde a meridie, vel tardiore hora, non autem ultra horam nonam serotinam.

Hac die sacra Communio fidelibus distribui potest unice inter solemnem actionem liturgicam postmeridianam, exceptis iis qui in periculo mortis sunt constituti.

1. Hora competenti sacrista superficiem altaris una tantum mappa munda cooperit et in medio altaris ponit cussinum vel legile pro libro ; altare autem sit sine cruce et sine candelabris.

2. Celebrans et ministri se induunt sicut ad Missam celebrandam diebus ferialibus ; indumenta serica sunt nigri coloris.

AD LECTIONES

3. Omnibus sic paratis, incipit processio per ecclesiam ad altare, sub silentio ; præcedunt acolythi sine cereis, sequitur conventus, iunioribus præcedentibus, deinde subdiaconus et diaconus (sine dalmaticis), ultimo celebrans, casula indutus.

Facta altari profunda inclinatione, Fratres adeunt sedes in choro, celebrans vero cum ministris statim sessum vadit, ibique auscultat quæ a ministris et choro cantantur.

4. Omnibus sedentibus legitur in superpelliceo a Fratere cui cantor iniunxerit (vel ab uno acolythorum, vel, deficiente qui eam legere possit,

a subdiacono), ex ambone Epistolæ vel in latere Epistolæ versus populum, sine titulo lectio prima.

Lectio prima

Osee 6

Hæc dicit Dóminus. In tribulatióne sua : mane consúrgent ad me. Veníte, et revertámur ad Dóminum, ꝛ quia ipse cœpit et sanábit nos : percútiet et curábit nos. Vivificábit nos póst duos dies, ꝛ in die tértia suscitábit nos : et vivémus in conspéctu eius, sciémus, sequemúrque ut cognoscámus Dóminum. Quasi dilúculum præparátus est egressus eius : et véniet quasi imber nobis temporáneus et serótinus terræ. Quid fáciam tibi, Ephraim? Quid fáciam tibi, Iuda? Misericórdia vestra quasi nubes matutína : et quasi ros mane pertránsiens. Propter hoc dolávi in prophétis : occídi eos in verbis oris mei. Et iudícia tua quasi lux egrediéntur. Quia misericórdiam vólui et non sacrificium : et sciéntiam Dei plus quam holocáusta.

Versus duorum responsoriorum sequentium ab utroque choro alternatim cantantur.

Responsorium

Habacuc 3

II

D ómi- ne, * au- dí- vi audí- tum

tu- um, et tí- mu- i : consi- de- rá-

vi ó- pe- ra tu- a, et ex- pá-

vi. *Ÿ.* In mé- di- o

du- ó- rum a- ni- má- li- um inno- te-

scé- ris : dum appro- pinquá- ve- rint

an- ni, co- gno- scé- ris : dum advé- ne- rit tem-

pus, os- ten- dé- ris. *Ÿ.* In e-

o, dum contur- bá- ta fú- e- rit á- ni-

ma me- a : in i- ra, mi- se- ri- cór- di- æ

me- mor e- ris.

Ÿ. De- us a Lí- ba- no vé- ni-

et, et Sanctus de monte umbróso
 et condénso. Ψ . Opéruit
 cælos maieſtas eius : et lau-
 dis eius plena est ter-
 ra.

5. *Finito responsorio, omnes surgunt et stant versus altare, et celebrans, stans ante sedem, absque Dóminus vobiscum et absque Flectámus genua, præmisso Orémus, dicit orationem eo tono quo dicuntur orationes ad Missam.*

Orémus.

Oratio

Deus, a quo et Iudas reatus sui pœnam, et confessionis suæ latro præmium sumpsit; concède nobis tuæ propitiatiónis effectum : ut, sicut in passióne sua Iesus Christus Dóminus noster diversa utrisque intulit stipendia meritórum; ita nobis, ablato vetustatis errore, resurrectionis suæ grátiam largiatur : Qui tecum vivit et regnat; in unitate Spíritus Sancti Deus : per ómnia sæcula sæculórum.

$\mathcal{R}$. Amen.

6. *Oratione finita, legitur a subdiacono in eodem loco quo et prima, altera lectio, absque titulo et per modum lectionis, non Epistolæ.*

Lectio altera

Ex. 12

In diébus illis, dixit Dóminus ad Móysen et Aaron : in terra Ægypti. Mensis iste vobis princípium mēnsium : primus erit in mēnsibus anni. Loquimini ad univérsum cœtum filiórum Israel : et dícite eis. Décima die mensis huius : tollat unusquisque agnum per familias et domos suas. Sin autem minor est número ut sufficere possit ad vescendum agnum, ζ assumet vicinum suum, qui iunctus est dómui suæ : iuxta número animárum quæ sufficere possunt ad esum agni. Erit autem agnus absque mácula : másculus, annículus. Iuxta quem ritum tollétis et hædum : et servábitis eum usque ad quartam décimam diem mensis huius. Immolabítque eum univérſa multitúdo filiórum Israel ad vésperam, ζ et sument de ságuine eius ac ponent super utrúmque postem et in superlimináribus domórum : in quibus cómedent illum. Et edent carnes nocte illa assas igni : et ázmos panes cum lactúcis agréstibus. Non comedétis ex eo crudum quid, nec coctum aqua : sed tantum assum igni. Caput cum pédibus eius et intestínis vorábitis : nec remanébit quidquam ex eo usque mane. Si quid residuum fúerit : igne comburétis. Sic autem comedétis illum. Renes vestros accingétis, ζ et calceaménta habébitis in pédibus, tenétes báculos in mánibus : et comedétis festinánter. Est enim Phase : (id est tránsitus) Dómini.

Responsorium

Ps. 139

E - ri-pe me, *Dó-mi-ne, ab hó-
 mi-ne ma-lo : a vi-ro in-í-quo lí-be-
 ra me. Ψ . Qui co-gi-ta-vé-
 runt

ma-lí-ti-as in cor-de: to-ta di-e
 consti-tu-é-bant próe-li-a.
 ¶. A-cu-é-runt linguas su-as sic-ut ser-pén-
 tis: ve-né-num ás-pi-dum sub lá-bi-is
 e-ó-rum. ¶. Custó-di me, Dó-mi-
 ne, de ma-nu pec-ca-tó-ris: et ab
 homí-ni-bus in-í-quis lí-be-ra me. ¶. Qui co-gi-
 ta-vé-runt supplan-tá-re
 gressus me-os: abscondé-runt su-

pér-bi lá-que-um mi-hi. ¶. Et fu-
 nes exten-dé-runt in láque-um
 pé-di-bus me-is: iuxta i-ter scán-da-lum
 po-su-é-runt mi-hi. ¶. Di-xi Dó-mi-
 no: De-us
 me-us es tu: ex-áudi, Dó-mi-ne, vo-cem
 o-ra-ti-ó-nis me-æ. ¶. Dó-mi-ne, Dó-mi-
 ne,
 virtus sa-lú-tis me-æ: obúm-bra ca-put me-
 um in di-e bel-li. ¶. Ne tra-das
 me a de-si-dé-ri-o me-o

pecca-tó-ri: co-gi-ta-vé-runt advérsum
me, ne de-re-lín-quas me, ne unquam ex-al-tén-
tur. *V.* Ca-put circú-i-tus e-ó-
rum: la-bor la-bi-ó-rum ipsó-rum o-pé-ri-et
e-os. *V.* Ve-rúm tamen iusti confi-te-búntur
nó-mi-ni tu-o: et ha-bi-tábunt rec-ti
cum vul-tu tu-o.

7. Dum cantatur responsorium, ponuntur in latere Evangelii, in plano presbyterii, pulpita nuda ad legendam Passionem. Potest tamen Passio cantari ex ambone Evangelii.

Passio legitur a ministris saltem in ordine diaconatus constitutis, qui (amictu, alba, manipulo et stola more diaconali induti) circa finem

responsorii, libros more solito deferentes, ad altare veniunt, factaque eidem profunda inclinatione, ad pulpita accedunt.

Passio legitur sine cereis et sine Dóminus vobiscum vel ullo titulo.

8. Evangelium Passionis et Mortis Domini secundum Ioannem. c. 18-19

Egréssus est Iesus cum discipulis suis trans torrémentem Cedron, ubi erat hortus, in quem introívit ipse et discipuli eius. Sciébat autem et Iudas, qui tradébat eum, locum: quia frequenter Iesus convénérat illuc cum discipulis suis. Iudas ergo cum accepisset cohórtē, et a pontificibus et pharisæis ministros, venit illuc cum latéris et fáribus et armis. Iesus itaque sciens ómnia, quæ ventúra erant super eum, procéssit et dixit eis: + Quem quæritis? C. Respondérunt ei: S. Iesum Nazarénum. C. Dicit eis Iesus: + Ego sum. C. Stabat autem et Iudas, qui tradébat eum, cum ipsis. Ut ergo dixit eis, Ego sum: abiérunt retrórsū, et cecidérunt in terram. Iterum ergo interrogávit eos: + Quem quæritis? C. Illi autem dixerunt: S. Iesum Nazarénum. C. Respóndit Iesus: + Dixi vobis, quia ego sum: Si ergo me quæritis, sínite hos abire. C. Ut implerétur sermo, quem dixit, Quia, quos dedísti mihi, non pérdidi ex eis quemquam.

Simon ergo Petrus habens gládium edúxit eum: et percússit pontificis servum: et abscídit aurículam eius dexteram. Erat autem nomen servo Malchus. Dixit ergo Iesus Petro: + Mitte gládium tuum in vagínā. Cálicem, quem dedit mihi Pater, non bibam illum? C. Cohors ergo et tribúnus et ministri Iudæórum comprehendérunt Iesum et ligavérunt eum.

Et adduxérunt eum ad Annam primum, erat enim socer Cáiphæ, qui erat pón-tifex anni illius. Erat autem Cáiphas, qui consílium déderat Iudæis, Quia expedit, unum hóminem mori pro pópulo. Sequebátur autem Iesum Simon Petrus et álius discipulus. Discipulus autem ille erat notus pontifici, et introívit cum Iesu in átrium pontificis.

Petrus autem stabat ad óstium foris. Exívit ergo discipulus álius, qui erat notus pontifici, et dixit ostiáriæ: et introdúxit Petrum. Dicit ergo Petro ancílla ostiária: S. Numquid et tu ex discipulis es hóminis istius? C. Dicit ille: S. Non sum. C. Stabant autem servi

et ministri ad prunas : quia frigus erat, et calefaciebant se : Erat autem cum eis et Petrus stans et calefaciens se.

Pontifex ergo interrogavit Iesum de discipulis suis et de doctrina eius. Respondit ei Iesus : + Ego palam locutus sum mundo : Ego semper docui in synagoga et in templo, quo omnes Iudaei conveniunt : et in occulto locutus sum nihil. Quid me interrogas? Interroga eos, qui audierunt, quid locutus sim ipsis : Ecce hi sciunt quae dixerim ego. C. Haec autem cum dixisset, unus assistens ministrorum dedit alapam Iesu, dicens : S. Sic respondes pontifici? C. Respondit ei Iesus : + Si male locutus sum, testimonium perhibe de malo : Si autem bene, quid me caedis?

C. Et misit eum Annas ligatum ad Caiapham pontificem. Erat autem Simon Petrus stans et calefaciens se. Dixerunt ergo ei : S. Numquid et tu ex discipulis eius es? C. Negavit ille et dixit : S. Non sum. C. Dicit ei unus ex servis pontificis, cognatus eius, cuius abscedit Petrus auriculam : S. Nonne ego te vidi in horto cum illo? C. Iterum ergo negavit Petrus : et statim gallus cantavit.

Adducunt ergo Iesum a Caiapha in praetorium. Erat autem mane : Et ipsi non introierunt in praetorium, ut non contaminarentur, sed ut manducarent Pascha. Exiit ergo Pilatus ad eos foras, et dixit : S. Quam accusationem affertis adversus hominem hunc? C. Respondērunt et dixerunt ei : S. Si non esset hic malefactor, non tibi tradidissēmus eum. C. Dixit ergo eis Pilatus : S. Accipite eum vos, et secundum legem vestram iudicate eum. C. Dixerunt ergo ei Iudaei : S. Nobis non licet interficere quemquam. C. Ut sermo Iesu impleretur, quem dixit, significans qua morte esset moriturus.

Introivit ergo iterum in praetorium Pilatus, et vocavit Iesum, et dixit ei : S. Tu es Rex Iudaeorum? C. Respondit Iesus : + A temetipso hoc dicis, an alii dixerunt tibi de me? C. Respondit Pilatus : S. Numquid ego Iudaeus sum? Gens tua et pontifices tradiderunt te mihi : Quid fecisti? C. Respondit Iesus : + Regnum meum non est de hoc mundo. Si ex hoc mundo esset regnum meum, ministri mei utique decertarent, ut non traderer Iudaeis : Nunc autem regnum meum non est hinc. C. Dixit itaque ei Pilatus : S. Ergo Rex es tu? C. Respondit Iesus : + Tu dicis quia Rex sum ego. Ego in hoc natus

sum et ad hoc veni in mundum, ut testimonium perhibeam veritati : Omnis qui est ex veritate, audit vocem meam. C. Dicit ei Pilatus : S. Quid est veritas? C. Et cum hoc dixisset, iterum exiit ad Iudaeos, et dicit eis : S. Ego nullam invenio in eo causam. Est autem consuetudo vobis ut unum dimittam vobis in Pascha : Vultis ergo dimittam vobis Regem Iudaeorum? C. Clamaverunt ergo rursus omnes, dicentes : S. Non hunc, sed Barabbam. C. Erat autem Barabbas latro.

Tunc ergo apprehendit Pilatus Iesum et flagellavit. Et milites plectentes coronam de spinis, imposuerunt capiti eius : et veste purpurea circumdederunt eum. Et veniebant ad eum, et dicebant : S. Ave, Rex Iudaeorum. C. Et dabant ei alapas.

Exiit ergo iterum Pilatus foras, et dicit eis : S. Ecce adduco vobis eum foras, ut cognoscatis quia nullam invenio in eo causam. C. (Exiit ergo Iesus portans coronam spineam et purpureum vestimentum). Et dicit eis : S. Ecce homo. C. Cum ergo vidissent eum pontifices et ministri, clamabant, dicentes : S. Crucifige, crucifige eum. C. Dicit eis Pilatus : S. Accipite eum vos, et crucifigite : Ego enim non invenio in eo causam. C. Respondērunt ei Iudaei : S. Nos legem habemus, et secundum legem debet mori, quia Filium Dei se fecit. C. Cum ergo audisset Pilatus hunc sermonem, magis timuit.

Et ingressus est praetorium iterum : et dixit ad Iesum : S. Unde es tu? C. Iesus autem responsum non dedit ei. Dicit ergo ei Pilatus : S. Mihi non loqueris? Nescis quia potestatem habeo crucifigere te, et potestatem habeo dimittere te? C. Respondit Iesus : + Non haberes potestatem adversum me ullam, nisi tibi datum esset desuper. Propterea, qui me tradidit tibi, maius peccatum habet. C. Et exinde quaerebat Pilatus dimittere eum. Iudaei autem clamabant, dicentes : S. Si hunc dimittis, non es amicus Caesaris. Omnis enim, qui se regem facit, contradicit Caesari. C. Pilatus autem cum audisset hos sermones, adduxit foras Iesum : et sedit pro tribunali, in loco, qui dicitur Lithostrotos, hebraice autem Gabbatha. Erat autem parascève Paschae, hora quasi sexta, et dicit Iudaeis : S. Ecce Rex vester. C. Illi autem clamabant : S. Tolle, tolle, crucifige eum. C. Dicit eis Pilatus : S. Regem vestrum crucifigam? C. Respondērunt pontifices : S. Non habemus regem, nisi Caesarem. C. Tunc ergo tradidit eis illum, ut crucifigeretur.

Suscepérunt autem Iesum et eduxérunt. Et báiułans sibi crucem, exívit in eum, qui dicitur Calváriæ, locum, hebráice autem Gólgotha : ubi crucifixérunt eum, et cum eo álios duos, hinc et hinc, médium autem Iesum.

Scripsit autem et título Pilátus : et pósuit super crucem. Erat autem scriptum : Iesus Nazarénus, Rex Iudæórum. Hunc ergo título multi Iudæórum legérunt : quia prope civitátem erat locus, ubi crucifixus est Iesus : Et erat scriptum hebráice, græce et latíne. Dicébant ergo Piláto pontífices Iudæórum : *S.* Noli scribere, Rex Iudæórum : sed quia ipse dixit, Rex sum Iudæórum. *C.* Respóndit Pilátus : *S.* Quod scripsi, scripsi.

C. Mílites ergo, cum crucifixissent eum, accepérunt vestiméta eius et fecérunt quátuor partes : unicuíque míliti partem, et túnica. Erat autem túnica inconsútilis, désuper contéxta per totum. Dixérunt ergo ad ívicem : *S.* Non scindámus eam, sed sortiámur de illa cuius sit. *C.* Ut Scriptúra implerétur, dicens : Partíti sunt vestiméta mea sibi : et in vestem meam misérunt sortem. Et mílites quidem hæc fecérunt.

Stabant autem iuxta crucem Iesu mater eius et soror matris eius, María Cléophæ, et María Magdaléne. Cum vidisset ergo Iesus matrem et discipulum stantem, quem diligébat, dicit matri suæ : + Múlier, ecce filius tuus. *C.* Deínde dicit discípulo : + Ecce mater tua. *C.* Et ex illa hora accépit eam discípulus in sua.

Póstea sciens Iesus quia ómnia consummáta sunt, ut consummarétur Scriptúra, dixit : + Sítio. *C.* Vas ergo erat pósitum acéto plenum. Illi autem spóngiam plenam acéto, hyssópo circumponéntes, obtuléruť ori eius. Cum ergo accepisset Iesus acétum, dixit : + Consummátum est. *C.* Et inclináto cápite trádidit spíritum.

Hic genuflectitur et pausat aliquantum.

Iudæi ergo, quóniam Parascéve erat, ut non remanérent in cruce córpora sábbato, erat enim magnus dies ille sábbati, rogavérunt Pilátum ut frangeréntur eórum crura et tolleréntur. Venérunt ergo mílites : et primí quidem fregérunt crura et alteríus, qui crucifixus est cum eo. Ad Iesum autem cum venissent, ut vidérunt eum iam mórtuum, non fregérunt eius crura, sed unus mílitum láncea latus

eius apéruit, et contínuo exívit sanguis et aqua. Et qui vidit, testimoniúm perhíbuit : et verum est testimoniúm eius. Et ille scit quia vera dicit : ut et vos credátis. Facta sunt enim hæc, ut Scriptúra implerétur : Os non comminuétis ex eo. Et íterum ália Scriptúra dicit : Vidébunt in quem transfixerunt.

Post hæc autem rogávit Pilátum Ioseph ab Arimathæa, eo quod esset discípulus Iesu, occúltus autem propter metum Iudæórum, ut tolleret corpus Iesu. Et permisit Pilátus. Venit ergo, et tulit corpus Iesu. Venit autem et Nicodémus, qui vénerat ad Iesum nocte primum, ferens mixtúram myrrhæ et áloës, quasi libras centum. Accepérunt ergo corpus Iesu, et ligavérunt illud línteis cum aromátibus, sicut mos est Iudæis sepelíre. Erat autem in loco, ubi crucifixus est, hortus : et in horto monuméntum novum, in quo nondum quisquam pósitus erat. Ibi ergo propter Parascéven Iudæórum, quia iuxta erat monuméntum, posuérunt Iesum.

AD ORATIONES SOLEMNES, QUÆ ETIAM ORATIO FIDELIUM DICUNTUR

9. *Perlecta Passione, celebrans, comitantibus ministris, accedit ad altare, ascendit, et, stans in medio, ante se habens librum, dicit orationes solemnes, ministris more solito post eum ordinatis.*

Dum hæ orationes dicuntur, in choro omnes stant versis vultibus ad altare.

10. *Dicuntur autem hoc ordine : Præcedit celebrantis præfatio, qua intentio specialis indicatur, et cantatur tono peculiari, manibus iunctis ; deinde celebrans statim subiungit Orémus, diaconus Flectámus génua, et omnes una cum ipso celebrante, flexis genibus, per aliquod temporis spatium in silentio orant ; dicto a diacono Leváte, omnes surgunt, et celebrans, extensis manibus ac tono consueto, dicit orationem. In fine omnes respondent Amen.*

I. PRO SANCTA ECCLESIA

Orémus, dilectissimi nobis, pro Ecclesia sancta Dei, et ut eam Deus et Dominus noster pacificare, adunare et custodire dignetur toto orbe terrarum, subiciens ei principatus et potestates, et detque nobis, quietam et tranquillam vitam degentibus, glorificare Deum Patrem omnipotentem.

In fine huius orationis non respondetur Amen, sed statim celebrans subiungit :

Orémus. *et diaconus* Flectámus genua. Leváte.

Tunc celebrans prosequitur orationem :

Omnipotens sempiterna Deus, qui gloriam tuam omnibus in Christo gentibus revelasti : custodi opera misericordiae tuae, et ut Ecclesia tua, toto orbe diffusa, stabili fide in confessione tui nominis perseveret : Per eundem Dominum nostrum Iesum Christum Filium tuum, et qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus Sancti Deus : per omnia saecula saeculorum. R. Amen.

2. PRO SUMMO PONTIFICE

Orémus et pro beatissimo Papa nostro N., et ut Deus et Dominus noster, qui elegit eum in ordine episcopatus, salvum atque incolumem custodiat Ecclesiae suae sanctae, ad regendum populum sanctum Dei.

Orémus. Flectámus genua. Leváte.

Omnipotens sempiterna Deus, cuius iudicio universa fundantur, et respice propitius ad preces nostras : et electum nobis Antistitem tua pietate conserva, et ut christiana plebs, quae te gubernatur auctore, sub tanto Pontifice, credulitatis suae meritis augeatur : Per Dominum. R. Amen.

3. PRO OMNIBUS ORDINIBUS GRADIBUSQUE FIDELIUM

Orémus et pro omnibus episcopis, presbyteris, diaconibus, subdiaconibus, acolythis, exorcistis, lectoribus, ostiariis, confessoribus, virginibus, viduis : et pro omni populo sancto Dei.

Orémus. Flectámus genua. Leváte.

Omnipotens sempiterna Deus, cuius Spiritu totum corpus Ecclesiae sanctificatur et regitur : exaudi nos pro universis ordinibus supplicantes, et ut gratiae tuae munere ab omnibus tibi gradibus fideliter serviatur : Per Dominum... in unitate eiusdem. R. Amen.

4. PRO RES PUBLICAS MODERANTIBUS

Orémus et pro omnibus res publicas moderantibus, eorumque ministeriis et potestatibus, et ut Deus et Dominus noster mentes et corda eorum secundum voluntatem suam dirigat ad nostram perpetuam pacem.

Orémus. Flectámus genua. Leváte.

Omnipotens sempiterna Deus, in cuius manu sunt omnium potestates et omnium iura populorum : respice benignus ad eos qui nos in potestate regunt, et ut ubique terrarum, dextera tua protegente, et religionis integritas, et patriae securitas indeseinenter consistat : Per Dominum. R. Amen.

5. PRO CATECHUMENIS

Orémus et pro catechumenis nostris, ut Deus et Dominus noster adaperiat aures praecordiorum ipsorum ianuamque misericordiae, et ut, per lavacrum regenerationis accepta remissione omnium peccatorum, et ipsi inveniuntur in Christo Iesu Domino nostro.

Orémus. Flectámus genua. Leváte.

Omnipotens sempiterna Deus, qui Ecclesiam tuam nova semper prole fecundas : auge fidem et intellectum catechumenis nostris, et ut, renati fonte baptismatis, adoptionis tuae filii aggregentur : Per Dominum. R. Amen.

6. PRO FIDELIUM NECESSITATIBUS

Orémus, dilectíssimi nobis, Deum Patrem omnipoténtem, ut cunctis mundum purget erróribus, morbos áuferat, famem depéllat, ꝛ apériat cárceres, víncula dissólvat, peregrinántibus réditum, infirmántibus sanitátem, ꝛ navigántibus portum salútis indúlgeat.

Orémus. Flectámus génuá. Leváte.

Omnípotens sempitérne Deus, mástórum consolátio, laborántium fortitúdo : pervéniant ad te preces de quacúmque tribulatióne clamántium, ꝛ ut omnes sibi in necessitatibus suis misericórdiam tuam gaúdeant adfuisse : Per Dóminum. R̄. Amen.

7. PRO UNITATE ECCLESIAE

Orémus et pro hæréticis et schismáticis, ut Deus et Dóminus noster éruat eos ab erróribus unívseris, ꝛ et ad sanctam matrem Ecclésiám cathólicam atque apostólicam revocáre dignétur.

Orémus. Flectámus génuá. Leváte.

Omnípotens sempitérne Deus, qui salvás omnes, et néminem vis perire, ꝛ réspice ad ánimas diabólica fraude decéptas : ut, omni hærética pravitate depósita, errántium corda respíscant, ꝛ et ad veritátis tuæ rédeant unitátem : Per Dóminum. R̄. Amen.

8. PRO CONVERSIONE IUDÆORUM

Orémus et pro Iudæis, ut Deus et Dóminus noster áuferat velámen de córdibus eórum, ꝛ ut et ipsi agnóscant Iesum Christum Dóminum nostrum.

Orémus. Flectámus génuá. Leváte.

Omnípotens sempitérne Deus, qui Iudæos étiam a tua misericórdia non repéllis : exáudi preces nostras, quas pro illíus pópuli obcæcacióné deférimus, ꝛ ut, ágnita veritátis tuæ luce, quæ Christus est, a suis ténebris eruántur : Per eúndem Dóminum. R̄. Amen.

7. PRO UNITATE CHRISTIANORUM

Orémus et pro unívseris frátribus in Christum credéntibus, ꝛ ut Deus et Dóminus noster eos, veritátem faciéntes, ꝛ in una Ecclésia sua congregáre et custodíre dignétur.

Orémus. Flectámus génuá. Leváte.

Omnípotens sempitérne Deus, qui dispérsa cóngregas, ꝛ réspice ad oves gregis tui : ut, quos unum baptísma sacrávit, ꝛ eos et fidei iungat intégritas et vínculum caritátis : Per Dóminum. R̄. Amen.

8. PRO IUDÆIS

Orémus et pro Iudæis, ut Deus et Dóminus noster fáciem suam super eos illumináre dignétur, ꝛ ut et ipsi agnóscant ómnium Redemptórem, Iesum Christum Dóminum nostrum.

Orémus. Flectámus génuá. Leváte.

Omnípotens sempitérne Deus, qui promissiónes tuas Abrahæ et sémini eius contulísti : Ecclésiæ tuæ preces cleménter exáudi, ꝛ ut pópulus acquisitiónis antíquæ ad Redemptiόνis mereátur plenitúdinem perveníre : Per Dóminum. R̄. Amen.

9. PRO NONDUM IN CHRISTUM CREDENTIBUS

Orémus et pro nondum in Christum credéntibus, ut, Sancti Spiritus luce repléti, ꝛ et ipsi viam salútis váleant introíre.

Orémus. Flectámus génuá. Leváte.

Omnípotens sempitérne Deus, qui omnes gentes Fílio tuo dilécto tradidísti, ꝛ cunctórum Ecclésiæ tuæ ágrega famílias populórum : ut, veritátis lumen inquiréntes, ꝛ ad te, Deum verum et únicum, perveníre mereántur : Per Dóminum. R̄. Amen.

9. PRO CONVERSIONE INFIDELIUM

Orémus et pro pagánis, ut Deus omnípotens áuferat iniquitátem a córdibus eórum, ꝛ ut relictis idólis suis, convertántur ad Deum vivum et verum, et únicum Fílium eius Iesum Christum, Deum et Dóminum nostrum.

Orémus. Flectámus génua. Leváte.

Omnípotens sempitérne Deus, qui non mortem peccatórum, sed vitam semper inquíris, ꝛ súscipe propítius oratióem nostram : et líbera eos ab idolórum cultúra, ꝛ et ágrega Ecclésiæ tuæ sanctæ, ad laudem et glóriam nóminis tui : Per Dóminum nostrum. R̄. Amen.

AD SOLEMNEM S. CRUCIS ADORATIONEM

11. *Dum orationes solennes dicuntur, duo sacerdotes in sacristia se induunt amictu, alba, cingulo, manipulo et stola nigri coloris, et duo diaconi similiter, more tamen diaconali.*

Ubi propter Fratrum paucitatem tot sacerdotes et diaconi ad sequens officium haberi non possunt, celebrans et diaconus actionis liturgicæ cum aliis duobus ipsum officium exsequuntur.

Ubi tres tantum haberi possunt, celebrans solus tenet Crucem et cantat versus Pópule meus..., diaconus autem et subdiaconus cantant Agios.

12. *Completis orationibus, celebrans et ministri redeunt ad sedes, ubi, casula deposita, stant versis vultibus ad latus evangelii, eo ordine quo solent in presbyterio sedere.*

13. *Tunc datur initium solemnii adorationi crucis. Adhibeatur crux satis magna, cum Crucifixo, velo violaceo oblecto, quod facile removeri possit.*

Præcedentibus duobus diaconis, duo sacerdotes, Crucem reverenter per brachia tenentes, e sacristia ad presbyterium accedunt; omnes stant erecti.

Duo diaconi sistunt ad gradus presbyterii, prædicti autem sacerdotes gradus altaris ascendunt, et, stantes in extremo latere epistolæ, versi ad conventum vel populum, Crucem per brachia tenentes, cantant versum :

VIII
 Ψ.
P ópu-le me-us, quid fe-ci ti-bi, aut in quo
 contristá-vi te? Respón-de mi-hi. Qui-a e-dú-xi
 te de ter-ra Æ-gýpti, pa-rá-sti Cru-cem
 Salva-tó-ri tu-o.

Versu finito, prædicti diaconi, stantes ad gradus presbyterii, respondent, ter utrumque genu flectentes, scilicet quoties dicitur Agios, eoque dicto, toties illico surgentes :

Genua flectunt, surgunt ; genua flectunt, surgunt ;
A - gi- os o The- ós, Agi- os ischy-rós,
 genua flectunt, surgunt.
 Agi- os athá-na- tos, e- lé- i-son i- más.

Deinde chorus, et, si fieri potest, omnes adstantes simul cum choro, respondent, ter similiter genua flectendo, scilicet quoties dicitur Sanctus, eoque dicto, toties illico surgendo :

Genua flectunt, surgunt ; genua flectunt, surgunt ; genua flectunt,
S anctus De- us, Sanctus fortis, Sanctus
 surgunt.
 et immor-tá- lis, mi-se-ré- re no- bis.
 Celebrans vero et ministri, et sacerdotes qui Crucem tenent, non flectunt genua. Sed neque prædicti diaconi cum conventu, neque conventus cum ipsis genua flectit.
 Postquam chorus sic responderit, sacerdotes paululum versus medium altaris procedunt et cantant secundum versum :
 Ψ. Qui- a e-dú-xi te per de- sér- tum qua-dra-gínta
 annis, et manna ci-bá-vi te, et intro-dú- xi in terram
 sa- tis óptimam, pa-rá-sti Cru-cem Salva-tó-ri
 tu- o.

Deinde diaconi iterum respondent Agios et chorus similiter Sanctus Deus, genua flectendo ut prius.

Tunc sacerdotes ad medium altaris procedunt et ibi cantant tertium versum :

Ÿ. Quid ultra dé-bu- i fá-ce-re ti-bi, et non fe- ci?

E- go qui-dem plan-tá- vi te ví-ne- am me- am spe-ci- o-

síssi-mam, et tu fac-ta es mi-hi ni-mis a- má- ra : a- cé-

to namque mix- to cum fel- le si- tim me- am po- tá- sti,

et lán- ce- a perfo- rásti la- tus Salva- tó- ri tu- o.

Deinde diaconi tertio respondent Agios et chorus similiter Sanctus Deus, genua flectendo ut prius.

14. Quibus cantatis sacerdotes de altari descendunt et progrediuntur usque ad gradus presbyterii, ubi Crux adoranda est, vel, pro conditione loci, sistunt in aliquo gradu altaris. Tunc celebrans se collocat in gradu superiore medium inter duos sacerdotes, Crucem velatam de manu sacerdotum accipit, eamque iisdem adiuvantibus detegit. Interim, si duo sacerdotes Crucem tenentes usque ad gradus presbyterii progressi sint, ministri altaris quoque usque ad gradus presbyterii progrediuntur, ibique stant, versis vultibus ad latus evangelii et eodem ordine quo prius.

Deinde celebrans Crucem, ambabus manibus elevatam tenens, omnibus detectam ostendit, incipiendo antiphonam Ecce lignum, quam, cantore incipiente Crucis, omnes prosequuntur.

Ant. ^{Celebrans} ^{Cantor} ^{Omnes}

VI
E
c- ce li- gnum Cru- cis, * in quo sa- lus mun-

di pe- pén- dit : ve- ní- te, ad- o- ré- mus.

Finita antiphona, omnes, tam in choro quam ad altare (præter celebrantem), genua flectunt, inclinantes se profunde, et parvo momento in silentio orant.

Postea celebrans Crucem tradit prædictis sacerdotibus, qui eam deponunt ad gradus presbyterii, vel, pro conditione loci, ad gradus altaris, super tapetem mappa pulchra coopertum ad hoc ibidem stratum, et seipsos collocant hinc et inde accumbentes super latera, versis vultibus ad invicem, Crucem per brachia reverenter tenentes, et adorantibus ad osculum cooptantes. Ubi vero populus, huius dispositionis causa, adorationis ritum bene sequi non potest, duo sacerdotes stantes super gradus presbyterii, vel, pro conditione loci, in suppedaneo ante medium altaris, Crucem ita per brachia tenent, ut pes Crucis super suppedaneum consistat.

15. Tunc fit adoratio Crucis hoc modo : omnes, si commode fieri potest, prius calceamenta deponunt, et unus post alium ad Crucem accedunt, præmissa genuflexione ter repetita ; ad tertiam autem genuflexionem toto corpore se prosternunt et pedes Crucifixi semel tantum osculantur, moram non facientes ; vel, si duo sacerdotes stantes Crucem osculandam præbent, genuflexione tertia peracta, erecti Crucem osculantur.

Fit autem adoratio hoc ordine : primo adoratur celebrans, qui, postquam Crucem osculatus est, Crucem ex parte dextera accipit, et tunc alter duorum sacerdotum eam adoratur. Qui, adoratione facta, Crucem ex parte

sinistra accipit, et tunc alter adoratur. Qui, cum adoravit, Crucem de manu celebrantis accipit, et deinceps ipse et socius eam tenent ut prius. Post sacerdotes adoratur diaconus actionis liturgicæ, deinde duo diaconi qui cantaverunt Agios (qui, postquam Crucem adoraverunt, in sacristiam vadunt et sacras vestes deponunt); postea subdiaconus et acolythi; demum post ministros ceteri Fratres (unus post alium vel bini et bini) eo ordine quo itur ad Communionem.

Celebrans et ministri, postquam adoraverunt, se calceant et sedentes auscultant quæ a choro cantantur.

Sancta Crux, adoratione ex parte ministrorum et conventus peracta, a duobus sacerdotibus defertur ad cancellos, et ibidem tali modo sustentatur ut fideles, ante Crucem quasi processionaliter transeuntes, primum viri deinde mulieres, pedes Crucifixi devote osculari possint, præmissa simplici genuflexione.

Si prævideatur adorationem S. Crucis ex parte populi, prout supra præscribitur, ob ingentem populi concursum, vix aut non sine boni ordinis et devotionis detrimento peragi posse, tunc, postquam celebrans cum ministris et Fratres adorationem expleverunt, adoratio abrumpitur et cæremonia peragitur ut dicetur infra, n. 17, p. 184.

16. Dum Crux adoratur, cantantur sequentes antiphonæ :

Antiphona 1

I
T
u- am Cru- cem * ad-o-ramus, Dómi-ne, tu- am
glo-ri- ó-sam re-có-limus passi- ó-nem : mi-se-ré-re nostri,
qui passus es pro no- bis.

Antiphona 2

IV
C
ru- cem tu- am * ad-o-ramus, Dómi-ne, et sanctam re-
surrecti- ó-nem tu- am laudámus et glo-ri- fi-cámus : ecce
e-nim propter Cru- cem ve- nit gáudi- um in u-ni- vérso
mundo.

Antiphona 3

IV
A
d- o- rémus * Cru- cis signá- cu- lum, per quod sa-
lú- tis sumpsimus sa- cramén- tum.

Postea cantatur versus Crux fidelis cum hymno Pange, lingua, versu Crux fidelis post singulos versus hymni repetito.

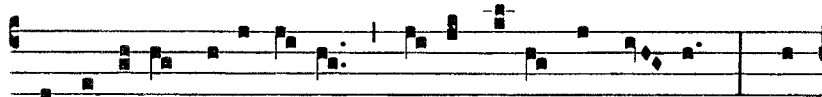
Si fieri potest, omnes adstantes simul cum choro versum Crux fidelis repetunt.

Cantus vero hymni eoque producitur, prout adorantium numerus requirit; concluditur tamen semper cum doxologia Glória et honor Deo. Si autem antiphonæ et hymnus non sufficiant, repetuntur prout necesse fuerit.

I
C
rux fidé-lis, inter omnes * Arbor u-na nó-bi-lis :
Nul-la silva ta-lem pro-fert Fronde, flo-re, gérmi-ne :
Dulce lignum, dulces cla-vos, Dul-ce pon-dus sústi-net.

Hymnus

P
ange, lingua, glo-ri-ó-si pré-li-um cer-támi-nis :
Et su-per Cru-cis tro-phæ-um Dic tri-úm-phum nó-bi-lem :
Quá-li-ter Red-émptor orbis Immo-lá-tus ví-ce-rit.
Repetitur Crux fidélis.

De pa-réntis pro-toplá-sti Fraude Factor cóndo-lens, Quan-
do pomi no-xi-á-lis Mor-su in mor-tem córru-it,
Ipse lignum tunc no-tá-vit, Damna li-gni ut
sólve-ret.

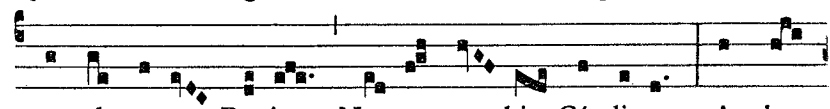
Repetitur Crux fidélis.

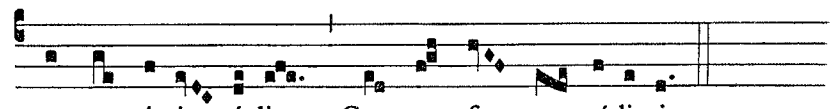
Hoc opus nostræ sa-lú-tis Ordo depo-pósce-rat, Mul-ti-
fórmis pro-di-tó-ris Ars ut ar-tem fál-le-ret : Et
me-dé-lam ferret inde, Ho-stis un-de læse-rat.
Repetitur Crux fidélis.

Quando ve-nit ergo sa-cri Ple-ni-túdo témpo- ris, Missus

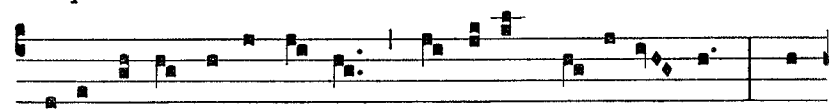

est ab arce Patris Na-tus, or- bis Cón-di-tor : Ac de

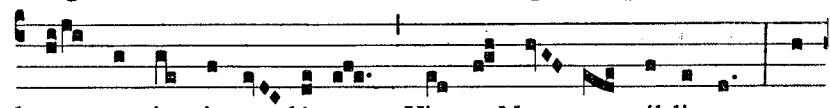

ventre virgi- ná-li Ca- ro fac- tus pró-di- it.

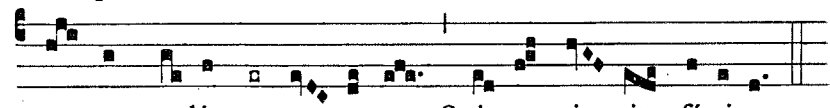
Repetitur Crux fidélis.

Va-git infans inter arcta Cón-di-tus præ-sæ-pi- a : Mem-

bra pannis invo- lú-ta Vir-go Ma- ter ál-li-gat, et

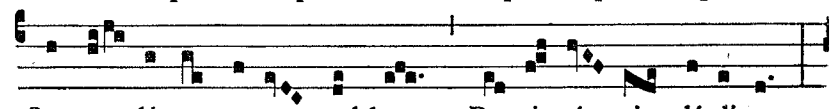

ma- nus, pe-désque et cru-ra, Stric-ta cin- git fás-ci- a.

Repetitur Crux fidélis.

Lustris sex qui iam per-ác-tis Tempus implens córpo- ris,

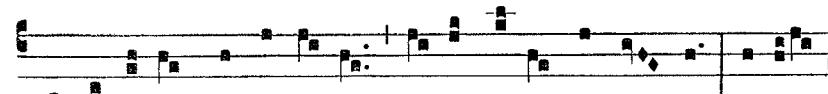

Se vo- lén-te na-tus ad hoc, Pas-si- ó- ni dé-di-tus,

Agnus in Cru- cis le- vá-tur Immo- lán-dus stí-pi-te.

Repetitur Crux fidélis.

Hic a-cé-tum, fel, a-rúndo, Spi-na, cla-vi, lánce- a : Mi-te

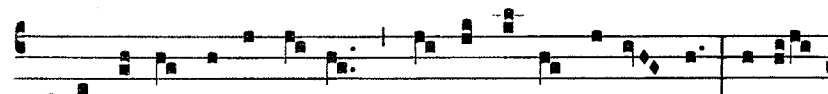

corpus perfo- rá-tur, Sanguis, un-da próflu- it : Terra,

pontus, astra, mun-dus, Quo la-ván- tur flúmi-ne!

Repetitur Crux fidélis.

Flecte ramos, arbor al-ta, Ten-sa la-xa vísce- ra : Et ri-

gor len-téscat il-le, Quem de-dit na- tí-vi-tas : Ut su-

pérni membra Re-gis Mi- ti ten-das stí-pi-te.

Repetitur Crux fidélis.

So-la digna tu fu- i- sti Fer-re sæcli pré-ti- um, Atque
portum præpa- rá-re Nau-ta mun-do náufra-go : Quem
sa- cer cru- or per- únxit, Fu- sus A-gni córpo-re.
Repetitur Crux fidelis.
Gló-ri- a et honor De- o Usquequaque al- tís-si- mo,
Una Patri Fi- li- ó-que, In- cli- to Pa- rácli- to :
Cu- i laus est et po- téstas Per æ- tér- na sæcu- la.
A- men.

17. Postquam omnes adoraverunt, duo sacerdotes Crucem tradunt celebranti stanti super gradus presbyterii vel altaris, ut supra, qui Crucem elevatam tenens incipit antiphonam Super omnia, quam, incipiente cantore ligna cedrorum, omnes prosequuntur.

Ant.
II
Super ómni- a ligna cedró- rum * tu so-la excél-
si- or, in qua Vi- ta mundi pe- péndit, in qua Chri-
stus tri- umphá- vit, et mors mor- tem su- pe- rá- vit in
æ- térnum.

Finita antiphona, omnes genuflectunt, inclinantes se profunde, et celebrans, tenens Crucem ut prius, cantat orationem Réspice, sicut dicitur ad Horas huius diei.

Si autem adoratio, ut dictum est supra (n. 15, p. 178), abrupta sit, finita antiphona Super omnia, omnes genuflectunt et celebrans, paucis verbis populum ad sanctæ Crucis adorationem invitat, eamque altius elevatam tenens, per breve tempus fidelibus in silentio adorandam ostendit; postea cantat orationem Réspice.

Oratio

Réspice, quæsumus, Dómine, super hanc familiam tuam, ꝛ pro qua Dóminus noster Iesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium : et Crucis subire torméntum. ꝛ

18. Oratione dicta, celebrans Crucem tradit duobus sacerdotibus, qui ipsam ad altare deferunt, omnibus stantibus, et collocant in medio, super suam basim et quidem, si altaris dispositio id permittat, adeo in altum, ut commode a fidelibus conspici possit, quin tamen in cæremoniis sequentibus, in altari peragendis, incommodum præbeat.

AD COMMUNIONEM

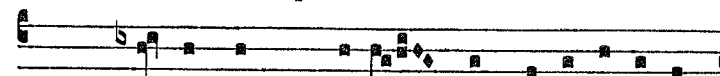
19. Sancta Cruce super altare collocata, celebrans et ministri cum duobus sacerdotibus qui cantaverunt versus, si commode fieri potest, in sacristiam revertuntur, ubi duo sacerdotes se vestibus sacris exuunt. Celebrans vero, dimissa stola et manipulo coloris nigri, assumit manipulum, stolam et casulam violaceam; diaconus, dimissa stola et manipulo coloris nigri, assumit manipulum et stolam violaceam; subdiaconus manipulum nigrum dimittit et assumit violaceum.

20. Deinde, præcedentibus acolythis sine cereis, subdiacono et diacono (corporale in bursa deferente), celebrans more solito ad altare accedit. Facta altari profunda inclinatione, diaconus ascendit, missale disponit in latere evangelii, corporale explicat, eoque facto descendit; interim primus acolythus vas aquæ cum purificatorio ad abluendos et abstergendos digitos post communionem super altare deponit.

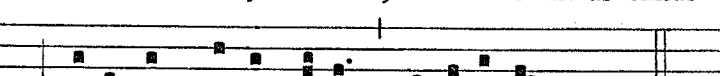
21. Rebus ita dispositis et ceteris omnibus suis locis in silentio manentibus, diaconus cum duobus acolythis et alio ad umbellam portantam, ad altare repositionis accedit, in quo præsto sint duo candelabra cum cereis accensis, postmodum ab acolythis sumenda. Ad altare repositionis genua flectunt; acolythi sumunt ab altari candelabra cum cereis accensis; diaconus extrahit sacram pyxidem e tabernaculo seu capsam, assumpto velo humerali albi coloris, extremitatibus eiusdem veli cooperit et ad altare maius defert reverenter, sub umbella, acolythis præcedentibus. Interim omnes genua flectunt (celebrans et subdiaconus in aliqua distantia ab altari ita ut diaconus commode ante eos transire possit) et cantantur hæ antiphonæ :

Antiphona 1

I

A d-o-rá-mus te, * Christe, et be-ne-dí-cimus

ti-bi, qui-a per Cru-cem tu-am red-emi-sti mundum.

Antiphona 2

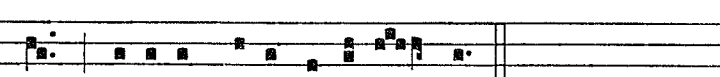
VIII

P er lignum * servi fac-ti su-mus, et per sanctam

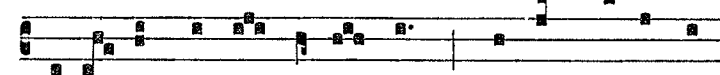
Cru-cem li-be-rá-ti su-mus : fruc-tus ár-bo-ris se-dú-

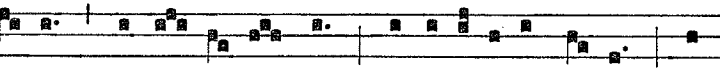
xit nos, Fí-li-us De-i red-émit nos.

Antiphona 3

VII

S alvá-tor mundi, salva nos, * qui per Cru-cem et

Sángui-nem red-e-mí-sti nos : auxi-li-á-re no-bis, te

de-pre-cá-mur, De-us no-ster.

22. Ad altare maius diaconus sacram pyxidem super corporale, acolythi autem candelabra super altare deponunt. Genuflexione peracta, diaconus velum in manu primi acolythi dimittit et se retrahit ad latus epistolæ; acolythi vero descendunt hinc inde et stant ante infimum gradum altaris.

23. Tunc celebrans et subdiaconus altare ascendunt et simul cum diacono genuflectunt. Genuflexione facta, diaconus et subdiaconus se ordinant more solito post celebrantem, celebrans vero clara voce, sine cantu dicit præfationem orationis dominicæ Orémus. Præceptis salutaribus móniti.

Totum vero Pater noster, cum sit precatio ad communionem, omnes præsentes, clerici et fideles, stantes, una cum celebrante, solemniter, graviter et distincte dicunt.

Celebrans, iunctis manibus, dicit solus :

Orémus. Præceptis salutáribus móniti, et divína institutióne formáti, audémus dícere :

Celebrans, item iunctis manibus, et omnes præsentes prosequuntur :

Pater noster, qui es in cælis : *

Sanctificétur nomen tuum. *

Advéniat regnum tuum. *

Fiat volúntas tua, sicut in cælo, et in terra. *

Panem nostrum quotidiánum da nobis hódie : *

Et dimítte nobis débíta nostra, *

sicut et nos dimíttimus debitoribus nostris. *

Et ne nos indúcas in tentatióne, *

sed líbera nos a malo. *

24. Celebrans solus, clara et distincta voce atque manibus extensis, prosequitur :

Líbera nos, quæsumus, Dómine, ab ómnibus malis, præteritis, præsentibus et futuris; et intercedente beáta et gloriósa semper Virgine Dei Genetríce María, cum beátis apóstolis tuis Petro et Paulo, atque Andréa, et ómnibus Sanctis, da propítius pacem in diébus nostris : ut, ope misericórdiæ tuæ adiúti, et a peccáto simus semper líberi et ab omni perturbatióne secúri. Per eúndem Dóminum nostrum Iesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

Et ab omnibus respondetur : Amen.

25. Tum celebrans discooperit pyxidem et, facta genuflexione, manu dextera accipit sacram particulam et aliquamdiu in silentio Sacramentum adorat; deinde submissa voce dicit :

Corpus Dómini nostri Iesu Christi custódiat me in vitam ætérnam. Amen.

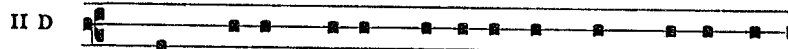
Et inclinato capite sumit Corpus reverenter, ac paululum in meditatione Sacramenti quiescit.

26. Postea celebrans, præmissis confessione et absolutione, procedit ad distributionem Communionis more solito. Omnes simul cum celebrante ter dicere possunt Dómine, non sum dignus; sacerdotes in Communione recipienda stolam violaceam deferunt.

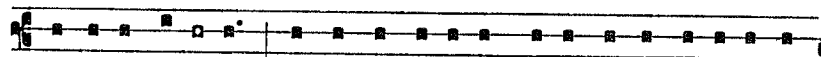
Si multitudo fidelium ad sacram mensam accedentium magna sit, alii quoque sacerdotes, vel una cum celebrante ad cancellos, vel alio loco apto, Communionem distribuere possunt, cauto tamen ut bono ordini ac devotioni fidelium provideatur.

27. Dum sacra Communio distribuitur, cani potest psalmus 21 Deus, Deus meus, vel unum aliudve responsorium ex Matutino huius feriæ VI.

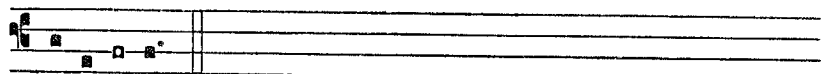
Psalmus 21

D e-us, De-us me-us, réspi-ce in me : qua-re me

de-re-liqui- sti? * longe a sa-lú-te me- a verba de-lictó-rum

me-ó- rum.

Deus meus, clamábo per diem, et non exáudies : * et nocte, et non ad insipientiam mihi.

Tu autem in sancto hábitas, * laus Israel.

In te speravérunt patres nostri : * speravérunt, et liberásti eos.

Ad te clamavérunt, et salvi

facti sunt : * in te speravérunt, et non sunt confúsi.

Ego autem sum vermis, et non homo : * oppróbrium hóminum et abiéctio plebis.

Omnes vidéntes me, derisérunt me : * locúti sunt lábiis, et movérunt caput.

Sperávit in Dómino, erípiat eum : * salvum fáciat eum, quóniam *vult* eum.

Quóniam tu es, qui extraxísti me de ventre : * spes mea ab ubéribus *matris meæ*.

In te proiétus sum ex útero : ꝛ de ventre *matris meæ* Deus meus es tu, * ne discésseris a me :

Quóniam tribulátio próxima est : * quóniam non est qui ádiuвет.

Circumdedérunt me vítuli *multi* : * tauri pingues obse-
dérunt me.

Aperuérunt super me os su-
um, * sicut leo rápiens et rúgiens.

Sicut aqua effúsus sum : * et dispérsa sunt ómnia ossa *mea*.

Factum est cor meum tamquam cera liquéscens * in médio *ventris mei*.

Aruit tamquam testa virtus mea, ꝛ et lingua mea adhásit fáucibus *meis* : * et in púlverem mortis *deduxísti* me.

Quóniam circumdedérunt me canes *multi* : * concílium malignántium *obsédit* me.

Foderunt manus meas et pedes *meos* : * dinumeravérunt ómnia ossa *mea*.

Ipsi vero consideravérunt et inspexérunt me : * divisérunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam *misérunt sortem*.

Tu autem, Dómine, ne elon-
gáveris auxiliium tuum a me : * ad defensiónem *meam cónspice*.

Erue a frámea, Deus, ánimam *meam* : * et de manu canis *unicam meam* :

Salva me ex ore leónis : * et a córnibus unicórnium humili-
tátem *meam*.

Narrábo nomen tuum frátribus *meis* : * in médio ecclésiæ *laudábo* te.

Qui timétis Dóminum, laudáte eum : * univérsum semen Iacob, glorificáte eum.

Timeat eum omne semen Israel : * quóniam non sprevit, neque despéxit deprecationem *páuperis* :

Nec avértit fáciem suam a me : * et cum clamárem ad eum, *exaudívit* me.

Apud te laus mea in ecclésia *magna* : * vota mea reddam in conspéctu timéntium eum.

Edent páuperes, et saturabún-
tur : ꝛ et laudábunt Dóminum qui requírunt eum : * vivent corda eórum in *sæculum sæculi*.

Reminiscéntur et converténtur ad Dóminum * univérsi *finis terræ* :

Et adorábunt in conspéctu eius * univérsæ *familiæ géntium*.

Quóniam Dómini est *regnum* : * et ipse *dominabitur géntium*.

Manducavérunt et adoravérunt omnes pingues *terræ* : * in conspéctu eius cadent omnes qui descéndunt *in terram*.

Et ánima mea illi *vivet* : *

Non dicitur Glória Patri.

28. *Communione absoluta, celebrans digitos abluit in vase ac purificatorio abstergit, nihil dicens; pyxis vero in tabernaculo reponitur, vel, præsertim si non exstat tabernaculum in altari maiore, per aliquem sacerdotem vel diaconum ad locum reservationis, extra ecclesiam, deferitur. Diaconus missale in medio altaris disponit.*

29. *His completis, celebrans stans in medio altaris, habens ante se librum, ministris sacris more solito post eum ordinatis, dicit pro gratiarum actione, manibus iunctis et eo tono quo dicuntur orationes ad Horas, tres sequentes orationes, omnibus stantibus et Amen respondentibus.*

Orémus. ꝛ

Oratio prima

Super pópulum tuum, quæsumus, Dómine, qui passionem et mortem Filii tui devóta mente recóluit, ꝛ benedictio copiósa descéndat, indulgéntia véniat, consolátio tribuátur, fides sancta succrésca, redemptio sempitérna firmétur : Per eúndem Christum Dóminum nostrum. ꝛ R̄. Amen.

Orémus. ꝛ

Oratio secunda

Omnípotens et miséricors Deus, qui Christi tui beáta passióne et morte nos reparásti : consérva in nobis óperam misericórdiæ tuæ, ꝛ ut, huius mystérii participatióne, perpétua devotióne vivámus : Per eúndem Christum Dóminum nostrum. ꝛ R̄. Amen.

Orémus. ꝛ

Oratio tertia

Reminiscere miseratiónum tuárum, Dómine, et fámulos tuos ætéRNA protectióne sanctífica, ꝛ pro quibus Christus, Fílius tuus, per suum cruórem, instituit paschále mystérium : Per eúndem Christum Dóminum nostrum. ꝛ R̄. Amen.

30. *Celebrans de altari descendit, et, facta debita reverentia, omnes in sacristiam revertuntur.*

31. *Tempore opportuno, sanctissima Eucharistia reportatur, forma simplici, ad locum reservationis, et ibidem asservatur, lampade de more accensa. Altare maius denudatur, relicta tantum Cruce cum candelabris.*

32. *Vesperæ ab iis qui solemnè Actioni liturgicæ postmeridianæ intersunt, hodie non dicuntur.*

AD COMPLETORIUM

Completorium dicitur post solemnem Actionem liturgicam, hora opportuniore, duabus candelis accensis.

Postquam fratres versis vultibus ad altare se signaverint, dicuntur sub antiphona Christus factus est tres psalmi et canticum, ut Feria V in Cena Domini, 110.

Repetita post psalmos et canticum antiphona, genuflectunt omnes et dicunt Pater noster totum secreto.

Deinde statim subiungitur

Oratio absque Orémus

Réspice, quæsumus, Dómine, super hanc familiam tuam, et pro qua Dóminus noster Iesus Christus non dubitavit manibus tradi nocentium : et crucis subire tormentum. et

SABBATO SANCTO

I classis

AD MATUTINUM

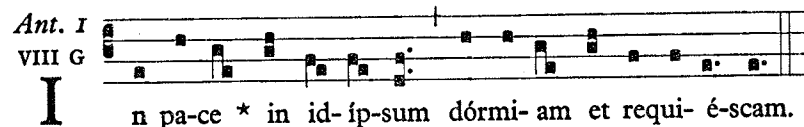
Si Officium peragatur in choro vel in communi, Matutinum non anticipatur de sero, sed dicitur mane, hora competenti.

In recitatione vero a solo Matutinum et Laudes dicuntur congruo tempore, iuxta rubricas.

Postquam fratres versis vultibus ad altare se signaverint, omnibus aliis prætermissis, Matutinum absolute incipitur ab antiphona primi psalmi.

IN I NOCTURNO

Ant. I
VIII G

I n pa-ce * in id-íp-sum dórmi-am et requi-é-scám.

Ps. 4. Cum invo-cá-rem, ex-audí-vit me De-us iustí-ti-æ me-æ:*

in tri-bu-la-ti-ó-ne di-la-tá-sti mi- hi.

Miserére mei, * et exáudi orationem meam.

Filii hóminum, úsquequo gravi corde? * ut quid diligitis vanitatem, et quæritis mendácium?

Et scitote quóniam mirificávit

Dóminus sanctum suum : * Dóminus exáudiet me cum clamávero ad eum.

Irascimini, et nolite peccáre : * quæ dicitis in córdibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificáte sacrificium iustitiæ, et speráte in Dómino. * Multi dicunt : Quis osténdit nobis bona? Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine : * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et ólei sui, * multiplicáti sunt.

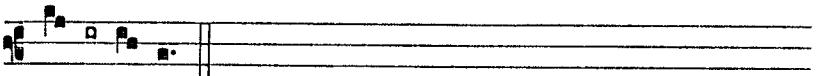
In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam.

Quóniam tu, Dómine, singulariter in spe * constituísti me.

Anti-phona

 In pa-ce in id-íp-sum dórmi-am et requi-é-scám.

Ant. 2
 IV E
Ha-bi-tá-bit * in ta-berná-cu-lo tu-o : requi-é-scet

 in monte sancto tu-o. *Ps. 14.* Dómi-ne, quis ha-bi-tá-bit in ta-berná-cu-lo tu-o? * aut quis requi-éscet in monte sanc-

 to tu-o?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur iustítiam :

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua :

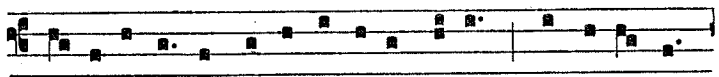
Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

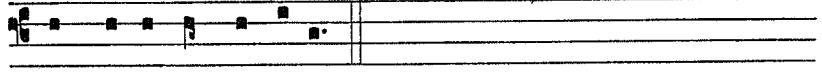
Ad nihilum dedúctus est in

conspectu eius malignus : * tíméntes autem Dóminum glórificat :

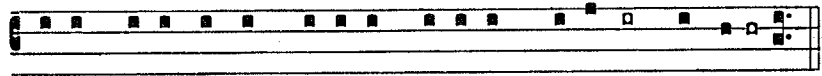
Qui iurat próximo suo, et non decípit, et qui pecúniam suam non dedit ad usúram, * et múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Anti-phona

 Ha-bi-tá-bit in ta-berná-cu-lo tu-o : requi-é-scet

 in monte sancto tu-o.

Ant. 3
 VII d
Ca-ro me-a * requi-éscet in spe. *Ps. 15.* Consérva

 me, Dómi-ne, quó-ni-am spe-rá-vi in te. * Di-xi Dómi-no :

 De-us me-us es tu, quó-ni-am bonó-rum me-ó-rum non e-ges.

Sanctis, qui sunt in terra eius, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum : * póstea acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus, * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hereditátis meæ, et cálicis mei : * tu es, qui restitues hereditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris : * etenim heréditas mea præclára est mihi.

Benedícám Dóminum, qui trí-buit mihi intelléctum : * insuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspectu meo semper : * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, et exsultávit lingua mea : * insuper et caro mea requiéscet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam **in inférno** : * nec dabis sanctum tuum vidére corruptionem.

Notas mihi fecisti vias vitæ, ⁊ adimplébis me lætítia cum vultu tuo : * delectatiónes in dextera tua usque in finem.

Anti-
phona

Ca-ro me- a requi-éscet in spe.

⁊. In pa-ce in id-íp-sum.

R̃. Dórmi- am et requi- é-scám.

Dicto Pater noster secreto, non promuniatur Et ne nos, sed facto signo a Prælato, lector incipit legere; et hoc etiam fit ante quartam et septimam lectionem. Iube, domne, et Tu autem, non dicuntur, sed finita lectione sive lamentatione, immediate inchoatur responsorium.

Lectio I

De lamen-ta-ti-ó-ne Ie-remí-æ Prophé-tæ.

A-leph. Quómo-do obscu-rá-tum est aurum, mu-tá-tus est

co-lor óptimus, dispérsi sunt lá-pi-des sanctu-á-ri-i in

ca-pi-te ómni- um pla-te- á-rum? Beth. Fí-li- i Si- on

íncli-ti et amícti auro primo : quómo-do repu-tá-ti sunt

in va-sa téste-a, o-pus má-nu- um fí-gu-li? Ghimel.

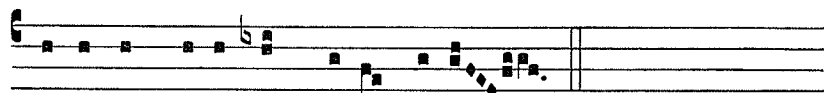
Sed et lámi-æ nu-da-vé-runt mammam, lacta-vé-runt cá-tu-los

su- os : fí-li- a pó-pu-li me- i cru-dé-lis, qua-si strúthi- o in

de- sérto. Da-leth. Adhæ-sit lingua lacténtis ad pa-lá-

tum e-ius in si-ti : párvu-li pe-ti- é-runt pa-nem, et non

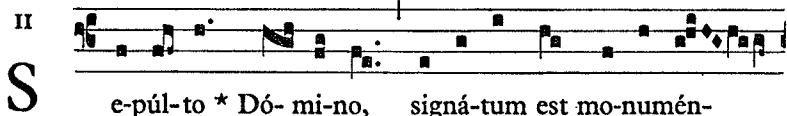
e-rat qui fránge-ret e- is. Ie-rú-sa-lem, Ie-rú-sa-lem, convér-

te-re ad Dómi-num De-um tu-um.

¶ *Finita lectione, ille qui legit, inter pulpitum et gradus presbyterii, utrumque genu flectit.*

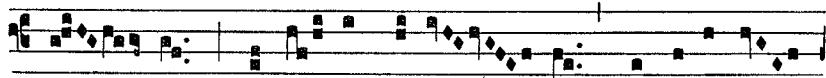
Responsorium I

S e-púl-to * Dó-mi-no, signá-tum est mo-numén-

tum : volvén-tes lá-pi-dem ad ósti-um mo-nu-

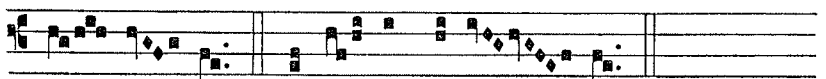
mén-ti, * Po-nén-tes mí-li-tes, qui custo-dí-

rent il-lud. ¶. Ne for-te vé-ni-ant discípu-li e-ius

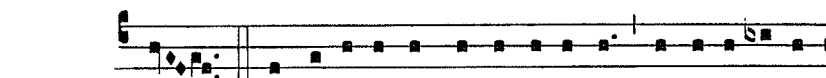

et fu-réntur e-um et di-cant ple-bi : Surré-xit a

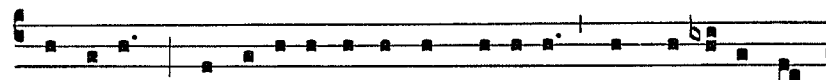

mór-tu-is. * Po-nén-tes mí-li-tes.

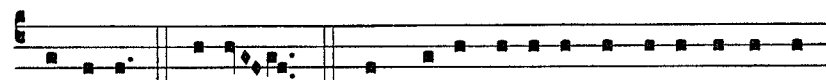
Lectio II

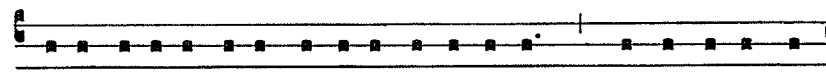
H e. Qui vescebántur vo-luptu-ó-se, inter-i-é-runt

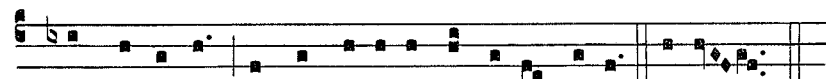
in vi-is : qui nutri-e-bántur in cró-ce-is, ample-xá-ti sunt

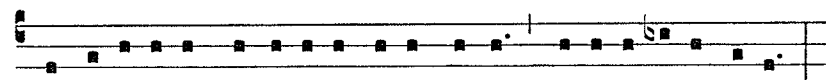
stérco-ra. Va-u. Et ma-ior effécta est in-íqui-tas fí-

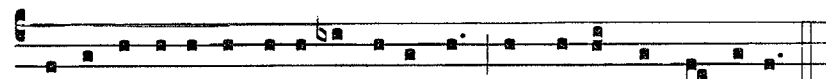
li-æ pópu-li me-i peccá-to So-domó-rum, quæ subvérsa est

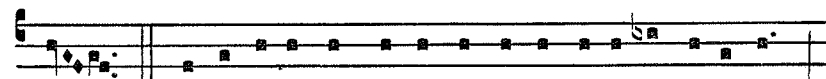
in mométo, et non cepé-runt in e-a manus. Za-in.

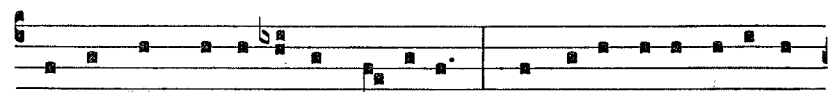
Candi-di-ó-res Na-za-ræ-i e-ius ni-ve, ni-ti-di-ó-res lacte,

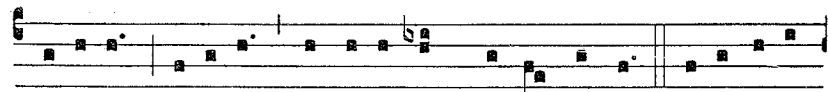
ru-bi-cundi-ó-res ébo-re antíquo, sapphí-ro pulchri-ó-res.

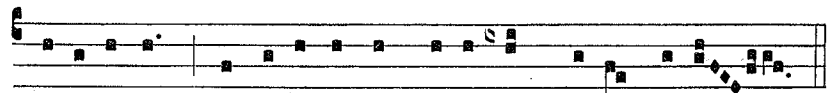
Heth. De-nigrá-ta est su-per carbó-nes fá-ci-es e-ó-rum,

et non sunt cóni-ti in pla-té-is : adhæ-sit cu-tis e-ó-rum

óssibus : á-ru-it et facta est qua-si lignum. Ie-rú-sa-lem,

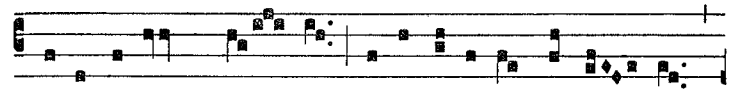

Ie-rú-sa-lem, convérte-re ad Dómi-num De-um tu-um.

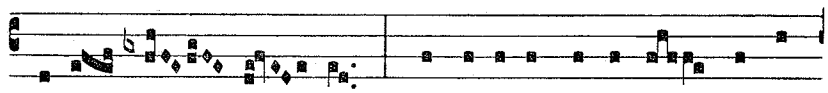
Responsorium II

V

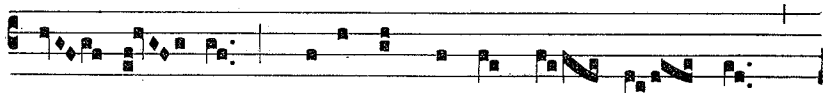
I

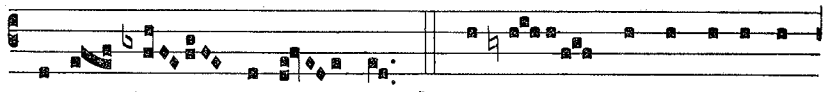
ie-rú-sa-lem, * lu-ge, et éx-u-e te vé-sti-bus

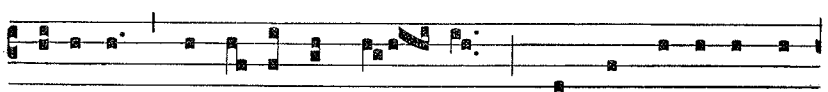
iucun-di-tá-tis : indú-e-re cí-ne-re et ci-

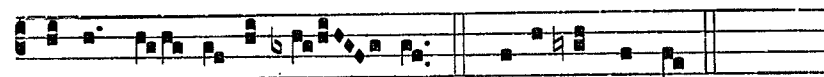
lí-ci-o : * Qui-a in te est oc-cí-sus

Salvá-tor Isra-el. *ψ*. De-duc qua-si torrén-tem

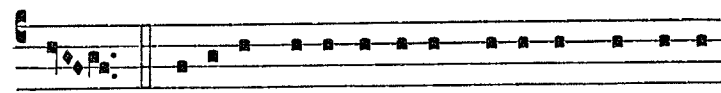

lácrimas per di-em et noc-tem, et non tá-ce-at pu-

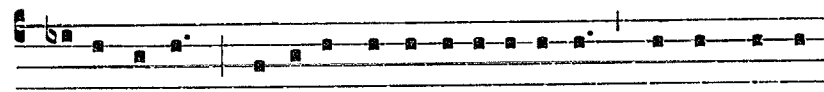
píl-la ó-cu-li tu-i. * Qui-a in te est.

Lectio III

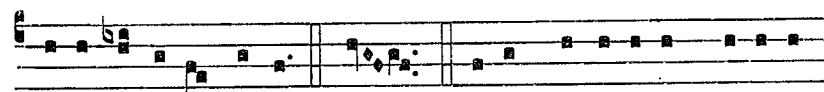

T

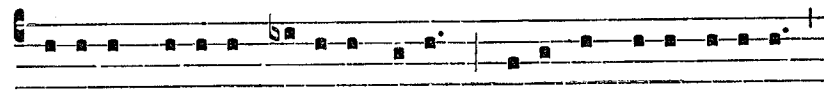
eth. Mé-li-us fu-it occí-sis glá-di-o, quam inter-

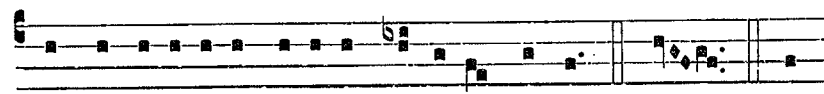
féc-tis fame : quó-ni-am is-ti extabu-é-runt consúmpti a

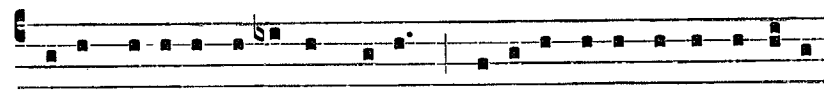
ste-ri-li-tá-te terræ. Iod. Manus mu-lí-e-rum mi-se-ri-

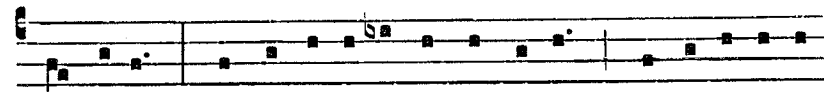
córdi-um coxé-runt fi-li-os su-os : facti sunt cibus e-á-rum

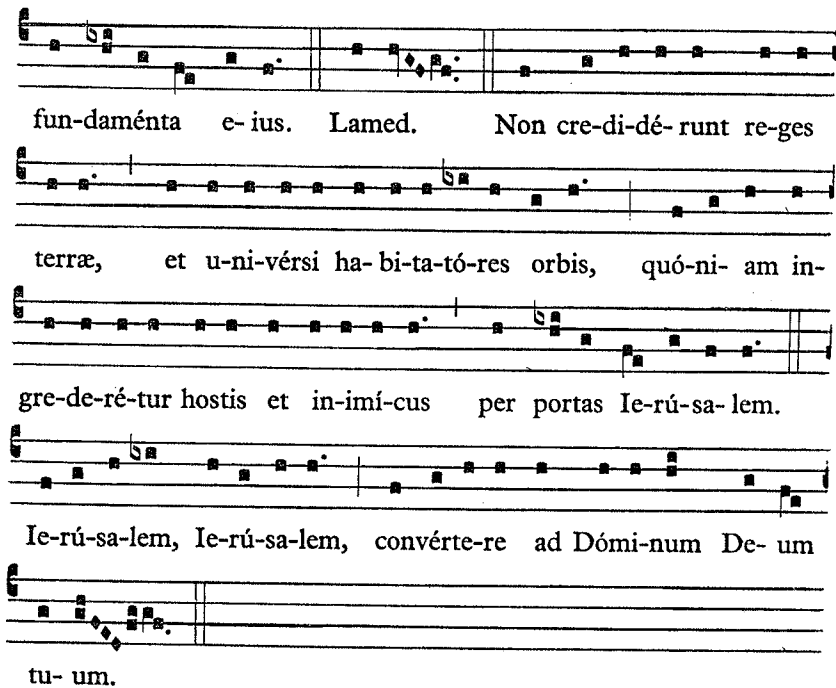
in contri-ti-ó-ne fi-li-æ pó-pu-li me-i. Caph. Com-

plé-vit Dóminus fu-ró-rem su-um, effú-dit i-ram indigna-ti-ó-

nis su-æ : et succéndit ignem in Si-on, et de-vo-rá-vit

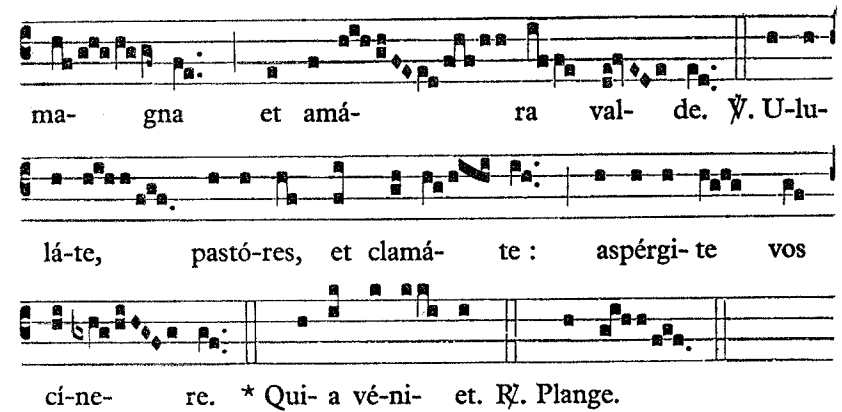

fun-daménta e-ius. Lamed. Non cre-di-dé-runt re-ges
terræ, et u-ni-vér-si ha-bi-ta-tó-res orbis, quó-ni-am in-
gre-de-ré-tur hostis et in-imí-cus per portas Ie-rú-sa-lem.
Ie-rú-sa-lem, Ie-rú-sa-lem, convérte-re ad Dó-mi-num De-um
tu-um.

Responsorium III

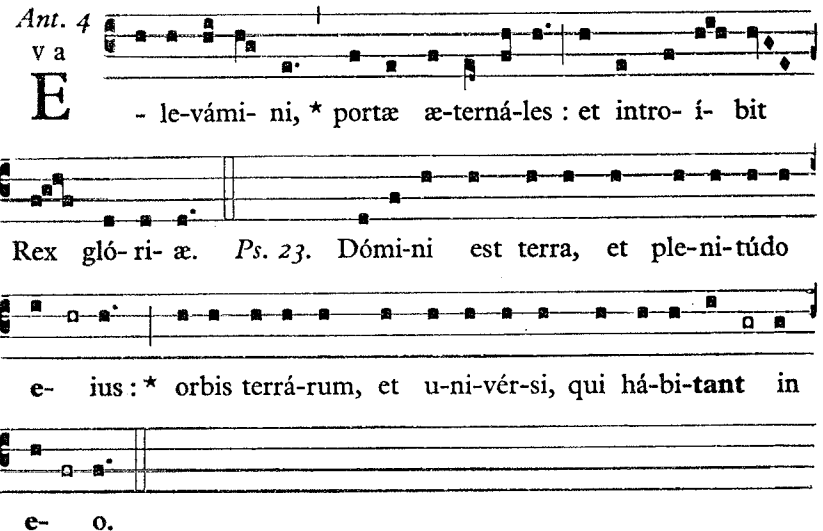

Plange * qua-si virgo, plebs me-
a: u-lu-lá-te, pa-stó-res, in cí-ne-re et
cí-lí-cio: * Qui-a vé-ni-et di-es Dó-mi-ni

ma-gna et amá-ra val-de. Ψ . U-lu-
lá-te, pastó-res, et clamá-te: aspér-gi-te vos
cí-ne-re. * Qui-a vé-ni-et. $\mathcal{R}$. Plange.

IN II NOCTURNO

Ant. 4
v a
E-le-vá-mi-ni, * portæ æ-terná-les: et intro-fí-bit
Rex gló-ri-æ. *Ps. 23.* Dó-mi-ni est terra, et ple-ni-túdo
e-ius: * orbis terrá-rum, et u-ni-vér-si, qui há-bi-tant in
e-o.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præ-parávit eum.

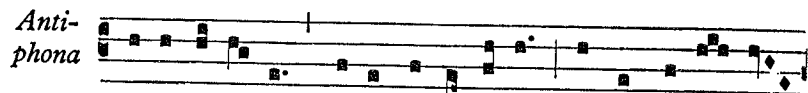
Quis ascéndet in montem Dó-mini? * aut quis stabit in loco sancto eius?

Innocens manibus et mundo corde, ꝛ qui non accépit in vano ánimam suam, * nec iurávit in dolo próximo suo.

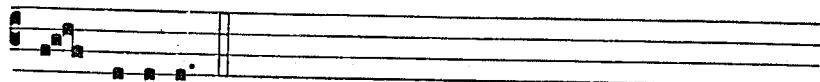
Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo, salutári suo.

Hæc est generatio quærentium eum, * quærentium faciém Dei Iacob.

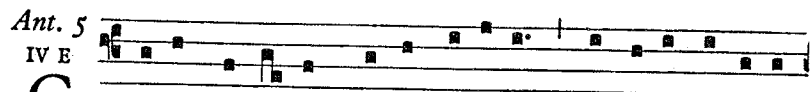
Attóllite portas, príncipes, ve-

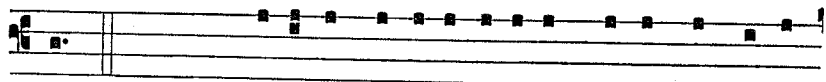
E-le-vámi-ni, portæ æ-terná-les : et intro-i-bit

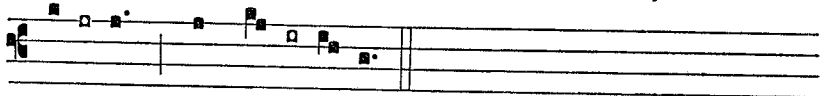
Rex gló-ri-æ.

Credo vi-dé-re * bo-na Dómi-ni in terra vi-vénti-

um. Ps. 26. Dómi-nus il-lumi-ná-ti-o me-a, et sa-lus

me-a, * quem ti-mé-bo?

Dóminus protéctor *vita* meæ, * a quo *trepidábo*?

Dum apprópíant super me no-

stras, ꝛ et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens : Dóminus potens in *prælio*.

Attóllite portas, príncipes, vestras, ꝛ et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

céntes, * ut *edant carnes* meas :

Qui tribulant me *inimíci* mei, * ipsi infirmáti sunt, et *cecidérunt*.

Si consistant *advérsum me* castra, * non *timébit* cor meum.

Si exsúrgat *advérsum me* *prælium*, * in hoc *ego sperábo*.

Unam *pétii* a Dómino, *hanc requíram*, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus *diébus vitæ* meæ :

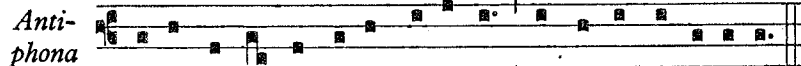
Ut *videam voluptátem* Dómini, * et *visitem templum* eius.

Quóniam abscondit me in *tabernáculo suo* : * in die malórum protéxit me in abscondito *tabernáculo* sui.

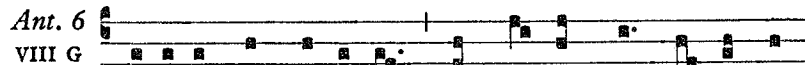
In *petra* *exaltávit* me : * et nunc *exaltávit* caput meum super *inimícos* meos.

Circuívi, et *immolávi* in *tabernáculo* eius *hóstiam vociferatiónis* : * cantábo, et *psalmum dicam* Dómino.

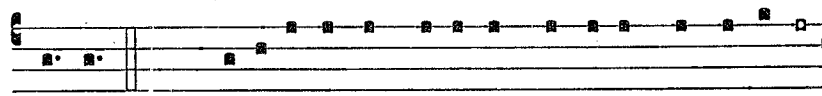
Exáudi, Dómine, *vocem* meam, *qua clamávi ad* te : * *miserére* mei, et *exáudi* me.

Credo vi-dé-re bona Dómi-ni in terra vi-vénti-um.

Dómine, * *abstra-xí-sti* ab *ín-fe-ris á-ni-mam*

me-am. Ps. 29. *Exaltá-bo* te, Dómi-ne, *quó-ni-am sus-ce-pí-sti*

Tibi dixit cor meum, ꝛ *exquisívit* te *facies* mea : * *faciem* tuam, Dómine, *requíram*.

Ne *avértas* *faciem tuam* a me : * ne *declines* in ira a *servo* tuo.

Adiútor *meus* esto : * ne *dere-línquas* me, neque *despicias* me, Deus, *salutáris* meus.

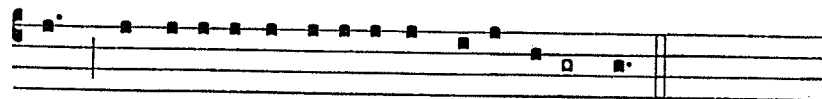
Quóniam *pater* meus, et *mater* mea *derehquérun*t me : * Dóminus *autem assúmpsit* me.

Legem pone mihi, Dómine, in *via* tua : * et *dirige* me in *sémitam* rectam propter *inimícos* meos.

Ne *tradideris* me in *ánimas* *tribulántium* me : * quóniam *insurrexérunt* in me *testes* iníqui, et *mentíta* est *iníquitas* sibi.

Credo *vidére* *bona* Dómini * in *terra* *vivéntium*.

Exspécta Dóminum, *viríliter* *age* : * et *confortétur* cor tuum, et *sústine* Dóminum.

me : * nec de-lectá-sti in-imí-cos me- os super me.

Dómine, Deus meus, clamávi ad te, * et sanásti me.

Dómine, eduxísti ab inférno ánimam meam : * salvásti me a descendéntibus in lacum.

Psállite Dómino, sancti eius : * et confitémini memóriæ sanctitátis eius.

Quóniam ira in indignatióne eius : * et vita in voluntáte eius.

Ad vésperum demorábitur fletus : * et ad matutínium lætítia.

Ego autem dixi in abundántia mea : * Non movébor in ætérnum.

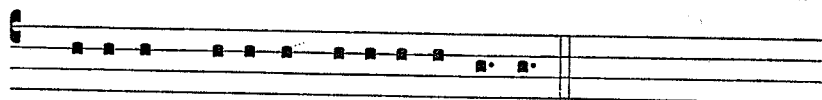
Dómine, in voluntáte tua, * præstitísti decóri meo virtútem.

Avertísti fáciem tuam a me, * et factus sum conturbátus.

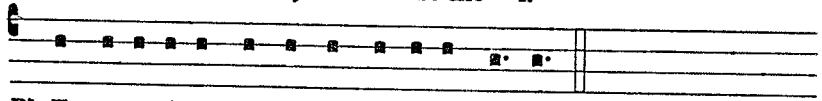
Anti-
phona

Dómine, abstra-xísti ab ín-fe-ris á-nimam me-am.

Ÿ. Tu autem, Dómi-ne, mi-se-ré-re me- i.

R̃. Et re-súsci-ta me, et re-trí-bu- am e- is.

Pater noster, secreto.

Ad te, Dómine, clamábo : * et ad Deum meum deprecábor.

Quæ utilitas in ságuine meo, * dum descéndo in corruptiÓNem?

Numquid confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiábit veritátem tuam?

Audívit Dóminus, et misértus est mei : * Dóminus factus est adiutor meus.

Convertísti planctum meum in gáudium mihi : * conscidísti saccum meum, et circumdedísti me lætítia :

Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar : * Dómine, Deus meus, in ætérnum confitébor tibi.

Ex Tractátu sancti Augustíni Epíscopi super psalmos.

Lectio IV

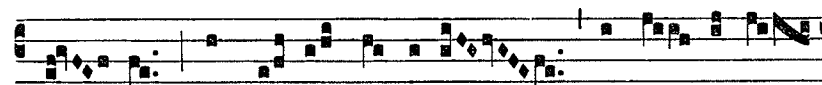
In psalmum 63

Accédet homo ad cor altum : et exaltábitur Deus. Illi dixerunt. Quis nos vidébit? Defecérunt scrutántes scrutatiónes : consília mala. Accessit homo ad ipsa consília : passus est se tenéri ut homo. Non enim tenerétur nisi homo, ꝛ aut viderétur nisi homo, aut cæderétur nisi homo : aut crucifigerétur aut morerétur nisi homo. Accessit ergo homo ad illas omnes passiones : quæ in illo nihil valérent, nisi esset homo. Sed si ille non esset homo : non liberarétur homo. Accessit homo ad cor altum, id est, cor secrétum, ꝛ obiciens aspéctibus humanis hóminem : servans intus Deum. Celans formam Dei, in qua æquális est Patri : et ófferens formam servi, qua minor est Patre.

Responsorium IV

R e-cés-sit * Pastor no- ster, fons a- quæ

vi- væ, ad cu- ius tráns-i-tum sol ob- scu-rá-

tus est : nam et il-le captus est, qui cap-

tí-vum te-né- bat primum hómi- nem : * Hó-

di- e por- tas mor- tis et se- ras pá-

ri-ter Salvá-tor no-ster dis-rú-pit. *Ÿ*. Destrú-
xit qui-dem claustra infér-ni et subvértit po-tén-
ti-as di-á-bo-li. * Hó-di-e.

Lectio V

Quo perduxerunt illas scrutationes suas, quas perscrutantes defecerunt, et ut etiam mortuo Domino et sepulto, custodes ponerent ad sepulcrum? Dixérunt enim Piláto. Seductor ille. Hoc appellabátur nómine Dóminus Iesus Christus : ad solátium servórum suórum, quando dicúntur seductóres. Ergo illi Piláto. Seductor ille, inquit, dixit adhuc vivens : Post tres dies resúrgam. Iube itaque custodíri sepulcrum usque in diem tértium, et ne forte véniant discipuli eius et furéntur eum et dicant plebi : Surréxit a mórtuis. Et erit novíssimus error peior prióre. Ait illis Pilátus. Habétis custódiam : ite, custodíte sicut scitis. Illi autem abeúntes, muniérunt sepulcrum : signántes lápidem, cum custódibus.

Responsorium V

VIII
O vos omnes * qui transí-tis per vi-am, attén-
di-te, et vi-dé-te, * Si est do-lor sí-mi-lis

sic-ut do-lor me-us. *Ÿ*. Atténdi-te, u-ni-
vérsi pó-pu-li, et vi-dé-te do-ló-rem me-
um. * Si est do-lor.

Lectio VI

Posuerunt custódes mílites ad sepulcrum. Concússa terra : Dóminus resurréxit. Mirácula facta sunt tália circa sepulcrum, et ut et ipsi mílites, qui custódes advénerant, testes fierent : si vellent vera nuntiáre. Sed avaritia illa, quæ captivávit discipulum cómitem Christi : captivávit et mílitem custódem sepulcri. Damus, inquit, vobis pecúniám : et dicite quia vobis dormiéntibus venérunt discipuli eius et abstulérunt eum. Vere defecerunt scrutántes scrutationes. Quid est quod dixísti, et o infélix astútia? Tantúmne déseris lucem consílii pietátis, et in profúnda versútiae demérgeris, ut hoc dicas, et dicite quia vobis dormiéntibus venérunt discipuli eius et abstulérunt eum? Dormiéntes testes ádhibes? Vere tu ipse obdormísti : qui scrutándo tália defecísti.

Responsorium VI

V
C a-li-ga-vé-runt * ó-cu-li me-i a fle-
tu me-o : qui-a e-longá-tus est a me

qui conso- la- bá- tur me : vi- dé- te, omnes pópu- li,

* Si est do- lor sí- mi- lis . sic- ut do- lor

me- us. *Ÿ.* O vos omnes qui transí- tis per vi-

am, atté- di- te, et vi- dé- te. * Si est do- lor.

R. Ca- li- ga- vé- runt.

IN III NOCTURNO

Ant. 7
VIII G

De- us á- di- u- vat me : * et Dó- mi- nus suscé- ptor est á- ni-
mæ me- æ. *Ps. 53.* De- us, in nó- mi- ne tu- o sal- vum me fac : *

et in virtú- te tu- a *iú- di- ca* me.

Deus, exáudi oratió- nem me- am : * áuribus pércipe verba *oris mei.*

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsus me, et fortes quæsié- runt ánimam meam : * et non proposué- runt Deum ante con- spéctum suum.

Ecce enim Deus ádiuvat me : *

Anti- phona

De- us á- di- u- vat me : et Dó- mi- nus suscé- ptor est á-

nimæ me- æ.

Ant. 8
VII a

In pa- ce factus est * lo- cus e- ius : et in Si- on ha-

bi- tá- ti- o e- ius. *Ps. 75.* No- tus in Iudæ- a De- us : *

in Isra- el magnum no- men e- ius.

Et factus est in pace locus eius : * et habitatio eius in Sion.

Ibi confrégit poténtias ár- cuum, * scutum, gládium, et bellum.

et Dóminus suscéptor est *ánimæ meæ.*

Avérte mala inimícis meis : * et in veritate tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi, * et confitébor nómini tuo, Dó- mine : quóniam bonum est :

Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me : * et super inimícos meos despéxit *óculus meus.*

Illúminans tu mirábiliter a móntibus atérnis : * turbáti sunt omnes insipiéntes corde.

Dormiérunt somnum suum : * et nihil invenérunt omnes viri

divitiarum in manibus suis.

Ab increpatione tua, Deus Iacob * dormitaverunt qui ascenderunt equos.

Tu terribilis es, et quis resistet tibi? * ex tunc ira tua.

De caelo auditum fecisti iudicium : * terra tremuit et quievit,

Cum exurgeret in iudicium Deus, * ut salvos faceret omnes mansuetos terrae.

Quoniam cogitatio hominis confitebitur tibi : * et reliquiae cogitationis diem festum agent tibi.

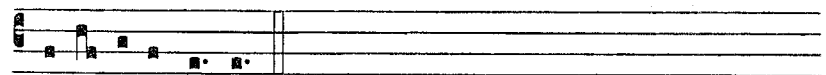
Vovete, et reddite Domino Deo vestro : * omnes qui in circuitu eius offerunt munera.

Terribili et ei qui aufert spiritum principum, * terribili apud reges terrae.

Anti-
phona

In pa-ce factus est lo-cus e- ius : et in Si- on ha-

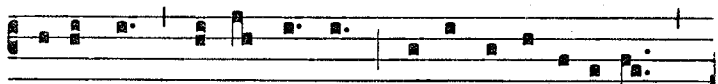

bi-ta- ti- o e- ius.

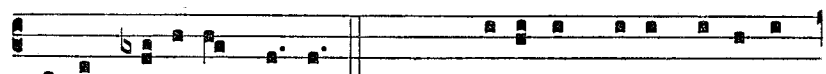
Ant. 9

IV A

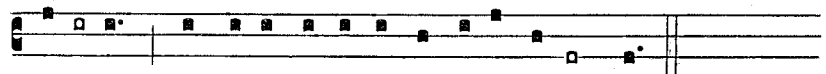
F

actus sum * sic-ut ho-mo si-ne adiu-to-ri-o,

inter mor-tu-os li-ber. Ps. 87. Do-mi-ne, De-us sa-lu-tis

me- æ : * in di- e clamá-vi, et nocte co-ram te.

Intret in conspectu tuo oratio mea : * inclina aurem tuam ad precem meam :

Quia repléta est malis anima mea : * et vita mea inferno appropinquavit.

Aestimatus sum cum descendentibus in lacum : * factus sum sicut homo sine adiutorio, inter mortuos liber.

Sicut vulnerati dormientes in sepulcris, et quorum non es memor amplius : * et ipsi de manu tua repulsi sunt.

Posuerunt me in lacu inferiori : * in tenebris, et in umbra mortis.

Super me confirmatus est furor tuus : * et omnes fluctus tuos induxisti super me.

Longe fecisti notos meos a me : * posuerunt me abominationem sibi.

Traditus sum, et non egrediebar : * oculi mei languerunt praenopia.

Clamavi ad te, Domine, tota die : * expandi ad te manus meas.

Numquid mortuis facies mirabilia : * aut medici suscitabunt, et confitebuntur tibi?

Numquid narrabit aliquis in sepulcro misericordiam tuam, * et veritatem tuam in perditione?

Numquid cognoscuntur in tenebris mirabilia tua, * et iustitia tua in terra oblivionis?

Et ego ad te, Domine, clamavi : * et mane oratio mea perveniet te.

Ut quid, Domine, repellis orationem meam : * avertis faciem tuam a me?

Pauper sum ego, et in laboribus a iuventute mea : * exaltatus autem, humiliatus sum et conturbatus.

In me transierunt irae tuae : * et terrores tui conturbaverunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die : * circumdedérunt me simul.

Elongasti a me amicum et proximum : * et notos meos a miseria.

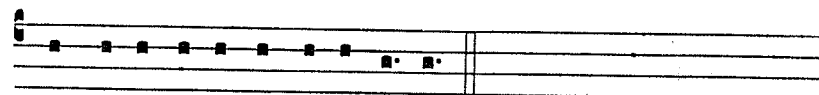
Anti-
phona

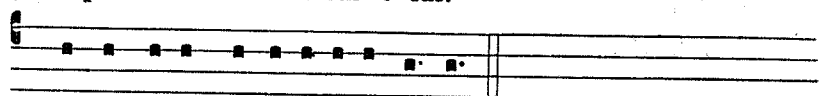
Factus sum sic-ut ho-mo si-ne adiu-to-ri-o,

inter mor-tu-os li-ber.

Ÿ. In pa-ce factus est lo-cus e- ius.

R̃. Et in Si- on ha- bi- tá- ti- o e- ius.

Pater noster, *secreto*.

Sermo sancti Leónis Papæ.

Lectio VII

Sermo 9 de Passione

Peracto, dilectissimi, Salvatoris triumpho et consummatis dispensationibus, quas omnia Veteris Testamenti eloquia nuntiaverunt, et luceat carnalis Iudæus, sed spiritalis gaudeat Christianus: et festivitas, quæ illis conversa est in noctem, nobis coruscet in lucem. Quoniam crux Christi eadem est et credentium gloria: et non credentium poena. Quamvis enim persecutorum furor nihil aliud in Dominum maiestatis operatus sit, quam atrocem crudelitatem et immite supplicium: redemptis tamen hac Domini passione verior iustiorque lætandi est ratio quam dolendi.

Responsorium VII

IV

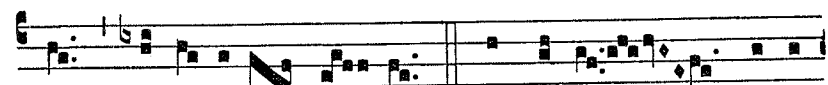
E c- ce * quómo- do mó- ri- tur iu- stus, et ne- mo

pér- ci- pit cor- de: et vi- ri iusti tollún- tur, et

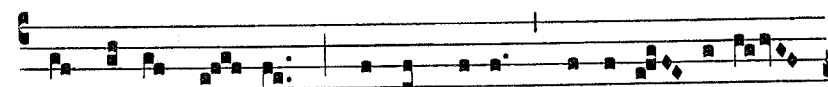
ne- mo con- sí- de- rat: a fá- ci- e in- iqui- tá-

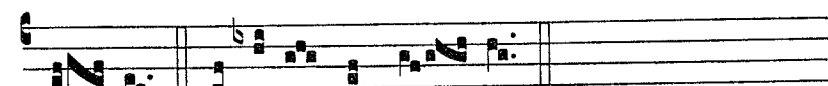
tis sublá- tus est iu- stus, * Et e- rit in pa-

ce memó- ri- a e- ius. Ÿ. In pa- ce factus

est lo- cus e- ius: et in Si- on ha- bi- tá- ti- o

e- ius. Et e- rit in pa- ce.

Lectio VIII

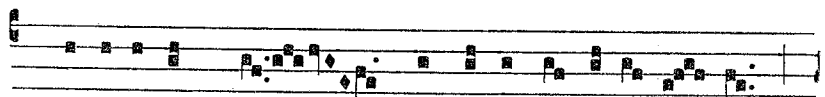
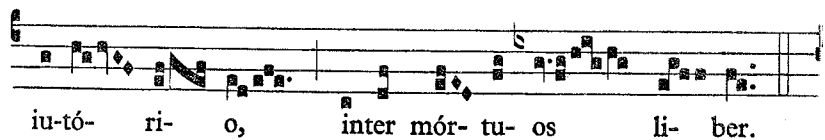
Fuerit tunc discipulorum excusabilis pavor, et nec in diffidentia culpam Apostolicus mæror inciderit: quando, concurrentibus ad unum scelus Iudæis Iudæorumque principibus, superbus taurorum pinguium tumor et protërva vitulorum petulantia sæviëbat. Quando sub oculis óvium, Pastoris iusti sanguinem freméntium bestiárum rábies expetëbat, et quando dénique étiam ipse, qui pati vénerat, de nostræ natúræ communióne dicëbat: Tristis est ánima mea usque ad mortem.

Responsorium VIII

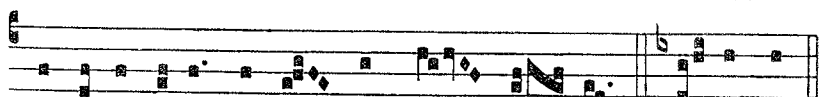
IV

Æ s- timá- tus sum * cum de- scendéntibus in

la- cum: * Fac- tus sum sic- ut ho- mo si- ne ad-

Ψ. Po-su- é-runt me in la-cu in-fe-ri- ó- ri :

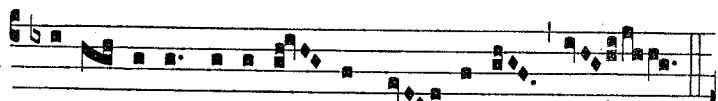

in te-nebró-sis et in umbra mor- tis. * Fa-ctus sum.

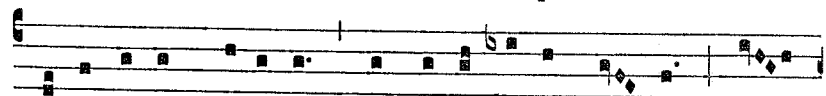
Lectio IX

Nunc autem postquam susceptióne infirmitátis poténtia est clarificáta virtútis : nulla fidélium mæstitú-dine paschális est obscuránda solémnitas, ꝛ nec cum tristítia nobis gestórum ordo recoléndus est : cum ita Dóminus usus sit malítia Iudæórum, ut intentióne facínoris volúntas sit impléta miseréntis. Si autem in éxitu Israél de Ægýpto agni sanguis fuit restitútio libertátis, ꝛ et sacra-tíssima est facta festívitás, quæ per hóstiam pécudis iram avérteret vastatóris : quanta pópulis cristiánis concipiéndá sunt gáudia, ꝛ pro quibus omnipotens Pater Filio suo non pepércit, sed pro nobis ómnibus trádídít illum ! Ut in occisióne Christi, Pascha esset verum et singuláre sacrificium : quo non ex dominatióne Pharaónis unus pópulus, sed ex diáboli captivitéte totus mundus erúitur.

Sine intervallo sequitur

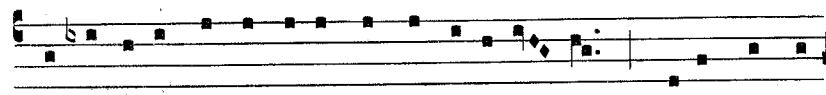
O - rá- ti- o Ie-remí- æ Pro- phé-tæ.

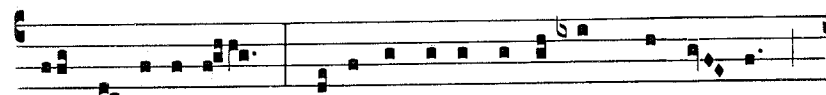
Re-cordá-re, Dómi-ne, quid accí- de- rit no- bis : in-

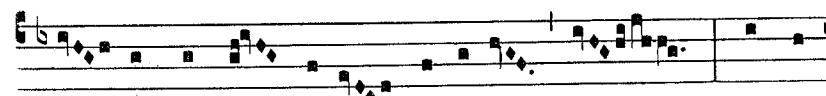
tu- é-re, et réspi-ce oppró- bri- um nostrum.

He- ré-di-tas nostra versa est ad a-li- é- nos : domus nostræ

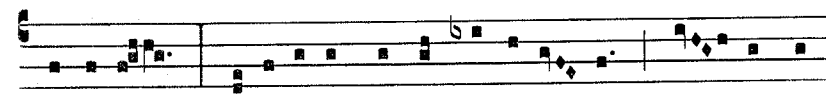
ad extráne- os. Pu- pí-li facti sumus absque pa- tre,

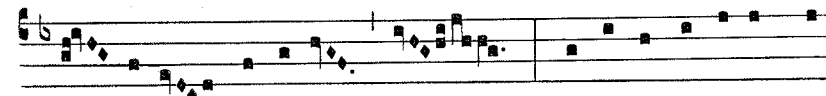
ma- tres nostræ qua-si ví-du- æ. Aquam

nostram pe-cú-ni- a bí-bi-mus : ligna nostra pré-ti- o compa-

rá-vimus. Cerví-cibus nostris mi-nabá- mur, las- sis non

da- bá-tur réqui- es. Ægýpto dé-dimus ma-

num et Assý-ri- is, ut sa-tu-ra-ré-mur pane. Patres

nostri pecca-vé-runt et non sunt : et nos in-iqui-tá-tes e-
 ó- rum por- tá-vimus. Servi domi-ná-ti
 sunt no-stri : non fu-it qui red-í-me-ret de ma-nu e- ó-
 rum. In a-nimá-bus nostris affe-re-bá-mus panem no- bis,
 a fá-ci-e glá-di-i in de- sérto.
 Pel-lis nostra qua-si cli-banus ex-ústa est a fá-ci-e tempe-
 stá- tum famis. Mu-lí- e-res in Si- on humi- li- a-vé- runt,
 et vír-gi-nes in ci-vi-tá- ti-bus Iuda.
 Príncipes manu suspénsi sunt : fá-ci-es senum non e-ru-

bu- é-runt. Ado-lescéntibus impu-dí-ce abú-si sunt :
 et pú-e-ri in ligno corru- é-runt.
 Senes de-fe-cé-runt de por- tis : iúvenes de cho- ro psal-lén-
 ti- um. De-fé-cit gáudi- um cordis no-stri : ver- sus est
 in luc- tum cho- rus noster. Cé-ci-dit co-róna
 cá- pi- tis no- stri : vae no- bis, qui- a pec- cá- vimus. Proptér-
 e- a mæstum factum est cor no- strum, íd- e- o contene-
 brá- ti sunt ó- cu- li nostri : Propter montem
 Si- on qui- a dispé- ri- it, vulpes ambu- la- vé- runt in e-

o. Tu autem, Dómi-ne, in æ-térnum permané- bis,
 só- li- um tu- um in gene- ra- ti- ó- nem et gene- ra- ti-
 ó- nem. Qua- re in perpé- tu- um obli- viscé- ris
 no- stri? de- re- lí- nes nos in longi- tú- di- ne di- é- rum?
 Con- vérte nos, Dómi- ne, ad te, et con- verté- mur : ín- no- va
 di- es nostros sic- ut a prin- cí- pi- o.
 Sed pro- í- ci- ens repu- lí- sti nos, i- rá- tus es contra
 nos ve- he- mé- ter. Ie- rú- sa- lem, Ie- rú- sa- lem, con- vérte- re
 ad Dómi- num De- um tu- um.

Responsorium IX

II
 A - gnus De- i Chri- stus * im- mo- lá- tus
 est pro sa- lú- te mun- di : nam de pa- réntis
 pro- toplá- sti fraude Factor cóndo- lens, quan-
 do po- mi no- xi- á- lis morsu in mor- tem cór-
 ru- it, ipse lignum tunc no- tá- vit, * Damna
 li- gni ut sólve- ret. ♯. Lu- stris sex qui iam
 per- áctis tempus implens córpo- ris, se vo- lénte na- tus ad
 hoc, passi- ó- ni dé- di- tus, Agnus in cru- cis le- vá- tur

immo-lán- dus stí- pi- te. * Damna li- gni
ut sólve- ret. R̄. Agnus De- i Chri- stus.

AD LAUDES

Ant. 1
IV A
O mors, * e-ro mors tu- a : morsus tu- us e-ro,
infér-ne. Ps. 50. Mi-se-ré-re me-i, De- us, * se-cúndum ma-
gnam mi-se-ri-córdi- am tu- am.

Et secúndum multitudinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea : * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognóscó : * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci : * ut iustificéris

in sermónibus tuis, et vincas cum iudicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum : * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexisti : * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérget me hyssópo, et mundábor : * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Auditui meo dabis gáudium et lætítiam : * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis : * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus : * et spíritum rectum innova in viscéribus meis.

Ne proicias me a fácie tua : * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui : * et spíritu principáli confirma me.

Docébo iníquos vias tuas : * et impii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ : * et

exsultábit lingua mea iustítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries : * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluisses sacrificium, dedissem útique : * holocáustis non delectáberis.

Sacrificium Deo spíritus contríbulátus : * cor contrítum, et humiliátum, Deus, non despícies.

Benigne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion : * ut ædificéntur muri Ierúsalem.

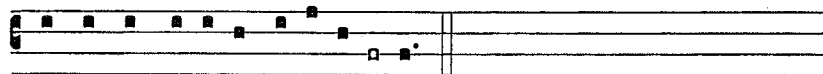
Tunc acceptábis sacrificium iustítiæ, oblatiónes et holocáusta : * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Anti-
phona
O mors, e-ro mors tu- a : morsus tu- us e- ro,
infér-ne.

Ant. 2
IV A
P langent e- um * qua- si u- ni- gé- ni- tum, qui- a inno-
cens Dómi- nus occí- sus est. Ps. 42. Iú- di- ca me, De- us, et discrér-

ne causam me-am de gente non sanc-ta, * ab hómine in-

íquo et do-ló-so é-ru-e me.

Quia tu es, Deus, fortitúdo mea : * quare me repulisti? et quare tristis incédo, dum affligit me inimicus?

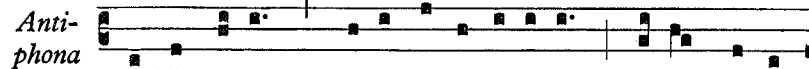
Emítte lucem tuam et veritátem tuam : * ipsa me deduxérunt, et adduxérunt in montem sanctum tuum, et in tabernácula tua.

Et introíbo ad altáre Dei : *

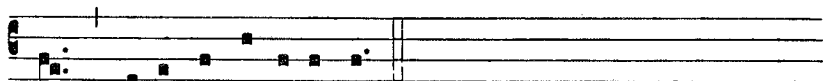
ad Deum, qui lætíficat iuventútem meam.

Confitébor tibi in cíthara, Deus, Deus meus : * quare tristis es, ánima mea? et quare contúrbas me?

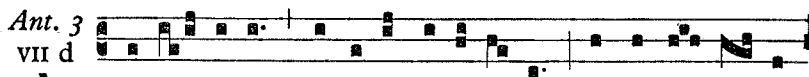
Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei et Deus meus.

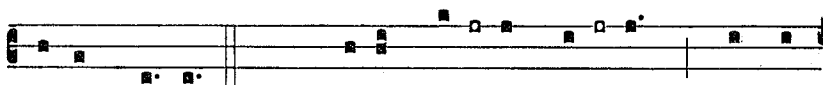
Anti-phona Plangent e-um qua-si u-ni-gé-ni-tum, qui-a ínno-

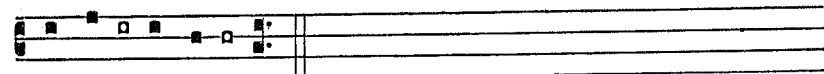
cens Dómi-nus occí-sus est.

Ant. 3 VII d **A**t-tén-di-te, * u-ni-vér-si pó-pu-li, et vi-dé-te do-

ló-rem me- um. Ps. 62. De- us, De- us me- us, * ad te.

de lu- ce ví-gi-lo.

Sitívit in te ánima mea, * quam multipliciter tibi caro mea.

In terra desérta, et ínvia, et inaquósa : ꝛ sic in sancto appáruí tibi, * ut vidérem virtútem tuam, et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vítas : * lábia mea laudábunt te.

Sic benedicam te in vita mea : * et in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea : * et lábiis exsultationis laudábit os meum.

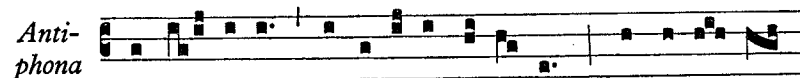
Si memor fui tui super stratum

meum, ꝛ in matutínis meditábor in te : * quia fuísti adiútor meus.

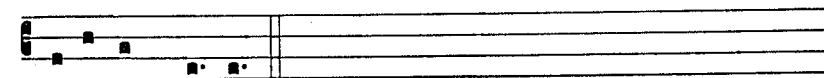
Et in velaménto alárum tuárum exsultábo, ꝛ adhásit ánima mea post te : * me suscepit dēxtera tua.

Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, ꝛ introíbunt in inferióra terræ : * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

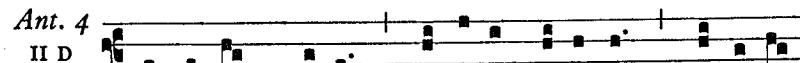
Rex vero lætábitur in Deo, ꝛ laudabúntur omnes qui iurant in eo : * quia obstructum est os loquéntium iniqua.

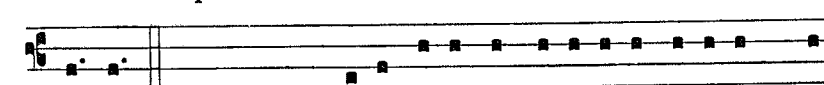
Anti-phona Attén-di-te, u-ni-vér-si pó-pu-li, et vi-dé-te

do-ló-rem me- um.

Ant. 4 II D **A** porta ínfe-ri * é-ru-e, Dómi-ne, á-nimam

me-am. Cant. Ezechia. Ego di-xi : In dimí-di-o di-é-rum me-

ó- rum * va-dam ad portas ínfe-ri.

Quæsívi resíduum annórum meórum. * Dixi : Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium.

Non aspíciam hóminem ultra, * et habitatórem quiétis.

Generátio mea abláta est, et convolúta est a me, * quasi tabernáculum pastórum.

Præcísá est, velut a texénte, víta mea : ꝛ dum adhuc ordírer, succédit me : * de mane usque ad vésperam fínies me.

Sperábam usque ad mane, * quasi leo sic contrívit ómnia ossa mea :

De mane usque ad vésperam fínies me : * sicut pullus hirúndinis sic clamábo, meditábor ut colúmba :

Attenuáti sunt óculi mei, * suspiciéntes in excélsu :

Dómine, vim pátiór, respónde pro me. * Quid dicam, aut quid

respondébit mihi, cum ipse fé- cerit?

Recogitábo tibi omnes annos meos * in amaritúdine ánimæ meæ.

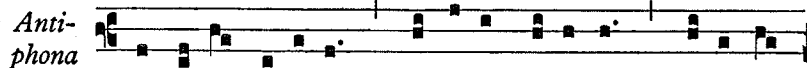
Dómine, si sic vívitur, et in tálibus víta spíritus mei, ꝛ cor- rípies me, et vivificábis me. * Ecce in pace amaritúdo mea amaríssima :

Tu autem eruísti ánimam meam ut non períret : * projecísti post tergum tuum ómnia peccáta mea.

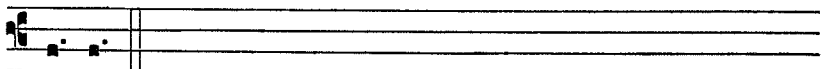
Quia non inférnus confitébitur tibi, ꝛ neque mors laudábit te : * non exspectábunt qui descén- dunt in lacum, veritátem tuam.

Vivens vivens ipse confitébitur tibi, sicut et ego hódie : * pater filiis notam fáciat veritátem tuam.

Dómine, salvum me fac, * et psalmos nostros cantábimus cunctis diébus vitæ nostræ in domo Dómini.

A porta ínfe-ri é-ru- e, Dómi-ne, á-nimam

me- am.

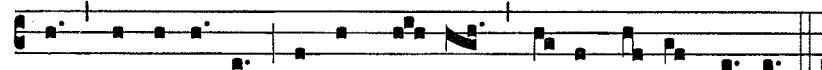

Ant. 5

VIII c

O

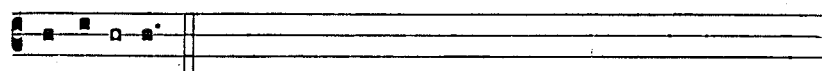
vos omnes * qui transí-tis per vi-am, atténde-

te, et vi-dé- te si est do- lor sic- ut do- lor me- us.

Ps. 148. Laudá-te Dómi-num de cæ- lis : * laudá-te e- um in

excél- sis.

Laudáte eum, omnes Angeli eius : * laudáte eum, omnes vir- tutes eius.

Laudáte eum, sol et luna : * laudáte eum, omnes stellæ et lumen.

Laudáte eum, cæli cælórum : * et aquæ omnes, quæ super cælos sunt, laudent nomen Dó- mini.

Quia ipse dixit, et facta sunt * ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum, et in sæculum sæculi : * præcéptum pósuit, et non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra, * dracones, et omnes abyssi.

Ignis, grando, nix, glácies, spí-

ritus procellárum : * quæ faciunt verbum eius :

Montes, et omnes colles : * ligna fructífera, et omnes cedri.

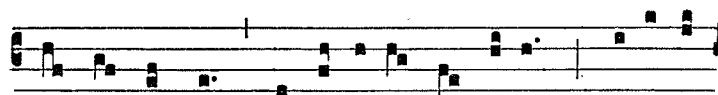
Béstia, et univérsa pécora : * serpéntes, et volúcres pennátæ :

Reges terræ, et omnes pópuli : * príncipes, et omnes iúdices terræ.

Iúvenes et vírgines : senes cum iunióribus laudent nomen Dómi- ni : * quia exaltátum est nomen eius solíus.

Conféssio eius super cælum et terram : * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis eius : * filiis Israel, pópulo appropin- quánti sibi.

Anti-
phona

O vos omnes qui transi-tis per vi-am, atténdi-

te, et vi-dé-te si est do-lor sic-ut do-lor me-us.

Finita antiphona post psalmum Laudate, mox antiphona ad Benedictus ab eo qui præest incipitur.

Ad Benedictus

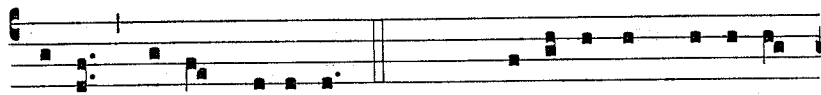
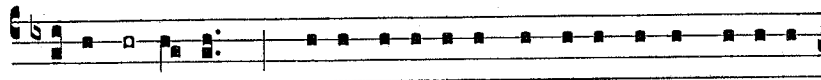
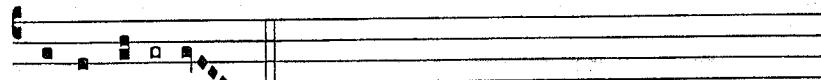
Ant.

I D

M

u-lí-e-res * sedéntes ad monuméntum lamenta-

bántur, flentes Dómi-num. *Cant. Be-ne-díc-tus Dó-mi-nus,**De-us Isra-el : * qui a vi-si-tá-vit, et fe-cit red-empti-ónem**ple-bis su-æ :*

Et eréxit cornu *salútis nobis* *
in domo David *púeri sui,*

Sicut locútus est *per os sanctó-*
rum, * qui a *sáculo* sunt, *pro-*
phetárum eius :

Salútem ex *inimícis nostris,* *
et de manu *ómnium qui odérunt nos,*
Ad faciéndam misericórdiam
cum *pátribus nostris,* * et me-
morári testaménti *sui sancti :*

Iusiurándum, quod iurávit ad
Abraham *patrem nostrum,* * da-
túrum *se nobis,*

Ut sine timóre, de manu inimi-
córurum *nostrórum liberáti,* * ser-
viámus *illi*

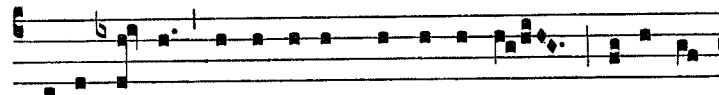
In sanctitáte et iustítia *coram*
ipso * *ómnibus diébus nostris.*

Et tu, puer, prophéta *Altíssimi*
vocáberis : * *præibis enim ante*
faciem Dómini paráre vias eius,

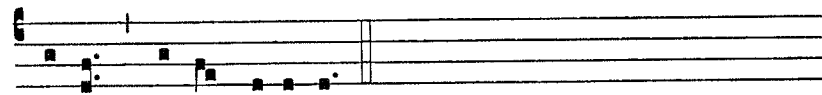
Ad dandam sciéntiam *salútis*
plebi eius * in remissionem pec-
catórum *eórum*

Per víscera misericórdiæ *Dei*
nostri, * in quibus visitávit nos
Oriens ex alto,

Illumináre his, qui in ténébris
et in umbra *mortis sedent,* * ad
dirigéndos pedes nostros in *viam*
pacis.

Anti-
phona

Mu-lí-e-res se-déntes ad mo-numéntum lamenta-

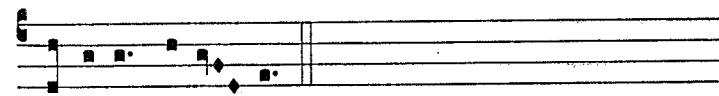
bántur, flentes Dómi-num.

Ad ea quæ sequuntur Fratres stant versi ad altare.

Repetita post Benedictus antiphona, duo Fratres stantes ante gradus altaris cantant :

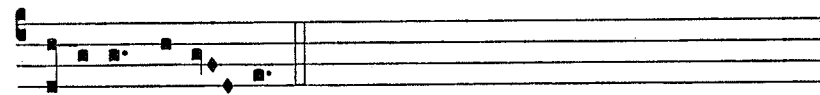
IV

K

ý-ri-e, e-léi-son.

Et choro respondente :

Ký-ri-e, e-léi-son.

Iterum illi duo Fratres cantant :

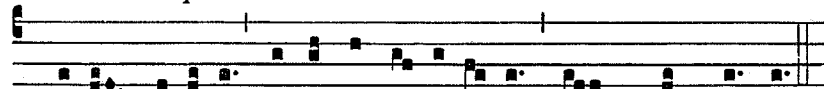
Ký-ri- e, e-léi- son.

Deinde alii duo Fratres stantes in medio chori cantant :

Dómi-ne, mi-se-ré-re.

Et chorus respondet :

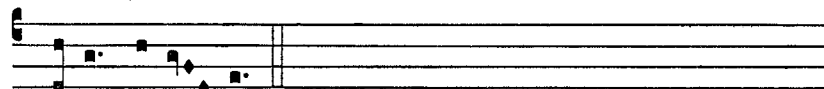
Christus Dóminus factus est o-bé-di- ens usque ad mor-tem.

Fratres ante gradus :

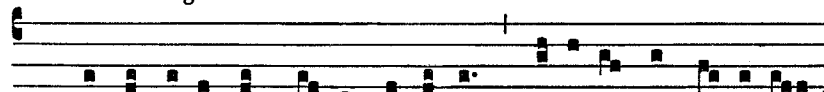
Ÿ. Qui passú-rus adve- ní-sti propter nos.

Chorus :

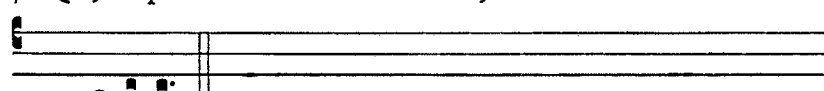

Christe, e-léi- son.

Fratres ante gradus :

Ÿ. Qui, expánsis in cru- ce má-ni-bus, tra-xísti ómni- a ad

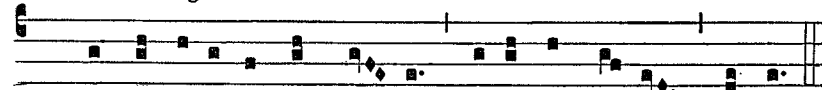
te sáecu-la,

Chorus :

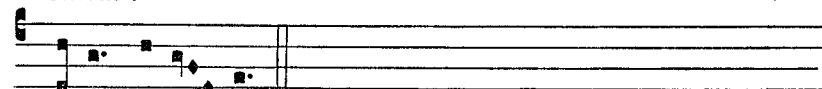
Christe, e-léi- son.

Fratres ante gradus :

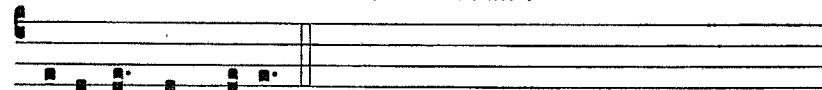
Ÿ. Qui prophé-ti-ce prompsí- sti : Ero mors tu- a, o mors.

Chorus :

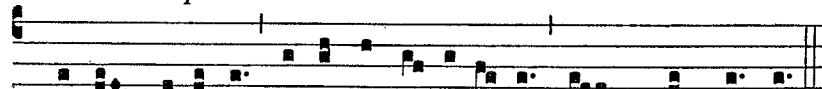
Christe, e-léi- son.

Deinde duo Fratres in medio chori cantant :

Dómi-ne, mi-se-ré-re.

Et chorus respondet :

Christus Dómi-nus factus est o-bé-di- ens usque ad mor-tem.

Item Fratres ante gradus cantant :

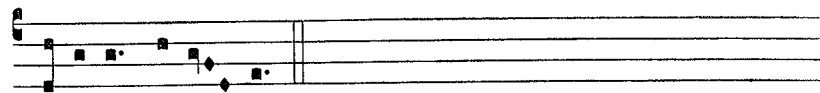
Ký-ri- e, e-léi- son.

Et chorus respondet :

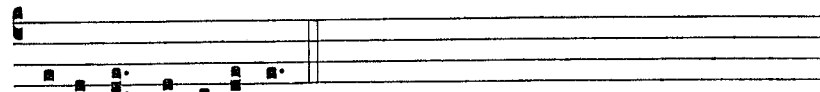
Ký-ri- e, e-léi- son.

Et Fratres ante gradus :

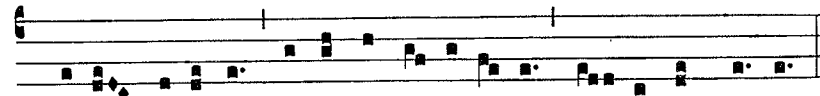
Ký-ri- e, e-léi- son.

Deinde duo Fratres in medio chori cantant :

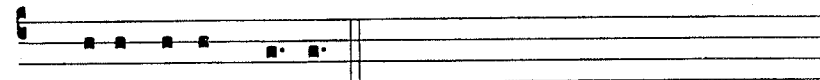
Dómi-ne, mi-se-ré-re.

Et chorus respondet :

Christus Dómi-nus factus est o-bé-di- ens usque ad mor-tem.

Denique duo Fratres ante gradus alta voce cantant :

¶ Mortem autem cru- cis.

Finito versu Mortem autem crucis genuflectunt omnes et dicunt Pater noster totum secreto.

Deinde, absque Dóminus vobiscum et absque Orémus, dicitur :

Oratio

Réspice, quæsumus, Dómine, super hanc familiam tuam, ⁊ pro qua Dóminus noster Iesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium : et crucis subíre torméntum. ⁊

¶ Horæ minores dicuntur hora competenti.

AD PRIMAM

Postquam fratres versis vultibus ad altare se signaverint, dicuntur sub antiphona Christus factus est tres psalmi, ut Feria V in Cena Domini, 64.

Repetita post psalmos antiphona genuflectunt omnes et dicunt Pater noster totum secreto.

Deinde statim subiungitur oratio Réspice, ut supra.

AD PRETIOSA

Finitis quæ de Martyrologio pronuntianda sunt, et responso Deo grátias, dicitur Pretiósia ut in die Cenæ, 66, notatum est, cum lectione tamen sequenti de Regula, præmissa benedictione

Reguláribus disciplínis ⁊ instruat nos Magíster cæléstis. ⁊
R̄. Amen.

Lectio

Séquitur in Régula beáti Augustíni Episcopi.

Donet Dóminus ut observétis hæc ómnia, tamquam spirituális pulchritúdinis amatóres, ⁊ et bono Christi odóre de bona vestra conversatióne fragrántes : non sicut servi sub lege, sed sicut líberi sub grátia constitúti. Tu autem.

AD TERTIAM, SEXTAM ET NONAM

Postquam fratres versis vultibus ad altare se signaverint, dicuntur sub antiphona Christus factus est tres psalmi, ut Feria V in Cena Domini.

Repetita post psalmos antiphona genuflectunt omnes et dicunt Pater noster totum secreto.

Deinde statim subiungitur

Oratio absque Orémus

Réspice, quæsumus, Dómine, super hanc familiam tuam, ⁊ pro qua Dóminus noster Iesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium : et crucis subíre torméntum. ⁊

AD VESPERAS

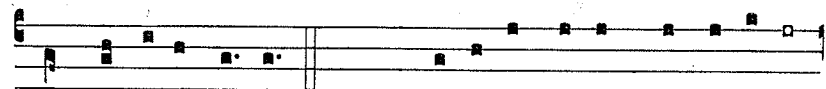
Vesperæ dicuntur post meridiem, hora competenti.

Postquam fratres versis vultibus ad altare se signaverint, absolute inchoatur ab antiphona primi psalmi.

Ant. I

VIII G

Hó-di-e * afflic-tus sum val-de, sed cras sol-

vam víncu-la me- a. *Ps. 115.* Cré-di-di, propter quod lo-cú-tus

sum : * e-go autem humi-li- á-tus sum ni- mis.

Ego dixi in excéssu meo : *
Omnis homo mendax.

Quid retribuam Dómino, * pro
ómnibus, quæ retribuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam : *
et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam co-
ram omni pópulo eius : * pretiósam
in conspéctu Dómini mors sanc-
tórum eius :

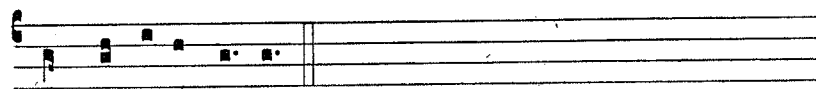
O Dómine, quia ego servus
tuus : * ego servus tuus, et filius
ancillæ tuæ.

Dirupisti víncula mea : * tibi
sacrificábo hóstiam laudis, et no-
men Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in
conspéctu omnis pópuli eius : *
in átriis domus Dómini, in mé-
dio tui Ierúsalem.

Anti-
phona

Hó-di-e afflic-tus sum val-de, sed cras sol-

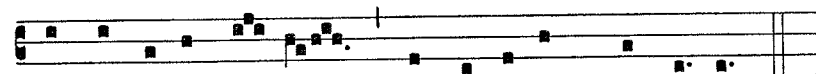

vam víncu-la me- a.

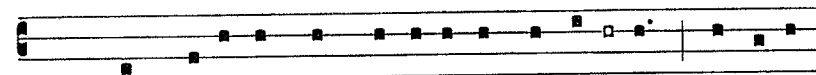
Ant. 2

VIII G

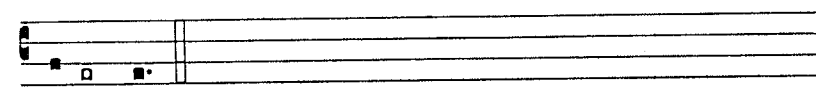
Cum his qui o-dé-runt pa- cem * e-ram pa- cí- fi- cus :

cum loqué-bar il- lis, impugná-bant me gra- tis.

Ps. 119. Ad Dómi-num cum tri-bu-lá-rer clamá- vi : * et ex-au-

dí-vit me.

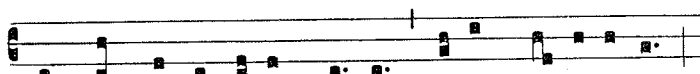
Dómine, libera ánimam meam
a lábiis iníquis, * et a lingua
dolósa.

Quid detur tibi, aut quid appo-
nátur tibi * ad linguam dolósam?

Sagíttæ poténtis acútæ, * cum
carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus
prolongátus est : habitávi cum
habitántibus Cedar : * multum
íncola fuit ánima mea.

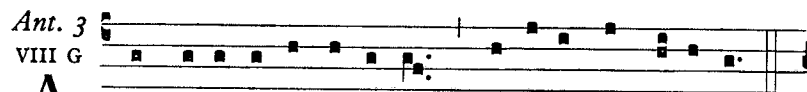
Cum his, qui odérunt pacem,
eram pacíficus : * cum loquébar
illis, impugnábant me gratis.

Anti-
phona

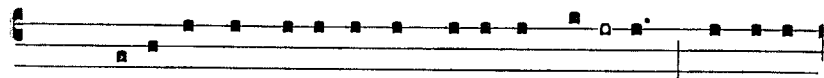
Cum his qui o-dé-runt pa- cem e-ram pa- cí- fi- cus :

cum loqué-bar il- lis, impugná-bant me gra- tis.

A b homí-ni-bus in-íquis * lí-be-ra me, Dómi-ne.

Ps. 139. E-ri-pe me, Dómi-ne, ab hómi-ne ma-lo : * a vi-ro

in-íquo é-ri-pe me.

Qui cogitavérunt iniquitátes in corde : * tota díe constituébant **prælia**.

Acuérunt linguas suas sicut serpéntis : * venénium áspidum sub lábiis eórum.

Custódi me, Dómine, de manu peccatóris : * et ab homínibus iníquis éri-pe me.

Qui cogitavérunt supplantáre gressus meos : * abscondérunt supérbi láqueum mihi :

Et funes extendérunt in lá-queum : * iuxta íter scándalum posuérunt mihi.

Dixi Dómino : Deus meus es tu : * exáudi, Dómine, vocem deprecationis meæ.

Dómine, Dómine, virtus salutis meæ : * obumbrásti super

caput meum in *die belli*.

Ne tradas me, Dómine, a desiderio meo peccatóri : * cogitavérunt contra me, ne derelínquas me, ne forte *exalténtur*.

Caput circúitus eórum : * labor labiórum ipsórum opériet eos.

Cadent super eos carbónes, ꝛ in ignem decies eos : * in misériis non *subsístent*.

Vir linguósus non dirigétur in terra : * virum iniústum mala cápiunt in *intéritu*.

Cognóvi quia fáciat Dóminus iudícium *in*opsis, * et *vindictam* páuperum.

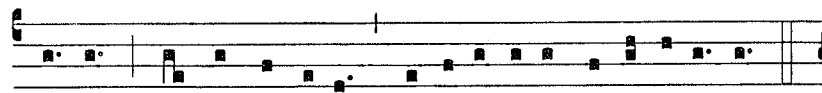
Verúmtamen iusti confitebúntur nómini tuo : * et habitábunt recti cum *vultu tuo*.

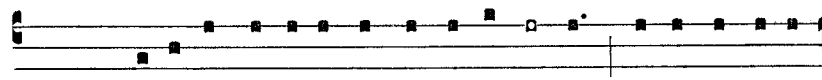
Ab homí-ni-bus in-íquis lí-be-ra me, Dómi-ne.

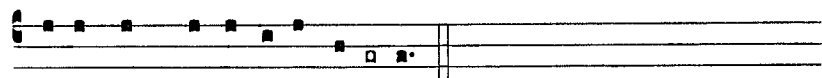
C ustó-di me * a lá-que-o, quem sta-tu-é-runt

mi-hi, et a scánda-lis o-pe-ránti-um in-i-qui-tá-tem.

Ps. 140. Dómi-ne, clamá-vi ad te, ex-áudi me : * inténde vo-ci

me-æ, cum clamá-*ve-ro* ad te.

Dirigátur orátio mea sicut incénsus in conspéctu tuo : * elevátio mánuum meárum sacrificium *vespertinum*.

Pone, Dómine, custódiam ori meo : * et óstium circumstántiæ lábiis meis.

Non declínes cor meum in verba malítiæ, * ad excusándas excusatiónes in *peccátis*.

Cum homínibus operántibus iniquitátem : * et non comunicábo cum *eléctis eórum*.

Corrípiet me iustus in misericórdia, et increpábit me : * óleum autem peccatóris non impínguet *caput meum*.

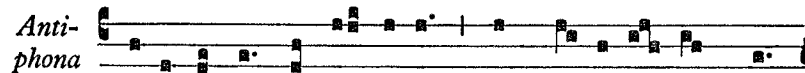
Quóniam adhuc et orátio mea in beneplácitis eórum : * absorpti sunt iuncti petræ iúdicis eórum.

Audient verba mea quóniam potuérunt : * sicut crassitúdo terræ erúpta est *super terram*.

Dissipáta sunt ossa nostra secus inférnum : ꝛ quia ad te, Dómine, óculi mei : * in te sperávi, non áuferas *ánimam meam*.

Custódi me a láqueo, quem statuérunt mihi : * et a scándalis operántium *iniquitátem*.

Cadent in retiáculo eius peccatóres : * singuláriter sum ego *donec tránseam*.

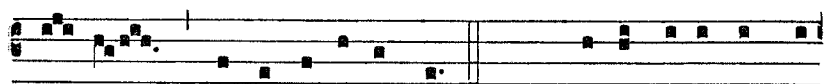
Custó-di me a lá-que-o, quem sta-tu-é- runt mi-

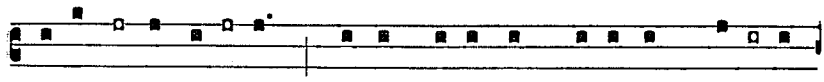
hi, et a scánda-lis o-pe-ránti-um in-i-qui-tá-tem.

C onsi-de-rá-bam * ad déxte-ram et vi-dé-bam : et non

e- rat qui cognósce-ret me. *Ps. 141. Vo-ce me-a ad Dó-*

minum clamá- vi : * vo-ce me-a ad Dómi-num de-pre-

cá-tus sum :

Effúndo in conspéctu eius ora-
tiónem meam, * et tribulatió-
nem meam ante ipsum pronúntio.

In deficiéndo ex me spíritum
meum, * et tu cognovísti sémitas
meas.

In via hac, qua ambulábam, *
abscondérunt láqueum mihi.

Considerábam ad dexteram, et

vidébam : * et non erat qui
cognósceret me.

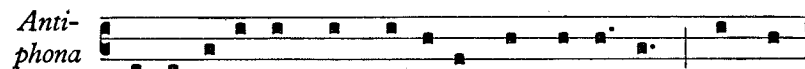
Péruit fuga a me, * et non est
qui requírat ánimam meam.

Clamávi ad te, Dómine, *
dixi : Tu es spes mea, pórtio
mea in terra vivéntium.

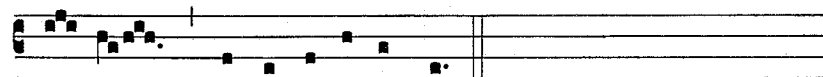
Inténde ad deprecatió-
nem me- am : * quia humiliátus sum nimis.

Libera me a persecúentibus meam ad confiténdum nómini
me : * quia confortáti sunt super tuo : * me exspéctant iusti, donec
me. retríbuas mihi.

Educ de custódia ánimam

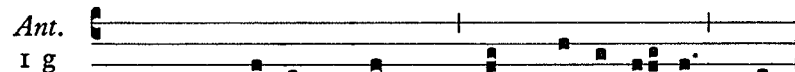
Consi-de-rá-bam ad déxte-ram et vi-dé-bam : et non

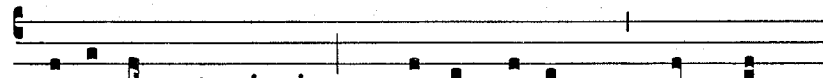
e- rat qui cognósce-ret me.

*Finita antiphona post psalmum Voce mea, mox antiphona ad Magni-
ficat ab eo qui præest incipitur.*

Ad Magnificat

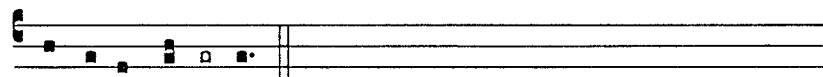
P rín-ci-pes sa-cerdó-tum * et pha-ri-sá- i mu-

ni- é- runt se-púlcrum, signántes lá-pi-dem, cum custó-

di-bus. *Cant. Magní- ficat* * á- ni-
Et exsultá-vit spi- ri-tus me- us * in De-o, sa-

ma me- a Dómi-num.

lu- tá-ri me- o,

Quia respexit humilitatem *ancillæ suæ* : * ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes,

Quia fecit mihi *magna qui potens* est, * et sanctum *nomen eius*,

Et misericordia eius a *progenie in progenies* * *timéntibus eum*.

Fecit *poténtiam in bráchio*

Anti-
phona

Prín-ci-pes sa-cerdó-tum et pha-ri-sæ- i mu-ni-é-

runt se-púlcrum, signántes lá-pi-dem, cum custó-di-bus.

Repetita post canticum antiphona statim subiungitur, omissis genuflexionibus,

Oratio absque Orémus

Concède, quæsumus, omnipotens Deus, ⁊ ut, qui Filii tui resurrectionem devóta expectatióne prævenimus : eiusdem resurrectionis glóriam consequámur. ⁊

Non dicitur conclusio.

Et sic terminantur Vesperæ.

suo, * dispérsit supérbos mente *cordis sui*.

Depósuit *poténtes de sede*, * et exaltávit **húmiles**.

Esuriéntes *implévit bonis*, * et dívites *dimísit inánes*.

Suscépit Israel, *púerum suum*, * recordátus *misericórdiæ suæ*,

Sicut locútus est *ad patres nostros*, * Abraham et sémini *eius in sæcula*.

AD VIGILIAM PASCHALEM

Cum solemnns vigiliæ paschalis celebratio locum obtineat officii nocturni dominicæ Resurrectionis, Matutino eiusdem dominicæ Resurrectionis omisso, inter Missarum vigiliæ solemnna, statim post communionem cantantur pro Laudibus quæ suo loco ponuntur. Officium dominicæ Resurrectionis prosequitur deinde cum Prima, post quam dicitur Pretiósá.

Qui vero solemnns vigiliæ paschali non interfuerunt, tenentur dicere Matutinum et Laudes dominicæ Resurrectionis, prout in Breviario iuxta ritum Ordinis Prædicatorum continentur.

Statio ad S. Ioannem in Laterano

Solemnns vigilia paschalis celebranda est hora competenti, ea scilicet quæ permittat Missam solemnem eiusdem vigiliæ incipere circa mediam noctem inter Sabbatum Sanctum et dominicam Resurrectionis. Ubi tamen, ponderatis fidelium et locorum condicionibus, de iudicio Ordinarii loci, horam vigiliæ celebrandæ anticipari conveniat, hæc non inchoetur ante diei crepusculum aut certe non ante solis occasum.

AD BENEDICTIONEM NOVI IGNIS

1. *Benedictio ignis fieri debet sive ante portam ecclesiæ, sive in aditu ecclesiæ, sive intra eam, ubi scilicet populus ritum sacrum melius sequi possit.*

2. *Hora competenti a sacrista altaria mappis cooperiuntur, sed candelæ manent extinctæ usque ad principium Missæ; a sacrista quoque accenduntur carbones.*

3. *Celebrans et ministri in sacristia se præparant sicut ad Missam celebrandam in diebus festivis, celebrans autem cappam sericam induit;*

indumenta serica sunt albi coloris. Præcedentibus thuriferario (cum thuribulo non fumigante), acolythis sine cereis et cruciferario cum cruce, omnes processionaliter, in silentio, accedunt ad locum ubi benedictio novi ignis facienda est.

4. Adstantibus ministris, Fratribus et populo, celebrans, diacono librum tenente, novum ignem benedicit eo tono quo dicuntur orationes ad Horas :

Dóminus vobíscum. ☩

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus. ☩

Oratio

Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus, bene + dicere et sanctificáre dignéris ignem istum, ☩ quem nos indigni per invocatióem unigéniti Fílii tui Dómini nostri Iesu Christi benedicere præsumimus : tu clementíssime eum tua benedictióe sanctifica, ☩ et ad proféctum humáni géneris provenire concéde : Per eúndem Christum Dóminum nostrum. ☩ ℞. Amen.

Deinde aspergit ignem aqua benedicta, primo acolytho ei aspersorium dante.

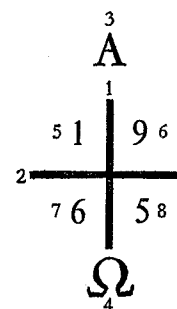
5. Postea thuriferarius sumit carbones ex igne benedicto et ponit in thuribulo.

AD BENEDICTIONEM CEREI PASCHALIS

6. Deinde acolythus portat cereum paschalem ante celebrantem, qui cum stilo, inter extrema foramina ad insertionem granorum incensi destinata, incidit crucem. Deinde facit super eam litteram græcam Alpha, subtus vero litteram Omega, et inter brachia crucis quattuor numeros exprimentes annum currentem, interim clara voce dicens :

- 1) Christus heri et hódie (incidit hastam erectam),
- 2) Príncipium et Finis (incidit hastam transversam),
- 3) Alpha (incidit supra hastam erectam litteram A)

- 4) et Omega (incidit subtus hastam erectam litteram Ω) ;
- 5) Ipsius sunt témpora (incidit primum numerum anni currentis in angulo sinistro superiore crucis)
- 6) et sácula (incidit secundum numerum anni currentis in angulo dextro superiore crucis) ;
- 7) Ipsi glória et impérium (incidit tertium numerum anni currentis in angulo sinistro inferiore crucis)
- 8) per univérsa æternitátis sácula. Amen (incidit quartum numerum anni currentis in angulo dextro inferiore crucis).

7. Incisione crucis et aliorum signorum peracta, secundus acolythus celebranti grana incensi præbet, quæ idem celebrans, si non sunt benedicta, aspergit, nihil dicens. Deinde infigit quinque grana in foramina, interim clara voce dicens :

- 1) Per sua sancta vúlnera
- 1) 2) gloriósa
- 4) 2 5 3) custódiat
- 3) 4) et consérvet nos
- 5) Christus Dóminus. Amen.

8. Tum subdiaconus celebranti parvam candelam porrigit, de novo igne accensam, qua celebrans cereum accendit, clara voce dicens :

Lumen Christi glorióse resurgéntis
Díssipet ténebras cordis et mentis.

9. *Mox celebrans cereum accensum benedicit, manibus iunctis et eodem tono quo dicuntur orationes ad Horas :*

Dóminus vobíscum. ꝛ
 R̄. Et cum spírítu tuo.

Orémus. ꝛ

Oratio

Véniat, quæsumus, omnípotens Deus, super hunc incensum céreum larga tuæ bene+dictionis infúsió, ꝛ et hunc noctúrnum splendórem, invisíbilis regenerátor, inténde : ut non solum sacrificium, quod hac nocte litátum est, arcána lúminis tui admixtióne refúlgeat, ꝛ sed in quocúmque loco ex huius sanctificatiónis mystério áliquid fúerit deportátum, expúlsa diabólicæ fraudis nequítia, virtus tuæ maiestátis assístat : Per Christum Dóminum nostrum. ꝛ R̄. Amen.

10. *Interim luminaria ecclesie extinguuntur. Item distribuuntur ministris, Fratribus et populo, nisi iam in manibus habeant, candelæ in processione portandæ et de cereo paschali accendendæ.*

AD SOLEMNEM PROCESSIONEM ET AD PRÆCONIUM PASCHALE

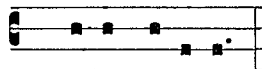
11. *Cereu benedicto, thuriferarius incensum a celebrante benedictum ponit in thuribulo ; postea diaconus accipit cereum paschalem accensum, et ordinatur processio : præcedit thuriferarius, sequitur cruciferarius cum cruce, diaconus cum cereo accenso, post eum statim celebrans, deinde subdiaconus cum acolythis, Fratres et populus.*

12. *Cum diaconus ingressus est ecclesiam, stans, cantat solus :*

Lumen Chri- sti,

cui omnes alii, præter thuriferarium et cruciferarium, genuflectentes versus cereum benedictum, respondent :

R̄. De-o grá-ti- as.

Omnes surgunt, et celebrans de cereo benedicto propriam candelam accendit.

Procedens ad medium ecclesie, ibi eodem modo diaconus altius cantat : Lumen Christi, cui omnes, ut supra, genuflectentes, respondent : Deo grátias. Et de cereo benedicto accenduntur candelæ subdiaconi, acolythorum et Fratrum.

Tertio procedens ante altare, in medio presbyterii, diaconus rursus adhuc altius cantat : Lumen Christi, cui tertio omnes, ut supra, genuflectentes, respondent Deo grátias. Et per acolythos accenduntur de cereo benedicto candelæ populi et luminaria ecclesie.

13. *Si benedictio novi ignis et cerei paschalis facta fuerit intra ecclesiam, cantus Lumen Christi ita opportune iuxta longitudinem aulae ecclesie disponatur, ut tertio diaconus illud cantet ante altare, in medio presbyterii.*

14. *Facta altari reverentia, thuriferarius sistit prope sedes ; cruciferarius crucem deponit ; celebrans et subdiaconus vadunt ad sedes suas in presbyterio, in latere Epistolæ ; Fratres occupant sedes suas in choro.*

Diaconus deponit cereum paschalem in medio presbyterii supra parvum sustentaculum. Deinde, benedicto primo thure a celebrante ad petitionem thuriferarii secundum modum consuetum, accipit librum et petit benedictionem dicens : Iube, domne, benedícere, cui celebrans respondet :

In nómine Patris et Filii et Spírítus Sancti. Amen.

15. *Postea diaconus vadit ad pulpitum, velo albo coopertum, ponit super eo librum, et cereum paschalem circumiens thurificat ; thuriferarius deinde thuribulum in sacristiam defert.*

Tunc, omnibus stantibus versus cereum, diaconus cantat præconium paschale, habens ante se cereum paschalem, a dextris altare, a sinistris aulam ecclesie. Potest tamen cantari præconium paschale ex ambone Evangelii.

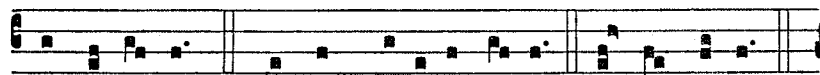
PRÆCONIUM PASCHALE

Exsúltet iam Angélica turba cælórum : exsúltent divína mystéria : et pro tanti Regis victória tuba íntonet salutáris. Gáudeat et tellus tantis irradiáta fulgóribus : et ætérni Regis splendóre illustráta, totíus orbis se séntiat amisisse caliginem. Lætétur et mater Ecclésia, tanti lúminis adornáta fulgóribus : et magnis populórum vóci-bus hæc aula resúltet. Quaprópter adstántes vos, fratres caríssimi, ad tam miram sancti huius lúminis claritátem, una mecum, quæso, Dei omnipoténtis misericórdiam invocáte. Ut, qui me non meis méritis intra Levitárum númerum dignátus est aggregáre, lúminis sui claritátem infúdens, cérei huius laudem implére perficiat. Per Dóminum nostrum Iesum Christum Fílium suum : qui cum eo vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus :

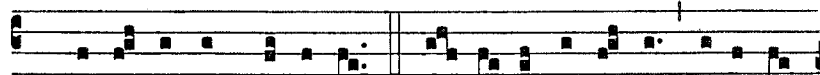
P

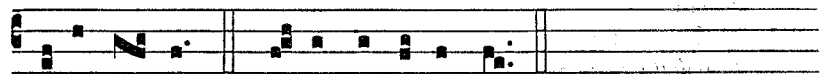
er ómni- a sæ-cu-la sæ-cu-ló-rum. R̃. Amen. Dómi-

nus vo-bís-cum. R̃. Et cum spí-ri-tu tu- o. Sur-sum corda.

R̃. Ha-bé-mus ad Dómi-num. Grá- ti- as a-gá-mus Dómi-no

De- o no-stro. R̃. Dignum et iustum est.

Vere quia dignum et iustum est, invisibilem Deum Patrem omnipoténtem Filiúmque eius unigénitum, Dóminum nostrum Iesum Christum, cum Sancto Spíritu, toto cordis ac mentis afféctu et vocis

ministério personáre. Qui pro nobis ætérno Patri Adæ débitum solvit : et vétéris piáculi cautionem pio cruóre detérsit. Hæc sunt enim festa paschália, in quibus verus ille Agnus occíditur, cuius sángine postes fidélium consecrántur. Hæc nox est, in qua primum patres nostros, filios Israël, eductos de Ægypto, mare Rubrum sicco vestígio transíre fecísti. Hæc igitur nox est, quæ peccatórum ténebras colúmnae illuminatione purgávit. Hæc nox est, quæ hódie per univérsam mundum in Christo credéntes, a vítiis sæculi et caligine peccatórum segregátos, reddit grátia, sóciat sanctitáti. Hæc nox est, in qua, destrúctis vínculis mortis, Christus ab ínferis victor ascéndit. Nihil enim nobis nasci prófuit, nisi rédimi profuísset. O mira circa nos tuæ pietátis dignátio! O inæstimábilis diléctio caritátis : ut servum redímeres, Fílium tradidísti! O certe necessárium Adæ peccátum, quod Christi morte delétum est! O felix culpa, quæ talem ac tantum mérui habére Redemptórem! O vere beáta nox, quæ sola mérui scire tempus et horam, in qua Christus ab ínferis resurréxit! Hæc nox est, de qua scriptum est : Et nox sicut dies illuminábitur, et nox illuminátio mea in deliciis meis. Huius igitur sanctificátio noctis purgat scélera, culpas lavat, et reddit innocéntiam lapsis, et mæstis lætítiam. Fugat ódia, concórdiam parat, et curvat impéria.

In huius igitur noctis grátia, súscipe, sancte Patér, incénsi huius sacrificiium vespertínium, quod tibi in hac cérei oblatióne solémni, per ministrórum manus de opéribus apum, sacrosáncta reddit Ecclésia. Sed iam colúmnae huius præcónia nóvimus, quam in honórem Dei rútilans ignis accéndit. Qui licet sit divísus in partés, mutuáti tamen lúminis detriménta non novit. Alitur enim liquántibus ceris, quas in substántiam pretiósæ huius lámpadis apis mater edúxit. O vere beáta nox, quæ expoliávit Ægyptios, ditávit Hebræos! Nox, in qua terrénis cælestia, humánis divína iunguntur!

Orámus ergo te, Dómine, ut céreus iste in honórem nóminis tui consecrátus, ad noctis huius caliginem destruéndam indeficiens persevéret. Et in odórem suavitátis accéptus, supérnis lumináribus misceátur. Flammas eius lúcifer matutínus invéniat. Ille, inquam, lúcifer, qui nescit occásum. Ille, qui regréssus ab ínferis, humáno géneri serénus illúxit. Precámur ergo te, Dómine, ut nos fámulos

tuos, omnémque clerum, et devotíssimum pópulum, una cum beatíssimo Papa nostro *N.* et Antístite nostro *N.* atque iis qui nos in potestáte regunt, quiéte témporum concessa, in his paschálibus gáudiis conserváre dignéris. Per eúndem Dóminum nostrum Iesum Christum, Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus : per ómnia sácula sæculórum. *R.* Amen.

Cantu præconii paschalis completo, omnes candelas suas deponunt.

AD LECTIONES

16. *Celebrans cum ministris, si commode fieri potest, in sacristiam revertitur. Deposita cappa serica et assumpta casula cum manipulo, cum ministris more solito ad altare accedit, præcedentibus acolythis cum cereis accensis.*

Facta altari profunda inclinatione, celebrans et ministri sessum vadunt, atque sedentes auscultant quæ a ministris et choro cantantur. Acolythi pariter, depositis candelabris et cereis extinctis, sedentes auscultant.

17. *Omnibus sedentibus, incipit qui scriptus est ad primam lectionem : In principio. Lectiones leguntur in superpelliceis, absque titulo et in tono lectionis, ante cereum paschalem, ita quidem ut lector habeat a dextris altare, a sinistris aulam ecclesiæ, vel ex ambone Epistolæ ; ordo autem Fratrum lectiones legentium inchoatur a superioribus.*

Lectio prima

Gen. I et 2

In principio creávit Deus cælum et terram. Terra autem erat inánis et vácuá, ꝛ et ténebræ erant super faciém abyssi : et Spíritus Dei ferebátur super aquas. Dixítque Deus. Fiat lux. Et facta est lux. Et vidit Deus lucem quod esset bona : et divisit lucem a ténebris. Appellávitque lucem Diem : et ténebras Noctem. Factúmque est vespere et mane, dies unus. Dixit quoque Deus. Fiat firmaméntum in médio aquárum : et dívidat aquas ab aquis. Et fecit Deus firmaméntum : divisítque aquas quæ erant sub firmaménto, ab his quæ erant super firmaméntum. Et factum est ita. Vocávitque Deus firma-

méntum Cælum. Et factum est vespere et mane, dies secúndus. Dixit vero Deus. Congregéntur aquæ, quæ sub cælo sunt, in locum unum : et appáreat árida. Et factum est ita. Et vocávit Deus áridam Terram : congregationésque aquárum appellávit Mária. Et vidit Deus quod esset bonum : et ait. Gérmínet terra herbam viréntem, et faciéntem semen, ꝛ et lignum pomíferum fáciens fructum iuxta genus suum : cuius semen in semetípso sit super terram. Et factum est ita. Et prótulit terra herbam viréntem, et faciéntem semen iuxta genus suum : lignúmque fáciens fructum, et habens unumquódque seméntem secúndum spéciem suam. Et vidit Deus quod esset bonum : et factum est vespere et mane, dies tértius. Dixit autem Deus. Fiant luminária in firmaménto cæli, et dívidant diem ac noctem, ꝛ et sint in signa et témpora et dies et annos : ut lúceant in firmaménto cæli, et illúminent terram. Et factum est ita. Fecítque Deus duo luminária magna. Lumináre maius, ut præéset diéi : et lumináre minus, ut præéset nocti. Et stellas. Et pósuit eas in firmaménto cæli, ut lucérent super terram, et præéssent diéi ac nocti : et díviderent lucem ac ténebras. Et vidit Deus quod esset bonum : et factum est vespere et mane, dies quartus. Dixit étiam Deus. Producant aquæ réptile ánimæ vivéntis, et volátile super terram : sub firmaménto cæli. Creavítque Deus cete grándia, ꝛ et omnem ánimam vivéntem atque motábilem, quam prodúxerant aquæ in spécies suas, et omne volátile secúndum genus suum. Et vidit Deus quod esset bonum : benedixítque eis, dicens. Créscite, et multiplicámini, et repléte aquas maris : avésque multiplicéntur super terram. Et factum est vespere et mane, dies quintus. Dixit quoque Deus. Producat terra ánimam vivéntem in génere suo : iuménta et reptília et béstias terræ secúndum spécies suas. Factúmque est ita. Et fecit Deus béstias terræ iuxta spécies suas : et iuménta et omne réptile terræ in génere suo. Et vidit Deus quod esset bonum : et ait. Faciámus hómínem ad imáginem et similitúdinem nostram, ꝛ et præsit púscibus maris et volatílibus cæli et béstiiis, universæque terræ : omníque réptili, quod movétur in terra. Et creávit Deus hómínem ad imáginem suam, ꝛ ad imáginem Dei creávit illum : másculum et féminam creávit eos. Benedixítque illis Deus : et ait. Créscite et multiplicámini, ꝛ et repléte terram, et subícite eam : et dominámini púscibus maris et volatílibus cæli et

univérsis animántibus, quæ movéntur super terram. Dixítque Deus. Ecce dedi vobis omnem herbam afferéntem semen super terram et univérsa ligna, quæ habent in semetípsis seméntem géneris sui, ꝛ ut sint vobis in escam, et cunctis animántibus terræ, omníque vólucrí cæli et univérsis, quæ movéntur in terra et in quibus est ánima vivens : ut hábeant ad vescéndum. Et factum est ita. Vidítque Deus cuncta quæ fécerat : et erant valde bona. Et factum est véspere et mane, dies sextus. Igitur perfécti sunt cæli et terra : et omnis ornátus eórum. Complevítque Deus die séptimo opus suum quod fécerat : et requiévít die séptimo ab univérso ópere quod patrát.

Ad quinque orationes sequentes omnes surgunt et stant versus altare, easque celebrans, stans ante sedem, dicere debet sine Dóminus vobiscum et sine Flectámus génua, præmisso Orémus, et eo tono quo dicuntur orationes ad Missam.

Orémus.

Oratio

Deus, qui mirábiliter creásti hóminem et mirábilius redemísti : da nobis, quæsumus, contra oblectaménta peccáti mentis ratióne persístere; ut mereámur ad gáudia ætérna pervenire : Per Dóminum.

Lectio secunda

Ex. 14 et 15

In diébus illis, Factum est in vigília matutína : et ecce respiciens Dóminus super castra Ægyptiórum per colúmnam ignis et nubis, interfécit exércitum eórum, ꝛ et subvértit rotas cúrruum : ferebantúrque in profúndum. Dixérunt ergo Ægýptii. Fugiámus Israélem : Dóminus enim pugnat pro eis contra nos. Et ait Dóminus ad Móysen. Exténde manum tuam super mare : ut revertántur aquæ ad Ægýptios super currus et équites eórum. Cumque extendísset Móyses manum contra mare : réversum est primo dilúculo ad priórem locum. Fugientibúsque Ægýptiis occurrérunt aquæ : et invólvit eos Dóminus in médiis flúctibus. Reversæque sunt aquæ, ꝛ et operuérunt currus et équites cuncti exércitus Pharaónis, qui sequéntes ingrési fúerant mare : nec unus quidem supérfit ex eis. Fílii autem Israel perrexérunt per médium sicci maris : et aquæ eis erant quasi pro muro a dextris et a sinístris. Liberavítque Dóminus in die illa Israel de manu Ægyptiórum, ꝛ et vidérunt Ægýptios mórtuos super litus maris :

et manum magnam quam exercúerat Dóminus contra eos. Timúitque pópulus Dóminum : et credidérunt Dómino et Móysi servo eius. Tunc cécinít Moýses et filii Israel carmen hoc Dómino : et dixérunt.

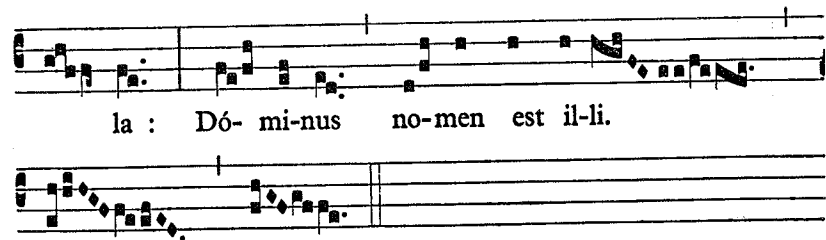
Versus trium canticorum sequentium ab utroque choro alternatim cantantur.

Canticum

Ex. 15

VIII

C anté- mus * Dó- mi- no, glo- ri- ó- se e-
nim hono- ri- fi- cá- tus est : equum et ascen-
só- rem pro- ié- cit in ma- re : adiú-
tor et pro- téctor factus est mi- hi in sa- lú- tem.
 ¶. Hic De- us me- us, et hono- rábo e-
um : De- us patris me- i, et ex- al- tá-
bo e- um. ¶. Dó- mi- nus cónte-rens bel-

Orémus.

Oratio

Deus, cuius antiq̄ua mirácula étiam nostris sáculis coruscáre sentimus : præsta, quæsumus, ut, sicut priórem pópulum ab Ægýptiis liberásti; hoc ad salútem géntium per aquas baptismatis operéris : Per Dóminum.

Lectio tertia

Is. 4

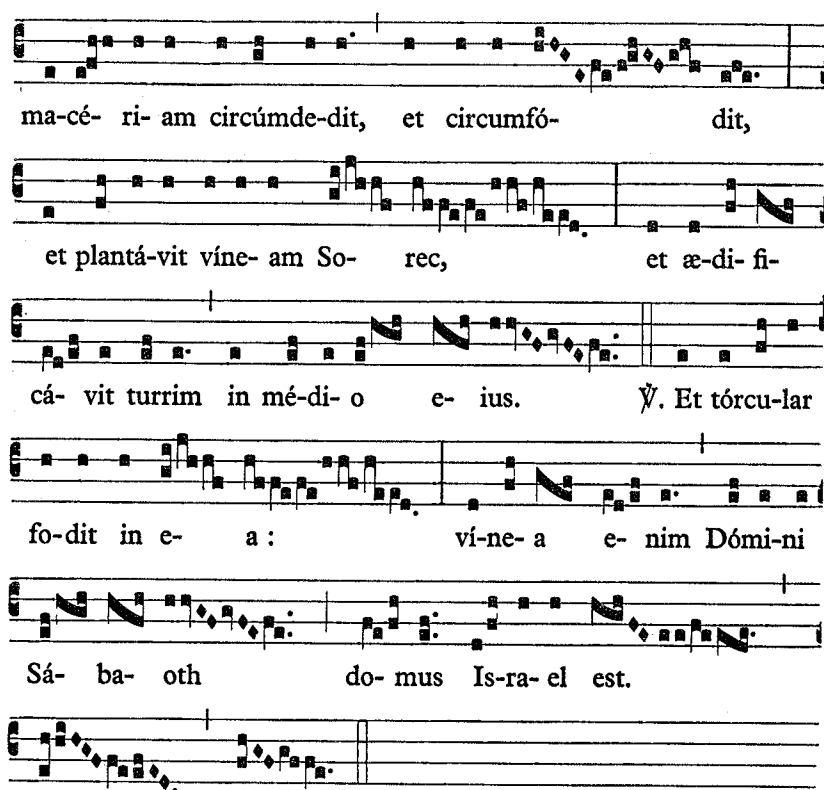
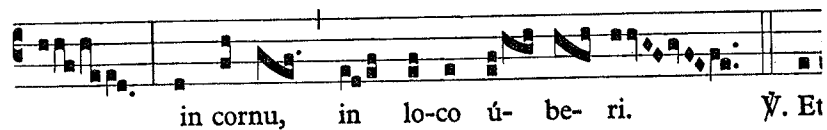
In die illa erit germen Dómini in magnificéntia et glória, ꝛ et fructus terræ sublímis : et exsultátió his qui salváti fúerint de Israel. Et erit, omnis qui relictus fúerit in Sion et resíduus in Ierúsalem, sanctus vocábitur : omnis qui scriptus est in vita in Ierúsalem. Si ablúerit Dóminus sordes filiárum Sion, et sánguinem Ierúsalem láverit de médio eius : in spírítu iudícii et spírítu ardóris. Et creábit Dóminus super omnem locum montis Sion, et ubi invocátus est, nubem per diem et fumum : et splendórem ignis flammántis in nocte. Super omnem enim glóriam protéctio, ꝛ et tabernáculum erit in umbráculum diéi ab æstu : et in securitátem et absconsiónem a túrbine et a plúvia.

Canticum

Is. 5

i- ne- a * fac- ta est di- léc- to

Orémus.

Oratio

Deus, qui nos ad celebrándum paschále sacraméntum utriúsque testaménti páginis ínstruis : da nobis intelligere misericórdiam tuam; ut ex perceptióne præsentium múnere firma sit exspectátió futurórum : Per Dóminum.

Lectio quarta

Is. 54 et 55

Hæc est heréditas servórum Dómini, ꝛ et iustítia eórum apud me : dicit Dóminus. Omnes sitiéntes, veníte ad aquas : et qui non habétis argéntum, properáte, émite et comédite. Veníte, émite absque argénto et absque ulla commutátióne : vinum et lac. Quare

appénditis argéntum non in pánibus, ⁊ et labórem vestrum non in saturitáte? Audíte, audiéntes me, et comédite bonum : et delectábitur in crassitúdine ánima vestra. Inclínate aurem vestram, et veníte ad me : audíte, et vivet ánima vestra. Et fériam vobíscum pactum sempitérnum : misericórdias David fidéles. Ecce testem pópulis dedi eum : ducem ac præceptórem géntibus. Ecce gentem, quam nesciébas, vocábis, ⁊ et gentes, quæ te non cognóverunt, ad te current : propter Dóminum Deum tuum et sanctum Israel, quia glorificávit te. Quærite Dóminum, dum inveníri potest : invocáte eum, dum prope est. Derelínquat ímpius viam suam, et vir iníquus cogitatiónes suas, ⁊ et revertátur ad Dóminum, et miserébitur eius : et ad Deum nostrum, quóniam multus est ad ignoscéndum. Non enim cogitatiónes meæ cogitatiónes vestræ : neque viæ vestræ viæ meæ, dicit Dóminus. Quia, sicut exaltántur cæli a terra, ⁊ sic exaltátæ sunt viæ meæ a viis vestris : et cogitatiónes meæ a cogitatiónibus vestris. Et quómodo descéndit imber et nix de cælo, et illuc ultra non revértitur, ⁊ sed inébriat terram et infúndit eam, et germináre eam facit, et dat semen serénti et panem comedénti : sic erit verbum meum, quod egrediétur de ore meo. Non revertétur ad me vácuum, ⁊ sed fáciat quæcúmque vólui : et prosperábitur in his ad quæ misi illud. Dicit Dóminus omnipotens.

Orémus.

Oratio

Deus, qui Ecclésiám tuam semper géntium vocatióne múltiplicas : concéde propítius ut, quos aqua baptísmatis ábluis; continúa protectióne tuéaris : Per Dóminum.

Canticum

Ps. 41

VIII

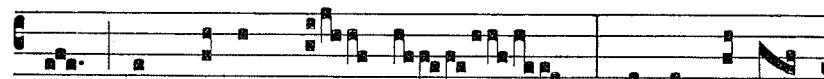
S

ic-ut cer- vus * de-sí- de-rat ad fontes aquá-

rum : i- ta de- sí- de- rat á-ni- ma me- a ad

te, De- us. ⁊. Si- tí- vit á-ni- ma me-

a ad De- um vi- vum : quando vé-ni-

am et appa- ré- bo ante fá- ci- em De- i

me- i? ⁊. Fu- é- runt mi- hi lá- cri- mæ

me- æ panes di- e ac noc- te,

dum dí- ci- tur mi- hi per síngu- los di- es :

U- bi est De- us tu- us?

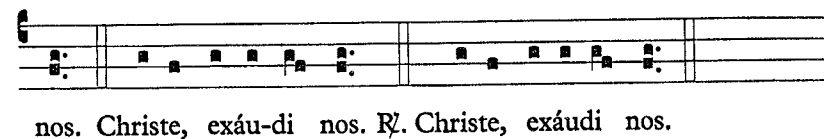
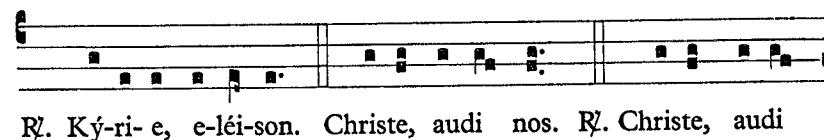
Orémus.

Oratio

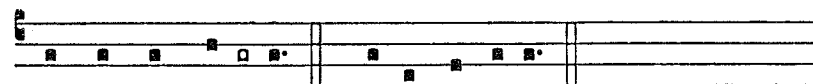
Concéde, quæsumus, omnipotens Deus : ut, qui festa paschália ágimus; cælestibus desidériis accénsi, fontem vitæ sitiámus : Dóminum nostrum.

AD PRIMAM PARTEM LITANIARUM

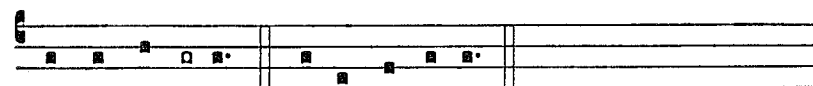
18. *Oratione Concède finita, duo Fratres, in superpelliceis, in medio chori cantant litanias usque ad invocationem Propitius esto exclusive, omnibus stantibus versis vultibus ad altare et simul respondentibus. Dum autem litaniae cantantur, celebrans ac ministri sedent, et simul cum omnibus adstantibus respondent.*

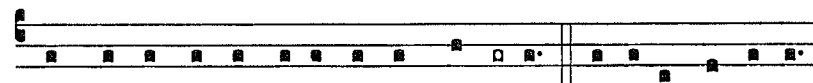
Pa-ter de cæ-lis, **De- us**, mi-se-ré-re no-bis. *R. Pa-ter, etc.*
 Fili, Redemptor mundi, **De- us**, mi-se-ré-re no-bis. *R. Fili, etc.*
 Spí-ri- tus Sanc- te, **De- us**, mi-se-ré-re no-bis. *R. Spíritus, etc.*
 Sancta Trínitas, unus **De- us**, mi-se-ré-re no-bis. *R. Sancta, etc.*

Sancta Ma- rí- a, *R. O-ra pro no-bis.*
 Sancta Dei Génatrix, *R. O-ra pro no-bis.*
 Sancta Virgo vírginum, *R. O-ra pro no-bis.*

Sancte Mícha- el, *R. O-ra pro no-bis.*
 Sancte Gábri- el, *R. O-ra pro no-bis.*
 Sancte Rápha- el, *R. O-ra pro no-bis.*

Omnes sancti Ange-li et Archánge-li, *R. O-rá-te pro no-bis.*

Omnes sancti beatórum Spirítuum órdines ,	oráte.	Sancte Bárnaba ,	ora.
Sancte Ioánnes Baptísta,	ora.	Sancte Marce ,	ora.
Sancte Ioseph ,	ora.	Sancte Luca ,	ora.
Omnes sancti Patriárchæ et Prophétæ ,	oráte.	Omnes sancti Discípuli Dómini ,	oráte.
Sancte Petre ,	ora.	Omnes sancti Innocéntes ,	oráte.
Sancte Paule ,	ora.	Sancte Stéphane ,	ora.
Sancte Andréa ,	ora.	Sancte Clemens ,	ora.
Sancte Iacóbe ,	ora.	Sancte Cornéli ,	ora.
Sancte Ioánnes ,	ora.	Sancte Cypriáne ,	ora.
Sancte Thoma ,	ora.	Sancte Lauréti ,	ora.
Sancte Iacóbe ,	ora.	Sancte Vincéti ,	ora.
Sancte Philíppe ,	ora.	Sancte Dionýsi cum sóciis tuis ,	ora.
Sancte Bartholomæe ,	ora.	Sancte Mauríti cum sóciis tuis ,	ora.
Sancte Matthæe ,	ora.		
Sancte Simon ,	ora.	Sancte Ianuári cum sóciis tuis ,	ora.
Sancte Thaddæe ,	ora.	Sancti Fabiáne et Sebastiane ,	oráte.
Sancte Matthía ,	ora.		

Sancti Cosma et Damiáne,		Sancte Antóni,	ora.
	oráte.	Sancte Benedícte,	ora.
Sancte Thoma,	ora.	Sancte Bernárde,	ora.
Sancte Petre,	ora.	Sancte Francíscce,	ora.
Sancte Ioánnes cum sóciis tuis,		Omnes sancti Confessóres,	oráte.
	ora.	Sancta Anna,	ora.
Omnes sancti Mártyres,	oráte.	Sancta María Magdaléna,	ora.
Sancte Silvéster,	ora.	Sancta Martha,	ora.
Sancte Gregóri,	ora.	Sancta Felicitas,	ora.
Sancte Pie,	ora.	Sancta Perpétua,	ora.
Sancte Ambrósi,	ora.	Sancta Agatha,	ora.
Sancte Augustíne,	ora.	Sancta Lúcia,	ora.
Sancte Hierónyme,	ora.	Sancta Agnes,	ora.
Sancte Hilári,	ora.	Sancta Cæcília,	ora.
Sancte Martíne,	ora.	Sancta Catharína,	ora.
Sancte Nicoláe,	ora.	Sancta Margaríta,	ora.
Sancte Antoníne,	ora.	Sancta Ursula cum sodálibus tuis,	
Sancte Albérte,	ora.		ora.
<i>Vox exaltetur :</i>		Sancta Catharína,	ora.
Sancte Pater Domínice,	ora.	Sancta Rosa,	ora.
Sancte Pater Domínice,	ora.	Sancta Agnes,	ora.
Sancte Thoma,	ora.	Sancta Catharína,	ora.
Sancte Vincénti,	ora.	Sancta Margaríta,	ora.
Sancte Hyacínthe,	ora.	Omnes sanctæ Virgines et Víduæ,	
Sancte Raymúnde,	ora.		oráte.
Sancte Ludovíce,	ora.	Omnes Sancti,	oráte.

19. Postea, si ecclesia habet fontem baptismalem, ritus prosequitur ut infra; secus vero ut infra n. 23, p. 265.

AD BENEDICTIONEM AQUÆ BAPTISMALIS

20. Dum cantantur litanie, vas aquæ baptismalis benedicendæ et cetera omnia quæ ad benedictionem requiruntur, præparantur in presbyterio, versus latus epistolæ, in conspectu fidelium.

21. In benedicenda aqua baptismali celebrans, accepta ad sedes cappa serica albi coloris, stans verso vultu ad populum, ante se habeat vas aquæ baptismalis benedicendæ, a dextris cereum paschalem, a sinistris cruciferarium cum cruce.

Celebrans, iunctis manibus, eo tono quo dicuntur orationes ad Horas, dicit :

Dóminus vobiscum. ꝛ

R̄. Et cum spíritu tuo.

Orémus. ꝛ

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, adesto magnæ pietátis tuæ mystériis, adesto sacraméntis : et ad recreádos novos pópulos, quos tibi fons baptismatis párturit, spíritum adoptiónis emítte, ꝛ ut, quod nostræ humilitátis geréndum est ministério, virtútis tuæ impleátur efféctu : Per Dóminum nostrum Iesum Christum, Fílium tuum, ꝛ qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus : per ómnia sæcula sæculórum. ꝛ R̄. Amen.

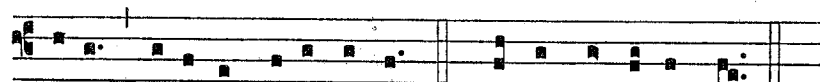
Elevans vocem in modum præfationis, prosequitur iunctis manibus :

Dóminus vo-bis-cum. R̄. Et cum spí-ri-tu tu-o.

Sur-sum corda. R̄. Ha-bémus ad Dómi-num. Grá-ti-as a-

gámus Dómi-no De-o nostro. R̄. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutäre, nos tibi semper et ubique grätias ägere, Dómine, sancte Pater, omnipotens æterne Deus. Qui invisibili poténtia sacramentórum tuórum miräbilitè operäris effectum : et, licet nos tantis mystériis exsequendis simus indigni : tu tamen grätiae tuæ dona non deserens, étiam ad nostras preces aures tuæ pietätis inclinas. Deus, cuius Spíritus super aquas inter ipsa mundi primórdia ferebätur : ut iam tunc virtutem sanctificationis aquarum natura conciperet. Deus, qui nocentis mundi crimina per aquas äbluens, regenerationis spéciem in ipsa dilúvii effusione signásti : ut, unius eiusdemque eleménti mystério, et finis esset vitiis et orígo virtútibus. Réspice, Dómine, in faciè Ecclesiæ tuæ, et multiplicä in ea regenerationes tuas, qui grätiae tuæ affluéntis ímpetu lætíficas civitatem tuam, fontemque baptismatis áperis toto orbe terrarum géntibus innovändis : ut tuæ maiestätis império sumat Unigéniti tui grätiam de Spíritu Sancto.

Hic celebrans in modum crucis aquam dividit manu extensa, quam statim linteo extergit, dicens :

Qui hanc aquam, regenerändis homínibus præparätam, arcána sui núminis admixtióne fecúndet : ut, sanctificatione concépta, ab immaculáto divini fontis útero, in novam renáta creatúram, progénies cæléstis emérgat : Et quos aut sexus in corpore aut ætas discérnit in témpore, omnes in unam páriat grátia mater infántiam. Procul ergo hinc, iubénte te, Dómine, omnis spíritus immúndus abscedat : procul tota nequítia diabólicæ fraudis absístat. Nihil hic loci hábeat contráriæ virtútis admixtio : non insidiándo circúmvolet : non laténdo subrépat : non inficiéndo corrúmpat.

Aquam manu tangit.

Sit hæc sancta et innocens creatúra libera ab omni impugnatóris incursu et totius nequítiae purgáta discéssu. Sit fons vivus, aqua regénerans, unda puríficans : ut omnes hoc lavácro salutífero diluéndi, operánte in eis Spíritu Sancto, perfectæ purgatiónis indulgéntiam consequántur.

Facit tres cruces super aquam, dicens :

Unde benedico te, creatúra aquæ, per Deum + vivum, per Deum + verum, per Deum + sanctum : per Deum, qui te in princípío verbo separávit ab árida : cuius Spíritus super te ferebätur.

Hic manu aquam dividit, et effundit eam versus quattuor mundi partes, dicens :

Qui te de paradísi fonte manäre fecit, et in quattuor flumínibus totam terram rigäre præcépít. Qui te in desérto amáram, suavitate indita, fecit esse potábilem, et sitiénti pópulo de petra produxit. Bene + dico te et per Iesum Christum, Fílium eius únicum, Dóminum nostrum : qui te in Cana Galilææ signo admirábili, sua poténtia convertit in vinum : Qui pédibus super te ambulávit : et a Ioánne in Iordáne in te baptizátus est. Qui te una cum ságuine de látere in te, produxit : et discípulis suis iussit ut credéntes baptizarentur in te, dicens : Ite, docéte omnes gentes, baptizántes eos in nómine Patris et Fílii et Spíritus Sancti.

Mutat vocem et legendo dicit :

Hæc nobis præcépta servántibus, tu, Deus omnipotens, clemens adésto : tu benígnus aspíra.

Halat ter in aquam in modum crucis, dicens :

Tu has simplices aquas tuo ore benedícito : ut præter naturálem emundatiónem, quam lavándis possunt adhibére corpóribus, sint étiam purificándis méntibus effícaces.

Hic celebrans paululum demittit cereum in aquam : et resumens tonum præfationis, dicit :

Descéndat in hanc plenitúdinem fontis virtus Spíritus Sancti.

Deinde extractum cereum de aqua, iterum profundius mergit, aliquanto altius repetens : Descéndat, ut supra. Postea cereum rursus de aqua extractum tertio immergens usque ad fundum, altiori adhuc voce repetit : Descéndat, ut supra.

Et deinde sufflans ter in aquam, secundum hanc figuram Ψ, prosequitur :

Totámque huius aquæ substántiam regenerándi fecúndet effectú.

Hic tollitur cereus de aqua, et prosequitur :

Hic ómnium peccatórum máculæ deleántur : hic natura, ad imáginem tuam cóndita et ad honórem sui reformáta princípíi,

cunctis vetustatis squaloribus emundetur : ut omnis homo, sacramentum hoc regenerationis ingressus, in veræ innocentiae novam infantiam renascatur.

Sequentia dicit legendo :

Per Dóminum nostrum Iesum Christum, Fílium tuum : qui venturus est iudicare vivos et mórtuos et sæculum per ignem.

R̄. Amen.

Deinde unus ex ministris accipit in vase aliquo de eadem aqua, ad aspergendum populum post renovationem promissionum baptismatis, ut infra n. 24, p. 266, dicitur, et ad aspergendum in domibus et aliis locis.

His peractis, celebrans infundit de Oleo catechumenorum in aquam in modum crucis, intelligibili voce dicens :

Sanctificetur et fecundetur fons iste Oleo salutis renascentibus ex eo, in vitam æternam. R̄. Amen.

Deinde infundit de Chrismate, modo quo supra, dicens :

Infusio Chrismatis Dómini nostri Iesu Christi et Spíritus Sancti Parácliti fiat in nómine sanctæ Trinitatis. R̄. Amen.

Postea accipit ambas ampullas dicti Olei sancti, et Chrismatis, et de utroque simul in modum crucis ter infundendo dicit :

Commixtio Chrismatis sanctificationis et Olei unctiōnis et aquæ baptismatis páriter fiat in nómine Pa + tris et Fí + lii et Spíritus + Sancti.

R̄. Amen.

Tunc miscet ipsum Oleum cum aqua.

Si aderunt baptizandi, eos baptizet more consueto.

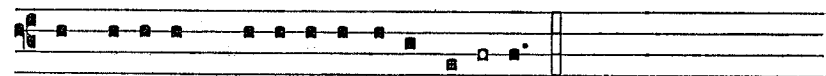
22. *Benedictione peracta, et, si casus ferat, baptismate collato, aqua baptismalis defertur processionaliter ad fontem, hoc modo : præcedit thuriferarius, sequitur cruciferarius cum cruce et conventus; deinde diaconus cum vase aquæ baptismalis, nisi conveniat ipsum ab acolythis portari; et celebrans cum (diacono et) subdiacono; cereus vero paschalis remanet in loco suo.*

Interim cantatur psalmus 117 Confitémini Dómino; cum ad fontem pervenerint, psalmus abrumpitur.

Psalmus 117

C onfi-témi-ni Dómi-no quóni- am bo- nus : * quó-ni- am

in sæcu-lum mi-se-ri-córdi- a e- ius.

Dicat nunc Israel quóniam bonus * quóniam in sæculum misericórdia eius.

Dicat nunc domus Aaron : * quóniam in sæculum misericórdia eius.

Dicant nunc qui timent Dóminum : * quóniam in sæculum misericórdia eius.

De tribulatione invocavi Dóminum : * et exaudivit me in latitudine Dóminus.

Dóminus mihi adiutor : * non timébo quid faciat mihi homo.

Dóminus mihi adiutor : * et ego despiciam inimicos meos.

Bonum est confidere in Dómino, * quam confidere in hómine.

Bonum est sperare in Dómino, * quam sperare in princípibus.

Omnes gentes circuiérunt me : * et in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Circumdantes circumdedérunt me : * et in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Circumdedérunt me sicut apes, et exarsérunt sicut ignis in spinis : * et in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Impulsus evérsus sum ut caderem : * et Dóminus suscepit me.

Fortitúdo mea et laus mea Dóminus : * et factus est mihi in salutem.

Vox exsultationis et salutis * in tabernaculis iustorum.

Déxtera Dómini fecit virtutem : et déxtera Dómini exaltávit me, * déxtera Dómini fecit virtutem.

Non móriar, sed vivam : *
et narrábo ópera Dómini.

Castígans castigávit me Dóminus : * et morti non trádidit me.

Aperíte mihi portas iustitiæ, ⁊
ingréssus in eas, confitébor Dó-
mino : hæc porta Dómini, iusti
intrábunt in eam.

Confitébor tibi quóniam exau-
dísti me : * et factus es mihi
in salútem.

Lápidem, quem reprobavérunt
ædificántes : * hic factus est in
caput ánguli.

A Dómino factum est istud : *
et est mirábile in óculis nostris.

Hæc est dies, quam fecit Dó-
minus : * exsultémus, et lætémur
in ea.

*Aqua benedicta in fontem immissa, celebrans, iunctis manibus et eo
tono quo dicuntur orationes ad Horas, dicit :*

Dóminus vobíscum. ⁊

R̄. Et cum spírítu tuo.

Orémus. ⁊

Omnípotens sempitérne Deus, réspice propítius ad devotiónem
pópuli renascéntis, qui sicut cervus aquárum tuárum éxpétit
fontem, ⁊ et concéde propítius ut fidei ipsius sitis, baptísmatis
mystério, ánimam corpúsq; sanctíficet : Per Christum Dóminum
nostrum. ⁊

R̄. Amen.

Et incensat fontem.

*Tunc redeunt omnes ad chorum et presbyterium, et continuatur in
psalmo ubi abruptus erat ; cum ad presbyterium pervenerint, psalmus
abrumpitur.*

O Dómine, salvum me fac, o
Dómine, bene prosperáre : *
benedictus qui venit in nómine
Dómini.

Benedíximus vobis de domo
Dómini : * Deus Dóminus, et
illúxit nobis.

Constitúite diem solémnem in
condénsis, * usque ad cornu
altáris.

Deus meus es tu, et confitébor
tibi : * Deus meus es tu, et
exaltábo te.

Confitébor tibi, quóniam ex-
audísti me : * et factus es mihi
in salútem.

Confitémini Dómino quóniam
bonus : * quóniam in sáculum
misericórdia eius.

Oratio

AD RENOVATIONEM PROMISSIONUM BAPTISMATIS

23. *Completa benedictione aquæ baptismalis, eiusque translatione
ad fontem, vel, ubi benedictio locum non habuerit, post absolutam primam
partem litaniarum, proceditur ad renovationem promissionum baptismatis,
ad quam Fratres in choro et fideles in ecclesia candelas accensas in manibus
teneant.*

24. *Celebrans ad petitionem thuriferarii thus benedicit more solito ;
deinde cereum incensat, eoq; facto, stans iuxta illum, facie versus ad
populum, vel ex ambone, dicit :*

Hac sacratíssima nocte, fratres caríssimi, sancta Mater Ecclésia,
récolens Dómini nostri Iesu Christi mortem et sepultúram,
eum redamándo vígilat ; et, célebrans eiúsdem gloriósam resurrectió-
nem, lætabúnda gaudet.

Quóniam vero, ut docet Apóstolus, consepúlti sumus cum Christo
per baptísmum in mortem, quómodo Christus resurréxit a mórtuis,
ita et nos in novitáte vitæ opórtet ambuláre ; sciéntes, véterem hómi-
nem nostrum simul cum Christo crucifixum esse, ut ultra non
serviámus peccáto. Existimémus ergo nos mórtuos quidem esse
peccáto, vivéntes autem Deo in Christo Iesu Dómino nostro.

Quaprópter, fratres caríssimi, quadragesimáli exercitatióne absolúta,
sancti baptísmatis promissiones renovémus, quibus olim Sátanæ
et opéribus eius, sicut et mundo, qui inimícus est Dei, abrenuntiá-
vimus, et Deo in sancta Ecclésia cathólica fidéliter servíre promísimus.

Itaque :

Celebrans : Abrenuntiátis Sátanæ ?

Omnes : Abrenuntiámus.

Celebrans : Et ómnibus opéribus eius ?

Omnes : Abrenuntiámus.

Celebrans : Et ómnibus pompis eius ?

Omnes : Abrenuntiámus.

Celebrans : Créditis in Deum, Patrem omnipoténtem, Creatórem cæli et terræ?

Omnes : Crédimus.

Celebrans : Créditis in Iesum Christum, Filium eius únicum, Dóminum nostrum, natum, et passum?

Omnes : Crédimus.

Celebrans : Créditis et in Spíritum Sanctum, sanctam Ecclésiám cathólicam, sanctorum communionem, remissionem peccatorum, carnis resurrectionem, et vitam ætérnam?

Omnes : Crédimus.

Celebrans : Nunc autem una simul Deum precémur, sicut Dóminus noster Iesus Christus oráre nos dócuit :

Omnes : Pater noster...

Celebrans : Et Deus omnípotens, Pater Dómini nostri Iesu Christi, qui nos regenerávit ex aqua et Spíritu Sancto, quique nobis dedit remissionem peccatorum, ipse nos custódiat grátia sua in eódem Christo Iesu Dómino nostro, in vitam ætérnam.

Omnes : Amen.

Et aspergit ministros, Fratres et populum aqua benedicta, extracta, ut supra dictum est n. 21, p. 262, in benedictione aquæ baptismalis; vel, ubi benedictio aquæ baptismalis locum non habeat, aqua benedicta « ordinaria ». Deinde omnes candelas suas exstinguunt et deponunt.

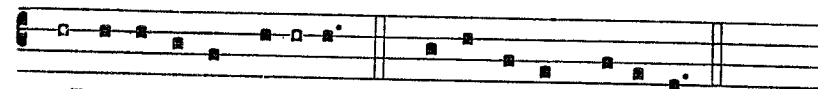
25. *Hæc allocutio et renovatio promissionum baptismatis fieri potest, ubique locorum, lingua vernacula; versione tamen ab Ordinario loci approbata.*

AD ALTERAM PARTEM LITANIARUM

26. *Renovatione promissionum baptismatis peracta, cantatur secunda pars litaniarum, inde ab invocatione Propítius esto, usque ad finem, omnibus stantibus versis vultibus ad altare et simul respondentibus.*

Celebrans (si benedictio aquæ baptismalis locum habuerit, deposita ad sedes cappa serica et assumpta casula) cum ministris iterum sedet.

27. *Interim cereus paschalis reponitur in candelabro suo, in latere evangelii, et altare præparatur pro Missa solemnî, et candelæ altaris et acolythorum a secundo acolytho accenduntur; candelæ acolythorum per totam Missam remanent accensæ.*

Pro-pí-ti-us e- sto. R̄. Parce no-bis, Dómi-ne.

Pro-pí-ti-us e- sto. R̄. Ex-áudi nos, Dómi-ne.

A damnatióne per-pé-tu-a, R̄. Lí-be-ra nos, Dómi-ne.

A subitánea et improvisa morte,
líbera.

A peste, fame et bello, líbera.

A flagéllō terræmótus, líbera.

Ab imminéntibus peccatorum no-
strórum periculis, líbera.

Ab omni malo, líbera.

Ab infestatióibus dæmonum,
líbera.

Per mystérium sanctæ incarna-
tiónis tuæ, líbera.

Ab omni immunditia mentis et
córporis, líbera.

Per passióem et crucem tuam,
líbera.

Ab ira et ódio et omni mala
voluntáte, líbera.

Per gloriósam resurrectionem
tuam, líbera.

Ab immúndis cogitatióibus,
líbera.

Per admirábilem ascensionem
tuam, líbera.

A cæcitate cordis, líbera.

Per grátiam Sancti Spíritus Pa-
rácliti, líbera.

A fúlgure et tempestáte, líbera.

In die iudicii, líbera.

Pecca-tó-res, R̄. Te ro-gámus, audi nos.

Ut pacem nobis dones,
te ro-gámus.

nes gradus Ecclésiæ | in sancta
religióne conserváre dignéris,
te ro-gámus.

Ut misericórdia et pietas tua nos
custódiat, te ro-gámus.

Ut Episcopos et Prælátos nostros
et cunctas congregatióes illis
commissas | in tuo sancto servi-
tio conserváre dignéris,
te ro-gámus.

Ut Ecclésiám tuam sanctam ré-
gere et conserváre dignéris,
te ro-gámus.

Ut domnum apostólicum et om-
te ro-gámus.

Ut inimicos sanctæ Ecclesiæ humiliare *dignéris*, te rogámus.

Ut régibus et princípibus nostris | pacem et veram concórdiam atque victóriam donáre *dignéris*, te rogámus.

Ut cunctum pópulum christiánum pretiósó Sanguine tuo redémptum | conserváre *dignéris*, te rogámus.

Ut omnes errántes ad unitátem Ecclesiæ revocáre, | et infidéles univérsos ad Evangélii lumen perdúcere *dignéris*, te rogámus.

Ut ómnibus benefactoribus nostris | sempitérna bona *retríbuas*, te rogámus.

Ut ánimas nostras et paréntum nostrórum | ab æténa damnatióne *erípias*, te rogámus.

Ut fructus terræ dare et conserváre *dignéris*, te rogámus.

Ut óculos misericórdiæ tuæ super nos reducere *dignéris*, te rogámus.

Ut obséquium servitútis nostræ *rationábile fácias*, te rogámus.

Ut mentes nostras ad cælestia desidéria *érigas*, te rogámus.

Ut misérias páuperum et captivórum intuéri et releváre *dignéris*, te rogámus.

Ut loca nostra et omnes habitántes in eis | visitáre et consolári *dignéris*, te rogámus.

Ut civitátem istam et omnem pópulum eius | protégere et conserváre *dignéris*, te rogámus.

Ut omnes fidéles navigántes et itinerántes | ad portum salutis perdúcere *dignéris*, te rogámus.

Ut reguláribus disciplínis nos instrúere *dignéris*, te rogámus.

Ut ómnibus fidélibus defúntcis réquiem æténam *donec*, te rogámus.

Ut nos exaudire *dignéris*, te rogámus.

Fili Dei, te rogámus.

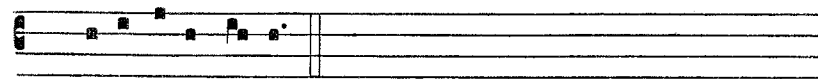
Agnus De- i, qui tol-lis peccá-ta mundi. *R.* Parce no-bis,

Dómi-ne. Agnus De- i, qui tol-lis peccá-ta mundi. *R.* Ex-áu-

di nos, Dómi-ne. Agnus De- i, qui tol-lis peccá-ta mundi.

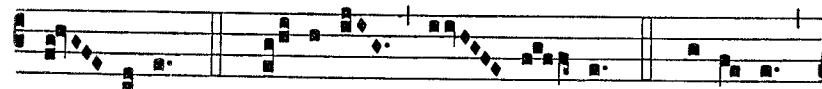
R. Mi-se-ré-re no-bis.

AD MISSAM SOLEMNEM VIGILIÆ PASCHALIS

Celebratio solius Missæ vigiliæ paschalis sine cæremoniis præcedentibus interdicitur.

Sacra Communio fidelibus dari potest tantummodo inter Missarum solemnium, vel continuo ac statim ab iis expletis, exceptis iis qui in periculo mortis sunt constituti.

In fine litaniarum cantores alta voce incipiunt Kýrie eléison. Ad ultimum Kýrie celebrans cum ministris ad altare accedit, profunde inclinatur et statim, omissa confessione, ascendit, altare osculatur et erectus se munit signo crucis.

e- léison. *iii.* Ký- ri- e, e- léi- son. *ii.* Ký-ri- e,

* e- léi- son.

Cantato ultimo Kýrie eléison, Fratres in choro absque mora cappas deponunt; tunc celebrans incipit hymnum Glória in excélsis, quem chorus statim prosequitur, et pulsantur campanæ et organum.

Postea celebrans dicit :

Dóminus vobiscum.

R̄. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Oratio

Deus, qui hanc sacratíssimam noctem glória Domínicæ resurrecciónis illústras : consérva in nova famíliæ tuæ progénie adoptiónis spírítum, quem dedísti; ut, córpore et mente renováti, puram tibi exhibeant servitútem : Per eúndem Dóminum.

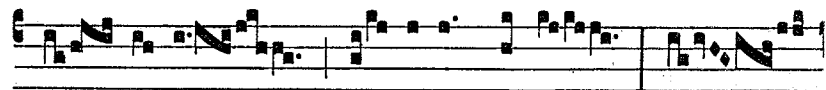
Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Colossénses. c. 3

Fratres : Si consurrexístis cum Christo : quæ sursum sunt quærite, ubi Christus est in dextera Dei sedens : Quæ sursum sunt sápite, non quæ super terram. Mórtui enim estis, et vita vestra est abscondita cum Christo in Deo. Cum Christus apparúerit, vita vestra : tunc et vos apparébitis cum ipso in glória.

Omnes adstantes, si fieri potest, simul cum choro Allelúia repetunt.

Al-le- lú- ia. * *Ÿ.* Confi-té-mi-ni

Dó- mi-no, quó- ni- am bo-nus : quó-

ni- am in sæ-cu-lum mi- se- ri- cór- di- a * e-

ius.

Quatuor Fratres bini et bini cantant versus psalmi Laudáte.

Laudá- te * Dó-mi-num, omnes gentes :

et col-lau-dá- te e- um, om- nes

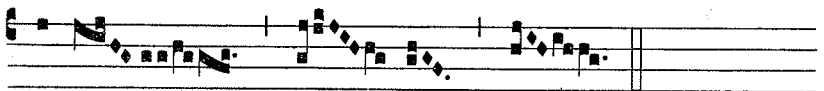
pó- pu-li. *Ÿ.* Quó-ni- am confirmá- ta est

su- per nos mi- se- ri- cór- di- a e- ius :

et vé-ri- tas Dómi-ni ma- net * in

æ-tér- num.

Ad Evangelium cerei non portantur, sed tantum incensum; petitur benedictio et ministri more solito incedunt.

Sequëntia sancti Evangelii secúndum Matthæum. c. 28^v

Vespere autem sábbati, quæ lucéscit in prima sábbati, venit María Magdaléne et áltera María vidére sepúlcrum. Et ecce terræmótus factus est magnus. Angelus enim Dómini descéndit de cælo : et accédens revólvit lápidem, et sedébat super eum : Erat autem aspéctus eius sicut fulgur : et vestiméntum eius sicut nix. Præ timóre autem eius extérriti sunt custódes, et facti sunt velut mórtui. Respóndens autem Angelus, dixit muliéribus : Nolíte timére vos : Scio enim, quod Iesum, qui crucifixus est, quæritis : Non est hic : Surréxit enim, sicut dixit. Veníte, et vidéte locum, ubi pósitus erat Dóminus. Et cito eúntes, dícite discipulis eius quia surréxit : et ecce præcédit vos in Galilæam : Ibi eum vidébitis. Ecce prædíxi vobis.

Non dicitur Credo, nec antiphona ad offertorium, sed tantum

Dóminus vobíscum.
Orémus.

Secreta

Súscipe, quæsumus, Dómine, preces pópuli tui cum oblatiónibus hostiárum : ut paschálibus initiáta mystériis, ad æternitátis nobis medélam, te operánte, proficiant. Per Dóminum.

Præfatio Te quidem, Dómine, omni témpore, sed in hac potíssimum nocte.

Communicántes et Hanc igitur *propria*.

Dicitur Pax Dómini sit semper vobíscum, *et respondetur* Et cum spíritu tuo.

Agnus Dei non dicitur; post orationem Hæc sacrosáncta commíxtio omíttitur *osculum calicis, et pax non datur.*

Post sumptionem Sacramenti distributio Communionis, purificatio et ablutio fiunt more solito; deinde alta voce incipitur ad Laudes antiphona Allelúia *et tota cantatur ante psalmi intonationem.*

Ant.
VI
A l-le- lú-ia, * al-le-lú-ia, al-le-lú-ia. Ps. 150. Laudá-
te Dómi-num in sanc-tis e- ius: * laudá-te e- um in firma-
ménto virtú-tis e- ius.

Laudáte eum in virtútibus eius : * laudáte eum secúndum multitudínem magnítúdinis eius.

Laudáte eum in sono tubæ : * laudáte eum in psaltério et cí-thara.

Laudáte eum in týmpano et choro : * laudáte eum in chordis et órgano.

Laudáte eum in cýmbalis bene-sonántibus : ꝛ laudáte eum in cýmbalis iubilatiónis : * omnis spíritus laudet Dóminum.

Glória Patri, et Fílio, * et Spíritui Sancto.

Sicut erat in princípío et **nunc** et **semper**, * et in sæcula sæcu-lórum. Amen.

Anti-
phona
Alle- lú-ia, al-le- lú-ia, al-le- lú-ia.

Repetita post psalmum antiphona Allelúia, allelúia, allelúia, *celebrans ad altare incipit, cantore ei deferente, antiphonam* Et valde, *quam chorus prosequitur.*

Ad Benedictus

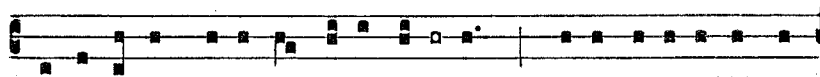
Ant.
VIII G
E t valde * ma-ne u-na sabba-tó-rum, vé-ni-unt ad

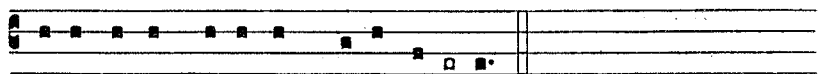

monumén-tum, orto iam so- le, al-le-lú- ia.

Deinde cantatur canticum Benedictus cum Glória Patri, et fit incensatio altaris, ut alias in Laudibus.

Be-ne-díctus Dómi-nus, De- us Isra- el : * qui- a vi-si-tá-vit, et

fe-cit red-empti- ó-nem ple-bis su- æ :

Et eréxit cornu *salútis* nobis *
in domo David púeri sui,

Sicut locútus est *per os sanctó-*
rum, * qui a sáculo sunt, pro-
phetárum eius :

Salútem ex inimícis nostris, *
et de manu ómnium qui odérunt
nos,

Ad faciéndam misericórdiam
cum pátribus nostris, * et memo-
rári testaménti sui sancti :

Iusiurándum, quod iurávit ad
Abraham patrem nostrum, * da-
túrurum se nobis,

Ut sine timóre, de manu inimi-
córurum nostrórum liberáti, * ser-
viámus illi

In sanctitáte et iustítia coram
ipso * ómnibus diébus nostris.

Et tu, puer, prophéta Altíssimi
vocáberis : * præbis enim ante
fáciem Dómini paráre vias eius,

Ad dandam sciéntiam *salútis*
plebi eius * in remissionem pecca-
tórum eórum

Per víscera misericórdiæ Dei
nostri, * in quibus visitávit nos
Oriens ex alto,

Illumináre his, qui in ténébris
et in umbra mortis sedent, * ad
dirigéndos pedes nostros in viam
pacis.

Glória Patri et Fílio * et Spirí-
tui Sancto.

Sicut erat in principio et nunc
et semper, * et in sácula sæcu-
lórum. Amen.

Et valde ma-ne u-na sabba-tó-rum, vé-ni-unt ad

mo-numén-tum, orto iam so- le, al-le-lú- ia.

Repetita post canticum antiphona, celebrans more solito dicit :

Dóminus vobíscum.

R̄. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Postcommunio

Spírítum nobis, Dómine, tuæ caritátis infúnde : ut, quos sacra-
méntis paschálibus satiásti; tua fácias pietáte concórdes : Per
Dóminum... in unitáte eiúsdem.

Postea celebrans iterum dicit :

Dóminus vobíscum.

R̄. Et cum spírítu tuo.

Et diaconus, vertens se ad chorum vel populum, subiungit :

I-te, missa est, al-le-lú-ia, al-le- lú-ia.
De- o grá-ti-as, al-le-lú-ia, al-le- lú-ia.

Et celebrans, dicto Pláceat tibi, dat benedictionem more solito, et sic Missa et Laudes simul finiuntur.

Non subiungitur Fidélium ánimæ.

Sacerdotes, qui Missam Vigiliæ paschalis celebrant post mediam noctem, possunt ipsa dominica die Resurrectionis Missam litare, atque etiam, si indultum habeatur, bis aut ter.

